

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR ZENTRALINSTITUT FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHE CA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1986

M.TVLLIVS CICERO

SCRIPTA QVAE MANSERVNT OMNIA

FASC. 22

ORATIO PRO P. SESTIO

EDIDIT

TADEVSZ MASLOWSKI

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1986

Bibliotheca

scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00268-3

© BSB B.G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1986

1. Auflage

VLN 294/375/7/86 · LSV 0886

Lektor: Dr. phil. Elisabeth Schuhmann

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 304 5

03400

1

Sunt qui dubitent num oratio a Cicerone mense Februario Martiove a. 56 pro P. Sestio anud iudices habita¹) eadem forma pronuntiata sit qua postea in publicum emissa. quae quidem opinio minime est vana, si modo nobiscum reputemus quam rationem Tullius in orationibus edendis secutus sit, etenim constat multa a Cicerone in editione vel minuta esse omittendo vel novata mutando vel aucta addendo.2) itaque haud spernenda mihi videntur quae Th. Opperskalski, vir inter paucos sagacissimus, in dissertatione optimae frugis plena protulit³), qui cum in aliis orationibus tum in Sestiana aliquot partes quae in dicta oratione defuissent deprehendit. haec autem sunt 31, 35-54, 55 verba sed ut a mea causa iam recedam, 103-142, cui viro equidem ita accedo ut, cum in universum summa hisce in rebus putem opus esse cautione4), haec omnia si in oratione omitterentur futurum fuisse ut cetera artissime inter se cohaererent neque ulla iam exstaret conturbatio vel offensio non negem. ulterius progredi neque audeo nec volo, et id pro certo affirmare possum, quod quidem caput est, ob illam suspicionem nihil prorsus susceptae a me editioni evenire difficultatis, quod certe aliter se haberet si ullum alterius recensionis vestigium ex antiquis temporibus ad nostram aetatem perveniret.

Sestiana saepe apud veteres grammaticos, interpretes, scriptores commemoratur ut eorum indiciis motus eam per orbem litteratum satis notam celebratamque fuisse statuam, etenim iam Tiberio imperatore quaedam ex ea in factorum ac dictorum memorabilium libris imitando expressit

¹⁾ Ad Q. fr. 2, 4, 1 Sestius noster absolutus est a. d. II Id. Mart.; 2, 3, 5 a. d. IIII Id. Febr. Sestius ab indice Cn. Nerio Pupinia de ambitu est postulatus et eodem die a quodam M. Tullio de vi.

²⁾ Cf. Att. 1, 13, 5; 2, 1, 3; 13, 44, 3. ad Q. fr. 3, 1, 11. Tusc. disp. 4, 55.
3) Th. Opperskalski, De M. Tulli Ciceronis orationum retractatione quaestiones selectae, Diss. Gryphiae 1914, 55-66; cf. etiam E. Norden, Aus Ciceros Werkstatt, Sitzungsb. d. Berliner Ak. 1913, 30 (repetitum in Kleine Schriften, Berlin 1966, 162), M. Schanz - C. Hosius, Geschichte der römischen Literatur I, München 41927, 430.

⁴⁾ Cf. W. Stroh, Taxis und Taktik, Stuttgart 1975, 49-54; K. Kumaniecki, Literatura rzymska, Warszawa 1977, 252.

Valerius Maximus (v. ad 58 et 101), fortasse ad Domitiani imperium redit particula illa quae in catholicon libro adfertur (v. ad 19), si quidem is liber vel potius ea pars in qua invenitur ad auctoritatem M. Valeri Probi grammatici referenda.¹) Hadriani fere temporibus L. Caesellius Vindex orthographa²), cuius ex stromateo sive lectionibus antiquis aliqua mutuatus est A. Gellius, non nulla ex ea excerpsisse videtur (v. ad 28). haud multo post sub M. Aurelio Caesare in lucem prodiisse videntur commentationes illae Gelli q. i. noctes Atticae, ubi etiam Sestiana nostra memoratu digna visa est (v. ad 58). plurima tamen id genus testimonia ad quartum saeculum spectare, quo grammaticarum similiumque rerum studia apud homines maxime viguerint, non est quod miremur. ad hanc igitur aetatem pertinere videntur scholia Bobiensia quae dicuntur³) in codice rescripto olim Bobiensi servata, cuius in parte Vaticana (cod. Vat. lat. 5750) commentarius in plus centum locos orationis Sestianae conscriptus paene integer legitur, nempe XXXVI paginae et una columna.4) quanti hic codex ad textum ipsum constituendum sit preti cum nostrae tum priorum editionum permultae paginae praedicant. nec tamen alii grammatici qui id fere temporis floruerunt silentio nobis praetereundi. compluribus enim locis servatur Sestiana et in Arusiani Messi exemplis elocutionum⁵) (v. ad 30, 41, 97, 142) et in Servi, nobilissimi Vergili interpretis, commentariis⁶) (v. ad 18, 72, 77, 82) et uno loco, cuius tamen anceps causa est, qui ad plures Ciceronis orationes referri possit, in Charisi arte grammatica⁷) (v. ad 34). huc etiam referendus Ambrosius⁸), episcopus Mediolanensis, cuius in expositione evangelii secundum Lucam duo saltem loci Sestiana resonant (v. ad 21 et 102). nam Macrobius⁹) paulo illis posterior, Honorio imperante clarus Ciceronis interpres, qui Scipionis somnium in extremo de re publica libro a Tullio compositum duobus voluminibus inlustravit, ad quintum

¹⁾ Grammatici Latini 4: Probi Donati Servii qui feruntur De arte grammatica libri, ed. H. Keil, Lipsiae 1864, XXVI. ea quae hodie in catholicis breviter scripta indicataque inveniantur olim a Probo uberius tractata fuisse putat Keil. cf. etiam Schanz - Hosius, Gesch. d. röm. Lit. VIII 2, München 1935, 738.

²⁾ Cf. M. Schanz - C. Hosius - G. Krüger, Gesch. d. röm. Lit. VIII 3, München 1922, 154-156.

³⁾ Cf. Schanz - Hosius, Gesch. d. röm. Lit. VIII 1, München 41927, 448-450. 4) Scholia in Ciceronis orationes Bobiensia, ed. P. Hildebrandt, Lipsiae 1907, V-XLIV. cf. R. Seider, Beiträge zur Geschichte und Paläographie der antiken Cicerohandschriften, Bibliothek und Wissenschaft 13, 1979, 106 et 120-122.

⁵⁾ Grammatici Latini 7: Scriptores de orthographia, ed. H. Keil, Lipsiae 1880; cf. Schanz, Gesch. d. röm. Lit. VIII 4. 1, München 21914, 183-184.

⁶⁾ Cf. Schanz, Gesch. d. röm. Lit. VIII 4. 1, 172-177.

⁷⁾ Grammatici Latini 1: Flavii Sosipatri Charisii Artis grammaticae libri V al., ed. H. Keil, Lipsiae 1857; cf. Schanz, Gesch. d. röm. Lit. VIII 4. 1, 165-169. 8) Cf. Schanz, Gesch. d. röm. Lit. VIII 4. 1, 315; in primis 337-338.

⁹⁾ Grammatici Latini 5: Artium scriptores minores, ed. H. Keil, Lipsiae 1868; cf. Schanz - Hosius - Krüger, Gesch. d. röm. Lit. VIII 4. 2, 195-196.

iam saeculum spectat; idem in opere grammatico q. i. de differentiis et societatibus Graeci Latinique verbi Sestianae quoque satis probe meminit (v. ad 7). plura autem, eaque accuratiora saeculo sexto refert Priscianus Caesariensis, doctor ille urbis Constantinopolitanae, in institutionum grammaticarum libris (v. ad 29, 45, 72, 82). denique iam saeculo septimo neque Isidorus Hispalensis¹) caruit notitia Sestianae, cui in etymologiarum sive originum libris innuit (v. ad 77), nec scriptor²) libelli de dubiis nominibus (v. ad 82), qui post Isidori aetatem vixit.

Hi igitur scriptores omnes ut ad mediam fere aetatem duravisse apud homines litteratos Sestianae memoriam testantur, ita quanta emendationum seges ex locis ab illis citatis proveniat apparatus meus orationi subiectus demonstrat. cave tamen ne eorum auctoritatem pluris iusto aestimes. parum enim exploratum habemus num ei qui post Hadriani aetatem floruerunt excepto scholiasta Bobiensi, ne ipso quidem omni suspicione immuni³), omnino Ciceronis membranas adierint ac non potius ex antiquiore eruditione exempla sua traxerint.

Atque integra Sestiana medii aevi libris manu scriptis ad nos propagata est, de quibus cum iam antea saepius disputaverim⁴), hic non nisi summam rei proferre mihi placet paucis quae ad eam solam pertineant additis, paucis in quibus peccaverim correctis. separatim autem de fatis quae oratio nostra post renatas in Italia litteras experta est agendum, quam textus traditionis partem me in orationibus iam editis, quae cum Sestiana arte coniunctae sint, paene totam neglexisse vehementer doleo. quod quidem damnum quamvis hac de Sestiana tractatione aliqua ex parte resarciri possit, tamen memento nos in ea sola versari, ceteras orationes non nisi in transcursu attingere.

Ut igitur saeculorum seriem sequamur, Sestiana una ex decem illis orationibus est quae iam antiquis temporibus uno volumine comprehensae a Ciceronis studiosis lectitatae videantur. itaque antiquissimum huiusce modi libri exemplar A, quo praeter Ps. Ciceronis antequam iret in A exsilium (= pridie), Ciceronis cum senatui gratias egit (= sen.), cum populo gratias egit (= pop.), de domo sua, pro P. Sestio, in P. Vatinium

¹⁾ Cf. M. Manitius, Gesch. d. lat. Lit. des Mittelalters I, München 1911, 52.

²⁾ Grammatici Latini 5, ed. Keil. cf. Schanz — Hosius — Krüger, Gesch. d. röm. Lit. VIII 3, 163.

³⁾ P. Hildebrandt, de scholiis Ciceronis Bobiensibus, Diss. Gottingae 1894, 39 et 49. at v. B. Schilling, Zu den Bobienser Cicero-Scholien, Jahrb. f. class. Philol. 151, 1895, 129-132.

⁴⁾ V. M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia, fasc. 21: Orationes post reditum (sen., pop., dom., har. resp.), ed. T. Maslowski, Lipsiae 1981, V—XIII; T. Maslowski — R. H. Rouse, The Manuscript Tradition of Cicero's post-Exile Orations: Part I: The Medieval History, Philol. 128, 1984, 62—104; R. H. Rouse in Texts and Transmission, ed. L. D. Reynolds, Oxford 1983, 57—61.

testem, de provinciis consularibus, de haruspicum responsis, pro L. Cornelio Balbo, pro M. Caelio continerentur, cum e tenebris diuturnis media tandem aetate in lucem emersisset, sylloga illa orationum saepius ex eo descripta per partes Europae eruditiores circumferebatur. ita fit ut, cum lectionem libri A per omnes orationes ex eisdem fere codicibus notam habeamus¹), quae de unius earum fundamento critico disputantur, eadem omnia ad ceteras transferri possint.

Dico igitur, id quod antea saepius, scripturam archetypi A per triplicem codicum stirpem ad nos profluxisse. fidelissimam eius imaginem repraesentare videtur primae stirpis notabilis ille et spectatus cod. P Parisinus lat. 7794 (P) qui non nisi decem illas orationes eo quem supra A tribui ordine dispositas complectitur. P, liber membranaceus, duabus columnis tricenum senum vel octonum versuum (in Sestiana saltem) a pluribus librariis Turonensibus medio saec. IX litteris minusculis caro-P¹ linis est scriptus, ubi f. 26-44 pro P. Sestio legitur. manui P¹ corrigendae vel supplendae, sicut res postulabat, duo correctores longo temporum P² intervallo disiuncti operam dederunt, quorum alter P² propter scriptu-P³ rae similitudinem librari P¹ aequalis esse videtur, de altero P³ nunc demum aliquid certi affirmari potest. nam, ut alia quae ad fata huius libri pertineant omittam, in summo folio 32^v hae litterae nunc paene detersae oculos nostros in se vertunt: A frere Joachim Perion estudiant a Montagu a Paris en crestiente. ut igitur antea ea adnotatione commotus I. Perionium (1497/98-1557/59) monachum monasteri Cormeriacensis prope Turones siti cod. Paris. 7794 Parisios in collegium Montis Acuti pertulisse statui²), ita nunc³) eundem virum si praeterea correctoris munere functum esse coniciam, quid obstat quin concedas? accedit quod et ipse fons unde correctiones P3 fluxerint nunc tandem adiri potest. ita enim cum lectione quam ed. Aldina a. 1519 ab A. Naugerio curata (Naug.¹) exhibet congruunt ut eas vel ex ea ipsa vel ex eius repetitione ductas esse pro certo habeam, sequitur igitur ut non prius P³ recte aestimari possit quam huius editionis ratio accuratius cognoscetur, qua de re infra disputabo.

B Ex codicis P adseclis unum hic commemoro cod. Bernensem 136 (B) medio saec. XII exaratum, quem eius apographum esse iam dudum constat. huius ope, utpote qui ex P post correcturas a P² inlatas descriptus sit, adiuvante Naug. facile recentior illa manus P³ multo post B confectum in P invecta a P² seiungi potest.

Primus codicem P inspexisse videtur B. N. Krarup, qui scripturis ex eo neglegen-

¹⁾ In sen. et Cael. ad codices ex A derivatos accedunt testes qui aliunde originem ducunt, quos tamen hic producere nihil attinet.

²⁾ Cf. Ĉicero, Scripta 21, ed. Maslowski, VII.

³⁾ Cf. Maslowski - Rouse, The Manuscript Tradition, 62.

⁴⁾ C. Halm, Interpolationen in Ciceronischen Reden aus dem codex Parisinus Nro. 7794 nachgewiesen, Rhein. Mus. 9, 1854, 321-322.

tissime enotatis utendi potestatem obtulit I. N. Madvigio.¹) fidelissimam omnium a C. Halmio institutam collationem praebet ed. Turicensis a. 1856.²) codicem post Halmium denuo excusserunt G. Peterson³) et J. Cousin⁴), quorum alter pro editionis suae ratione parum iustam, alter ex suo more parum accuratam collationem in apparatum receperunt. dolendum quod Alfredo Klotz, viro omnium sagacissimo, libri P copia iniquitate temporum non est facta.⁵) equidem id potius praestare conatus sum, ne amplius in secernendis correctoribus P² et P³ trepidaretur, quam ut Halmio, id quod difficile factu erat, in minutiis dispiciendis oculatior exstitisse viderer. plura si quis de P cognoscere voluerit, adeat disputatiunculas in adn. 4 supra p. VII memoratas.

Excerpta haud pauca cum ex reliquis his orationibus tum ex Sestiana delecta continet florilegium Gallicum (FG)6) medio saec. XII Aureliani FG compactum.⁷) de quo ea tantum hic dicam quae erroris tollendi causa dicenda erunt. nam quod antea alienam sententiam secutus statui⁸) FG ex cod. Leidensi Voss. lat. f. 67 (L), de quo infra disputabo, derivatum esse, id nunc stare non potest. nec in alia parte huius quaestiunculae omnia mihi ad liquidum perducere contigit. nam spes quam olim conceperam, fore ut codicibus primariis⁹) adhibitis origo FG accuratius definiretur, ea ad irritum paene redacta est, cum praeter satis certa indicia FG ex P ipso non fluxisse¹⁰) non nisi unum cum P errorem communem deprehenderim, Vat. 9 non sane est A. Kl.: non est sane est G: non est sane (san* P) P FG. hoc uno loco nisus adiuvantibus aliis quibusdam argumentis ne nunc quidem nego FG ex codice aliquo qui sua via a fonte libri P descenderit confectum esse, nisi quod eum ignotum aliquem, non L fuisse pro certo habeo, ceterum scito me conjecturam facere, non folium Sibyllae recitare.

Flosculos ex Sestiana praebet FG sex: \P Si quid ... perferamus: 14 si qui fecerunt ... perferemus codd. \P Multorum animus ... non possit: 22 etenim animus eius ... non possit codd. \P Quis unquam tam crudelis ... supplicare: 32 quis unquam

1) J. N. Madvig, Opuscula academica 1, Hauniae 1834, 375.

4) Cicéron, Discours 14: Pour Sestius, Contre Vatinius, ed. J. Cousin, Paris 1965. 5) V. M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia 7: cum sen. gr. egit, cum pop.

7) R. H. Rouse, Florilegia and Latin Classical Authors in Twelfth- and Thirteenth-Century Orléans, Viator 10, 1979, 137.

8) Cicero, Scripta 21, ed. Maslowski, VII-VIII.

²⁾ M. T. Ciceronis Opera quae supersunt omnia 2.2, ed. J. C. Orelli, J. G. Baiter, C. Halm, Turici 1856.

³⁾ M. T. Ciceronis Orationes: Cum sen. gr. egit, Cum pop. gr. egit, De domo sua, De har. resp., Pro Sestio al., ed. G. Peterson, Oxonii 1911.

gr. egit, de domo sua, de har. resp., pro Sestio al., ed. A. Klotz, Lipsiae 1919, IV.

6) Cf. A. Gagnér, Florilegium Gallicum, Lund 1936; J. Hammacher, Florilegium
Gallicum, Fronkfurt 1975, 27, 28, P. J. Burton, Classical Authors in the Flori

Gallicum Gallicum and Related Manuscripts, Diss. Univ. of Toronto 1981.

⁹⁾ Qui sunt: Paris. 17903, s. XIII¹, Dertusiensis 80, s. XIII^{med.}, Paris. 7647, s. XII^{ex.}, Paris. bibl. Armamentari 711, s. XII^{ex.}, Escorial. Q. I. 14, s. XIII^{med.}, Paris. 8089, s. XV.

¹⁰⁾ Maslowski - Rouse, The Manuscript Tradition, 79-88.

tam crudelis . . . supplicare codd. ¶ In maximo . . . deflagrare : 99 etenim in tanto . . . deflagrare codd. ¶ Si qui voluptatibus . . . dimicandum : 138 – 139 nam si qui voluptatibus . . . dimicandum codd. ¶ Consulamus . . . feramus : 143 consulamus . . . feramus codd.

Sed nihil boni ex his aufert oratio. praeterea ipsa fragmenta, quippe quae, ut mos florilegiorum est, verba Ciceronis mutata interpolata, imminuta aucta praebeant, prae textu tradito adeo sordent ut in apparatu critico prorsus neglegenda duxerim neque ullam eorum rationem infra habere necessarium putaverim. solum 14 p. 11, 1 locum profero ubi quod pro insectantur, in quo haud pauci editores offendunt, ad insectandum scripsit excerptor, mentione mihi dignum videtur.

De secundae stirpis codicibus paulo implicatior est in Sestiana quam in ceteris syllogae nostrae orationibus disputatio. ea enim codicum familia uno teste E iam diu amisso tenuior facta non ita altero L nunc primum huic orationi adhibito aucta est ut vetus illud damnum omni ex parte expleri potuerit. ita fit ut auxilium a recentioribus libris petendum nobis sit. praeterea cum L et y sua uterque via ex communi fonte derivati videantur, in siglo ipso huic stirpi imponendo dubius haerebam. retinui tamen tralaticium y communi illo Ly fonte anonymo relicto, sic quidem commodius lectori futurum esse ratus, praesertim cum nihil certi ex accessu libri L utpote fragmenti de illo fonte colligi possit.

Novus igitur ille testis in cod. Leidensi Voss. lat. f. 67 sedem nactus in Bibl. Universitatis Leidensis hodie adservatur. 1) qui liber ex quinque diversis membranarum fasciculis in unum compactus parte I, i. e. f. $1-2^{v}$, bifolium L ex codice aliquo nunc deperdito servatum continet, ubi decem fere Sestianae paragraphi, 88 p. 48, 15 - 99 p. 53, 20 oppug nare itineribus . . . magna multitudo leguntur.2) L codex membranaceus est binis columnis vicenum quinum versuum litteratura minuscula carolina medio L¹ saec. IX scriptus. peccata librari L¹, quae haud pauca inveniuntur, cor-L² rexerunt duae manus correctrices, quarum altera L² ipsius codicis L¹ L³ aequalis est, altera L³ nescio an ad I. Vossi tempora referenda sit, utut est, correctoris L³ nec infra nec in adnotatione critica ratio habetur, licet enim multa et in ipso verborum ordine et inter lineas mutaverit, multas varias lectiones in margine adiecerit aut omissa suppleverit, haec omnia nullius prorsus preti esse utpote ex editione quadam vetere Hervagianae a. 1534 consimili ducta alibi edocui. 3) inde apparet inter L^2 et L^3 eandem fere rationem intercedere atque inter P^2 et \tilde{P}^3 , quod si L^3 neglecto plura

¹⁾ K. A. de Meyier, Codices Vossiani Latini 1.1, Leiden 1973, 130-134.

²⁾ Aliquot lectiones ex L excerptae inveniuntur apud J. Bake, Scholica hypomnemata 1, Lugduni Batavorum 1837, 191; nuperrime mentionem eius fecit B. M. Olsen, L'études des auteurs classiques latins aux XIe et XIIe siècles 1, Paris 1982, 198.

³⁾ Maslowski - Rouse, The Manuscript Tradition, 75-79; in primis 78-79.

de P^3 infra exquirere operae pretium mihi visum est, id editorum culpa factum qua P^2 et P^3 saepe inter se confunduntur.

Maioris autem momenti sunt quae de codicis L patria protulit Bischoff. 1) quod enim vir ille d. L ex Gallia ex locis Ligerim flumen attingentibus originem duxisse docet, id etiam ad universae v stirpis fata ab ultimo initio repetenda pertinere videtur. nam quae de ea adhuc nota habuimus, paene omnia ad exemplar aliquod Leodi, Belgarum in urbe, olim servatum, unde varios per ramos descenderunt ei qui hodie exstant codices y generis, spectabant. cuius rei testimonio sunt cod. Bruxellensis 5345, olim Gemblacensis (G) ante medium saec. XI in usum Olberti, G abbatis monasteri Gemblacensis (1012-1048) exaratus²) et cod. Berolinensis lat. fol. 252, olim Erfurtensis (E) opera Wibaldi, primum abbatis E monasteri Stabulensis (1130-1158), deinde et huius et Corbeiensis (1146-1158) Corbeiae in Germania compactus.³) his duobus viris, alteri Gemblaci circumque ea loca, alteri Stabuli atque in ea vicinitate versatis, nisi Leodio ex bibliotheca quadam unde codicis y descripti copia facta sit intellegi non potest. accedit quod y generis libri adeo erroribus ex perperam accepta scriptura insulari ortis referti sunt ut omnes ad communem fontem eam scripturam exhibentem necessario referendi esse videantur, quae quidem omnia quam maxime in coloniam Hibernorum Leodi constitutam cadunt, cuius rei memoria posteris a Sedulio Scotto tradita.4) hic etiam ratio spuriae pridie orationis in cod. Laur. S. Crucis 23. 3, s. XIVex., servatae habenda, quae una cum oratione pro Archia habita ab F. Petrarca anno 1333 Leodi veterum librorum causa commorante inventa dicitur.⁵) quam cum examinassem, codicem S. Crucis persimilem cod. Bernensi 395, s. XIIIex., duobusque fratribus cod. Rothomagensi 1040, s. XIIex, et cod. Oxoniensi Bodleiano lat. class. E 48, s. XIII, textum habere eumque ultimo gradu ex y deductum statim apparuit.⁶) hic igitur, cum nihil iam obstabat quin universae familiae patrem Leodi domicilium habuisse statueremus, exstitit bifolium illud Leidense L quod altius memoriae y repetendae ansam nobis dedit. L enim clara voce declarat v textum eodem fere loco quo P in lucem prodiisse,

¹⁾ V. de Meyier, Codices Vossiani 1.1, 130.

²⁾ Cf. A. Boutemy, Un grand abbé du XIe siècle: Olbert de Gembloux, Annales de la société archéologique de Namur 41, 1934, 43-85.

³⁾ W. Wattenbach, Das Schriftwesen in Mittelalter, Leipzig ³1896, 541-542; L. F. Hesse, Serapeum 27, 1866, 49-59. 65-76. 81-89. 97-107; M. T. Ciceronis Epistularum libri sedecim, ed. L. Mendelssohn, Lipsiae 1893, XI adn. 1; P. Lehmann, Erforschung des Mittelalters 5, Stuttgart 1962, 131.

⁴⁾ E. Dümmler, Briefe und Verse des neunten Jahrhunderts, Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde 13, 1888, 360-363.

⁵⁾ M. T. Ciceronis Orationes: Pro Tullio, Pro Fonteio, Pro Sulla al., ed. A. C. Clark, Oxonii 1916, IV – VII.

⁶⁾ Maslowski - Rouse, The Manuscript Tradition, 97-100.

quem fortasse eo tempore quo natio Hibernorum "quibus consuetudo peregrinandi iam fere in naturam conversa est"¹) Italiam, Galliam, Helvetiam, Germaniam peragraret, ad partes Europae occidentales migrasse Leodique domum sedemque sibi delegisse.

Quod autem ad A ipsum restituendum attinet, principem inter y G generis codices locum obtinet cod. Bruxellensis 5345 (G) membranaceus tricenum ternum versuum columnis scriptus, ubi Sestiana f. 46-68 M. Tullii Ciceronis pro Sestio incipit inscripta inest. praeter manum G¹ G² primam G¹ obvia est manus secunda G² ipsius librari fere aequalis.

Primus codicem diligentissime contulit J. G. Baiter, cuius copiis usus est C. Halm in editione Turicensi²), eademque accuratione postea negotium in editione Teubneriana concinnanda prosecutus est A. Klotz³); nimium parce in eo adferendo se gessit G. Peterson neque omnino dici potest utrum codicem ipsum inspexerit necne⁴), male J. Cousin.⁵)

Quod membranarum iactura factum est ut codicis Berolinensis fol. 252 **E** (E) ope in Sestiana recensenda hodie destituti sumus dolendum quidem sed non adeo ut eo nos carere non posse statuamus, sit enim optimus hic liber in aliis Ciceronis operibus, quae permulta complexus est, in nostris certe orationibus fere semper codici G, cuius est frater, posthabendus.⁶) accedit quod aliquot lectiones e parte deperdita praebent collationes a I. Gulielmo Lubecensi (1555–1584)⁷) et I. Zinzerlingo⁸) confectae, quarum illam in usum editionis suae a I. Grutero⁹) conversam vidi, huius inspiciendi facultas mihi non est data, ne multus sim, pro codice Bero-V linensi magno cum fructu substitui Vaticano-Palatinum 1525 (V), a quo auxilium ob eandem causam in pop. et dom. edendis antea petivi. V codex chartaceus est binis columnis quinquagenum fere octonum versuum a. 1467 Heidelbergae exaratus ubi f. 268–286 Marci Tulii Ciceronis pro Sestio apud iudices continetur.

H Tertiae stirpis est cod. Harleianus 4927 (H) qui ex eadem regione qua

¹⁾ V. Vita S. Galli, ed. I. von Arx, Monumenta Germaniae Historica 2, 1829, 1-34. cito ex vita 2, 47.

²⁾ Cicero, Opera omnia 2.2, ed. Orelli-Baiter-Halm, 928.

³⁾ Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, V.

⁴⁾ Cicero, Orationes, ed. Peterson, VIII-IX.

⁵⁾ Cicéron, Discours 14, ed. Cousin, 96.

⁶⁾ Cf. Cicero, Scripta 21, ed. Maslowski, XXI.

⁷⁾ Gulielmum in codicibus enotandis usum esse exemplari Lambiniano (M. T. Ciceronis Opera omnia, ed. D. Lambinus apud P. Santandreanum, Lugduni 1577—1578) hodie in Bibl. Univ. Leid. adservato sigloque 762. B. 9/10 instructo docet P. L. Schmidt, Die Überlieferung von Ciceros Schrift De legibus, München 1974, 218—223. de Gulielmi vita consulendus J. H. von Seelen, de Iani Gulielmi Lubecensis, philologi et poetae celeberrimi, eximiis in litteras humaniores meritis disputatio, Miscellanea 1, Lubecae 1734, 167.

⁸⁾ J. Zinzerling, Criticorum iuvenilium promulsis, Lugduni Batavorum 1610.

⁹⁾ M. T. Ciceronis Opera omnia quae exstant, ed. I. Gruter, Hamburgi 1618.

cod. Parisinus 7794 (P) originem duxisse videtur.¹) quem collegi societatis Jesu ad Aginnum prope Garumnam flumen siti postea fuisse nota Collegii Aginen. Soc. Jesu Cat. Insc. in foli 1 margine inferiore similisque nota in eiusdem foli margine superiore adpictae ostendunt. ceterum codex membranaceus est binis columnis tricenum ternum versuum littera gothica saec. XII exeunte exaratus. foliis 89°-99° M. Tullius pro P. Sestio legitur. paulo post ipsum librarium H¹ collega quidam H² H¹H² librum hic illic emendavit, cuius tamen correctiones in Sestiana saltem admodum rarae ac prope nullae reperiuntur.

Post Gulielmum Peterson, qui paucas H lectiones in apparatu critico enotavit, idque parum diligenter²), solus P. Cousin Sestianam denuo contulit, qui tamen ita quae adtulit turbavit³) ut omnia oblivioni prorsus tradenda sint. omnium quos adhuc commemoravi codicum libri H auctoritas saepissime in controversiam trahitur, quod quibus de causis fieri soleat ex inferius disputatis elucebit.⁴)

Aliter res se apud Italos habuit de quibus nunc uberius nobis agendum. haec enim quae modo dixi dum in parte Europae septentrionali fiunt, homines Itali in aliis plerumque studiis occupati sunt. cum vero bonarum litterarum philologiaeque studia in Italia renata essent, accidit ut his orationibus, quippe quae nescio quo pacto periissent, destituti sint nec usquam eas adire potuerint nisi apud exteros. itaque in hac praefationis parte primum quaerendum cuius generis codicibus peregre conquisitis orationes nostrae iure postlimini in Italiam redierint. ita simul apparebit quibus fundamentis editiones principes quaeque ex his expressae deinceps secutae sunt omnes necessario nisae sint.

Quod quidem ad Sestianam attinet, tria omnino apud Italos codicum genera distingui possunt, unum eorum qui textum \mathbf{H} exhibent, alterum qui $\mathbf{y} \mathbf{N}$, tertium qui $\mathbf{H} + \mathbf{y} \mathbf{N}$ mixtum.⁵) haec cum in universum facile definiri possint, de unius cuiusque generis origine et fonte paulo difficilior est quaestio.

Quod in primis ad cod. Harleianum 4927 (H) pertinet, quem in manus H Petrarchae venisse paene certum est, num ipse in Italiam pervenisset sub iudice lis. H Petrarchae factum esse, cum Arpinatis cultor atque sospi-

¹⁾ Cicero, Scripta 21, ed. Maslowski, X.

²⁾ V. T. Maslowski, Cicero's *Pro Sestio* in London, British Library, Ms Harley 4927, Classical Texts and their Traditions, ed. D. F. Bright — E. S. Ramage, Chico Calif. 1984, 155 adn. 3.

³⁾ V. Maslowski, Cicero's Pro Sestio, 155 adn. 5; 156 adn. 6 et 7.

⁴⁾ Cf. T. Maslowski, Some Remarks on London, British Library, Ms Harley 4927, Rhein. Mus. 125, 1982, 141-161; idem, Cicero's Pro Sestio, 155-178.

⁵⁾ De his rebus iam antea egi (v. Maslowski, Cicero's $Pro\ Sestio$, 159–162), nec ita tamen ut non in errorem inciderim, quod in primis ad cod. Med. Laur. 48. 25 pertinet, cui quod nescio quo iure principem inter codices Italicos locum concessi, id inconsulte feci.

tator adulescens in Gallia meridionali vitam degeret, coniectura admodum probabili ex adnotationibus ipsius ut videtur manu in codicis marginibus appositis ducta concluserunt E. Pellegrin et G. Billanovich.¹) quae quidem adnotationes in Sestiana sunt hae:

f. 93 (ad 47) Nota: de anima post discessum a corpore; f. 95 (ad 90) hic incipit defensio Milonis; f. 96° (ad 96) que sit optimatium notio et paulo infra differentia inter populares cives et optimates; f. 98 (ad 135) que sit medicina rei publicae Nota.

Idem praeterea eis firmatur quae de Ciceronis orationum sylloga a Petrarcha condita nuper protulit virgo d. S. Rizzo.²) is enim cum iam magnam orationum copiam conlegisset, quas habuit omnes in duo volumina coegisse videtur, quorum unum saltem pop., sen., Ps. Cic. pridie, Sest., dom., Cael., Balb., Vat., har. resp., prov. cons. complecteretur, h. e. easdem orationes quas H continet nisi quod diverso ordine. nam ea quae in H leguntur ita se excipiunt:

f. 1 Catil., f. 18 Ps. Cic. in Sall., f. 20° Ps. Sall. in Tull., f. 21 Ps. Cic. pridie, f. 24° sen., f. 29° pop., f. 31° dom., f. 50 parad., f. 55° Vat., f. 58° Cael., f. 67 Balb., f. 74° har. resp., f. 83° prov. cons., f. 89° Sest., f. 99° – 110° Caesarianae, f. 110° am., f. 120° senect. (ex quo dialogo nihil nisi priora duo verba O tite in calce paginae, non in columna adscripta exstant).

Ad illud igitur Petrarchae exemplar cum alii tum hi codices Italici redire videntur: omnes vetustate superat cod. Neap. IV. B. 8, s.XIV^{med.}, cuius notitiam insigni liberalitati viri d. M. D. Reeve debeo³); inter temporis nota instructos vetustissimus est cod. Vat. Palat. 1478 qui f. 161 hanc subscriptionem exhibet: Sicco Polentonus Patavinus hoc opus scribi Padue anno 1413 ad usum eius et posterorum; ad hunc proxime accedit item anni nota adornatus cod. *Med. Laur. 53. 12, a. 1415 Venetiis scriptus. praeterea inspice hos: Escorial. T. II. 4; Bibl. Nat. Conv. soppr. I IV 4; Estensem lat. 442 (olim α S 4 19); Vat. Barb. lat. 142; Vat. Palat. 1476; Vicentinum Bibl. Bertolianae 2. 9. 4 (514) et 3. 9. 15 (363), quos omnes contaminatione neglecta lectionem H praebere spondeo.

Cave autem ne ex his quae modo dixi colligas codicem H ipsum in Italiam perlatum. monet me per litteras E. Ornato, vir in hoc genere peritissimus, id quod iam anno 1979 cum congressu I. A. N. L. S. Bononiensi communicavit, quodque prope diem in eiusdem congressus operum volumine publici iuris fiet, esse quae magnam de codicis H in Italiam adventu dubitationem moveant. res enim eo potius spectat ut H in Gallia remansisse credamus. sed vide quae vir d. argumenta protulit.

¹⁾ E. Pellegrin – G. Billanovich, Un manuscrit de Cicéron annoté par Pétrarque au British Museum, Scriptorium 8, 1954, 115–117.

S. Rizzo, La traduzione manoscritta della Pro Cluentio di Cicerone, Roma 1979, 33.

³⁾ Neap. IV. B. 8 non nisi pop., dom., Cael., Balb., Vat., har. resp., prov. cons. continet. codices ab M. D. Reeve mihi indicatos asterisco adorno.

Ac primum quidem iure mireris quid sit quod, si H ipse in Italia circumferebatur, nullus, quod sciamus¹), inter Italicos codex inveniatur qui orationum libri H ordinem tueatur, nedum qui quae H amplectitur scripta ad unum omnia, eaque sola, fideliter reddat. contra tres saltem libri Gallia oriundi suaque quisque manu Gallia exarati inveniuntur qui H presse sequuntur. unus est cod. Leidensis Voss. lat. Q. 128, s. XV¹¹¹¹, in quo id maximum pondus habere videtur quod Nicolai de Clemangiis (1360–1437) fuit²), alter cod. Parisinus nouv. acq. 3132, s. XV¹¹¹¹, in quo non nisi Ps. Sall. in Tull. et Ps. Cic. in Sall. post Caesarianas transpositis idem orationum ordo atque in H servatur³), tertius anno 1940 igni absumptus, cuius tamen praeter aliquot imagines accurata descriptio in Instituto,,de Recherche et d'Histoire des Textes adservatur, est cod. Lovaniensis Bibl. Univ. 107, s. XV¹¹¹¹, qui post ea quae H continet eodem ordine disposita etiam senect., Phil., de orat., orat. exhibuisse dicitur.

Huc accedit testimonium bibliothecae a Petro de Luna (Benedicto XIII) in castro Peniscolae constitutae. illuc non solum maximam illam librorum copiam quibus Avenione aedes pontificiae erant instructae inter annos 1407/8—1410 paulatim esse translatam, verum etiam multos codices ex Gallia arcessitos additos esse constat.⁴) atque index librorum Peniscolensis anno 1411 paulo posterior⁵) codicem numero 829 insignitum laudat⁶) qui eadem omnia quae cod. Lovaniensis complexus est. quod cum casui deberi vix possit, codicem 829 eundem ac Lovaniensem vel, quod probabilius, Harlejanum ipsum nunc in fine mutilatum fuisse necessario statuendum.

Quod si verum est, fieri potest ut H ca. a. 1403/4 in manus Ioannis de Monsterolio (1334 – 1418) venerit. exstant enim litterae eius ad amicum quendam Avenionensem eo anno datae quibus volumen quoddam quo libri morales Tullii pluresque orationes sue continentur... scriptum... littera nec antiqua nimis, nec nova expetitur.?) quae quidem verba non nisi ad cod. H, qui reapse scriptura gothica exaratus est, referenda affirmat v.d. Ornato. 9) ita et ipse Nicolaus de Clemangiis, quo Ioannes familiariter utebatur 9), habuit unde codicem suum describeret.

Qua de sententia cum te, lector, celatum noluerim, nos in lubrico versari vix admonendum. quamquam codices Italicos non ex H ipso sed ex

¹⁾ De codice Londiniensi inter additicios 19586 cogitat v. d. M. D. Reeve.

²⁾ Ceterum orationes hoc ordine dispositas praebet: post ff. 1-23 Manil., Mil., Planc., f. 47 Vat., f. 53 Cael., f. 72 Balb., f. 89 har. resp., f. 108° prov. cons., f. 120° Sest., f. 144 Deiot., f. 153 Ps. Cic. pridie, f. 159 sen., f. 168 pop., f. 172° Ps. Sall. in Tull., f. 174 Ps. Cic. in Sall., praetermissa dom. oratione. cf. etiam K. A. de Meyier, Codices Vossiani Latini 2, Leiden 1975, 278-279.

³⁾ Codice Paris. n. a. 3132 continentur: f. 1 Catil., f. 17 Ps. Cic. pridie, f. 20° sen., f. 25° pop., f. 28 dom., f. 48° Vat., f. 51° Cael., f. 61° Balb., f. 70 har. resp., f. 79 prov. cons., f. 85° Sest., ff. 95° – 103 Caesarianae, f. 108 Ps. Sall. in Tull., f. 108° Ps. Cic. in Sall., f. 111 – 112 initium Arch. manu paulo recentiore.

⁴⁾ Cf. M. Faucon, La librairie des papes d'Avignon 1, Paris 1886—1887, 48—89; A. Maier, Die "Bibliotheca Minor" Benedikts XIII. (Petrus' de Luna), Archivum historiae pontificiae 3, 1965, 139—191.

⁵⁾ A. Pelzer, Addenda et emendanda ad F. Ehrle . . . , Romae 1947, 180.

⁶⁾ Faucon, La librairie 2, 132.

⁷⁾ Jean de Montreuil, Opera 1, ed. E. Ornato, Torino 1963, ep. 57 (p. 92) et ep. 151 (p. 218).

⁸⁾ Ad cod. Wolfenbuttelanum Gud. 2 potius has epistulas adludere arbitratur Schmidt, Die Überlieferung, 432-433.

⁹⁾ E. Ornato, Jean Muret et ses amis Nicolas de Clemanges et Jean Montreuil, Genève 1969.

eius apographo sive a Petrarcha ipso (inde ab a. 1353 usque ad finem vitae in Italia vitam agente) sive ab alio nescio quo in partes Italiae septentrionales (Petrarcha inter annos 1353-1361 Mediolani versabatur) translato fluxisse admodum probabile. utut est, dubitari nequit quin Sestiana tum primum in Italorum notitiam prodierit, adde quod omnia quae ad ulteriorem huius orationis (et sic fere ceterarum huius syllogae) historiam pertineant ex indole naturaque codicis H pendent, qui talem orationem praebet ut omnis Ciceronis et mentis et linguae volubilitas evanuerit. nam ut alia omittam, singulis pluribusque verbis passim omissis ita in brevius contracta legitur ut plus tertia eius pars desideretur. opus igitur erat codice aliquo unde codicis H lacunae explerentur vel oratio ipsa propter se integra legeretur.

Hic igitur nobis de altero Sestianae codicum genere, qui y textum praebent, breviter agendum. primum autem non abs re, ut opinor, facere y videbor si aliquot y codices quibus Sestiana non continetur adferam. hi sunt:

Comp. Hieremiae de Montagnone compendium moralium notabilium, ca. annos 1300-1310

Patavi compositum¹), ubi f. 84° sen. 1 si, patres conscripti . . . numerando legitur. T cod. Trecensis 552, s. XIV¹, olim Petrarchae²), ubi f. 333-334° pop. 1-23 verum etiam; f. 336-336° sen. 1-7 recesserunt, atque eius frater cod. Wolfenbuttelanus Gud. 2, ubi sen. nunc deperdita legebatur.3)

a cod. Laur. S. Crucis 23. 3, s. XIVex., ubi f. 83v-84v Ps. Cic. pridie 1-14 convalescat; f. 85-86 sen. 1-12 gemeretis nihil. memoria tenendum quod huius codicis pridie

ad Petrarcham redire videtur (v. supra p. XI).

Hi omnes ut stirpis y sunt ita T ad primarios illos GE propius accedit⁴), quam familiam littera m insignivi; Comp. a ad Bern. 395 ubi Ps. Cic. pridie, sen., pop. integrae leguntur, nec non ad codd. Rhotomagensem 1040 eiusque fratrem Bodleianum lat. class. E 48, qui orationis pridie tantundem quod a continent, quam familiam o vocare placet (cf. etiam supra p. XI).

Eo autem consilio Comp. Ta hoc loco adtuli ut planum fieret Italos trium saltem huius syllogae orationum, Ps. Cic. pridie, Cic. sen., pop. ex y stirpis codicibus notitiam si non inde ab initio saeculi XIV, at certe Petrarchae aetate gradatim esse adsecutos. restat quaerendum quando Sestianae copia Italis facta sit.

Nescio autem an iam eisdem Petrarchae temporibus integra orationum sylloga ex v codice aliquo deducta Alpes transierit, cuius rei indicia

¹⁾ Oculis usurpavi ed. Venetam a. 1505 q. i. Epytoma sapientie a P. Liechtensteyn curatam. praeterea cf. R. Sabbadini, Le scoperte dei codici Latini e Greci ne' secoli XIV e XV, 1, Firenze 1967, 218-220; B. L. Ullman, Studies in Italian Renaissance, Roma 1955, 81-115; R. Weiss, Il primo secolo dell'umanesimo, Roma 1949, 13-50.

²⁾ Cf. Sabbadini, Scoperte 1, 23; P. de Nolhac, Pétrarque et l'humanisme 1, Paris ²1907, 33; G. Billanovich, Il Petrarca e i classici, Studi Petrarch. 7, 1961, 21.

³⁾ V. Schmidt, Die Überlieferung, 178.

⁴⁾ Cicero, Scripta 21, ed. Maslowski, IX-X et XXIII-XXIV.

exstant haec: in cod. Vat. Palat. lat. 1820 (p), a. 1394 Perusiae scripto, Palat. 1820 quem ad Petrarcham redire putat Billanovich1), ad Lapum de Castiglioncho, Petrarchae amicum, Sabbadini²), f.115 haec verba ex Balb, 61 excerpta margini orationis Plancianae adpincta leguntur: idem pro Cornelio Balbo: Neque enim inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium atque cursum ex rei publicae tempestate moderari, ubi mihi considera haec: esse PGEH: enim p: sententiam pG2: in sententiam PG1E: in sententiam aliquam H; cursum pPGE; om. H. atque eo quod p una cum G correcto soli vera Ciceronis verba servant (nam enim pro esse ex perperam accepto compendio natum inter errores non numero), quod in tanta textus exiguitate multum valet, facile demonstratur hoc fragmentum non nisi ex v codice aliquo fluxisse, certe enim ad florilegium ullum sive Gallicum (FG) sive Angelicum (FA) sive flores moralium auctoritatum (Fl.), a. 1329^3), referri nequit, cum in FG et Fl., quod quidem ipsum ex FGoriginem ducit⁴), haec verba omnino desint, FA autem sic ea refinxerit ut legantur: constantis viri non est sententiam tamquam aliquod navigium atque cursum ex re publica tempestate moderari. id unum in medio relinquendum mihi videtur, utrum ex Petrarchae codice Balb. 61 desumptum statuam an Lapi de Castiglioncho an p codicis scribae ipsius. de hoc enim ut etiam cogitem eo adducor quod in subscriptione nomine Henrici de Prusia (Henricus de prusia scripsit) se appellat, is igitur ex Germania, ubi y codices potissimum propagatos esse supra docui, in Italiam se contulisse videtur.⁵) at docet me v. d. Billanovich nihil obstare quin talem librum Verona arcessitum in Petrarchae manus pervenisse putemus; quippe Veronensibus commercium fuit cum Germanis.

Eodem fere tempore vel paulo ante exaratus est cod. Parisinus 1778 (f) qui f. 176-180 unam ex nostris Sestianam vel potius priorem eius f partem, 1-82 rusticulus, ex y generis codice derivatam continet.⁶) cum plures eaeque prorsus diversae manus Gallicae (non Italicae) codici scri-

¹⁾ G. Billanovich, Petrarca e Cicerono, Miscellanea Giovanni Mercati IV, Studi e Testi 124, Città del Vaticano 1946, 89 sqq. (repetitum in Petrarca, ed. A. Buck, Darmstadt 1976, 168-192).

²⁾ Sabbadini, Scoperte 2, 168sqq.

³⁾ De hoc libro plura cognosces ex Sabbadini, Scoperte 2, 90-97.

⁴⁾ Ne de hac re dubitari possit, unum exemplum adfero: Balb. 15 est enim haec saeculi quaedam macula atque labes virtuti invidere velle ipsum florem dignitatis infringere codd. : macula quedam et labes est virtuti invidere et velle ipsum florem dignitatis infringere FA: est hec seculi malitia (macula non nulli codd. FG) quedam atque labes virtuti velle invidere ipsumque (ipsum FG) florem dignitatis infringere Fl. FG. fallitur igitur Billanovich, Petrarca e Cicerone, 100, qui Fl. ex codice aliquo integro desumptum putat.

⁵⁾ Plura de hoc adulescente docet A. Gloria, Monumenti della Universita di Padova 1, Paduae 1888, 111.

⁶⁾ Bibliothèque Nationale, Catalogue général des manuscrits latins 2, ed. Ph. Lauer, Paris 1940, 170-171.

bendo operam navaverint, num illa anni nota quae f. 111 Anno Xpisti MCCC LXXIIII alia ac Sestiana manu adscripta legitur ad hanc orationem transferri possit haereo. quamquam saeculum XIV et ipsa excedere non videtur. maioris autem momenti quod f ex bibliotheca in castro Peniscolae constituta originem ducere videtur. denique Sestiana ita y repraesentat ut praeter errores y familiae codicibus communes singularem quandam recensionem exhibeat, ut aut unum aliquem aut plures viros doctos eodem studio inter se coniunctos in ea emendanda elaboravisse manifestum sit.

Hanc autem orationis recensionem complures originis Italicae codices exhibent, quod quantam vim ad eius propagationem vere aestimandam habeat per se intellegitur. huc igitur referendi cum alii tum cod. *Med. Laur. 76. 24 (n), *Vat. Ottob. lat. 1710, *Oxon. Bodl. Canon. class. lat. 253. qui omnes initio saeculi XV Florentiae scripti ita et inter se et cum Parisino 1778 (f) congruunt ut si unum eorum examinaris ceteros cognitos habiturus sis, neque ita tamen ut alius ex alio derivatus sit; eo autem a Parisino 1778 (f) different quod plures syllogae nostrae orationes comn plexi sunt. itaque cod. Med. Laur. (n), quem unum ex tribus illis diligentissime contuli, continet haec: f. 1 am., f. 19 senect., f. 36 Ps. Sall. in Tull., f. 38 Ps. Cic. in Sall., f. 41° Cat. f. 67 Marcell., f. 79 Deiot., f. 86° Ps. Cic. pridie, f. 92 sen., f. 101 pop., f. 107 dom., f. 139 Sest., f. 158 Cael., ubi praeter Sest. etiam pridie, sen., pop., dom., Cael. y textum nulla contaminatione quae dicitur adfectum exhibent. his autem cognitis iam infitiari nequit codicem aliquem eius stirpis quam y dixi, quo praeter Sestianam fortasse reliquae hae orationes continebantur, saec. XIV exeunte vel XV ineunte Florentiae in notitia manibusque hominum versatum.

Quae cum ita sint, operae pretium est quaerere quae ratio inter illos tres testes modo productos, dico Balb. 61 quod codici Palat. 1820 acceptum debetur, librum illum Peniscolensem qui nunc est Paris. 1778 (f) codicesque Italicos quorum ex numero Med. Laur. 76. 24 (n) selegi, intercedere videatur. materiem satis amplam mihi non suppetere ut ad hoc nulla dubitatione interposita respondeam, concedo. quid tamen obstat quin eos ab uno fonte manasse coniciam? qua in re id unum me sollicitum habet utrum mihi eum ad Petrarchae ipsius bibliothecam, id quod libri Vat. Palat. 1820 auctoritate stare videtur, referre liceat necne. quod si licet, quam similis illius y codicis ignoti et Harleiani 4927 in Italiam perlati sit causa nemo est quin videat.

Utut hoc se habet, haud ita multum ille fons Italis ad H lectionem explendam corrigendamque profuit. ut enim codex H lacunosam tertiaque parte deminutam praebet orationem ita novus ille testis, quem ex lec-

¹⁾ V. Faucon, La librairie 2, 89 (#400 inventari anni 1411).

tione codicum fn restitutum sub siglo N infra laudo, integram quidem, N sed tamen dimidiatam, i. e. 1-82 p. 45, 16 rusticulus, ubi a 74 p. 41, 16 auctoritatem usque ad 80 p. 45, 2 resipisset nullo spatio vacuo relicto magna lacuna hiat.

In haec igitur duo codicum genera, dico H et y N, tertium illud contaminatum radices agens adeo crescere multiplicarique coepit ut sinceri alterutrius generis libri aegre inveniantur; quippe plerique recentiores plus minusve ampla contaminationis vestigia impressa habent. hanc tam numerosam prolem magni laboris erat diligentius persequi; itaque in universum tantum de eis agere mihi visum est.

Atque codicum mixtorum duplex est genus, alterum eorum qui H + y N §§ 1-82 paucis locis ex yN expletis vel correctis totam orationem ad H expressam praebent, alterum eorum qui §§ 1-82 hic illic ex H emendati presse vN, inde autem ab hoc fere loco unum H sequentur, ex illo priore genere est v. c. Med. Laur. 48, 10 initio anni 1416 ab Ioanne Arretino Florentiae scriptus¹), qui eo etiam mentione dignus mihi videtur quod vetustissimam H libri alicuius Florentiam apportati memoriam servat. id autem iure mireris quod quinquaginta fere post annos eandem Sestianam cod. Monacensis lat. 15734 olim Salisburgensis (S) inter annos S 1465-1470 item Florentiae scriptus²) reddidit, qui tamen coniecturis praeterea haud infelicibus ita de his orationibus meritus est ut ne ipse quidem suffraganti locum in adnotatione denegaverim.3) ex hoc posteriore duos adfero Florentinos ut genus ipsum subtilius definiatur. quorum alter est cod. Med. Laur. 48. 11, quem ipsius Poggi manu inter annos 1410-1420 exaratum putat virgo d. A. C. de la Mare. hic quidem usque ad verba senatum non se referri iussit quorum senatum (pro senatu) ad 74, non se referri ad 80 pertinent, i. e. usque ad priora post lacunam verba, ex yN exscriptus iam inde a 74 ubi est crimen lectionem H excipit; alter est cod. Escorialensis R. I. 12, ca. 1417-1430, qui yN descripto, ubi ne lacuna illa quidem 74-80 expletur, non nisi post ultimum codicis yN verbum 82 rusticulus H reddere pergit.

Haec satis multa; certe eo iam res deducta ut de editionibus priscis pauca nobis proferre liceat. ex eis enim codicum generibus quae supra distinxi cum \mathbf{H} in Italia septentrionali, $\mathbf{H} + \mathbf{y} \mathbf{N}$ mixtum Florentiae plu-

2* XIX

¹⁾ B. L. Ullman, The Origin and Development of Humanistic Script, Roma 1960, 91-96. cf. G. N. Petronio, Per la soluzione di una enigma: Giovanni Aretino copista, notaio e cancelliere, Human. Lovan. 30, 1981, 6; P. S. Piacentini, La traduzione laudense di Cicerone ed un inesplorato manoscritto della biblioteca Vaticana (Vat. Lat. 3237), RHT 11, 1981, 136 adn. 3.

²⁾ A. C. de la Mare, The Handwriting of Italian Humanists 1.1, Oxford 1973, 138.

³⁾ Cf. Maslowski, Cicero's Pro Sestio, 159-162.

rimum potuerit, minime mirum si Lodoicus Carbo in ed. Veneta (ed. V.) anno 1471 a se curata orationem Sestianam ex \mathbf{H} libro aliquo nulla contaminatione foedato expressit¹), I. vero Andreas Aleriensis in ed. Romana (ed. R.) item a. 1471 in lucem emissa ex $\mathbf{H} + \mathbf{y} \mathbf{N}$ mixto, qui codici Med. Laur. 48. 11 persimilis fuit.²) deinde ed. Veneta et ipsa saepius repetita³) brevi tamen ed. Romana, quippe quae plenior esset, palmam tulit. ex hoc fonte pluribus intercedentibus profluxerunt editiones Iuntina prima a. 1515 ab N. Angelio (Ang.) curata, Aldina prima a. 1519 ab A. Naugerio (Naug.¹), Ascensiana secunda a. 1522, Cratandrina a. 1528, quas omnes non tam preti, quod paene nullum habent, quam honoris causa in adnotatione mea commemoro, si quando quid utile praebent.

Novam rem ausi sunt I. Tusanus (J. Toussain) et P. Danaesius (P. Danès), clarissimi in academia regia Parisiensi Graecae linguae praeceptores, in ed. Ascensiana a. 1531 (ed. Asc.)⁴), qui collato libro "insignis in tota Gallia bibliothecae divi Victoris in suburbio Parisiensi", i. e. codice, nisi fallor, Paris. 14749, s. XV, ex Bern. 136, codicis Paris. 7794 (P) apographo, originem ducente⁵), primi integram Sestianam legentibus praebuerunt. huius editionis oratio textum ex P, H, yN (P, H genera dico) confectum exhibet, ubi omnes post § 74 lacunae expletae inveniuntur. non aliter se in ed. Hervagiana a. 1534 (ed. Herv.) res habet. sunt qui codicem illum unde Sestiana "non tenui quidem accessione, sed tertia

¹⁾ In ceteris nostrae syllogae orationibus, si priore loco fontem primarium, posteriore codicem (dico genus) unde suppleta vel emendata sit posueris, talem fere imaginem praebet ed. Veneta: f. 110° pop. ex H + yT; f. 114 sen. 1-7 ex H + yT, 7 usque ad finem ex H; f. 118° Ps. Cic. pridie ex H; f. 122 dom. ex H; f. 140 Vat. ex H + y (42 esse videatur oratio desinit); f. 144 Cael. ex H; f. 181 Balb. ex H; f. 189 har seen ex H; f. 197° green ex H; f. 203° Sest y supra

har. resp. ex H; f. 197 prov. cons. ex H; f. 203 Sest. v. supra.

2) In ceteris his orationibus ita se gerit ed. Romana (v. adn. 1 supra): f. 32 har. resp. ex H + y; f. 58 Balb. ex H + y; f. 64 Sest. v. supra; f. 74 dom. ex H + y; f. 180 Vat. ex H + y (y multo frequentius quam in ed. V. adhibito; sed etiam hic oratio post 42 esse videatur deficit); f. 183 Ps. Cic. pridie ex y + H; f. 186 pop. ex H + y + P (ad P codicem aliquem spectare videntur haec, velut 9 auctores (autores ed. R.) hortatoresque P ed. R.: om. GTeVN: pl. om. H; 10 re quidem P ed. R.: requiem GTeVN: pl. om. H; 16 honoribusque P ed. R.: honoribus GTeVHN; 16 fuit quem ad modum accepi (accepit P) tripertita (tre-P¹) P ed. R.: tia GTeVN: pl. om. H; 17 unum P ed. R.: om. GHTeVN; praeterea uno loco P ed. R in errore consentiunt: 20 conservaret GHTeVN: conservarit P ed. R.); f. 188 sen. ex H + y; f. 192 Cael. ex H + y (mirum quod in hac oratione nullum cod. Cluniacensis vestigium apparet); f. 199 prov. cons. ex H + y.

³⁾ V. I. C. Orelli — I. G. Baiter, Onomasticon Tullianum 1, Turici 1836, 239. haud minus utilia de edd. veteribus protulit I. A. Ernesti, Opuscula philologica critica, Lugduni Batavorum 1764, 135—154 et 155—170; cf. etiam M. T. Ciceronis Opera omnia 2.1: Orationes, ed. I. A. Ernesti, Oxonii 1810, I—XIII.

⁴⁾ Orelli — Baiter, Onomasticon 1, 241-242; P. Renouard, Imprimeurs et libraires parisiens du XVIe siècle, Paris 1969, 262 n. 657.

⁵⁾ W. Peterson, Cicero's post Reditum and other Speeches, CQ 4, 1910, 168-169.

prope parte" aucta sit¹), eundem putent esse ac Bernensem 254, codicis Bern. 136 adfinem.²) his tertius accedit P. Victorius, sive A. Naugerium dicere praestat, qui editionis suae anni 1519 exemplar emendatum ac multis partibus auctum reliquit, quo ipso post eius mortem (1529) Victorius usus Iuntinam anni 1534 (Naug.²) Hervagianae et Ascensianae sociam adiecit.³) hoc tamen monendum Victorio ed. Ascensianam ad manus fuisse videri.⁴)

His cognitis non vereor ne licentius rem gessisse dicar, si reliqua quae oratio pro Sestio experta est fata non nisi summatim proferam et quae maxime in promptu sunt explicabo quam brevissime, nam quod mihi proposueram ut quo modo textus vulgatus qui dicitur exstitisset ostenderem, id iam adsecutus sum, quem inde ab a, 1531 usque ad ed. Orellianam a. 1835 ex P. H. vN potissimum lectionibus, sicut primam quamque obviam qualemcumque ob causam editor aliquis arripuit, conflatum esse nunc certum habemus, ac mitto quod tali in oratione emendanda, interpolanda, augenda homines docti D. Lambinus, I. Gruterus, I. A. Ernestius, G. Garatonius ipseque Orellius, ne eos qui ita orationem emendaverunt ut non ederent commemorem, sive solo ingeniorum acumine sive eiusdem farinae codicibus adiuti per quattuor saecula studia conlocaverunt, quid? si vulgaris illa memoria ne nunc quidem tota deprehensa⁵), si eius vestigia in nostrae quidem aetatis editionibus post C. Halmium confectis, dico ed. Oxoniensem a. 1911, Teubnerianam a. 1919, Parisiensem a. 1965, deprehenduntur?

Quae cum ita se habeant, non inutilem esse hanc Sestianae novam editionem quae instrumentum criticum teneat omne me Ciceronis studiosis probaturum spero. quod magis etiam ex brevi adumbratione rerum quibus qua ratione codices supra memorati se gerant quidque uni cuique in textu Sestianae constituendo re vera debeatur inlustrabitur.

2

Cum omnes quotquot libros Sestianae manu scriptos habemus, tum **PLGHVN** (in N laudando mihi non consto), quos codices principes hic

¹⁾ Sic in epistula ad Mathiam Held, "Caesariae maiestatis procancellario", ab I. Hervagio data. v. M. T. Ciceronis Opera omnia 1, Basileae 1534, ex officina Hervagiana.

²⁾ Cf. H. Wrampelmeyer, Librorum manuscriptorum qui Ciceronis orationes pro Sestio et pro Caelio continent ratio qualis sit demonstratur, Detmoldiae 1868, 20.

³⁾ Cf. Orelli - Baiter, Onomasticon 1, 199.

⁴⁾ V. M. T. Ciceronis pro P. Sestio oratio, ed. I. C. Orelli, Heidelbergae 1835, 40: "Editionem Ascensianam tertiam . . . norat Petrus Victorius. Cfr. Epist. Lib. VI. p. 145. Florentiae 1586. fol."

⁵⁾ V. Maslowski, Cicero's Pro Sestio, 163-178.

selegi, ita in erroribus omissionibusque conspirant ut eos ex uno commu-A nique fonte quem littera A significavi fluxisse manifestum sit. ad illud igitur tamquam rivuli caput referenda sunt vitia velut 8 p. 7, 4 P. Sestius ... senserit] om. PGHVN; 22 p. 15, 1 sermo nobis] sermonis PGHVN; 98 p. 53, 12 non] om. P¹LGHV; 131 p. 69, 18 cunctae] cumque PGHV. atque eorum errorum non nulli, ut 21 p. 14, 15 bene edd.: sene P¹: senex P²GVN, sunt ita aperti facilesque ad corrigendum ut perspicuum sit librarium archetypi A summa cum fide eum librum quem ipse sequeretur expressisse nihil ipsum immutantem.¹)

Praeter haec etiam alia pristini illius libri deperditi vestigia in codicibus ex eo deductis latent, quibus deprehensis etiam certi aliquid de eius forma specieque colligi potest. primum igitur attendas velim ad id genus corruptelas quae ex maiusculo genere scribendi explicantur²), velut

```
A=N=M: 58 p. 33, 21 nuper] aut per \mathbf{P}^1; 135 p. 72, 5 aiunt] malit GV E=F: 9 p. 8, 2 eidem] fidem \mathbf{H}; 84 p. 46, 19 e rostris] frostris \mathbf{P} E=I: 15 p. 12, 2 se] si \mathbf{P}^1; 33 p. 21, 4 legi] lege GV; 97 p. 52, 24 definiri] difiniri \mathbf{L}^1; 120 p. 63, 20 mixto] mexto \mathbf{H} E=T: 44 p. 26, 18 eandem] tandem \mathbf{H}; 66 p. 37, 13 aut] aue G; 108 p. 57, 25 eum] tum \mathbf{H} E=T: 2 p. 4, 14 ferendum] terendum \mathbf{P}; 6 p. 6, 3 factus] tactum \mathbf{P}^1: statutus GV I=L: 3 p. 5, 8 loco pietatis] locupletatis \mathbf{G}^1\mathbf{V}; 74 p. 41, 21 abiectus] aplectus \mathbf{P} I=T: 61 p. 35, 12 alias] altas \mathbf{P}: alteras GV; 115 p. 61, 1 coniectus] contectus \mathbf{P}GV: contuitus \mathbf{H} I=P: 28 p. 18, 7 coniuratos] comparatos \mathbf{P}GV; 43 p. 26, 5 praestaret] irae staret \mathbf{P}^1 L=T: 9 p. 7, 16 temptari] templari \mathbf{G}^1\mathbf{V}; 111 p. 59, 7 ultus] ullus \mathbf{P}GV
```

His atque talibus corruptelis, quorum numerus facile augeri possit, librum A maiusculis litteris exaratum fuisse planissime demonstratur.

Ad eundem archetypum A pertinere videtur quod diversi codicum superstitum librari nullam iustam ob causam ita saepe in scribendo oculis aberraverunt ut viginti fere litteras vel partes orationis quae ita dividi possunt ut singulae particulae huius longitudinis versus exhibeant, transiluerint omissione spatio vacuo relicto indicata vel non item.

Illuc referendus solus 59 p. 34, 8 locus ubi P spatium fere XVIII litteris recipiendis idoneum reliquit; nimirum librarius maiore fide fuit quam ut ea quae ob scripturae difficultatem perspicere non poterat falso transcripta propagaret. huc complures loci, velut 8 p. 7, 4 P. Sestius cum esset cum | collega meo senserit om. PG HVN (XIX + XVIII litt.); 48 p. 29, 1 laudis partim vitandae om. P¹ (XX litt.); 110 p. 58, 19 iuvabant anagnostae om. P¹ (XVIII litt.); et sic saepius.

Itaque versus illius libri plus minus viginti litterarum fuisse probabiliter conicitur.³)

Tantuli autem ambitus versus non nisi ad columnas quae dicuntur

¹⁾ Cf. Madvig, Opuscula academica 1, 416.

²⁾ Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXV-XXXVI.

³⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, X-XV.

spectare in propatulo est. feliciter igitur accidit ut codices PGE pravo illo verborum ordine in Caeliana laborant, ita nato ut permutatione foliorum in A ut videtur facta tota orationis pars, §§ 18-27, suo moveretur loco atque post verba § 36 credo timiditatem inreperet. cuius transpositionis ratione habita calculos ineuntibus contigit ut columnas istas versuum fere duodevicenum fuisse reperirent.¹)

Quod vero non nulli codices, velut Bern. 136 (B), Harleianus 4927 (H), alter ex P descriptus, alter vinculo quodam adfinitatis cum P coniunctus illa transpositione immunes se praebent, id correctori P^2 debetur qui verum verborum ordinem signis in margine Parisini appositis indicavit. id unum restat explorandum unde P^2 eum traxerit.

Inter A et libros superstites traditionem insularem intercessisse erroribus qui ex scriptura insulari explicantur nullo negotio probari potest.²) illud mea quidem pluris interest ut quam crebro diversi librarii hac in re peccaverint ostendam. atque P perraro id peccasse ex his locis quos fere solos habemus apparet:

a = u: 23 p. 15, 11 ducendam G²N: ducendum PG¹V: dicendam H; 33 p. 20, 20 lugebunt G²: lugebant P: legebant (-bat V) G¹V; 69 p. 39, 5 putaveram GV: putaverunt P; 76 p. 42,17 deprecandam G²: deprecandumque PG¹V; 100 p. 54,16 amittant HG²: amittant PG¹V. praeterea P non nisi uno loco male soluto insulari compendio particulae autem in errorem incidit: 52 p. 30, 25 autem] enim PGV.

Saepius titubat atque haeret in scriptura insulari perspicienda H, quod tamen utrum librario ipsi culpae dandum an altius repetendum sit in medio relinquo. ceterum vide sis haec, velut

a=u: 53 p. 31, 7 confectam PG: confectum HN; 72 p. 40, 6 confirmarant PGV: confirmarunt H; 92 p. 50, 12 at PLG: ut H: aut V in = m = ui sim.: 49 p. 29, 13 minima PGV: numina H; 53 p. 31, 10 minisque PGV: inuiisque H; 67 p. 38, 3 definisset PGV: defuisset H r=s:116 p. 61, 15 sororis Schol. PGV: sosoris H; 119 p. 63, 12 p. sesti (-ii \mathbb{P}^2) P: .P. S et $\mathbb{G}^1: P \cdot S$ estii et $\mathbb{G}^2:$ sesti p s et V: populi r. et H

Longe vero frequentissimae id genus litterarum commutationes in y familiae codicibus inveniuntur, quod, cum vel dimidiam earum partem adferre longum esset, his exemplis inlustrasse sufficiat:

 $a=u\colon 33$ p. 21, 1 tum P: tam GVN; 67 p. 37, 24 retardatam PHG²VN: retardatum G¹; 95 p. 52, 1 peregrinam PL²GV: peregrinum L¹; 97 p. 52, 21 patet PL²GHV: putet L¹

r=n: 14 p. 11, 1 se offerunt PH: offendunt GEVN; 94 p. 51, 16 numerium PL^2 : numenium L^1GEV (cf. 82 p. 45, 19); 96 p. 52, 14 gerere PL^2GH : genere L^1V ; 99 p. 53, 19 patronum PL^2GHV : patrorum L^1 ; 106 p. 57, 8 furialem P: funalem P0 P1, 18 deprecarere P2: deprecare se P3: deprecare se P4: deprecare se P5: deprecare se P6: deprecare se P6: deprecare se P7: deprecare se P8: deprecare se P8: deprecare se P8: deprecare se P9: deprecare se

¹⁾ Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXIV-XXXV. aliter de hac re censet A. C. Clark, The Descent of Manuscripts, Oxford 1918, 269-271.

²⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VIII-X et XXXVI-XXXVIII.

Nulla autem in re crebrius in y libris peccatum est quam quae in insulari autem per notam & scripto versatur, quod diversis librariis, sicut suum quisque in errorem incidit, vel enim vel hoc vel sim. praebuit. pauca exempla pono: 23 p. 15, 9 autem Schol. PHG²: hoc G¹VN; 24 p. 16, 7 autem PG²: hoc G¹V: enim N; 40 p. 24, 19 autem PG²: hoc G¹: enim VN; 66 p. 37, 15 autem PG: aut H: enim V: hic N; 138 p. 73, 9 autem PH: haec G: hoc V

Quae cum ita sint, facere vix possumus quin profiteamur cum omnium scripturae insularis peritissimum fuisse P, non ita gnarum H, tum traditionem insularem longe plurimum valuisse apud y libros, ita ut ne Italica quidem eius propago N ex diverso fonte fluxisse videatur.

Operae iam sit pretium absolvere paucis qua fide atque ratione memoria A tribus codicum stirpibus, P, xH, yLG(E)VN servata sit. atque in P Parisino 7794 praeter ipsius librari P¹ duas correctorum manus P² et P³ distinguendas supra adnotavimus. de huius codicis virtutibus brevis esse possum. nam post tot tantosque hominum doctorum labores in eius natura indoleque vere dignoscenda positos¹) nemo hodie invenitur quin eum longe ceteris libris non dicam aetate, id quod per se intellegitur, sed fide atque auctoritate praestare concedat. in re igitur concessa satis habeo selecta quaedam errorum P¹ genera adferre eo consilio ne commodis legentium defuisse videar.

P¹ Atque plurimum vel litteris vel verbis omissis peccat P¹, quod non semper ipsi vitio vertendum sed altius et, ut oportet, a condicione exemplaris eius peccatum illud repetendum. in primis autem omittuntur syllabae vel litterae ita plerumque ut ne verba quidem latina exeant. huius modi omissiones tribus locis deprehenduntur:

- a) in initio vocabulorum, velut 1 p. 4, 6 timidum] midum P¹; 30 p. 19, 6 edicto] dicto P; 100 p. 54, 15 ita ut] itat P¹; 140 p. 74, 13 civitate] vitate P.
- b) in media parte, ut 1 p. 4, 2 nequaquam] nequam P¹; 15 p. 11, 9 sicut] siut P¹; 60 p. 35, 3 inponendum] inpondum P¹; 75 p. 42, 5 iudicium] iudium P¹; 129 p. 68, 12 salutis] satis P.
- c) in fine, velut 6 p. 6, 9 ademit] ademi P¹; 31 p. 19, 21 iudicastis] iudicasti P¹; 33 p. 20, 23 consules quos] consul quo P¹; 141 p. 75, 1 Atheniensis] atheniens P¹.

Saepe singula verba oculos librari P¹ effugerunt, quo factum ut haec v. c. aliunde a P² petenda essent: 2 p. 4, 20 eorum; 6 p. 6, 6 ut; 15 p. 11, 10 vera; 89 p. 48, 23 tam; 111 p. 59, 15 et meo.

Tota orationis membra in P^1 excidisse quae singulos viginti litterarum versus ad A redeuntes expleant iam monuimus. tamen inspice praeterea haec: 8 p. 7, 12 et bonis omnibus] et vobis omnibus P^2H : om. P^1GV (XVI

¹⁾ In primis consulas Klotzi praefationem in Cicero, Scripta 7, ed. Klotz. tamen haud neglegenda aliorum in P merita ne tum quidem cum viri d. in errores inciderunt omnino spernenda, quo in numero est Madvig, Opuscula academica 1, 411-508, Halm, Interpolationen, 321-350, Wrampelmeyer, Librorum manuscriptorum, passim.

litt.); 93 p.50,16-17 amplectatur...rei p. om. P^1 ob homoeoteleuton rei p.... rei p., quod damnum in ima pagina explevit P^2 ; 118 p. 63, 6 aut non exprimeret om. P^1 casu an ob repetitum aut? (XVI litt.). his igitur locis librarius aliam ob causam inter scribendum calamo lapsus est.

Similem neglegentiam spectare videntur loci ubi plura verba a P¹ perperam repetita correctori P² inducendi ansam dederunt, velut 42 p. 26, 1 sed meum prope vestrum studium inter studium et sed del. P²; 82 p. 46, 1 grato quodam sceleris infamiam inter infamiam et grato del. P². adde quod non numquam in eius modi verborum repetitionibus viginti fere litterarum versus distingui queunt, ut 18 p. 13, 5 venditabat equites R. / minitabatur senatui inter senatui et venditabat del. P² (XVIII + XVIII litt.). sed longius haec prosequi nolo ne nimis in ludendo versari videar. id moneo huius neglegentiae mentionem neminem, quod sciam, adhuc fecisse videri.

Accedunt loci eo pessum dati quod praeter corruptelam etiam correctura a librario \mathbf{P}^1 ex exemplari suo recepta est. quae duplices lectiones deprehenduntur his locis, velut 7 p. 6,13 socerum] socereum \mathbf{P} ex socere; 29 p. 19, 1 iudicio] in iudicio \mathbf{P}^1 ex indicio; 40 p. 24, 10 exercitum] et exercitum \mathbf{P} ex etercitum.

Etiam alia vitia P^1 obici possunt quae tamen tam raro inveniuntur ut nihili fere facienda sint, velut quod 13 p. 10, 4 pro quamquam librarius P^1 quamquam et aliquando scripsit ubi et aliquando ex antecedentibus repetitum; 40 p. 24, 16 ad genuinum oratio, quae GHV lectio auctoritate Scholiastae Bob. firmatur, verba tam improba ex sequentibus praecepta adiecit; 106 p. 57, 4 invertit verba voluntas potest et 113 p. 60, 2 verba duo vehementer ut potest voluntas et vehementer duo legerentur. tamen de 28 p. 18, 5 falsus est Klotz qui cum nescio quo pacto P exhibere equites romanos vero sibi finxerit¹), quod ipso verborum ordine inter interpolationes damnatur, fidem G testimonio Gelli firmatam secutus aequo animo edidit equites vero omisso nomine romanos. quo loco testor codices re vera praebere haec: equites vero romanos $(\cdot r \cdot N) PN$: equites vero Gell. GV. hinc autem apparet N repugnante ne familiam y quidem, quam vir G0. amplexus est, totam sibi constare.

Vix autem commemorare opus est quam saepe librarius P¹ optimas sibique proprias lectiones tradiderit eis locis ubi reliqui codices aut minus apta aut aperte falsa praebent. quarum tanta est copia ut ne unam quidem huius editionis paginam evolvere possis quin complures inventurus sis.

¹⁾ Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VII et app. cr. ad h. l. eo magis hominem doctum miror quod neque Halm nec Peterson hanc lectionem testantur et eum ipsum codicem P non inspexisse supra monui.

- P² P³ Pleraque a P¹ pessum data aut omissa correcta aut suppleta correctori P² debentur, quem P¹ ipsius aequalem fuisse similitudo scripturae quae inter eos intercedit aperte ostendit. saeculo XII codicem P correctum in membranas suas transtulit scriba codicis Bern. 136 (B); quo factum ut, quoniam corrector P³ multo post B descriptum in P iterum adnotando grassatus est, manus P², quae in B exstat, facile a manu P³, quae a B abest, eiusdem B testimonio separari posset, praesertim cum haud ita facile duo illi correctores e solo scribendi more distinguerentur. quae cum dudum cognita sint, iure mireris crescentem editorum securitatem qua P² et P³ eo usque inter se confusi sunt ut hodie nullum fere correctoris P³ vestigium apud P. Cousin exstet paene omnes codicis P correcturas manus P² diligentiae tribuentem. quem in errorem ne et ipsi incidamus, quaerendum unde P³ lectiones suas traxerit. quis enim dubitat quin fonte correctoris P³ patefacto et de eo ipso et de P² certius iudicium ferre nobis liceat?
 - P³ Hic igitur primum considerandi eius modi loci, velut 43 p.26,4-5 ubi verum restituit Gulielmus: quis reliqua praestaret, P¹B autem praebent: quis reliqua irae staret una littera I male pro P (in IRAE) lecta, GV: quis reliqua (reliqui V) restaret e falsa coniectura, H: quid reliqui restaret item e coniectura, Itali denique (sic fere N, ed. R.): quid reliquiarum restaret. quam Italorum coniecturam cum P³ et ipse exhibeat, nisi quod quis in quid mutare omisit, eum vel codicem aliquem recentiorem vel editionem veterem sive ipsam Romanam sive eius similem ad manum praesto habuisse liquet. cf. praeterea 54 p.31,24 casum H: om. P¹BGV: discrimen N ed. R. P³.

His perspectis iam nihil obstat quin correctoris P³ fontem ipsum adeamus. nam accurate demonstrari potest P³ ultra ed. Aldinam 1519 ab A. Naugerio curatam (Naug.¹) non excedere, ita ut vel eam ipsam vel ed. Ascensianam 1522 ex illa repetitam codici P corrigendo adhibuerit. ad Naugerium igitur redeunt cum paene omnes tum hae lectiones singulares, velut

37 p. 23, 5 apstinenterque versato] aistineterque versato P¹B: at iste (isti V¹ ed. R.) ne tergi versato GVN ed. R.: agente at tamen nec tergiversatus Naug.¹ P³; 97 p. 52, 18 quisque numero P¹BLGHV ed. R.: quis? de numero Naug.¹ P³. eodem referendae leves quaedam coniecturae quae huc usque correctori P³ (vel P²) tribuebantur, velut 47 p. 28, 4 meorum Naug.¹ P³: eorum P¹BGHVN ed. R.: 98 p. 53, 12 abhorret Naug.¹ P³: abhorret P¹BLGHV ed. R. (nisi forte hoc retinere debui). duo denique loci separatim hic commemorandi, utpote qui editorum mentes iam diu sollicitos habeant. 37 p. 22, 19 pro sumpserat P¹BGN ed. R., quod sensu caret, usque ad Halmium edebatur spectarat, quod rursus recepit Cousin. cuius viri d. consilium non est meum hic vituperare, tamen correctori P² hoc verbum tribuere non debuit. ea Naugeri est coniectura a P³ inter versus inlata, id quod B ipse testatur qui sumpserat habet. idem me iudice valet de 39 p. 24,1 ubi mortē (non morte ut omnes post Halmium edd.) a P¹BGV omissum supplevit P³, non P², quod unde primum in ed. R., ex qua aliis intercedentibus Naug.¹ pendet, pervenerit, nunc testimonio N

demonstratur, qui mortem praebet. supplementum verum esse confirmat Schol., nec multum interest quod de eius origine in N nihil certi dici potest. certe corrector **P**³ habuit unde damnum suppleret.

Nec minus probe de aliis locis codice B et Naug.¹ adhibitis iudicare licet, ita ut in P² et P³ discernendis nullus iam dubitationi locus relinquatur. quod quidem ad P³ pertinet, hunc correctorem, quippe qui nihil ad textum purgandum per se ipse conferat, facile ex apparatu in perpetuum explosum paterer, nisi timor inde me incederet ne, si id factum esset, parum me distinguendis codicis P correctoribus consuluisse in suspicionem venirem.

Alia est correctoris P² ratio, quem nec ipsum nec eius fontem negle- P² gere nobis licet.¹) certe P² libro quodam stirpis y usus est, id quod vel his erroribus quos cum GVN communes habet probatur:

6 p. 6, 7 soceri HP³: ceteri P¹: ceterum (cae-G) P²BGN: ceterarum V; 29 p. 18, 10 videte. L. Lamiam] videt illam iam P¹: videte illum iam P²GVN; 67 p. 37, 23 sopitam] sospitam S: solitam P¹H: insolitam P²GVN; 114 p. 60, 18 senatus] setus P¹ (duabus litteris ut saepe omissis); secutus P²GV.

Vix igitur dubitari potest quin pleraque quae a P^2 in P inlata hodie leguntur ex illo libro nunc deperdito, non ex correctoris ingenio, id quod Halm voluit²), originem trahant. utilitas autem P^2 non eo continetur quod multis locis verum ab eo in P^1 restitutum, quod idem ab aliis y familiae codicibus traditum est. multo maioris momenti sunt verae P^2 lectiones quae in recentioribus illis libris depravatae leguntur, velut

26 p. 17, 8 veste mutata P^2H : vestem muta P^1 : vestem mutastis GVN; 31 p. 20, 1 necesse est P^2HG^2 : necesse et P^1 : nec \bar{e} (est V) GVN; 40 p. 24,19 aliquo tum P^2 : mali quotum P^1 : mali quicum (qui tum N) GVN; 110 p. 59,2 ille non P^2 : non ille GV: ille P^1 ; 126 p. 66, 26 quoquo P^2 : quo P^1 : quoque (q \bar{q} scr. G) GV; 145 p. 77, 8 illo P^2B : illo lolo P^1 : illo illo GHV.

Hace unde ducta sint, sive ex illo y fonte sive ex antiquiore quadam P memoria (exemplar codicis P dico, nam de eo quoque cogitare nobis licet), quamvis pro certo dici nequeat, tamen omnia ex corrupta lectione P^1 coniectura inveniri non potuerunt.

Pauca de indole \mathbf{P}^2 adicio. ac primum quidem exstant satis multi loci ita a \mathbf{P}^2 mutati vel interpolati ut eum non omnia ex codice suo sumpsisse sed etiam divinandi studio indulsisse pateat. atque apertam coniecturam profiteri videntur tales \mathbf{P}^2 lectiones, velut

15 p. 11, 5 ubi GV recte $rei\ p$., \mathbf{P}^1 una littera omissa $re\ p$., quod \mathbf{P}^2 interpolavit in $re\ p$., ne casus ablativus praepositione careret; 102 p. 55, 9 \mathbf{P}^1 G recte nollem, \mathbf{V} levi errore nollent, \mathbf{P}^2 vero nullum, ut ad antecedens laborem referretur. quo loco

2) Halm, Interpolationen, 321-350.

¹⁾ Cf. H. Hertz, Zur Kritik von Ciceros Rede für den P. Sestius, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 13, 1884, 33 – 73; Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VI – VII, XXI – XXIV.

perspicitur scribae mentem transversam egisse dixit pro dixet una littera perperam tradita positum, quod ex nollem pendet; 104 p. 56,11 amplexatur ex malexatur P¹: male laxatur facile restituit Madvig, male vexatur elicuit P².

Accedunt eius modi loci ubi P² integram P¹ scripturam eo tantum quod vel rem vel argumentum orationis vel etiam Ciceronis usum non tenuisset ad libidinem ut videtur in peius mutavit.

Quod quidem nec raro nec ita paucis locis manifesto deprehenditur, velut quod 34 p. 21, 15 pro foedere retraxisset (sc. Clodius) substituto foedera retraxissent argumentum pessum dedit, quasi diceretur cum duo consules e re publica provinciarum foedera retraxissent; 111 p. 59, 15 in verbis latus odio tam Ciceronis quam aliorum veterum scriptorum usus oblitus (cf. adn.) illud latus in tritius elatus mutavit, quo etiam quibusdam editoribus facile imposuit; 133 p. 71, 1, ubi Cicero de sua ipsius lege agit, pro legem meam, quod etiam Schol. tuetur, legem eam dedit.

Maioris denique preti neque contemnenda ut dubium sit quid praeferatur, haec v. c. mihi videntur:

- 4 p. 5, 15 ea quae $\langle est \rangle$ inflammata] ea inflammat P^1 : illa quae inflammata G: ea quae me inflammat P^2H ; 21 p. 14, 12 opinioni P^2B : opinione P^1GHV , quorum hoc posterius in textum recepi.
- B Cod. Bernensem 136 (B) iam dixi me adhibuisse ut internoscerentur Parisini 7794 (P) manus correctrices. tamen etiam amplius aliquid tam ex eo ipso quam ex eius correctore lucramur. nam paulo post librum ipsum conscriptum homo quidam haud inscitus supervenit qui quaedam quae ei falsa videbantur emendavit. huius manum a librari ipsius manu in apparatu non distinxi sed nota "corr(exit) B" contentus quae utilia intulit enotavi. tamen neuter magnam utilitatem habet. nam librario ipsi tales lectiones debentur, velut
 - 11 p. 8, 17 ut B: ne PGVN; 29 p. 18, 13 abesset BN: adesset PGV, secundae manui eius modi leves correcturae, velut 29 p. 18, 12 relegavit ex reli- corr. B: religavit P: lege religavit GVN; 33 p. 20, 19 nullo ex -os corr. B: nullos PGVN.
- Sequitur ut de y familia agamus quam fere ex solo cod. Bruxellensi 5345 (G), s. XI^{In.}; notam adhuc habemus. ad hunc igitur adieci testimonium fragmenti L, s. IX^{med.}; in cod. Leidensi Voss. lat. f. 67 adservati, codicumque recentioris aetatis Vat. Palat. 1525 (V) et N ex Paris. 1778 (f) et Med. Laur. 76. 24 (n) restituti, quibus adiunguntur singulae lectiones ex cod. Berolinensi 252 (E), s. XII^{In.}; in ed. Lambiniana a. 1577/8 Lugduni apud P. Santandreanum facta adnotatae. iam vides quam varii huius codicum familiae sint gradus aetatis atque integritatis. omnibus integritate longe praestat G, cuius tamen comparatio cum L non nisi ad 88 p. 48, 15 99 p. 53, 20 oppug]nare itineribus . . . magna multitudo pertinet, cum N ad dimidiam orationis partem, 1—82 p. 45, 16 rusticulus, cum E ad singulos locos. unus V, quem pro deperdito E potissimum substitui, integram orationem habet.

Atque GVN ex eodem y fonte fluxisse quo P^2 supra ostendi. sed conferas etiam hos P^2 GVN errores eandem necessario originem profitentes, velut

18 p. 13, 3 a quibus Schol. : qui P¹ : atque P²GVN; 21 p. 14, 15 bene] sene P¹ : senex P²GVN; 115 p. 61, 11 sibilum] sibtum P¹ : sibi tum (cum V) P²GV.

Paulo difficilius explicatu unde L textum traxerit, idque eo magis L quod, si eius aetatem respexeris, fieri potest ut ipse ceterorum sit fons. itaque primum eos locos adfero ubi L erroribus propriis laborat, PGV genuinam lectionem tradunt, velut 88 p. 48, 18 vi vim PGV: vicum L¹: vim L²; 89 p. 49, 3 vi sceleratorum PGV: vis ceratorum L. hinc vanam esse istam suspicionem manifesto apparet. accedit ut L saepe ita cum GV in erroribus consentiat ut eum ex y stirpe ortum esse facile concedas.

Vide sis haec: 91 p. 49, 20 dissupatos PL^2 : dissipatos H: disputatos LG^1V : disparatos G^2 ; 93 p. 51, 4 villam $P^2L^2G^2$: ullam P^1 : illam L^1G^1V ; 94 p. 51, 16 numerium PL^2 : numenium L^1GEV ; 95 p. 51, 19 diem PL^2 : om. L^1GV .

Hinc tamen non recte colligas L necessario una cum recentioribus ad y ipsum redire, qua in re tractanda noli eis locis nimium tribuere ubi errorem exhibet y, verum praebet L, velut 94 p. 51, 18 timebitis P¹L¹: timetis P²L²GV, cum talia contaminationi ex P deberi possint, cuius suspicionem id efficit quod L cum P corrupto bis terve facit, velut 94 p. 51, 12 pecuniam P²L²GV: pecunias P¹L¹; nisi forte talia antiquitus tradita, meliores autem y lectiones e conjectura natas putes, peropportune igitur accidit ut duobus potissimum locis L ita se gerat ut me quidem iudice et ista contaminationis suspicio tollatur et codicis origo accuratius definiatur. qui sunt: 89 p. 48, 25 eum umquam] eumquam P¹L¹: umquam $(un-L^2)$ P^2L^2G : numquam V et 94 p. 51, 14 illos hos P^2GV : hoc P^1L , ubi animadvertas velim umquam et hos, quae verba in y stetisse diserte testantur P2G, e coniectura esse ducta neque omnino in contexta oratione veritatis quadam specie depravata, eumquam et hoc vero sensu prorsus carere. quis igitur credat, si L ex y deductus esset atque cum P collatus propositis altera ex parte umquam, hos, altera eumquam, hoc eum y deserturum atque apertissimos hos errores electurum fuisse? his perpensis facile in eam opinionem adducor ut L et y tamquam duo fratres ex communi fonte fluxisse putem. quod si verum est, habes antiquissimum familiae y, ut ita dicam, testem ea qua dixi ratione progenitum, cuius utilitas si non tanta est quantam ab illa aetate exspectaveris, id eo potissimum factum quod exigua admodum orationis particula ex integro libro ad nos pervenit. sed et sic quidem L satis multis locis praebet veras lectiones quae in GV transcriptione saepius repetita plus minusve depravatae leguntur, cuius modi sunt

88 p. 48, 20 se re PL: re se G: res V; 95 p. 51, 20 ulla L^1 P^3 (non P^2): nulla P^1 BL^2 : illa GHV; 96 p. 52, 14 studuerunt PLH: statuerunt GV; p. 52, 16 volebant esse PL: esse volebant GV: esse volebant esse H; 98 p. 53, 17–18 res militaris PLH: rei militaris G: rei milites V.

Unus denique locus, 91 p. 49, 20–21, separatim a reliquis perpendendus partim propterea quod L ipse non nihil ad textum restituendum adfert, partim ob eam quoque causam quod non omnia de y lectione recte rettulerunt priores. hoc enim loco codices praebent haec: eosque *** ex ec|feritate P: eosque aut et (fort. ex) haec feritate L: eosque et (ut V) ex feritate (veritate V) GV: eosque ex feritate H. itaque primum desinat codicis G auctoritate defendi lectio illa eosque ex feritate, quam solus H habet. tum eo quod G, cui suffragatur V, otiosum illud et habet facile colligitur y simile aliquid lectioni L exhibuisse. praeterea observandum quod haec feritate idem valet ac ecferitate, quem usitatissimum librariis errorem L iterum admisit 98 p. 53, 11 ecferri P¹L²G²: haec ferri L¹: efferri H: et ferri P²G¹. his autem perspectis nullus dubito quin archetypus A eosque ex ecferitate habuerit, quod disertissime a PL, satis certis indiciis a GV, solo H repugnante comprobatur.

Menda erroresque L¹, quae haud pauca inveniuntur, magnam partem L² sustulit manus L², cuius tamen adnotationes ut librum L legentibus sine dubio pergratae fuerunt ita tamen ad orationem ipsam vix quicquam boni inde redundavit. nam non nisi 93 p. 51, 4, ubi profundant PL¹G², profundunt G¹V praebent, L² textum in melius mutavit, profundat. at cave omnes L² lectiones coniecturae deberi putes. nam 89 p. 49, 6 spreta lectione y scriba L² miro modo cum solo P² facit; et latere perfecit] etiam eripere eicit P¹: etiam eripi reeicit (reicit L²) P²L²: etiam eripere elegit L¹GV, unde si quis eum emendatum P adiisse statuerit, equidem non repugnabo; quin etiam eos locos quibus L² errores P²GV sequitur, ut utrum eos ex P an ex y hauserit incertum sit, ad eandem originem referam. itaque nihil auxili in L² positum liquet.

y Restat explicandum quae rationes inter y et GVN intercedant. ac mihi quidem videtur memoria y duobus quasi rivulis profluxisse, quorum alter m-o m codicum GV est fons, alter o librum N progenuit. observandum etiam quod ex his duabus libri y propaginibus ne m quidem ita exploratum habemus ut novo illo teste V omnino carere possimus. nam priores omnes unius G testimonio contenti id potius egerunt ut memoriam y sui iuris esse, non ex codice P repetitam dubitantibus probarent quam ut eandem ascitis novis libris omni ex parte restitutam praeberent. 1) itaque y accuratius cognoscendi officium nobis incumbit.

m GV Ac primum quidem GV tam saepe contra N in erroribus conspirant ut aut utrumque sua ipsius via ex eodem m fonte manasse aut temporum ratione habita recentiorem illum V ex G derivatum esse luce clarius appareat. adfero pauca exempla:

¹⁾ Cf. Hertz, Zur Kritik, 33-73; Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VII-X; A. Klotz, Zur Kritik einiger ciceronischer Reden (pro Caelio und de domo), Rhein. Mus. 67, 1912, 367-370.

5 p. 5, 22 pertineat PHN: pertinet GV; 19 p. 13, 13 gerebat PN: genera vel GV; 54 p. 31, 27 partitionem PHN: partionem GV; 64 p. 36, 22 ne iacentem quidem P: ne quidem iacentem (quod satis prope a vero abest) N: mei (me V) iacentem GV; 68 p. 38, 16 liberius PN: liberum GV.

Tamen V ex G haudquaquam fluxisse ostendunt loci ubi V vel solus vel cum N contra G verum servat, unde etiam id apparet, quam saepe ea quae uni G confisus y ipsum peccasse tibi persuaseris re vera soli G culpae danda sint. pono aliquot exempla:

11 p. 8, 18 temporis PVN: om. G; 38 p. 23, 7 ordo PVN: om. G; 39 p. 24, 5 peste PHVN: poste G; 57 p. 33, 10 de hoc PVN: denique G; 76 p. 42, 17 pulsus PV: pulsus tamen H: om. G; 82 p. 45, 20 servatus est PHV: salvatus est G; 117 p. 62, 7 assedit stantes PV: asseditantes G; 139 p. 73, 22 pro PHV: om. G.

Itaque non solum G verum etiam V, qui plurimis praeterea aliis locis a G similiter disiungitur, suam uterque quandam propriam originem ex m ducit. quod ita factum ut inter m et V unus saltem codex aliquis n ne- nV cessario intercesserit permulti errores V proprii tam manifesto declarant ut obscurae prorsus diligentiae putaverim vel unum eorum enotare.

N autem ad codicem aliquem o spectans disiungitur ab m cum locis oN iam supra allatis, ubi veritatem contra GV praestat, tum, ut pauca alia exempla proferam, his:

16 p. 12, 7 inpendentium PN: impendium GV; 17 p. 12, 20 si ora ipsa oculis PH: si ora ipsa oculis vestris G^2N : om. G^1V ; 25 p. 16, 14 duo PHN: aduo G: aduos V; 37 p. 23, 6 rem p. orbaret PN: rem probaret G: reprobaret V; 63 p. 36, 11 in re p. PN: in $p \cdot r \cdot GV$.

Itaque neuter codex neque m nec o quasi parens est alterius sed uterque similis alterius ex y orti tamquam fratres sunt habendi. tamen codicis N ratio est plane singularis. nam ex o deductus tamen coniecturis audacissimis adeo refertus est ut propriam orationis recensionem praebeat. sed de hac cod. Harleiano 4927 examinato infra disserendi locus erit.

His quaestionibus absolutis restat ut inter m et o testes dignitatis contentio fiat. ac facile quidem est de his duabus stirpibus iudicium. in universum enim generi mGV ita virtute cedit oN ut corruptissima sane Sestiana legeretur si ex eo tota penderet. laus codicis N est quod quo fundamento nitatur textus vulgatus patefacit. quod autem ad mGV attinet, cave nimium auctoritatis V tribuas. nam huius libri virtus est quod E amisso laboranti G succurrit. qua ratione E ipse cum y libris in Sestiana E cohaereat, ex lectionibus quotquot ex E nondum mutilato excerpsit Gulielmus certo iudicare non licet. cum autem hic quoque consentientem in bonis et malis cum GV videamus, velut 14 p. 11, 1 se offerunt PH: offendunt GEV; 24 p. 16, 6 constrictam GEV: conscriptam P; 77 p. 43, 11 \(lata \) lege concitatam \] lege concitata P: lege recitata GEV, vix dubitari potest quin ratio deperditi E eadem sit in Sestiana ac in reliquis orationibus ubi GEV suam quisque originem ex m trahunt.

- G Pauca de indole codicis G adnoto, quae, quantum V cum G consentiat, etiam ad illum pertinent. itaque frequentissimus error quod insulare autem plerumque perperam solutum exhibent, cuius rei exempla supra adtuli. haud minus frequenter in collocatione verborum peccant ita ut semper respiciendus sit P, velut
 - 91 p. 50, 1 publicas (puplicas H) appellamus PLH: appellamus publicas GV; 129 p. 68, 5 qui ex municipiis P: ex municipiis qui GV; 135 p. 72, 4 legem de pecuniis repetundis P: de pecuniis repetundis legem GV. accedit quod hic illic plura verba omittuntur, quamquam non ita saepe hoc fit, velut 131 p. 69, 19-20 legatorum... multitudine (propter repetitum multitudine). gravius autem quod ubi quid corruptum aut erat aut videbatur ad libidinem mutatum haud raro exhibent, velut 87 p. 48, 2 ereptum] e re P. tum P: hoc rei p. tum GV; 97 p. 52, 22 negotii gerentes PLH Arus: negotia gerentes GV.

Omnino familiae y ad sexaginta lectiones acceptae debentur. iure autem mireris quod, quamvis codicum GVN varii sint corruptionis gradus, tamen perraro fit ut singuli ne G quidem excepto verum servent: tam penitus semel insita veritas per tot corruptionis pericula evasit. itaque soli 6 quamvis integerrimo non nisi duo fere loci debentur: 85 p. 47, 5 a milone emissi G: a milonaemissi P: corruptiora V; 99 p. 54, 5 depoposcerunt G: deposcerunt PV, codici V tres: 41 p. 25, 7 certi V: certe PGN; 73 p. 40, 18 cocta (pro Cotta) dixit V : cottae dixit P : cotta edixit GHN; 112 p. 59, 20 abhorreret V: abhorret G: aborret P, libro N quattuor: 6 p. 6, 6 gravissime antiquitatis N : gravissumis (-imis GHV : gravissumis P1) antiquitatis P² GHV; 21 p. 14, 14 a recte omisit N; 26 p. 17, 10 incredibili N: incredibilis PGV; 39 p. 24, 1 mortem N Schol.: om. P1BGV. reliquis omnibus locis G plerumque cum V in veris consentit codice N, ubi non deficit, suffragante. quapropter hunc, nisi sicubi id necessarium putavi sive quod V in errorem incidit sive aliam ob causam, in apparatu commemorandum non curavi.

G² In G¹ corrigendo sedulo versatus est scriba G², qui non solum particulam autem, sicubi G¹ aberraverat, plerumque recte restituit (excepto 147 p. 78, 6 hoc PG¹HV: autem G²), verum etiam sat multas egregiasque lectiones intulit ut codicem aliquem praesto ei fuisse pro certo habendum sit. ita autem cohaeret cum reliquis traditionis testibus ut et cum P² et cum H affinitate quadam coniunctus esse videatur.

Ad hunc enim referendi tales loci, velut 26 p. 17, 4 qua tum PV: quantum G^1 : quanta HG^2 ; 145 p. 77, 11 raptata PV: rapsata G: rapta HG^2 , ad illum cum alii tum hi, velut 54 p. 32, 1 gener et Piso gener P^1H Schol.: gener P^2G^2 : om. G^1V ; 130 p. 69, 1-2 ad Numidici illius] ad unum dicitius P^1 : ad unum dictitius P^1 :

Tamen veri dissimile G^2 plures libros in suo negotio adhibuisse. accedit quod non solum P^2 verum etiam H nescio quo pacto cum y cohaeret. ergo G^2 librum y generis adiisse probabiliter statuitur, cui fortasse hae cor-

recturae G² debentur, velut 31 p. 20, 1 necesse est P²HG²: necesse et P¹: nec est G¹V; 63 p. 36, 16 ille P²G²: illi G¹V: ille mille P¹.

Maioris autem momenti quod G² haud raro verum praebet ubi ceteri libri erroribus foedati sunt. quos locos utrum G² coniectura invenerit an ex puriore illo fonte hauserit eis qui haec legent diiudicandum relinquo.

Vide sis haec: 4 p. 5, 12 nam neque G^2 : namque P: namqui G^1 : numque V: numquam H; 33 p. 20, 20 lugebunt G^2 : lugebant P: legebant (-bat V) G^1V ; 65 p. 37, 8 quenvis G^2 : quanvis PV: quavis G^1 ; 137 p. 73, 6 augere G^2 : augeri PG^1HV .

Tertiae stirpis testis antiquissimus est cod. Harleianus 4927 (H). hunc H si ad scholam aliquam hominis docti prope Turones sitam rettuleris, qui aliquot orationes praelectionis et enarrationis causa contraxit, equidem facile patiar.¹) certe non casui, quod codicem aliquem exteriore damno mutilatum ante oculos habuerit scriba, debentur illae lacunae quibus tertia Sestianae pars periit sed contrahendi studio, quo etiam ipsa natura indolesque libri H magna parte continetur. ita fit ut duo corruptelae genera in H discernantur, quorum alterum ex illo abbreviatoris consilio pendet, alterum ad originem codicis atque ipsius librari fidem qua in describendo usus sit spectat.

Quod igitur ad contrahendi operam attinet, haec observanda. saepe omittuntur verba eo tantum quod nimia videbantur, cuius rei egregium exemplum §§ 55-65 praebent ex ea orationis parte expulsi qua de rei publicae naufragio eius anni qui ante P. Sesti tribunatum fuit agitur $(15-35 \text{ et } 55-77)^2$); ad eandem causam revocandum quod omissis 36 p. 22, 10-38 p. 23, 8 nam . . . susceperant et 102 p. 55, 3 - 105p. 56, 27 est labor ... commovebantur vetera aliquot exempla sublata sunt; similiter omnes digressiones excessusque orationis quibus Sestiana abundat valde contracta sunt, cuius libidinis ut exempla quaedam adferam, vide quam decurtata illa de Ciceronis exsilio digressio (36-52) vel ille de optimatibus excursus (96-143) legantur, et sic quidem saepissime, ita fit ut ex tota oratione non nisi excerpta hodie exstent in H. sed etiam in ipsis his fragmentis multa mutata, multa interpolata, multa omissa leguntur, quod eo consilio factum videtur, primum ne singulis fragmentis more florilegiorum disiunctis omnino cursus orationis dirumperetur, tum ut ipsa illa contractio semel incepta etiam latius progredi posset.

Quod igitur ad efficiendum sententiarum nexum pertinet, hos locos conferas, velut quod 14 p. 10, 11—14 omissis his de quo . . . tamen, ne oratio claudicaret ea quae sequuntur, quoniam tribunatus totus P. Sesti, ita scripta leguntur qui tribunatus quoniam. quae verba ita reficta ad

3 BT Cicero 22 XXXIII

¹⁾ Cf. Maslowski, Some Remarks, 160-162.

²⁾ Cf. A. Grumme, Ciceronis orationis Sestianae dispositio, Gerae 1885.

finem § 13 spectant ubi ad tribunatum P. Sesti se transire dicit orator.

item 15 p. 11,4-12 sublatis sed necesse . . . inimici pro hunc vir clarissimus mihigue multis repugnantibus amicissimus Cn. Pompeius . . . devinxerat satis apte ut in tali negotio posuit H Gn. Pompeius vir clarissimus hunc tribunum mihi ... devinxerat nisi quod inserta voce tribunum argumentum orationis pessum dedit. quippe Clodius ante tribunatum suum promisit se nihil contra Ciceronem facturum, nec desunt loci quibus ita complura omissa sunt ut, cum omissione ipsa cursus orationis non impediretur, nihil in proximis, quod quidem ad eam spectat, mutatum sit. cuius generis sunt, velut 99 p. 53, 19 - 54, 7 etenim ... dignitatis om. H; 129 p. 67, 25 - 131 p. 69, 9 nam . . . meorum om. H; 132 p. 70, 5 -135 p. 72, 6 quod ego . . . neglegatur om. H. denique huc referendi loci ubi eiusdem nexus efficiendi causa partes orationis transpositae sunt. itaque 87 p. 48, 1 - 89 p. 49, 8 sublatis adiit . . . pertimesceret servavit tamen scriba aliquot verba, i. e. 87 p. 48, 9-12 agebat¹ . . . cogitabat, quibus cum subiecisset 89 p. 49, 2-3 quid ageret ... natus, haec omnia post 92 p. 50, 13 conparando inseruit. cf. etiam adn. ad 119 p. 63, 6-15.

Multo autem difficilius explicatu qua ratione H in rebus minutis versatus sit. qua in re demonstranda cum per ambages te, lector, duci noluerim, sumatur specimen ex §§ 11-12. hic igitur si verba uncis angulatis inclusa H additiones, quadratis deletiones, rotundis lectionem veram indicant, hanc fere imaginem expressam tenemus:

atque illis temporibus [isdem] cum iam Capuam metu Sestius liberasset [urbem . . . extraxissent], ego litteris eum (P. Sestium) Capua arcessivi [cum . . . habebat]. quibus [hic litteris] lectis ad urbem confestim incredibili celeritate advolavit [atque . . . retardati. ac ... Sestius] (et) cum illo (suo) exercitu eadem (summa) celeritate est Antonium consecutus.

Haec sufficient. manifesto enim apparet abbreviatorem illum quod sibi proposuisset facile consecutum. nam ita inter se cohaerent haec fragmenta ut, quamvis magnam iacturam damnumque oratio contraxerit, tamen legi possit. simul etiam alterum illud patet magnum numerum errorum, interpolationum, omissionum ex illo contrahendi studio natum, a quibus alterum genus distinguendum quod ad originem H spectet. horum autem omnino tria genera sunt, unum eorum qui GHV, alterum qui P²H, tertium qui P¹H.

Atque codicem H nescio an movere aliquem possit magnae alicuius similitudinis species ut ad G(E)V adiungat, eosque omnes tamquam stirpis v codici P contrarios ponat. 1) vide enim quam saepe errores GEV proprii librum H invaserint, velut

¹⁾ V. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XX-XXI et XXIII ubi de communi fonte librorum GEH verba facit; M. T. Ciceronis De haruspicum responsis oratio, ed. A. Guaglianone, Florentiae 1968, 9.

7 p. 6, 11 filiam l. scipionis P: filiam c. scipionis GEHV: L. Scipionis filiam Schol.; 47 p. 28, 8 vitae P: vitam GHV; 71 p. 39, 16 iudices P: iudex GHV; 80 p. 44, 21 temere P: tempore GEHV; 116 p. 61, 15 spectator P: expectator GHV; 146 p. 77, 22 nec P: et GHV. quibus se adiungit praecipuaque mentione dignus videtur 119 p. 63, 12 p. sesti (-ii P²) P: P·S et G¹: P·S estii et G²: sesti p s et V: populi r. et H. hoc loco lectio H unde fluxerit nisi ex y codice aliquo litteris insularibus exarato non video. nam populi r. et idem est ac p. r. et, i. e. p. s. et littera insulari s aut perperam accepta aut, quod probabilius, consulto mutata. similiter se habet 124 p. 66, 4 venit et se P: egit esse GV ubi H lectionem y GV respiciens de suo correxit egit is se, ut sententia sine dubio sic interpungeretur: cum ageret nihil aliud in eo magistratu nisi meam causam egit, is se populo dedit.

Nec tamen minus saepe H cum P^2 facit, idque eis locis quibus me quidem iudice corrector ille non codice aliquo sed ingenio suo usus scripturam P^1 aut veram aut eam quae a vero propius aberat in peius mutavit, velut

17 p. 12, 11 illa rei p. $(\cdot R \cdot P \cdot P) P^1 GV$: in illa rei p. $(\cdot R \cdot P \cdot P) P^2 H$; 24 p. 15, 19 ferri viribus GV: ferviribus P^1 : fervoribus P^2H ; 49 p. 29, 15–16 $\cdot R \cdot p \cdot$ bis GVP^3 : $\cdot R \cdot p \cdot$ vis P^1 : $\cdot R \cdot$ (rem H) $p \cdot$ vobis $P^2 BH$; 144 p. 76, 25 liberorumque nostrorum] eorumque nostrorum $P^1 GV$: forumque (eroumque $P^2 GV$) nostrorum $P^2 GV$ not rerumque nostrorum $P^2 GV$ n

Dicat aliquis: at eius modi menda ab utroque librario ex communi quodam generis y fonte ducta sunt. hic igitur succurrit nobis tertium illud errorum genus qui P¹ H sunt, quibus facile demonstratur H codicem P bene notum habuisse.

Vide enim sis haec: 10 p. 8, 6 puerilis Schol. GEVN: virilis PH; 49 p. 29, 16 semel gloria Schol. GVNP³: semigloria P¹BH; 67 p. 37, 23 sopitam] sospitam S: solitam P²H: insolitam P²GV.

Itaque codicis H ratio in Sestiana eadem est quae in ceteris his orationibus. nam cum modo a parte y stet modo cum P correcto faciat, cum libro mixto rem nobis esse apertum est. accedit quod, cum triginta fere locis lectiones bonae ei debentur quae nec in alteris duabus stirpibus sunt quaeque vix omnes ex coniectura accedere potuerint, H sui iuris esse necessario efficitur. has omnes enumerare nihil attinet. tamen vide quam multae omnino diligentiam editorum effugerint:

3 p. 5, 9 quam; 6 p. 6, 7 soceri (unde etiam P³); 13 p. 10, 2 attulit; 14 p. 10, 19 perstringerem; 24 p. 15, 14 in interiore; 34 p. 21, 8 dilectus; 39 p. 24, 3 meam; 44 p. 26, 12 quam bis (unde etiam P³); 54 p. 31, 25 suam praedam; 78 p. 43, 16 magno; 109 p. 58, 4 dicit; 111 p. 59, 12 aditum; 146 p. 77, 24 nec.

At qui vere hoc libro uti voluerit etiam plura de eius natura cognoscere debebit, nec gravius aequo eius bonitate commoveri. nam ad ea quae ad

3* XXXV

contractionem pertineant accedunt quaedam quae librarium summae neglegentiae, ne dicam perfidiae arguant.

Ac mitto quod non raro verba inter se trensposita in eo leguntur, velut 3 p.5,3 clarissimo viro PGV: viro clarissimo H; 45 p. 29, 11 omnium bonorum PGV: bonorum omnium H; 139 p. 74, 8 et conatus represserunt PGV: represserunt et conatus H, vel quod singula verba nullam prorsus ob causam nisi forte neglegentiam omituntur, velut 44 p. 26, 15 viris PGV: om. H; 67 p. 37, 22 ac fortissimi PGV: om. H; 98 p. 53, 8 omnibus PLGV: om. H, vel quod non numquam in repetitis verbis aberratum est, velut 46 p. 27, 19 inpendebat... omnibus om. H fort. propter repetitum omnibus, itemque 142 p. 75, 21-22 tot... per om. H propter iteratum tot, vel etiam quod loci aut in A ut videtur iam corrupti aut difficiliores intellectu ex oratione expelluntur, velut 18 p. 13, 3-5 a quibus... perfugerat, 19 p. 13, 16-17 ut... videretur, 72 p. 40, 9-11 alter... sustulit: immo vero etiam scribae laudi verto quod, cum exemplaris scripturam paucis locis perspicere non potuerit, verba sensu cassa exarare quam illam ipsam scripturam de suo corrigere maluit¹), cuius probitatis exempla praebent: 27 p. 17, 17 publico consilio PGV: publeo consio H; 32 p. 20, 10 tantum homines PGV: tam hohomines H.

Id quidem praetermittere nefas, quod H in coniectura saepissime versatur. quae libido sane quam late per totam orationem patet; itaque ex multis aliquot tantum exempla pono eaque eiusdem generis, ut uni potissimum loco medicina adferatur. nam cum haec legantur: 32 p.20,14 veste PG: vestem V: veste mutata H; 38 p. 23, 11 gentium PGV: gentium omnium H; 147 p. 78, 8 rem p. PGV: rem p. potestis H, vix a me impetrare possum ut, quod 106 p. 57, 6-7 habitae sunt multae de me \(a \) gladiatore sceleratissimo, ad quas nemo adibat incorruptus post sceleratissimo additur contiones, id antiquitus traditum credam. haec enim vox non solum recte ad vim orationis abest sed etiam librari H omnia modo decurtata modo plena reddere studentis additamenti notam habet.

Itaque apparet in codice **H** et parum plenam et multis modis corruptam exstare traditionis memoriam, nec tamen ob eam rem spernendam. nam multis locis in ea sola nititur oratio. cum vero ne de origine quidem libri **H** certo mihi constet, noli in uno quoque loco ubi ex eo pendent lectiones certissimas ubique requirere rationes. tantum coniectando potuit librarius.

Habes igitur prolem archetypi A in tres classes digestam quae pro se quaeque conservatae antiquae scripturae testimonium dicunt.

Sic via munita etiam veterum Sestianae editionum certiorem nobis parare poterimus cognitionem. atque ex eis quae supra pp. XX-XXI posui perspicitur, si quis illas editiones vere cognoscere velit, necessario

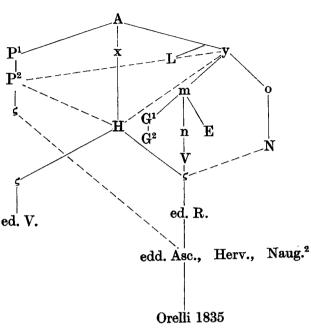
¹⁾ Cf. Cicero, De har. resp., ed. Guaglianone, 13.

ei adeundos codices N et H. quippe haec duo lectionis genera semel in publicum emissa (a. 1471) adiuvante simulatae vetustatis auctoritate tam irrevocabilia per editiones omnes usque ad Orellium tradebantur ut inde ab a. 1531 tota Sestianae quaestio critica in eo versaretur ut utrum lectionibus N vel H an scripturis P generis, quibus inde ab ed. Gruteriana 1618 accedebat varietas ex EV ducta, nobilior praestantiae palma danda esset ad summam nauseam quaereretur. tamen nihil opus est de H amplius dicere utpote quem bene exploratum habeamus. restat ut recensionem illam Italicam N propius spectemus quae tanta criticae arti in Sestiana exercendae impedimenta obiecit. quam cum per singulas editiones persequi vix nobis liceat, non piget aliquot N lectiones singulares componere quas in omnibus ante Halmium (1856) editis exemplaribus sive in textum receptas sive in commentariis adlatas, aut etiam separatim a viris doctis disputatas facile invenies:

5 p. 5, 26-27 excitatae sint] exortae sunt N; 9 p. 7, 16 suspicabamur] conspiciebamus N; 9 p. 7, 19 Capuam solum] solum capuam N; 14 p. 10, 14 tribunatus] tribunatus quidem N; 14 p. 10, 16 certe] certe iudices N; 18 p. 13, 3 a quibus conpulsus] atque perculsus N; 23 p. 15, 6 omnibus animi] omnibus modis animi N; 24 p. 16, 3 armati (nuda)tam] armati tamen N; 24 p. 16, 6 et constrictam] om. N; 29 p. 18, 18 ex urbe expulerit] expulerit ex urbe N; 33 p. 21, 1 agebantur] dixerant N; 37 p. 22, 18 cuncta] tota N; 40 p. 24, 18 alias causas] aliam causam N; 40 p. 25, 1 a principibus] principibus N; 42 p. 25, 17 duces publici consili] publici consilii duces N; 43 p. 26, 4-5 quis reliqua praestaret] quid reliquiarum restaret N; 46 p. 27, 19 omnibus] etiam omnibus N unde e me omnibus Jacob; 50 p. 29, 25 vim prope] prope vim N unde propter vim Lb.; 50 p. 30, 2 fatum] statum N unde ad (alium) rei p. statum Gar.; 54 p. 31, 24 casum] discrimen N.

Editores autem veteres tam diu somnia H, N idcirco ludebant quod, cum necessitudines quae inter codices intercederent non perspexissent, quid distarent aera lupinis ignorabant. eo tamen magis mireris quod ne nostrae quidem aetatis editiones inveteratis illis emendationibus omni ex parte vacuae sunt. vide enim 37 p. 22, 16 ubi Peterson, Klotz, Cousin tacite omnes boni in verborum contextum admittunt, quamvis vocis boni in PGV cod. H hoc loco hiante nec vola nec vestigium sit. additamentum primum provenit in N, quo tamen facile carere possumus. accedit quod similiter sen. 25 verbis discessus honestus omnibus ad eundem Metellum Numidicum adludentibus nulla codicum auctoritate additur vox bonis. item 65 p. 37, 3 proscripti, quod Klotz et Cousin recipiunt, nec codicis P, ut post Madvigium putabat Jacob (v. adn.), est lectio nec Jacobi inventum, ut illi adnotant, sed coniectura N. proscriptio, quod GV habent, auctoritate codicis P firmatur qui una littera omissa proscripto praebet.

Itaque apparet in textu Sestianae constituendo ne recentiores quidem libros omnino neglegendos esse. horum autem ratione habita tale fere omnium qui in censum veniunt codicum stemma instituitur:

3

Sed iam finem huic praefatiunculae imponamus paucisque de nostro ipsorum consilio atque ratione in A restituendo adhibitis quam brevissime dicamus. amplexus igitur sum, ut aequum erat, quoniam et cum contaminatione res est et cum coniectura, eam viam ac rationem quae eclectica vocatur. itaque quo loco cumque ita differebant lectiones ut vel duabus stirpibus in errore consentientibus tertiae scriptura veritatis speciem prae se ferret, eam, si modo sensus loci ipsius et Ciceronis usus non repugnabant, in textum recipere non dubitavi. haec in hac textus traditione ad veritatem proxima et certissima via mihi esse videbatur. quamquam non est dubium quin codicis P auctoritas ceteris anteponenda sit, universa autem codicum y probitas levitati libri H, ne ipsius quidem propter eam illis posthabendi, utpote cuius virtutes haud uno loco ita fulgeant ut facile ceteros omnes libros in tenebras compellant.

Ad apparatum criticum intellegendum ne Oedipode opus esset, sedulo cavi. iam vero cum viderem quantum damni partim ex manca H textus continuatione partim ex imperfecta P² et P³ manuum cognitione acceperint priores, omne consilium eo converti ut quibus praesidiis una quaeque lectio muniretur planum facerem. itaque codicum PLGHVN lec-

XXXVIII

tiones in omnibus locis qui memoria digni videbantur non silentio indicavi sed aperte citavi, inde evenit ut adnotatio nostra in codicum PLGH plenae collationis magnitudinem creverit codice V non nisi eis locis suffragium ferente quibus G laudatur, de codice N plerumque siletur ne dimidia quidem parte eorum adlata quae supra ex eo enotata commemorantur, rara ubi eius exstat memoria, factum id propter certas causas. at memento N sua via ex v descendisse videri, in distinguendis P² et P³ manibus difficultatem omnem eo vici quod codicis B imaginum et ed. Aldinae 1519 exempli perpetuum usum habui, sicubi B nominatim laudatur, id propter varias incertasque aliorum editorum relationes factum codicis P correctionem vel P² vel P³ perperam tribuentium. codices PLGHVfn imaginibus usus diligenter contuli, magnam praeterea recentioris aevi codicum turbam inspexi, quos tamen nominatim hic appellari nihil opus est, editiones omnes huc pertinentes prout e re videbatur satis accurate examinavi exceptis ed. Ascensiana 1531 et Naugeriana 1531. quarum notitiam ex ed. Orelliana 1835 hausi, iam vero cum memoria A non tam sit bona ut integra omni ex parte servarit Ciceronis verba, quid homines docti in locis corruptis coniectura adsecuti sint non operae anxius peperci sed certas emendationes in textum recipiendo, minus certas inferiori margini supponendo ostendi.

Orthographiam quae dicitur tamquam rem conclamatam tractavi.¹) in libris manu scriptis multa librariorum consuetudini vel neglegentiae tribuenda. sed ne Ciceronem quidem ipsum magis quam liberae rei publicae lapicidas in omnium vocabulorum scriptura sibi constitisse iure suspiceris. quapropter in scriptura constituenda putidam aequabilitatem adfectare nolui. sed cum ea quae momentum aliquod habeant in apparatu diligenter adnotavi, hic in universum pauca composuisse satis habeo. omnino ceteros libros tanto opere posthabui codici P in parte orthographica ut non nisi ubi scripturae fontes sint in textum receptae eos citaverim. ubicumque adnotatio silet, scito me omissis levibus quibusdam medii aevi peccatis illum ducem presse sequi.

In verbis cum praepositionibus compositis cum formae non adsimilatae non magis quam adsimilatae robiginem antiquitatis retinuisse videantur, quamvis illas haud uno loco praetulerim, utrumque genus parum mihi constans servavi.²) praeterea haec de singulorum verborum formis

¹⁾ Cf. M. Leumann, Lateinische Laut- und Formenlehre, München 1977, 193-195. 2) Ad manus habui C. D. Buck, Notes on Latin Orthography, CR 13, 1899,

²⁾ Ad manus habui C. D. Buck, Notes on Latin Orthography, CR 13, 1899, 116-119. 156-167; O. Prinz, Zur Präfixassimilation im antiken und im frühmittelalterlichen Latein, Archivum Latinitatis Medii Aevi 21, 1951, 87-115 et 23, 1953, 35-60.

Ad explicandos tales errores, velut 13 p. 10, 2 attulit] apstulit P; 29 p. 18, 13 abesset BN: adesset PGV nescio an pertineat O. Prinz, Wechselbeziehungen zwischen den Präfixen a(b) und ad im Mittellatein, Philologus 115, 1971, 240-244.

adnoto: 14 p. 11, 2 servavi formam futuri poterint pro usitata poterunt¹); 28 p. 18, 8 dixet pro dixisset; 102 p. 55, 9 dixet ex dixit emendatum.²)

Quod ad declinationem attinet, nihil fere juris mihi indulsi in refingendos tertiae decl. accusativos pl. vocum quarum genetivi pl. in -ium exeunt ut -is et -es terminationes ex codicum auctoritate legantur.³) contra genetivos substantivorum in -ius, -ium exeuntium saepe vel contra codicum auctoritatem simplici -i scripsi.4) tum expiscatus sum formas quasdam singulas ab usu vulgari recedentes: 18 p. 13, 4 ablativum fretu⁵); 28 p. 18, 6 genetivi formam dies. 6) 20 p. 13, 18 dativum labei scripsi ubi nescio an forma labe (cf. adn.) praeferenda fuerit⁷); item plebei⁸) dativum legimus 103 p. 55, 21, nominativum plebes⁹) 104 p. 56, 10. denique genetivi Miltiadi, Aristidi¹⁰) auctoritate scholiastae Bobiensis nituntur 141 p. 75, 5 et 6.

Seorsim proferenda haec:

ap-, op-, sup- praepositiones in compositis¹¹) servavi, velut apsente P 50 p. 30, 3; apsorbet P 13 p. 10, 9; opsideret P 84 p. 46, 17; opstare P 46 p. 27, 14; suptilius PH 14 p. 10, 16.

est copulae aphaeresim, quae scribendi ratio a P1 saepe retenta legitur, non recepi, sed qua ratione codd. in ea re se gerant in app. cr. adnotavi.

 $m \text{ et } n^{12}$): m ante q saepe n traditum retinui, velut nunquam PH 36 p. 22, 10; quanquam G 3 p. 5, 3; tanquam PH 135 p. 72, 11.

 $u ext{ et } i^{13}$): a) superlativa per u expressa non sprevi, velut celeberrumum P 140 p. 74, 15; contemptissumorum P 36 p. 22, 14; optuma PG 135 p. 72, 5. optumates saepius scriptum, rarius optimates. b) etiam haec tuitus sum: dissupatos PL2 91 p. 49, 20; lacrumis P 68 p. 38, 16 (alibi in compositis).

vo, uo et vu, uu¹⁴): a) in terminationibus¹⁵) -vos, -vom recepi aequos P¹ 71 p. 39, 18;

¹⁾ F. Neue - C. Wagener, Formenlehre der lateinischen Sprache 1-4, Leipzig 1892-1905, 3, 612-613 (sub N.-W. infra cito).

²⁾ Cf. N.-W. 3, 503 et Leumann 598.

³⁾ V. A. Ernout, Morphologie historique du latin, Paris ³1953, 53-54; N.-W.

^{1, 375} sqq. et 2, 60 sqq.
4) Cf. Leumann 424-425; N.-W. 1, 134 sqq. falluntur autem R. Kühner -F. Holzweissig, Ausführl. Gramm. d. lat. Spr. 1, Hannover 21912 (sub K.-H. infra citati), 453 de 82 p. 45, 23 ubi mercennarius substantivi vim habet. hoc loco PGH habent mercennarii (gen.), non mercenari, ut illi putant.

⁵⁾ Cf. N.-W. 1, 784-785.

⁶⁾ Cf. N.-W. 1, 569 sqq.

⁷⁾ Cf. N.-W. 1, 561 et 574.

⁸⁾ Cf. N.-W. 1, 571.

⁹⁾ Cf. N.-W. 1, 560.

¹⁰⁾ Cf. N.-W. 1, 510; Leumann 458. scholiastae verba Miltiadi stemma 142, 26 St. in explicatione legenda Miltiadis lemma docet me D. R. Shackleton Bailey, Notes on the Bobbio Scholia, AJP 105, 1984, 390-394.

¹¹⁾ Cf. K.-H. 1, 197-198.

¹²⁾ Cf. K.-H. 1, 201; W. Brambach, Die Neugestaltung der lateinischen Orthographie, Leipzig 1868, 263-266.

¹³⁾ Cf. Quintil. 1, 7, 21; N.-W. 2, 184 sqq.; Leumann 88-90.

¹⁴⁾ Cf. Leumann 49.

¹⁵⁾ Cf. N.-W. 1, 104sqq.

reliquom P¹ 30 p. 19, 9. b) in verborum formis¹) uo, vo posui loquontur 115 p. 61, 10 (v. adn.); sequontur P 97 p. 52, 20; vivont PG¹ 101 p. 54, 27. etiam voltis²) P habet 64 p. 36, 23. c) praeterea scribendum curavi involnerati P 140 p. 74, 20; quoius³) PG 23 p. 15, 5 al.; quoi⁴) P² 110 p. 59, 2 al.; voltu PH 28 p. 18, 2. vor- et ver-5): convortisset P 121 p. 64, 18; evorsores PG 17 p. 12, 13; pervortit PH 140 p. 74, 18; revortar P 53 p. 31, 6; vorsabatur P 47 p. 28, 2.

y, u, i = Graecum v⁶): litteram y vel contra P retinui in Scyllaeo Schol.: scillaeo P: sculeo GV 18 p. 13, 3; syria GV: suria P 71 p. 40, 4.

Restat ut grata memoria eos recolam qui mihi in hac cura saepe laboranti auxilio succurrerint. Michael D. Reeve Cantabrigiensis, vir omni doctrina et humanitate instructus, librorum recentioris aevi ad Sestianam ceterasque has orationes pertinentium, quoscumque ipse invenerat sibique in classes digesserat, rara prorsus inter homines philologos liberalitate notitiam mihi impertivit ut in usum meum quos vellem converterem, parem humanitatem mihi exhibuit v. d. Ezio Ornato Parisiensis qui omnia quae de cod. Harleiano 4927 comperta haberet per litteras benignissime mecum communicavit. v. d. D. R. Shackleton Bailev, cuius doctrinam atque egregium acumen numquam non suspiciam, qua est liberalitate disputatiunculas q. i. Sex. Cloelius again et Notes on the Bobbio Scholia iam in lucem editas libera sponte et ultro ad me transmisit, gratissimum et utilissimum donum. Andrew R. Dyck collega libros quosdam quibus aegre carui in Germania versatus conquisivit imaginesque suo sumptu factas liberaliter mihi suppeditavit. v. d. Giuseppe Billanovich in urbe Los Angeles nuper commoratus ad Petrarcam rectius tractandum, serius quam ut errores omnes tolli possent consilia salubria mihi dedit. his virtutibus gratiam quantam debeam habeamque dicere vix possum. quae quidem omnes pallescunt prae una, quae quieta compositaque numquam in mea causa contremuerit, qua adiutrice factum sit ut hoc opusculum ad finem perduceretur, virtute uxoris meae Michele.

Dabam in urbe Los Angeles Id. Maiis a. MCMLXXXV

T. M.

¹⁾ Cf. N.-W. 3, 302 sqq.

Cf. N.-W. 3, 617.

³⁾ Cf. N.-W. 2, 450.

⁴⁾ Cf. N.-W. 2, 452.

⁵⁾ Cf. Leumann 47.

⁶⁾ Cf. G. Perl, Die Einführung der griechischen Buchstaben Y und Z in das lateinische Alphabet, Philol. 115, 1971, 196-233.

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM

Alfonsi, L., Cicerone, Sest. 141, Latomus 18, 1959, 655-656 Angelius, N., ed. Florentiae 1515 Ascensiana ed., Parisiis 1531

Baden, T., Bemerkungen über Cicero's Reden für Sestius und gegen Vatinius, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 3, 1834, 197-203
Baehrens, W. A., Beiträge zur lateinischen Syntax, Philol. Suppl. 12, 1912, 233-536
Baiter, J. G. - Kayser, C. L., 5.3, ed. Lipsiae 1862
Bake, J., Scholica hypomnemata 1, Lugduni Batav. 1837
Baxter, Cicero, pro Sestio 126, CR 4, 1890, 49
Bezzenberger, G., Emendationum delectus, Dresdae 1844
Binsfeld, J. P., Adversaria critica, Festschr. zu dem 300jährigen Jubiläum des Kgl. Gymn. zu Coblenz, 1882, 1-18
Buechner, C. G., Annotationes criticae, Suerinis 1866
Busch, H., Zu Cicero, Philol. 25, 1867, 352-353

Cousin, J., Discours 14 (Sest., Vat.), Paris 1965 Cratander, A., ed. Basileae 1528

Dietrich, A., censura ed. Halmianae (Berolini 1862), Jahrb. f. class. Philol. 87, 1863, 505-516

Dobree, P. P., Adversaria 5, Berolini 1874 Draeger, A., Zu Cicero's Reden, Philol. 26, 1867, 565 Dryander, A. T., Coniectanea Ciceroniana, Halae 1861

Eberhard, A., vide Koch – Eberhard Ernesti, J. A., 2.2, ed. Oxonii 1810

Busche, K., ap. Peterson

Évrard, E., Cicéron, pro Sestio, 15 et 17: interprétation et critique textuelle, Latomus 38, 1979, 464-468

Fleckeisen¹, A., Kritische Miscellen, Dresden 1864

-2, Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 547-550

-3, Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 856

Gaffiot, F., Pour le vrai latin, Paris 1909
Garatoni, G., 10.8, ed. Neapoli 1787
Gesner, J. M., Chrestomathia Ciceroniana, Jenae 1734
Gigante, M., Ad Cic., Pro P. Sestio 42, 91, La parola del passato 12, 1957, 131
Grumme, A., Kritisches und Exegetisches zu Ciceros Sestiana, Festschrift des
Lehrerkollegiums des fürstlichen Gymn. zu Gera, 1902, 5-12
Gruter, J., ed. Hamburgi 1618 (cum notis J. Gulielmi)
Gulielmus, J., vide Gruter

Halm¹, C., vide Orelli - Baiter - Halm -², Laubmann, G., Sest., ed. Berlin ⁶1886

XLII

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM

- Halm³, C., Interpolationen in Ciceronischen Reden aus dem codex Parisinus Nro. 7794 nachgewiesen, Rhein. Mus. 9, 1854, 321 – 350
- Hartman, J. J., Ad Ciceronis or. pro Sestio 47 et 99, Mnem. 50, 1922, 112

Heine, O., ed. Halis 1883 Hermann¹, C. F., Parerga critica, Rhein. Mus. 2, 1843, 573-609

-2, Parerga, Rhein. Mus. 4, 1846, 439-461

-3, Disputatio de loco Ciceronis pro Sestio c. XXXIII, Index Scholarum, Gottingae 1848 _4 D

 -4, Parerga, Philol. 3, 1848, 509-519
 -5, Vindiciae lectionum Bernensium in Ciceronis oratione pro P. Sestio, Index Scholarum, Gottingae 1852

-6, Beiträge zur Kritik von Cicero's Lucullus, Philol. 7, 1852, 466-476

Hertz, M., Zu Cicero (p. Sest.), Rhein. Mus. 17, 1862, 152-154

- -, L. Gellius Poplicola ein römischer Lustspieldichter? Cic. pro Sest. 110 noch einmal, Rhein. Mus. 22, 1867, 631-634
- -, Zur Kritik von Ciceros Rede für den P. Sestius, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 13, 1884, 34-73 (in app. cr. cito)

Hervagiana ed., Basileae 1534

Heubner, H., Zu Cicero Sestiana 24, Rhein. Mus. 108, 1965, 186-187

Holden, H. A., Sest., ed. London 1913

Hornstein, F., Zu Cicero, Pro Sestio 24, Wien. St. 74, 1961, 59-60

Hotomanus, F., Commentarius in orationes Ciceronis, Parisiis 1554

Imelmann, Zur Sestiana, Sokrates 19, 1865, 790-792

- Jacob, F., Bemerkungen zu Cicero's Rede für Sestius, Philol. 3, 1848, 483-506 et 701 - 726
- Jan, L. von, censura ed. Halmianae (Lipsiae 1845), Gelehrte Anzeigen 181, 1847, 417-418; 182, 1847, 425-432

Jeep¹, J., Epistula gratulatoria ad I. C. Koken, Guelferbyti 1851

- Zu Cicero, Jahrb. f. class. Philol. 73, 1856, 294-298
- -3. Zu Ciceros Reden, Jahrb. f. class. Philol. 75, 1857, 296-304
- -4, Zu Ciceros Reden, Jahrb. f. class. Philol. 81, 1860, 613-626
- -5, Aliquot loci ex orationibus Ciceronis, Guelferbyti (?)

Karsten, H. T., Spicilegium criticum, Lugduni Batav. 1881

Kasten, H., censura editionis J. Cousin (Paris 1965), Gymnasium 73, 1966, 320 – 322 Kayser, C. L., vide Baiter - Kayser

Keil, H., Bemerkungen zu Cicero's Rede für Sestius, Eos (Würzburg) 1, 1864, 15 – 23

Keil, K., Ein opertum apertum im Cicero, Rhein. Mus. 16, 1861, 315-316 Kiene, Zu Cicero. Cic. pro Sest. c. 4 § 10, Sokrates 11, 1857, 256-257

Kiessling, G., Zu Cicero, Sokrates 19, 1865, 254-255

Kimmig, O., De Sestianae Ciceronianae interpolationibus, Friburgi Brisgoviae 1882 Kindscher¹, F., Zu Cicero pro Sestio 45, 97 et Zu Cicero pro Sestio 67, 141, Sokrates 10, 1856, 889 et 890

-2, Zu Cicero pro Sestio 69, 145, Sokrates 11, 1857, 108

Klotz, A., ed. Lipsiae 1919 (in app. cr. do)

-, Zur Kritik einiger eiceronischer Reden (pro Caelio und de domo), Rhein. Mus. 67, 1912, 358 – 390

Klotz, R., 2.3, ed. Lipsiae ²1871

Klotz¹, R., Emendationes Tullianae, Lipsiae 1832 (repetitum in Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 2, 1833, 48-68)

-2, Zu Ciceros Rede für P. Sestius, Jahrb. f. class. Philol. 91, 1865, 776 Koch, H. A., Sest., ed. Leipzig 1863

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM Koch¹, H. A., Emendationes M. Tullii Ciceronis epistularum, Rhein, Mus. 12, 1857

-2, Bemerkungen zu Cicero's Reden, Rhein. Mus. 13, 1858, 284-289 -3, Zu Cicero's Rede pro Sestio, Sokrates 15, 1861, 384-386 , Zu Cicero pro Sestio 51, 110, Rhein. Mus. 17, 1862, 315-317 -5. Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 856 Koch, H. A. - Eberhard, A., Sest., ed. Leipzig 1877 Koechly¹, H., vide Halm¹ p. 931 (ad Sest. 8) -2, interpretatio germanica Sest., Stuttgart 1871 Krüger, G., Zu Cicero, Rhein. Mus. 27, 1872, 491-493 Kumaniecki, K. F., De numeris Tullianis et arte critica factitanda observationes aliquot, Ciceroniana n. s. 1, 1973, 69-82 Lallemand, I. N., ed. Parisiis 1768 Lambinus¹, D., ed. Parisiis 1565-1566 -2, ed. Parisiis 1572 - 1573Landgraf, G., Jahresbericht über die Litteratur zu Cicero's Reden aus den Jahren 1881. 1882. 1883, JAW 35, 1883, 1-73 Latendorf, F., De Ciceronis Sestianae 110, Jahrb. f. class. Philol. 81, 1860, 728 Laughton, E., Subconscious Repetition and Textual Criticism, CP 45, 1950, 73-83 Lehmann, Quaestiones Tullianae, Hermes 14, 1879, 212-218 Löwe, G., Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 856 Luterbacher, F., Ciceros Reden, JPhV 13, 1887, 227-228. 233; 23, 1897, 67-70; 24, 1898, 233 -, Ciceros Reden, Sokrates N. F. 10, 1922, 81-82 Madvig¹, J. N., Opuscula academica 1, Hauniae 1834 -2, Opuscula academica, Hauniae 1887 -3, Adversaria critica 3, Hauniae 1884 Maehly, J. A., censura ed. Halmianae (Berlin 1853), Jahrb. f. class. Philol. 69, 1854, 38 - 52Manutius, P., ed. Venetiis 1540 -, Comment. in M. T. Cic. oratt., ed. Ch. G. Richter, Lipsiae 1783 Maslowski, T., 21, ed. Lipsiae 1981 -, Some Remarks on London, British Library, Ms. Harley 4927, Rhein. Mus. 125, 1982, 141 - 161-, Cicero's Pro Sestio in London, British Library, Ms Harley 4927, Classical Texts and their Traditions. Studies in Honor of C. R. Trahman, ed. D. F. Bright -E. S. Ramage, Chico, Calif. 1984, 155-178 Maslowski, T. - Rouse, R. H., The Manuscript Tradition of Cicero's post-Exile Orations: Part I: The Medieval History, Philol. 128, 1984, 62-104 Matthias, Th., Zu Ciceros Reden, Jahrb. f. class. Philol. 139, 1889, 274-279 Mommsen, Th., ap. Orelli - Baiter - Halm Mueller, C. F. W., 2.3, ed. Lipsiae 1893 Mueller¹, O., Drei neue Fragmente et Glosseme im Cicero, Hermes 10, 1876, 117-119 et 119-120 -², Zu römischen Autoren, Hermes 12, 1877, 300-305 Mueller, O. M., Sest., ed. Coeslini 21831

Naugerius¹, A., ed. Venetiis 1519

-², ed. Venetiis 1534 (P. Victorius)

Nisbet, R. G. M., Speeches of Cicero, CR n. s. 16, 1966, 335-337 Novák¹, R., Tulliana, Listy filologické 14, 1887, 108-110 -², Ad Ciceronis Sestianam, Listy filologické 15, 1888, 11

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM

Oehler, F., Zu Cicero pro Sestio, Philol. 16, 1860, 411 Opperskalski, Th., De M. Tulli Ciceronis orationum retractatione quaestiones selectae, Diss. Gryphiae 1914 Orelli¹, J. C., 2.2, ed. Turici 1826 -2, Sest., ed. Heidelbergae 1835 Orelli, J. C. - Baiter, J. G. - Halm, C., 2.2, ed. Turici 1856 Ortmann, E., Emendationen zu Cicero, besonders zur Sestiana, Sokrates 33, 1879, 417 - 430Pantagathus, O., ap. Ursinum Passow, H. A., Zu Cicero pro Sestio XXXII, 69, Sokrates 14, 1860, 349-350 Paul, W., Zu Ciceros Sestiana, Sokrates 28, 1874, 305-331 Peterson, G., ed. Oxonii 1911 Peterson¹, W., Notes on Cicero, *Pro Sestio*, CQ 3, 1909, 266-271 Pluygers¹, W. G., Lectiones Tullianae, Mnem. 9, 1860, 323-335 -2, Apomnemoneumata Gulielmi Georgii Pluygers, Mnem. n. s. 9, 1881, 113-148 Primmer, A., Cicero numerosus, Wien 1968 Probst, H., Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 97, 1868, 351-354 Rau, S. I. E., Variarum lectionum lib. ad Ciceronis orationes pertinens, 1 et 2, Lugduni Batav. 1834 et 1842 Reeve, M. D., vide Reynolds Reid, J. S., ap. Holden Reynolds, L. D., ed. Texts and Transmission: R. H. Rouse - M. D. Reeve, Cicero Speeches, Oxford 1893, 54-98 Richter, F., Zu Ciceros Rede für P. Sestius, Jahrb. f. class. Philol. 85, 1862, 271 – 276 Robson, E. I., Notes on Cicero Pro Sestio, CR 11, 1897, 303-304 Romana ed., Romae 1471 Rossberg, K., ed. Münster 1902 Rouse, R. H., Florilegia and Latin Classical Authors in Twelfth- and Thirteenth -Century Orléans, Viator 10, 1979, 131-160 -, vide Maslowski - Rouse; vide Reynolds Scheibe, C., Coniecturae Tullianae, Jahrb. f. class. Philol. 81, 1860, 372-376 Schenkl, K., Zu Cicero pro Sestio 10, 24, Wien. St. 2, 1880, 300 Schmidt, F. W., Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 490 Schmidt, P. L., Die Überlieferung von Ciceros Schrift De legibus, München 1974 Schönberger, O., Vermutungen, Helikon 8, 1968, 385 Schroeder, A., De interpellationibus in duabus Ciceronis orationibus pro Sestio et pro Plancio habitis, Bonnae 1865 Schuetz, Ch. G., ed. Lipsiae 1814-1823 Seyffert¹, M., Epistola critica ad Carolum Halmium de Ciceronis pro P. Sulla et pro P. Sestio orationibus ab ipso editis, Brandenburgi 1848 -2, Zu Cicero's Briefen (ad Att. IV, 2), Rhein. Mus. 15, 1860, 628-634 -3, Zu Cicero, Sokrates 15, 1861, 699-702 Shackleton Bailey, D. R., Sex. Clodius - Sex. Cloelius, CQ n. s. 10, 1960, 41-42 -, Two Studies in Roman Nomenclature, APA 1976 -, On Cicero's Speeches, HSCP 83, 1979, 237-285 (huius paginas do)

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM

- Steuding, H., Zu Ciceros Reden, Jahrb. f. class. Philol. 135, 1887, 480-481 Sydow¹, R., Kritische Beiträge zu Ciceros Reden, Philol. 92, 1937, 223-238 -2, Kritische Beiträge zu Ciceros Sestiana, Rhein. Mus. 89, 1940, 74-78. 157-160
- Tittler¹, A., Zu Cicero und Aeschylos, Jahrb. f. class. Philol. 91, 1865, 393-396 -2, Restaurationsversuche auf dem Felde der Kritik, Jahrb. f. class. Philol. 99. 1869.489 - 506
- Tucker, G. M., Cicero, Pro Sestio 72, CR 56, 1942, 68-69
- Urlichs¹, L., Zu Cicero pro Sestio 11, 26, Eos (Würzburg) 1, 1864, 38 -², Zur Kritik Cicero's, Rhein. Mus. 33, 1878, 150-156
- Ursinus, F., In omnia opera Ciceronis notae, Antverpiae 1581 (repetitae ap. Lambinum, ed. Genevae 1584)
- Vahlen, J., Vahleni adnotationes ad Ciceronem et Petronium, Rhein. Mus. 13, 1858, 296 - 304
- van der Vliet, I., Cicero (pro Balbo § 17, § 36. pro Sestio § 34), Mnem. 23, 1895, 109 --
- Verdier, R., censura editionis P. Cousin (Paris 1965), Latomus 24, 1965, 653-654
- Wagner, G., Cic. De sen. 6, 16; Pro Sest. c. 33, § 72, Sokrates 15, 1861, 148 Weidner¹, A., Quaestionum criticarum specimen, Coloniae 1864
- -2, Adversaria Tulliana, Dortmund 1885
- -3, Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 135, 1887, 475-476
- Wesenberg, A. S., Observationes criticae in M. T. Ciceronis pro P. Sestio orationem, sive censura tertiae editionis Orellianae, Viburgi 1837
- Wimmel¹, W., Das verhängnisvolle Jahr. Zum Text von Ciceros Rede Pro Sestio
- § 15, Hermes 102, 1974, 467-475

 2, Der Retter Cicero und die römische Krise (zur Überlieferung von Pro Sestio § 145), Hermes 103, 1975, 463-468
- Wirz, H., Zu Ciceros Sestiana, Jahrb. f. class. Philol. 111, 1875, 489-490
- Zielinski, T., Das Clauselgesetz in Ciceros Reden, Leipzig 1904

M. TVLLI CICERONIS PRO P. SESTIO ORATIO

SIGLA

- P = codex Parisinus 7794, s. IX^{med}.
 - P1 = prima manus
 - P^2 = correcturae eiusdem fere aetatis
 - P^3 = correcturae multo recentiores ex ed. Naugeriana 1519 sumptae
- $\mathbf{B} = \operatorname{codex}$ Bernensis 136, s. XII, e cod. P post correcturam descriptus ad stabiliendam manum \mathbf{P}^2 adhibitus
- L = bifolium orationis, s. IX^{med.}, in codice Leidensi Voss. fol. 67 adservatum; continet §§ 88 p. 48, 15 99 p. 53, 20 oppug]nare itineribus . . . magna multitudo
 L¹ = prima manus
 - $L^2 =$ correcturae paulo recentiores
- G = codex Bruxellensis 5345 (olim Gemblacensis), s. XIⁱⁿ.
 - G^1 = prima manus
 - G^2 = correcturae paulo recentiores
- E = codicis Berolinensis 252 (olim Erfurtensis), s. XII^{in.}, quae exstant lectiones a J. Gulielmo enotatae in ed. Lambiniana (M. T. Cic. Opera omnia, ed. D. Lambinus, ap. P. Santandreanum, Lugduni 1577-1578), hodie in Bibl. Univ. Leid. 762. B. 9/10
- H = codex Harleianus 4927, s. XII^{ex.}, in quo oratio contracta exhibetur
 - H¹ = prima manus
 H² = correcturae paulo recentiores
- V = codex Vaticanus 1525 (olim Palatinus), a. 1467
- N = codex recensionem Italicam continens ex cod. Parisino 1778 (f), s. XIV^{ex.}, et Med. Laur. 76. 24 (n), s. XV^{in.}, restitutus
- S = codex Monacensis 15734 (olim Salisburgensis), ca. aa. 1465-1470
- ζ = non nulli codices recentiores
- Schol. = Scholiasta Bobiensis
- ed. R. = editio Romana 1471
- ed. Asc. = editio Ascensiana 1531
- ed. Herv. = editio Hervagiana 1534

NOTAE

Ang.	= Angelius	Mdv.	= Madvig
Ba.	= Bake	Man.	= Manutius
Cou.	= Cousin	Mo.	= Mommsen
Eb.	= Eberhard	Mue.	= C. F. W. Mueller
Ern.	= Ernesti	Naug.	= Naugerius
Fle.	= Fleckeisen	Or.	= Orelli
Gar.	= Garatoni	Ortm.	= Ortmann
Gul.	= Gulielmus	Pet.	= Peterson
Ha.	= Halm	Pluyg.	= Pluygers
Herm.	= Hermann	Ri.	= Richter
He.	= Hertz	Schroe.	= Schroeder
Hot.	= Hotomanus	Schue.	= Schuetz
Jac.	= Jacob	Sey.	= Seyffert
Kar.	= Karsten	Sh. B.	= Shackleton Bailey
Kimm.	= Kimmig	Syd.	= Sydow
Kays.	= Kayser	$\check{Url}.$	
A. Kl.	= Alfr. Klotz	Weid.	= Weidner
R. Kl.	= Reinh. Klotz	We.	= Wesenberg
Lb.	= Lambinus	Zie.	= Zielinski

TESTIMONIA

Cic., ad Q. fr. 2, 4, 1 (scr. Romae m. Mart. a. 56) Sestius noster absolutus est a. d. II Id. Mart. et, quod vehementer interfuit rei publicae, nullam videri in eius modi causa dissensionem esse, omnibus sententiis absolutus est.

ARGVMENTVM SCHOLIASTAE BOBIENSIS

P. Sestius amicissi\(\zero\) mus familiarissimusque Ciceronis fuit in col\)legio tribunorum plebis qui fuerunt P. Lentulo Spinthere Quinto Metello Nepote cos. obstinate igitur et ipse se dediderat in consensum partis eius qui dignitatem suam M. Tullio restituere gestiebant. sed enim P. Clodio repugnante et conspiratam seditiose multitudinem congregante, ne quis istis ad revocandum Ciceronem daretur effectus, ad dimicationem usque processum est, ut P. Sestius gravissime et paene letaliter volneratus necessario cogeretur etiam ipse armatorum manum gladiatoriam, quod Milo iam fecerat, adhibere, praesidii scilicet gratia. sic enim potuit effici ut actionem quam pro Tullio instituerat optineret. postquam tamen Cicero ab exilio rediit, accusare de vi P. Clodius Sextium coepit inmisso velut principe delationis P. Albinovano et 10 testimonium dicente P. Vatinio, ut hoc praecipue crimini daret, quod supergressus civilem modum rogationem suam non aequitate persuaserit, sed armis optinuerit. cui opponetur huius modi a Cicerone defensio, quae per qualitatem speciei duplicis *** nam relativum hoc erit, iuste et merito habuisse armatorum praesidia P. Sestium. ut Clodianos impetus ab illa dimicatione quam facere coeperat submoveret. illud 15 vero ad conpensationem refertur, pro bona causa et rei publicae necessaria, etiamsi armatos habuerit, inpunitum esse debere, cum bene meritum de salute patriae civem restitui vellet omnium favente consensu, hanc igitur eandem causam plurimi defenderunt, in quis fuit Q. Hortensius, M. Crassus, C. (L. cod.) Licinius Calvus, parti-

ORATIO PRO P. SESTIO

bus inter se distributis quas in agendo tuerentur. itaque Tullius ea peroravit quae sibi fuerant explicanda nec, ut plerique arbitrati sunt, extra causam vagatus est. quamvis enim sciamus *** multa Ciceronem vel iratum vel dolentem de passionibus suis ultra paene quam res posceret exaggerare solitum, tamen quod hic prolixa quas dam turbulentissimi temporis descriptione[m] multum voluminis occupat, non mediocriter videtur ad praesens negotium pertinere. ostendendae sunt enim P. Clodii seditiosae turbulentaeque illius temporis actiones et iniuriae quas ipse Cicero perpessus sit, et utilitates quas in illius restitutione patria consecuta sit, ut recte ac necessario P. Sestius armatos habuisse videatur, propterea sit maxime praesentis oriminis invidia liberandus. multa quidem in orationis cursu praetermittemus quae propter similitudinem causae in commentario proxumae orationis ostendimus. ergo ne expectaveris ut, sicubi inciderit, eadem rursus iteremus.

Si quis antea, iudices, mirabatur quid esset quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperi nequaquam satis multi cives forti et magno animo invenirentur qui auderent se et salutem suam in discrimen offerre pro statu civitatis et pro communi libertate, (i)s [ex] hoc tempore miretur potius si quem bonum et fortem civem viderit, quam si quem 5 aut timidum aut sibi potius quam rei publicae consulentem. nam ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari, uno aspectu intueri potestis eos qui cum senatu, cum bonis omnibus rem publicam adflictam excitarint et latrocinio domestico liberarint, maestos, sordidatos, reos de capite, de fama, de civitate, de fortunis, de liberis dimicantis; 10 eos autem qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint. everterint, non solum alacris laetosque volitare, sed etiam fortissimis 2 atque optimis civibus periculum moliri, de se nihil timere, in quo cum multa sunt indigna, tum nihil minus est ferendum quam quod iam non per latrones suos, non per homines egestate et scelere perditos, sed per 15 vos nobis, per optimos viros optimis civibus periculum inferre conantur, et quos lapidibus, quos ferro, quos facibus, quos vi, manu, copiis delere non potuerunt, hos vestra auctoritate, vestra religione, vestris sententiis se oppressuros arbitrantur. ego autem, iudices, (quoniam), qua voce mihi in agendis gratiis commemorandoque eorum qui de me optime meriti 20 sunt beneficio esse utendum putabam, ea nunc uti cogor in eorum peri-

INCIPIT-PRO-P-SESTIO P: M. TVLLIVS PRO P. SESTIO H: INCIPIT PRO SESTIO Schol.: M-TVLLII CICERONIS PRO SESTIO INCIPIT G: Incipit orat(i)0 Marci Tuly Ciceronis pro Sestio apud iudices V || 1 pro GHV: pro sed -ro in ras. P || 2 imperii PGHV | nequaquam P²GHV: nequam P¹ || 4 libertate $\langle i \rangle$ s [ex] hoc Ba. 49: libertates ex hoc P¹: libertate ex (et V) hoc P²GHV: libertate is ex hoc Mo. || 6 timidum P²GHV: midum P¹ || 9 excitarunt ... liberarunt Ba. 50 || 10 liberis PHV: libris G || 11 autem PHG²: hoc G¹ | divina P²GHV: divinae P¹ || violarunt, vexarunt, perturbarunt, everterunt Ba. 50 || 12 volitare sed etiam P²H: **volutares etiam P¹: sed etiam voluntarios GV || 14 minus est PH: est minus GV | ferendum GHV: terendum P || 16 optimis P²GHV: optimos P¹ || 17 quos¹ P²GHV: quod P¹ | copiis PHG²V: corpus G¹ | delere HG²V: dolere G¹: dolore P || 19 oppressuros PHG²: oppressos G¹V | autem PHG²: hoc G¹ | quoniam Ha.¹: quia ç e. g. Escorial. R.I.15; quod vitiosum saltemque quoniam esse debere demonstravit Mdv.² 341: om. PGHV prob. Mdv. puncto post p. 5, 1 depellendis posito: si R. Kl. Praef. IV: quamquam Reid ap. Holden 78: ut ante p. 5, 1 vox add. We. 6, ante p. 5, 1 iis Pet.¹ 266: ita ante vox add. Sey.¹ 55 cl. Manil. 3: lectione PGHV probata p. 5, 1 iis ... serviat del. Ba. 51; cf. etiam Kimm. 34 || 20 commemorandoque PGH²V: commorandoque H¹ | eorum P²GHV: om. P¹ || 21 putabam PGV: putavi H | eorum PGHV: meorum vel multorum Mue. Praef. III: amicorum Weid.² 13; sed cf. A. Kl.

culis depellendis, iis potissimum vox haec serviat quorum opera et mihi et vobis et populo Romano restituta est.

Et quanquam a Q. Hortensio, clarissimo viro atque eloquentissimo, causa est P. Sesti perorata nihilque ab eo praetermissum est quod aut 5 pro re publica conquerendum fuit aut pro reo disputandum, tamen adgrediar ad dicendum, ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur per quem est perfectum ne ceteris civibus deesset, atque ego sic statuo, iudices, a me in hac causa atque hoc extremo dicendi loco pietatis potius quam defensionis, querellae (quam) eloquentiae, doloris quam ingeni 10 partis esse susceptas, itaque si aut acrius egero aut liberius quam qui ante 4 me dixerunt, peto a vobis ut tantum orationi meae concedatis quantum et pio dolori et iustae iracundiae concedendum putetis, nam neque officio conjunctior dolor ullus esse potest quam hic meus susceptus ex hominis de me optime meriti periculo, neque iracundia magis ulla lau-15 danda est quam ea quae (est) inflammata eorum scelere qui cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum iudicaverunt. sed quoniam singulis criminibus ceteri responderunt, dicam ego de omni 5 statu P. Sesti, de genere vitae, de natura, de moribus, de incredibili amore in bonos, de studio conservandae salutis communis atque oti con-20 tendamque, si modo id consegui potero, ut in hac confusa atque universa defensione nihil a me quod ad vestram quaestionem, nihil quod ad reum, nihil quod ad rem publicam pertineat praetermissum esse videatur. et quoniam in gravissimis temporibus civitatis atque in ruinis eversae atque adflictae rei publicae P. Sesti tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus, 25 non adgrediar ad illa maxima atque amplissima prius quam docuero quibus initiis ac fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint.

1 iis PHG²V: is G¹ || 3 quanquam G: quam-PH || a q. PGV: ab H || hortensio PHG²V: holtensio G¹ || clarissimo viro PGV: viro clarissimo H || 4 p. PH: om. GV || 5 reo P²H: re P¹: re p. G: plura om. V || 6 ad dicendum PHV: **addicendum G || 8 a me post dicendit transp. H || hoc extremo P: extremo G: in extremo V: exercitio H || loco pietatis PG²: locupletatis G¹V: locum pietatis H || 9 querellae edd.: querell** || P¹: querellam P²: querelam (quae-G) GHV || quam H: om. PGV || eloquentiae P²GV: eloquentia P¹: eloquentiam H || doloris P¹G¹HV: dolores P²BG² || ingenii PGH || 10 partis edd.: partes P²GHV: partim P¹ || esse PH: om. GV || acrius PH: carius GV || aut²PHG²V: au G¹ || 12 nam neque G²Mdv. ²341: namque P: namqui G¹: numque V: numquam H || 13 ullus esse potest H: ullius esse potest P sed cf. Mdv. ¹435: esse ullius potest*** G || 14-15 laudanda est Ha. ¹: laudandans P¹: laudanda P²GH: laudantis V || 15 ea quae (est) inflammata A. Kl.: ea inflammata Ha. ³335; cf. etiam Kimm. 10 || 16 sibi gerendum PGV: gerendum sibi H || 19 otil PG: ocii H || 20 id PGHV: dicendo Mue. Praef. IV || 21 a me quod P²HG²: ad me quod P¹: quod a me G¹V: ab me quod (?) Ha. ¹ || 22 pertineat PH: pertinet GV || esse videatur PH: videatur esse GV || 26 haec P¹: h(a)e P²GHV || 27 sint PGV: sunt H

Parente P. Sestius natus est, iudices, homine, ut plerique meministis, et sapiente et sancto et severo; qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos temporibus optumis factus esset, reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri, eo auctore duxit honestissumi et spectatissumi viri, C. Albani, filiam, ex qua hic est puer et nupta iam 5 filia. duobus his gravissumae antiquitatis viris sic probatus fuit ut utrique eorum et carus maxime et iucundus esset. ademit Albanio soceri nomen mors filiae, sed caritatem illius necessitudinis et benivolentiam non ademit. hodie sie hune diligit ut vos facillume potestis ex hae vel adsi-7 duitate eius vel sollicitudine et molestia iudicare, duxit uxorem patre 10 vivo optumi et calamitosissumi viri filiam, L. Scipionis. clara in hoc P. Sesti pietas extitit et omnibus grata, quod et Massiliam statim profectus est, ut socerum videre consolarique posset fluctibus rei publicae expulsum, in alienis terris iacentem, quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat, et ad eum filiam eius adduxit, ut ille insperato aspectu 15 conplexuque si non omnem at aliquam partem maeroris sui deponeret, et maximis praeterea suis studiis et officiis et illius aerumnam, quoad vixit, et filiae solitudinem sustentavit. possum multa dicere de liberalitate, de domesticis officiis, de tribunatu militari, de provinciali in eo magistratu apstinentia; sed mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas, quae 20

3-4 reliquis . . . videri Schol. \parallel 11 L. Scipionis filiam Schol. \parallel 20 – p. 7, 1 rei publicae dignitas me ad se rapit et haec . . . hortatur Macrobius, GL V 624, 31; 645, 36

sset reliquis homoribus optumis tactum esset inter esset et reliquis del. P² || 4 non tam uti Schol. PGV: uti non tam H || 5 Albani Sh. B.: albini PGH || 6 hys V:**** (his eras. videtur) PG: om. H || gravissim eantiquitatis N: gravissumis (-imis GHV: gravissummis P¹) antiquitatis P² GHV: gravissumis (summae) antiquitatis Mo. fort. recte (cf. P¹): gravissimis antiquiae sever) itatis Weid. ap. Eb.: gravissimis (ac plenissimis) antiquitatis Busche, alii alia (cf. Mue. Praef. V) | ut GV: om. P¹: post eorum (sscr. P²) transp. P²H || 7 Albanio Sh. B. Two St. 6 cl. fam. 13, 8; Att. 13, 31, 4: albano P: albino GHV || soceri HP³: ceterum (cae-G) P²BG || 8 mors P²GHV: om. P¹ || 9 ademit P²GHV: ademi P¹ || 10 eius PHV: om. G || ⟨alteram⟩ duxit Schue., Koch³ 386 (cf. de or. 1, 183) vel duxit ⟨alteram⟩ Koch: duxit ⟨iterum⟩ Mo. || 11 calamitosissumi (-imi V) PV: calamitosis summi H: calamitatissimi G || filiam l. scipionis P: filiam c. scipionis GEHV: L. Scipionis filiam Schol. || 12 extitit PH: extat GV || et¹ P²GV: om. P¹H || massiliam P² HG²V: massilliam P¹: massilliam G¹ || 13 socerum GHV: socerum P || consolarique PH: et consolari GV || 15 adduxit PHV: addu*xit (c eras. videtur) G || 16 conplexuque G: com-PH || at P²GHV: ad P¹ +| aliquam PHV: aliquem G || meroris P²GHV: memoris P¹ || et (in ras. P²) P²H: et te GV || 17 praeterea suis studiis et ego: praeteritas esse sed iis et P¹: pr(a)eteritas esse diis et GV: del. P²: om. H: praeterea assiduisque Mo.: praeterea assiduisque studiis et Mue. Praef. V: praeter caritatem studiis et Paul 309: pro illa necessitudine studiis et Pet.¹ 266: praeterea beneficiis et A. Kl.: praeter necessitates subsidiis et Syd.² 74 || 19 militari PGV: militum H || 20 obversatur PG: observatur HV || quae PGHV: om. Macr.

ORATIO PRO P. SESTIO 6-9

me ad sese rapit, haec minora relinquere hortatur. quaestor hic C. An-8 toni, collegae mei, iudices, fuit sorte, sed societate consiliorum meus. inpedior non nullius offici, ut ego interpretor, religione quo minus exponam quam multa P. Sestius, cum esset cum collega meo, senserit, ad me detulerit, quanto ante providerit. atque ego de Antonio nihil dico praeter unum, numquam illum illo summo timore ac periculo civitatis neque communem metum omnium nec propriam non nullorum de ipso suspicionem aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse. in quo collega sustinendo atque moderando si meam in illum indulgentiam coniunctam cum summa custodia rei publicae laudare vere solebatis, par prope laus P. Sesti esse debet, qui ita suum consulem observavit ut et illi quaestor bonus et bonis omnibus optimus civis videretur.

Idem, cum illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupisset palamque armata volitaret, venit cum exercitu Capuam, quam urbem propter plurimas belli opportunitates ab illa impia et scelerata manu temptari suspicabamur; C. Mevulanum, tribunum militum Antoni, Capua praecipitem eiecit, hominem perditum et non opscure Pisauri et in aliis agri Gallici partibus in illa coniuratione versatum. idemque C. Marcellum, cum is non Capuam solum venisset, verum etiam se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset, exterminandum ex illa urbe curavit. qua de causa et tum conventus ille Capuae, qui propter

4-5 quam multa . . . detulerit Schol.

1 sese PGV: se Macr. H | rapit PHV: rapuit G | h(a)ec PGHV: et haec Macr. | c. PGV: om. H || 2 colleg(a)e PHG²: collegi G¹ | sorte P²GHV: sortes P¹ || 3 nonnullius P²GV: nonnullus P¹: nonnulli H | officii PGH || 4 quam multa Schol. PGV: quanta H | P. Sestius ... senserit Schol.; cf. R. Kl. 26: om. PGHV || 5 quanto PHG²V: quanta G¹ || 5-8 nihil ... voluisse om. H || 6 civitatis Naug. : societatis PGV || 7 suspicionem PG²V: supitionem G¹ || 8 dissimulando P: dissimilando G || 9.10 indulgentiam coniunctam PHG²: coniunctam indulgentiam G¹V || 10 vere PH: vero GV || 11 esse PGV: om. H || ita suum PGV: suum ita H || 12 et bonis omnibus He. 53: et vobis omnibus P²BH fort. recte; cf. Kimm. 10: om. P¹GV: et omnibus Koechly¹: et mihi Url. 151 || 13 coniuratio PHG²V: cum iuratio G¹ || latebris PH: lateribus GV || 14 cum exercitu PGV: om. H || 15 opportunitates P: opor- GHV || 16 temptari PG²: templari G¹V: om. H || 15 opportunitates P: opor- GHV || 16 temptari PG²: templari G¹V: c. mevulanum (-vol- G²) PGEV hoc saepius est temptatum, propterea quod alterum nominis exemplum certum non suppetit: et inde meaulanum H: C. Mefolanum (vel-ful- E. Hübner, Ephemeris epigraphica 2, 1875, 41 cl. CIL 1² 802 MEFVlanus cui congrutt pagus Meflanus (vide CIL X 1455); cf. etiam W. Schulze, Zur Gesch. d. lat. Eigennamen, Berlin 1904, 214: C. Menolavum He. 59 cl. CIL 1² 1604 MENOLAVI: C. Faesulanum Url. 2151 cl. Sall. Cat. 59, 3; 60, 6 | T-R.mi-l- P | antoniu P¹G¹: ii P²H: antonius G² || 17 eieeit PH: proieeit GV || 17-21 hominem ... curavit om. H || 18 idemque PGV: itemque Weid. 9: indidemque Kays. Praef. IX: del. Ba. 53 || 19 is P²V: *is G: his P¹ || 20-21 ex illa urbe del. Kays. Praef. IX: del. Ba. 53 || 19 is P²V: *is G: his P¹ || 20-21 ex illa urbe del. Kays. Praef. IX: del. Ba. 53 || 19 is P²V: *is G: his P¹ || 20-21 ex illa urbe del. Kays. Praef.

salutem illius urbis consulatu conservatam meo me unum patronum adoptavit, huic aput me P. Sestio maximas gratias egit, et hoc tempore eidem homines nomine commutato coloni decurionesque, fortissimi atque optimi viri, beneficium P. Sesti testimonio declarant, periculum decreto suo deprecantur. recita, quaeso, L. Sesti, quid decrerint Capuae decuriones, ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis vestris, quidnam, cum se conroborarit, effectura esse videatur. Decreta.

Non recito decretum officio aliquo expressum vicinitatis aut clientelae aut hospiti publici, aut ambitionis aut commendationis gratia, sed recito memoriam perfuncti periculi, praedicationem amplissimi benefici, 11 vocem offici praesentis, testimonium praeteriti temporis. atque illis temporibus isdem, cum iam Capuam metu Sestius liberasset, urbem senatus atque omnes boni deprehensis atque oppressis domesticis hostibus me duce ex periculis maximis extraxissent, ego litteris P. Sestium Capua 15 arcessivi cum illo exercitu quem tum secum habebat. quibus hic litteris lectis ad urbem confestim incredibili celeritate advolavit. atque ut illius temporis atrocitatem recordari possitis, audite litteras et vestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationem excitate. Litterae Ciceronis consulis.

6 ut . . . significare Schol.

1 conservatam P²GV: conservam P¹ || 2 huic aput (apud GV) me p. sestio PGV: huic p. sestio apud me H || P. Sestio del. Man.; at cf. R. Kl.¹ 26, Dietrich 509 | eidem P: fidem H: quidem G¹V: quidam G² || 3 homines PGV: hominis H || 3-4 nomine ... viri om. H || 3 nomine P: nemine GV || 4 beneficium PGV: beneficiumque H || p. sesti PGV: om. H || 4-5 periculum decreto suo deprecantur PGV: periculumque deprecantur suo decreto H || 5 L. Sesti Hot.; cf. fam. 13, 8, 1: p. sesti PG: p. sexti H | decrerint P: decreverint GHV || 6 puerilis Schol. GEV: virilis PH | vox Schol. PHG²: vos V: om. G¹ | vestris P¹G¹V: del. P²: om. B: nostris HG² || 7 conroborarit P: corroborari et GV: corroboraret H | effectura PGV: effectā H | videatur PH: videbatur GV || 7.8 decurionum decreta PGV: decreta decurionum H || 9 aliquo GHV: aliqua (sed -a ex o videtur) P | clientel(a)e PHG²V: clientenae G¹ || 10 hospitii (-cii H) PHG²V: hospitio G¹ | publici PGV: pudici H | [aut] ambitionis ... gratia Pluyg.¹ 331: [aut ambitionis ... gratia] Ortm. 418 | commendationis PH: commodationis GV || 11 beneficii PGH || 12 vocem amicus quidam Lb.¹, cf. Mdv.² 343: vicem PGHV Ba. 54, Jac. 488, Herm.⁵ 10, Kiene, R. Kl. Praef. IV: indicem Koechly¹; cf. Rab. perd. 18: vindicem Url.² 151: lucem Koch³ 384 cl. de or. 2, 36 | officii PGH || 13 isdem B: eisdem GV: om. H: isdem cum propter scissuram nunc caret P || 13-15 urbem ... extraxissent om. H || 15 p. sestium PGV: eum H || 16 arcessivi P: arcersivi G: accersivi H | cum illo ... habebat om. H | hic litteris om. H || 17 incredibili P²GHV: incredibile P¹ || 17-p. 9, 7 atque ... Sestius om. H || 17 ut B: ne PGV: lacunam suspicatus ne (mihi credatis, sed ipsi) explevit A. Kl. sed vide ne ne et ut conjusa sint sicut § 118 p. 63, 3 ne et et vel § 129 p. 68, 10 ut si et nisi: nunc (ut) Syd.² 75 || 18 temporis PV: om. G | recordari P²G: recordare P¹V | audite edd.: cludite PG¹: claudite G² | litteras PG²V: litteris G¹ || 19 timoris PG²V: timores G¹

ORATIO PRO P. SESTIO 9-12

Hoc adventu P. Sesti tribunorum plebis novorum, qui tum extremis 5 diebus consulatus mei res eas quas gesseram vexare cupiebant, reliquaeque conjurationis impetus et conatus sunt retardati, ac postea quam est 12 intellectum (M.) Catone tribuno plebis, fortissimo atque optumo civi, 5 rem (publicam) defendente per se ipsum senatum populumque Romanum sine militum praesidio tueri facile maiestate sua dignitatem eorum qui salutem communem periculo suo defendissent, Sestius cum illo exercitu summa celeritate est Antonium consecutus. hic ego quid praedicem quibus hic rebus consulem quaestor ad rem gerendam excitarit, quos 10 stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae, sed tamen nimium communem Martem belli casumque metuenti? longum est ea dicere, sed hoc breve dicam: si M. Petrei non excellens animus amore rei publicae, non praestans in re publica virtus, non summa auctoritas apud milites, non mirificus usus in re militari extitisset, neque adiutor ei 15 P. Sestius ad excitandum Antonium, cohortandum, accusandum, inpellendum fuisset, datus illo in bello esset hiemi locus, neque umquam Catilina, cum e pruina Appennini atque e nivibus illis emersisset atque aestatem integram nanctus Italiae callis et pastorum stabula

1-2 qui extremis diebus ... cupiebant Schol. \parallel 9-10 quos ... victoriae Schol. \parallel 12 si M. Petrei Schol.

1 adventu PV : om. G | sesti PG¹V : sestio G² | tum PGV : om. Schol. || 3 sunt PG²V : sum G¹ || 4 M. add. Or.¹ || 5 rem p.] ·R·P· ed. R. : ·R· PGV | defendente G²: detendente PG¹V | 6 maiestate sua dignitatem Weid. 1 6: maiestatem suam dignitatem PG: maiestatem suam dignitatem $\langle \text{que} \rangle Ha.^1: \langle \text{cum} \rangle$ maiestate sua dignitatem $Mdv.^2$ 344 \parallel 7 sestius P²GV: sestilius P¹ \parallel cum PGV: et cum H \parallel exercitu P^2GV : exercitus P^1 : suo exercitu $H \parallel 8$ summa PGV: eadem $H \mid$ est GH: ē (ex c, ut videtur, in ras. P) PB unde C. Antonium consecutus (est) Ha.1; at cf. Ri. 272, Pet. 267 | hic PH: hoc (li ut fere semper scr. G) GV | ego P2GHV: ergo P1 | 9 consulem quaestor Weid. 6: consulemq: P1: consulem P2GHV | quos Schol.: quot P2GHV: quod P1 || 10-11 homini . . . metuenti om. H || 10 studioso fortasse Schol.; $cf. R. Kl.^1$ 29: studioso fortassis $\bf P$: fortassis studioso $\bf GV$ | 11 martem $\bf P^2 \, GV$: artem $\bf P^1$ | belli casumque metuenti $\bf P$: bellicosumque intuenti GV | ea PG : om. HV | 12 breve PHV : brevi G | dicam si GV : dii|cassi P : dicam H sed vide quod sequitur | 12-14 si . . . extitisset om. H | 12 animus P : animo GV | amore $Lb.^1$: et $(in\ ras.\ P^2)$ amore P^2BGV : et amor Gul.: et \langle ardens \rangle amore Pet. || 13 re p. PGV: re gerenda $Ha.^1$, $Koechly^1$: re p. \langle gerenda \rangle $Weid.^1$ g || 14 neque PGV : nisi H | ei PG : rei H || 15 sestius PG : sextius H | antonium cohortandum PG: ad cohortandum antonium H | accusandum inpellendum om. H || 16 esset hiemi locus om. H | neque umquam P : nequaquam GH || 17 e nivibus H : e (sscr. P^2) nibibus P: m(o)enibus $GV \parallel 18-$ p. 10, 1 atque . . . coepisset om. $H \parallel 18$ nanctus $P^1G^1:$ nactus $P^2G^2V \mid$ italiae callis PG: silvestres callis Eb: saltuum callis Busche cl. Liv. 22, 14, 8: intra callis (?) Pet.: Etruriae valles Luterbacher 81: Italiae valles (vel convalles) Syd.2 75; similiter ac ytalia et valeis V: saltuum (vel montium) callis $\langle \text{relinquere} \rangle$ A. Kl.; cf. Kasten 321 : Apuliae callis Cou. : $\langle \text{in} \rangle$ Galliae calles $Url.^2$ 151 : $\langle \text{et} \rangle$ Italiae calles [et] Wirz : [Italiae] callis Paul 327 | stabula GV: stabula ex -ae corr. P1: stabuli B

- praedari coepisset, sine multo sanguine ac sine totius Italiae vastitate mi13 serrima concidisset. hunc igitur animum adtulit ad tribunatum P. Sestius,
 ut quaesturam Macedoniae relinquam et aliquando ad haec propiora veniam. quamquam non est omittenda singularis illa integritas provincialis,
 quoius ego nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter ad exigui
 praedicationem temporis, sed fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; verum haec ita praetereamus ut tamen intuentes et respectantes
 6 relinquamus; ad tribunatum, qui ipse ad sese iam dudum vocat et quodam modo apsorbet orationem meam, contento studio cursuque veniamus.
- De quo quidem tribunatu ita dictum (est) a Q. Hortensio ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere, sed etiam memoria dignam iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere. sed tamen, quoniam tribunatus totus P. Sesti nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit, necessario mihi de 15 isdem rebus esse arbitror si non suptilius disputandum, at certe dolentius deplorandum. qua in oratione si asperius in quosdam homines invehi vellem, quis non concederet ut eos, quorum sceleris furore violatus essem, vocis libertate perstringerem? sed agam moderate et huius potius tempori serviam quam dolori meo; si qui occulte a salute nostra dissentiunt, 20 lateant; si qui fecerunt aliquid aliquando atque eidem nunc tacent et

5 cuius . . . vestigia Schol.

1 praedari coepisset cod. Ursini Ha.¹: praeclari (-re corr. P¹) coepisset P¹: praeclara coepisset (cę-G) P²GV: praecocupare coep. Mue., Koch³ 386: peragrare coep. Mdv.² 345: pervagari coep. We. 18: penetrare coep. Or.² 40: perlustrare coep. Koechly¹: evagari coep. Url.² 151: recludere (vel refringere) coep. Wirz: praecepisset vel praesidio sepsisset Jac. 490: praediaque cepisset Machly 40: [praeclare] cepisset Novák²: praeclara ⟨praedonum illa praesidia⟩ cepisset Titt-ler¹ | ac sine . . . miserrima om. H || 2 attulit ad tribunatum H: apstulit ad tribunatum P: ad tribunatum attulit GV || 3 et . . . veniam om. H || propiora G²: propora G¹: propriora P || 4 quamquam GHV: quamquam et aliquando P || 5 quoius (q ex c videtur in P) PG¹: cuius Schol. H: quot huius G² | leviter ad PHG²V: ad leviter G¹ || 8 qui P¹: quia P²GHV || sese PG: id H || 9 contento PGV: conten****** H | veniamus PH: veniam GV || 11-14 de quo . . . tamen om. H || 11 est G²: om. PG¹V | a q. P: ab GV || 12 oratio non P: orationem GV || non (non del. P¹) videretur criminum P¹: criminum non videretur G: non videretur V: omnium videretur criminum P¹ : criminum non videretur G: non videretur V: omnium videretur criminum P¹ : digna uti P²G: digna esset uti EV || 14 quoniam . . . Sesti] qui tribunatus quoniam H || 15 meum nomen PGV: nomen meum H | sustinuit PGV: continuit H || 16 isdem PG¹H: iisdem G² | at P²G HV: ad P¹ || 18 quis PH: quisquis GV || ut eos PH: om. GV || sceleris PGV: scelere H || 19 perstringerem H: prestringerem P: perstringere G: perstringeret V || agam edd.: aquam P¹: ut (i. e. vel) quam P²GV: quam H || huius edd.: hu* P¹: hos G¹: huic P²HG²: hoc V || 21 eidem P³: idem P²GHV

ORATIO PRO P. SESTIO 12-15

quiescunt, nos quoque simus obliti; si qui se offerunt, insectantur, quoad ferri poterint, perferemus, neque quemquam offendet oratio mea nisi qui se ita optulerit ut in eum non invasisse sed incucurrisse videamur.

Sed necesse est, ante quam de tribunatu P. Sesti dicere incipiam, me 15 totum superioris anni rei publicae naufragium exponere, in quo colligendo ac reficienda salute communi omnia reperientur P. Sesti facta, dicta, consilia versata.

Fuerat ille annus iam in re publica, iudices, cum in magno motu et 7 multorum timore intentus (est) arcus in me unum, sicut vulgo ignari 10 rerum loquebantur, re quidem vera in universam rem publicam, traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi, mihi irati, sed multo acrius oti et communis salutis inimici. hunc vir clarissimus mihique multis repugnantibus amicissimus, Cn. Pompeius, omni cautione, foedere, exe-

5-6 in quo . . . communi Schol.

1 se offerunt PH : offendunt GEV | insectantur PB Mdv. 346 : insecuntur G^1V : insequentur G^2 : insectanter HP^3 : et insequentur E: insectentur Krüger 491: insectando Weid. 1 9: insectentur, $\langle vos \rangle$ vel insectantes A. Kl.: insolenter Cou: del. G. $Wichert <math>\parallel$ 1,2 quoad ferri P^2HG^2 : quod adferri P^1 : quo afferri G^1 : quoad ferre $V \parallel 2$ poterint PG^1 , cf. Varr. ling. Lat. 9, 52; Lucr. 4, 486; Ov. fast. 6, 366; Vitr. 6, 8, 8: poterint $HG^2V \parallel 3$ incucurrisse P: incurrisse HG^2 : incurrisse $G^1V \parallel 4-12$ sed necesse . . . inimici om. $H \parallel 4$ est P^2GV : om. $P^1 \parallel 5$ rei p. GV: re p. \mathbf{P}^1 : in re p. $\mathbf{P}^2\mathbf{B}$ | naufragium \mathbf{PV} : naufragium \mathbf{G} | colligendo $\mathbf{P}^2\mathbf{G}$: colle- \mathbf{P} || 6 repperientur $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{V}$ || 8 fuerat ille annus iam in re p., iudices, cum $\mathbf{M}dv$. 2 346; cf. etiam $\mathbf{M}dv$. ap. $\mathbf{H}a$. 1 1451: fuerat ille annus tam in re p. iudices (iudices $\mathbf{P}\mathbf{G}$: videlicet V) cum (cum P1: quam P2GV) PGV: fu(ror) erat ille insanus iam in re p. . . . cum $Ha.^1$: fu/rere coep)erat ille annus iam in re p. . . . cum $Ha.^2$: f/er)verat ille animus iam in re p. ... cum Maehly 40 : ruebat ille insanus iam in re p. ... cum Koechly1: fu(rere coep)erat ille insanus iam in re p. ... cum Koech ly^2 : $t\langle err \rangle$ uerat ille annus iam in re p. ... cum $Jeep^2$ 295: $\langle funestus \rangle$ fuerat ille annus iam in re p. ... cum $Dryander\ 1$: fuerat $\langle ater \rangle$ ille annus iam in re p. ... cum Rays. Praef. IX: fuerus \rangle erat ille annus iam in re p. ... cum Rays. Praef. IX: fuerat $\langle ater \rangle$ ille annus iam in re p. ... cum Rays. nestus ille annus iam im $\langle pendebat \rangle$ re $\langle i \rangle$ p. . . . cum vel ruebat ille annus iam in re $\langle m \rangle$ p. . . . cum Eb. : $\langle nondum \ ortus \rangle$ fuerat ille annus tam in $\langle festus \rangle$ re $\langle i \rangle$ p. ... cum $Url.^2$ 152 : labefactarat ille annus iam tum (vel totam) re $\langle m \rangle$ p. ... cum Landgraf 59 : fu(g)erat ille annus iam inrep(arabilis rei p.) . . . quo He. 59 : fuerat ille annus iam (funestus) in re p. ... cum Grumme 9: fuerat ille annus tam in re p., iudices, (calamitosus quam fore suspicabamur tum) cum Pet. 267: fue-In re p., ludices, (calamitosus quam fore suspicabamur tum) cum $Pet.^1\ 267$; fuerat ille aestus iam in re p. . . . cum $Syd.^1\ 228$: fuerat ille annus fatafais in re p. . . . cum $Wimmel^1$: [fuerat . . . cum] $Koch^3\ 386$: fuerat ille annus fatafaii re p. . . . quamfatisfatis . . . 9 intentus artius fatis . . 9 intentus arcus fatis f12—13 hunc . . . Cn. Pompeius] Gn. pompeius vir clarissimus hunc tribunum mihi H || 12 multis P : multisque GV || 13 pompeius PH : pompei GV | cautione PGV : cautionum H | execratione PGV : execrationem H

cratione devinxerat nihil in tribunatu contra me esse facturum, quod ille nefarius ex omnium scelerum colluvione natus parum se foedus violaturum arbitratus (est), nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis 16 periculis terruisset, hanc taetram inmanemque beluam, vinctam auspiciis. alligatam more maiorum, constrictam legum sacratarum catenis, solvit 5 subito lege curiata consul, vel, ut ego arbitror, exoratus vel, ut non nemo putabat, mihi iratus, ignarus quidem certe et inprudens inpendentium tantorum scelerum et malorum, qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis - qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis, sororiis stupris, omni inaudita libi- 10 17 dine insani? - sed fuit profecto quaedam illa rei publicae fortuna fatalis, ut ille caecus atque amens tribunus plebis nancisceretur - quid dicam? consules? hocine ut ego nomine appellem evorsores huius imperi, proditores vestrae dignitatis, hostes bonorum omnium, qui ad delendum senatum, adfligendum equestrem ordinem, extinguenda omnia iura atque in- 15 stituta majorum se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris atque imperi ornatos esse arbitrabantur? quorum, per deos inmortalis, si nondum scelera vulneraque inusta rei publicae vultis recordari, vultum atque incessum animis intuemini; facilius eorum facta occurrent mentibus vestris, si ora ipsa oculis proposueritis.

6-7 vel ut ego ... putabat iratus Schol. || 10 fraternis ... sororis stupriis Schol. || 12-13 quid ... hocne ... appellem Schol.

1 quod PGV: at H || 2 natus PGHV: \(\) congluti\) natus Mue. Praef. VII \|
se P^2GHV: si P^1 || 3 arbitratus \(\) set\) Pantagathus: arbitratus \((\) set nas. P)
PGHV: lac. post 2 natus statuit explevitque non solum ipse turpiter neglexit, verum etiam Pompeium a me avertit Ri. 272 cl. \(\) 67, non in me uno turpiter neglexit Primmer \(253 \) \| \text{cautorem Naug.}^1: cautiorem \(P^1BGHV \) \| 4 terruisset \(PHG^2: \) terruissent \(G^1V \) \| 4-8 hanc \(. . . \) plebis \(om. \) \| \| 4 inmanemque \(G : \) imm-P \| vinctam P^2GV: vintam \(P^1 \) \| 6 lege curiata \(Turnebus : \) legum curiata \((curia P^2B) P : legum \(GV : \) [legum] curiata \(Url.^2 \) \(152 : del. Ortm. \(418 ; sed \) \(cf. Kimm. 20 \) \| 7 putabat \(Schol. : \) putare \(P^1 \) Pet. : putaret \(P^2GV \) \| mihi iratus \(Naug.^2 ; cf. prov. cons. \(42 : \) miratus PGV: iratus \(Schol. : m \) (alebat) iratus \(Pet. \) impendentium \(P : \) impendentium \(GV \) \| 8-9 felix \(. . \) midi in evertenda re p. felix fuit \(H \) \(9 \) in eius modi vita \(del. Kimm. 56 \) \| modi PGV: \(om. H \) \| 10 sororiis \(Naug.^1 : \) sororis \(Schol. PGHV \) \| stupris \(PGHV : \) stupriis \(Schol. \) \| 11 insani \(P^2GEHV Herm.^5 10 : \) insane \(P^1 : \) infamis \(Naug.^2 : \) exhausti \(Koechly^1 : \) exsanguis \(Koch^3 \) \(384 \) cl. \(\) \(24 p. 16, 1 : \) enervati \(Kar. 9 : \) insanientis \(Pet. : \) incensi \(Syd.^2 \) \(76 \) cl. \(prov. cons. 24 \) \| puncto sublato sed cum \(antecedentibus coniunxit \(Sey.^1 \) \(57 \) \| quaedam \(PGV : om. H \) illa rei p. \((\cdot P \cdot P) P^1 GV : \) in illa re p. \(P^2 BH \) \| 13 hocine \(PG^2 \) \(hocine HG^2 \) hocine \(Schol. \) \| nomine appellem \(Schol. \) \(PH : appellem nomine \(GV \) \| 16 fascibus \(P^2 GHV : facibus P^1 \) \| 17 ornatos \(PH : antatos GV \) \| 18 nondum \(scelera PGHV : facibus P^2 \) \| 19 incensum \(P^1 B : acibus P^2 GHV : facibus P^2 \) \| 19 incensum \(P^1 B : acibus P^2 GHV : facibus P^2 GHV : facibus P^1

ORATIO PRO P. SESTIO 15-20

Alter unguentis afluens, calamistrata coma, respiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae, puteali et faeneratorum gregibus inflatus, a quibus conpulsus olim, ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam in fretu ad columnam adhaeresceret, in tribunatus portum 5 perfugerat, contemnebat equites Romanos, minitabatur senatui. venditabat se operis atque ab iis se ereptum ne de ambitu causam diceret praedicabat, ab isdemque se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; eamque nisi adeptus esset, se incolumem nullo modo fore arbitrabatur. alter, o di boni, quam taeter incedebat, quam truculentus, quam terribilis 19 10 aspectu! unum aliquem te ex barbatis illis, exemplum imperi veteris, imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri. vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca, capillo ita horrido ut Capua, in qua ipsa tum imaginis ornandae causa duumviratum gerebat, Seplasiam sublaturus videretur. nam quid ego de supercilio dicam, quod 15 tum hominibus non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur? tanta erat gravitas in oculo, tanta contractio frontis, ut illo supercilio annus ille niti tamquam (vade) videretur. erat hic omnium sermo: 'est tamen 20 rei publicae magnum firmumque subsidium; habeo quem opponam labei illi atque caeno: vultu me dius fidius collegae sui libidinem levitatemque

1 alter unguentis afluens Schol. | (calamistrata coma) cf. Serv. Aen. 12, 100 unde etiam Cicero calamistratam comam appellat frequenter || 2 vexatores aetatulae suae Schol. || 2-5 puteali...in freto... perfugeret Schol. || 17 tamquam vade Probus, GL IV 19, 18; vultu tamquam vade Probus, GL IV 30, 27 ubi vultu pro supercilio substitutum videtur

1 unguentis Schol. PV: ungentis G: e unguentis H | afluens Schol. P¹: aff-P²GHV | respiciens Sh. B. 268: despiciens PGHV | conscios PHG²: conscius G¹V || 2 puteali Schol. PG: putealis H | faeneratoribus ex -rum H¹ || 3 inflatus Schol. PGHV: insultans O. Ribbeck || 3-5 a quibus ... perfugerat om. H || 3 a quibus Schol.: qui P¹: atque P²GV | ne in Scyllaco Schol.: ne scillaco P: nesculeo GV || 4 tamquam Schol.: om. PGV | in¹ del. Sey.¹57; sed cf. Kimm. 22 | fretu P¹ cf. Verr. 5, 169 perangusto fretu et Probus ap. Gell. 13, 21, 15: freto Schol. P²BGV || 5 perfugerat PGV: perfugeret Schol. | equites PGV: equites et H || 5-8 minitabatur ... arbitrabatur om. H || 5 venditabat equites R. minitabatur senatui inter senatui et venditabat del. P² || 7 isdemque PG¹: iisdemque G² || 8 arbitrabatur G: arbitratur P || 9 di PG: dii H || 10 te post 11 diceres transp. H || 12 hac P²HG²: h(a)ec P¹G¹V || 13-14 Capua ... quod om. H || 13 in P: om. GV || ipsa P¹GV: ipse P²B || gerebat P: genera vel GV || 14 Seplasiam edd.: sepiasiam PGV || sublaturus P²(?)V: sublaturus P¹BG || quid P²B: quidem P¹GV || supercilio ed. R.: supero illo PGV || 15 tum PGV: iam H || videbatur PGV: videtur H || 16 contractio frontis PGV: frontis contractio H || 16-17 ut ... videretur om. H || 16 annus Lb.¹: antuus P: anantuus G: vel amnancius anancius V: magistratus Herm.³ 5 adn. 9: consulatus Schue.: annus novus R. Kl.²: cincinnatus (sc. Gabinius) Jeep⁵ 8 || 17 vade nisus Probo add. Mdv.² 348 || hic PGV: denique hic H || tamen PGV: tandem H || 18 labei G¹HV: labe¹ P: labi G²

franget; habebit senatus in hunc annum quem sequatur; non derit auctor et dux bonis.' mihi denique homines praecipue gratulabantur, quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum et audacem cum amicum et adfinem tum etiam fortem et gravem consulem.

- Atque eorum alter fefellit neminem, quis enim clayum tanti imperi 5 tenere et gubernacula rei publicae tractare in maximo cursu ac fluctibus posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum, vino, ganeis, lenociniis adulteriisque confectum, cum is praeter spem in altissimo gradu alienis opibus positus esset, qui non modo tempestatem inpendentem intueri temulentus, sed ne lucem 10 21 quidem insolitam aspicere posset? alter multos plane in omnis partis fefellit. erat enim hominum opinioni nobilitate ipsa, blanda conciliatricula, commendatus, omnes boni semper nobilitati favemus, et quia utile est rei publicae nobiles homines esse dignos [a] maioribus suis, et quia valet aput nos clarorum hominum et bene de re publica meritorum 15 memoria etiam mortuorum, quia tristem semper, quia taciturnum, quia subhorridum atque incultum videbant, et quod erat eo nomine ut ingenerata familiae frugalitas videretur, favebant, gaudebant et ad integrita-22 tem maiorum spe sua hominem vocabant materni generis obliti, ego autem - vere dicam, iudices, - tantum esse in homine sceleris, audaciae, 20 crudelitatis, quantum ipse cum re publica sensi, nunquam putavi; nequam esse hominem et levem et falsa opinione, errore hominum ab adulescentia commendatum sciebam, etenim animus eius vultu, flagitia parietibus tegebantur, sed haec opstructio nec diuturna est neque obduc-10 ta ita ut curiosis oculis perspici non possit. videbamus genus vitae, desi- 25 diam, inertiam; inclusas eius libidines qui paulo propius accesserant in-
 - 12 (blanda conciliatricula) cf. Ambr. expos. Luc. 4, 31 (CSEL XXXII 4 p. 154, 19) atque hoc ipso perniciosior ambitio, quod blanda quaedam est conciliatricula dignitatum
 - 1 habebit P^2HG^2 : habebat P^1G^1V | derit PG: decrit HV || 2 dux bonis PH dux Boni V: dux. Bonum G | homines PGV: omnes H || 5 imperii PGH || 6 ac PGV: et H || 8 vino PHG^2 : uno G^1 || 9 is P^2GHV : his P^1 || 10 inpendentem (imp- H) intueri PH: intueri inpendentem (inpudentem V) GV || 11 in omnis partis (-tes GV) PGV: om. H || 12 hominum opinioni P^2B : hominum opinione P^1GHV : del. Kimm. 58 || 13 semper PGV: om. H || 14-16 utile est ... quia om. H || 14 utile est P^2G : utilest P^1 | rei P^2GV : om. P^2GV || 16 tristem P^2GV : eum tristem P^2GV : apud P^2GV : subhoridum esse P^2GV || 18 familiae P^2GV : eum tristem P^2GV : nobilitas P^2GV : subhoridum esse P^2GV : eum P^2GV : enim P^2GV : nobilitas P^2GV : enim P^2GV : enim P^2GV : enim P^2GV : enim P^2GV : falsa opinione errore P^2GV : enim P^2GV : falsa opinione errore P^2GV : P^2GV : falsa opinione errore P^2GV : animum P^2GV : 23 animus P^2GV : enimum P^2GV : proprius P^2GV : propr

ORATIO PRO P. SESTIO 20-24

tuebantur; denique etiam sermo nobis ansas dabat quibus reconditos eius sensus tenere possemus. laudabat homo doctus philosophos nescio 23 quos neque eorum tamen nomina poterat dicere, sed tamen eos laudabat maxime qui dicuntur praeter ceteros esse auctores et laudatores volup-5 tatis: quoius et quo tempore et quo modo non quaerebat, verbum ipsum omnibus animi et corporis (partibus) devorarat; eosdemque praeclare dicere aiebat sapientis omnia sua causa facere, rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere, nihil esse praestabilius otiosa vita, plena et conferta voluptatibus: eos autem qui dicerent dignitati esse 10 serviendum, rei publicae consulendum, offici rationem in omni vita, non commodi esse ducendam, adeunda pro patria pericula, vulnera excipienda, mortem oppetendam, vaticinari atque insanire dicebat. ex his assi- 24 duis eius cotidianisque sermonibus, et quod videbam quibuscum hominibus (in) interiore parte aedium viveret, et quod ita domus ipsa fuma-15 bat ut multa eius † sermonis † indicia redolerent, statuebam sic, boni nihil ab illis nugis esse exspectandum, mali quidem certe nihil pertimescendum. sed ita est, iudices: ut, si gladium parvo puero aut si inbecillo seni aut debili dederis, ipse impetu suo nemini noceat, sin ad nudum vel fortissimi viri corpus accesserit, possit acie ipsa et ferri viribus vulnerare,

9-10 eos . . . dignitati serviendum Schol. | 17 ut . . . puero Schol.

1 sermo nobis R. Kl., Busch: sermonis PGHV: sermo hominis (hoc per compendium HTS) Jeep² 296 | reconditos GHV: conditos P || 3 nomina P²GHV: nomine P¹ || 4 maxime PH: om. GV || 5-8 quoius... oportere om. H || 6 omnibus animi et corporis {partibus} Ha.²; cf. sen. 14 in omni parte corporis et Att. 3, 7, 3 omnis partis mentis: omnibus animi et corporis (corporis P²GV: co P¹) PGV (ex lectione P apparet substantivum quod deest post corporis intercidisse): omnibus modis animi et corporis N ed. R.: sensibus post corporis intercidisse): omnibus modis animi et corporis N ed. R.: sensibus post corporis add. Ha.¹, portis Jac. 495, poris He. 65: partibus post omnibus add. Or.², viribus We. 19, rationibus Sey.¹ 58, alii alia: omni vi pro omnibus Mdv.² 350 | devorarat Ang.: devorat PGV: devorabat Naug.¹ || 8 nihil (-ch-P) PGV: aiebat nihil H || 9 plena et conferta PH: et conferta plena G: [plena] et conferta A. Kl. | autem Schol. PHG²: hoc G¹V | qui Schol. P²GHV: quid P¹ | esse PGHV: om. Schol. || 10 officii PGH || 11 ducendam G²N: ducendum PG¹V: dicendam H | adeunda PH: subeunda GV || 14 in interiore H: interiore P: interiori GV | parte aedium edd.: parte naedium P¹: parte nediu GV: parte in aedium P²B: edium parte H | et PHV: eo sed o ex t videtur G || 15 sermonis PHG²V: sermones G¹: vitae vel libidinum Ri. 272: sodalicii vel sodalitatis Probst 352: nidoris Eb.: sectae Schenkl: sermonum He. 66; cf. Ri. 272: sordium vel caeni (i. e. sordidae vitae) Ha.²: foetoris Mue. Praef. IX: sessionis Heubner: sec tae, quam indicabant ser mones Hornstein: helluationis pro eius sermonis Nisbet 336: indolis Grumme 10 | redoleret Man. || 16 nugis PGHV: rugis Matthias 279 cl. sen. 15 | esse GV: om. PH || 18 aut PGHV: ac Lb¹, Pluyg.¹ 332; sed cf. § 31 p. 19, 14-15 oratio tam longa aut tam alte repetita, § 100 p. 54, 9 periculorum aut insidiarum; cf. etiam Mue. Praef. IX || 19 ferri viribus GV: ferviribus P¹: fervoribus P²H | vulnerare Lb.¹: vulnerari PGHV

(ita), cum hominibus enervatis atque exsanguibus consulatus tanquam gladius esset datus, qui per se pungere neminem unquam potuissent, ii summi imperi nomine armati (nuda)tam rem publicam contrucidarunt. foedus fecerunt cum tribuno plebis palam, ut ab eo provincias acciperent quas ipsi vellent, exercitum et pecuniam quantam vellent, ea lege, si ipsi 5 prius tribuno plebis adflictam et constrictam rem publicam tradidissent. 25 id autem foedus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant, qua re patefacta — neque enim dissimulari tantum scelus poterat nec latere — promulgantur uno eodemque tempore rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie et de provinciis consulum nominatim.

10

Hic tum senatus sollicitus, vos, equites Romani, excitati, Italia cuncta permota, omnes denique omnium generum atque ordinum cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur, cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines, qui non modo praecipitanti patriae non subveni- 15 rent, sed eam nimium tarde concidere maererent. flagitabatur ab his cotidie cum querellis bonorum omnium tum etiam precibus senatus, ut meam causam susciperent, agerent aliquid, denique ad senatum referrent; non modo negando, sed etiam inridendo amplissimum quemque 26 illius ordinis insequebantur. hic subito cum incredibilis in Capitolium 20 multitudo ex tota urbe cunctaque Italia convenisset, vestem mutandam omnes meque iam omni ratione privato consilio, quoniam publicis ducibus res publica careret, defendendum putarunt. erat eodem tempore se-

1 ita $\mathbf{H}: om. \mathbf{PGV}: sic \ Ha.^1 \ fort. \ recte \parallel 2 \ pungere \ \mathbf{PHG^2V}: punge \ \mathbf{G^1} \mid ii \ \mathbf{GV}:$ hii P¹: hi P²H || 3 armati \(\text{arm a low limit am model} \) tam I melmann: armati \(\text{tam b low limit am model} \) armati \(\text{tam limit am model} \) tam I = \(\text{p ling t I model} \) tam I = \(\text{tam limit am model} \) tam trabantur om. H || 4-6 palam ... plebis om. V || 4 palam del. W. N. du Rieu, Mnem. 3, 1854, 232 || 5 ipsi $\mathbf{P^2G}$: ipse $\mathbf{P^1}$ | ipsi $\mathbf{PG^2}$: ipsius $\mathbf{G^1}$ || 6 constrictam \mathbf{GEV} : conscriptam \mathbf{P} || 7 autem $\mathbf{PG^2}$: hoc $\mathbf{G^1V}$ | ictum sanciri \mathbf{PGV} Robson 304: tantum sanciri $Roch^1$ 273: clam sanciri $Roch^2$ Robson $Roch^2$ Robson Robson $Roch^2$ Robson Robson $Roch^2$ $Roch^2$ Robson $Roch^2$ Rociri] $Pluyg.^1$ 332 : [ictum] sanciri Kimm. 36, Reid ap. Holden 108 : actutum sanciri Schmidt \parallel 8 dissimulari GN : dissimulare PV \parallel 9 eodemque P²GV : eodemqui P¹ || 10 consulum nominatim P : nominatim consulum GV || 11 equites ·R· (R in ras. G) PG: equites sunt V | Italia Naug. 1: ita illa PGV || 12,13 summae rei p. P¹GV: summa e re p. P²B || 14 cum illi soli essent PGV: hi duo soli fuerunt $\mathbf{H} \mid \mathbf{duo\ PH}: \mathbf{aduo\ G}: \mathbf{aduo\ SV} \parallel \mathbf{16} \ \mathbf{eam\ PH}: \mathbf{etiam\ GV}: \mathbf{eam\ etiam\ } \mathit{Ern.} \mid \mathbf{m(a)}$ ererent $\mathbf{PH}: \mathbf{mererentur\ GV} \mid \mathbf{his\ PH}: \mathbf{iis\ G} \parallel \mathbf{17} \ \mathbf{querellis\ P}: \mathbf{querelis\ GH} \parallel$ 18 post aliquid signum distinctionis habet G quod prob. Ba. 66, ante aliquid P | denique . . . referrent om. H || 20 insequebantur (-s- sscr. P²) PGV : insequebatur H \parallel 20–23 cum . . . tempore om. H \parallel 22 iam $Mdv.^2$ 352 : etiam PGV : etiam post ratione transp. $Url.^1$ | interpunctionem post ratione, quod omni ratione privato consilio non sint ablativi inter se coordinati, sustulit We. 21 \parallel 23–p. 17, 2 senatus . . . ordo] senatus et universus ordo flens consulatus mei causa H

ORATIO PRO P. SESTIO 24-27

natus in aede Concordiae, quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei, cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; nam alter ille horridus et severus consulto se domi continebat. qua tum superbia caenum illud ac labes amplissimi ordinis preces et clarissimorum civium lacrimas repudiavit! me ipsum ut contempsit helluo patriae! nam quid ego patrimoni dicam, quod ille tum cum quaestum faceret amisit? venistis ad senatum, vos, inquam, equites Romani et omnes boni veste mutata vosque pro meo capite ad pedes lenonis inpurissimi proiecistis, cum vestris precibus ab latrone illo repudiatis vir incredibili fide, magnitudine animi, constantia, L. Ninnius, ad senatum de re publica rettulit, senatusque frequens vestem pro mea salute mutandam censuit.

O diem illum, iudices, funestum senatui bonisque omnibus, rei publicae luctuosum, mihi ad domesticum maerorem gravem, ad posteritatis me15 moriam gloriosum! quid enim quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius quam pro uno cive et bonos omnis privato consensu et universum senatum publico consilio mutasse vestem? quae quidem tum mutatio non deprecationis est causa facta, sed luctus. quem enim deprecarere, cum omnes essent sordidati, cumque hoc satis esset signi esse inprobum, qui mutata veste non esset? hac mutatione vestis facta tanto in luctu civitatis, omitto quid ille tribunus omnium rerum divinarum humanarumque praedo fecerit, qui adesse nobilissimos adulescentes, honestissimos equites Romanos, deprecatores salutis meae iusserit eosque operarum suarum gladiis et lapidibus obiecerit; de consulibus loquor, quorum

16-17 pro uno cive et bonos omnes et universum senatum mutasse vestem Schol.

1 repraesentabat P: repr(a) esentabant $GV \mid memoriam Ang.: me <math>PGV \parallel 2$ consulem $P^2GH: consul P^1 \parallel 3$ horidus $P^1 \parallel 4$ qua tum $PV: quantum G^1: quanta <math>HG^2 \parallel 5$ clarissimorum civium $om. H \mid repudiavit <math>PHG^2: repuditavit G^1V \mid contemsit P \parallel 6$ patrimonii $PGH \mid quod P^2GHV: quid P^1 \mid tum cum Paul 306: tum qua <math>P^1: tum$ (tu V) quasi $P^2GHV: \langle to \rangle tum$ quamvis $Ha.^1 \parallel 7$ venistis ad senatum $om. H \mid venistis Ha.^1: venisset <math>PGV \mid vos PH: vos vos GV \parallel 8$ boni $P^2GHV: bone P^1 \mid veste mutata <math>P^2H: veste muta P^1: veste mutastis GV \mid vos que PGV: vos inquam <math>H \mid lenonis PGV: latronis H \parallel 9$ proiecistis, cum proiecistis. tum $Ha.^1 \parallel 9-12$ cum . . . censuit $om. H \parallel 10$ incredibili $N: incredibilis PGV \mid constantia <math>P: om. GV \parallel 11$ de $R: P: PN: de publica : PGV \mid retulit PG \mid veste P^2GV: vete P^1 \parallel 16$ cive $Schol. PG^1HV: civi G^2 \mid bonos Schol. PH: bono <math>GV \mid privato consensu PGHV: om. Schol. \parallel 17$ publico consilio $PGV: publeo consio <math>H: om. Schol. \parallel 17-20$ quae . . . facta $om. H \parallel 18$ est causa $P: causa est GV \mid deprecaree P: deprecare se GV \parallel 19 \langle bonum \rangle cum Paul 319: cum \langle boni \rangle Ri. 271 \mid cumque P^1GV: cum P^2B \parallel 20$ mutata $P^2G^2: multa P^1G^1V \mid hac . . . facta ut glossema ad verba tanto in luctu appositum del. <math>Eb., Kimm. 37 \mid hac P^2GV: haec P^1: ac Weid.^2 12 \mid vestis facta P: facta vestis GV \mid tanto in PGV: in tanto <math>H: tanto illo Weid.^2 ib. \parallel 21$ quid $P^2GHV: inquid P^1 \parallel 22-p. 18, 1$ qui . . . debuit $om. H \parallel 23$ operarum PV: opera**rum G

- 28 fide res publica niti debuit. exanimatus evolat ex senatu, non minus perturbato animo atque voltu quam si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; advocat contionem, habet orationem talem consul qualem numquam Catilina victor habuisset: errare homines si etiam tum senatum aliquid in re publica posse arbitrarentur; equites vero Romanos daturos illius dies poenas, qui me consule cum gladiis in clivo Capitolino fuissent; venisse tempus iis qui in timore fuissent coniuratos videlicet dicebat ulciscendi sui. si dixet hace solum omni supplicio esset dignus; nam oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam 29 labefactare; quid fecerit videte. L. Lamiam, qui cum me ipsum pro summa familiaritate quae mihi cum patre eius erat unice diligebat, tum pro re publica vel mortem oppetere cupiebat, in contione relegavit, edixitque ut ab urbe abesset milia passuum ducenta, quod esset ausus pro civi,
 - pro bene merito civi, pro amico, pro re publica deprecari.

 Quid hoc homine facias, aut quo civem inportunum aut quo potius 15 hostem tam sceleratum reserves? qui, ut omittam cetera quae sunt ei cum conlega inmani impuroque coniuncta atque communia, hoc unum habet proprium, ut ex urbe expulerit, relegarit non dico equitem Romanum, non ornatissimum atque optimum virum, non amicissimum rei publicae civem, non illo ipso tempore una cum senatu et cum bonis om-20 nibus casum amici reique publicae lugentem, sed civem Romanum sine

5-6 equites vero daturos illius dies poenas Caesellius ap. Gell. 9, 14, 6 || 8 si dixisset haec solum (sed in explicatione haec leguntur: et notabiliter media verbi parte subtracta non implevit omnibus syllabis 'dixisset', sed 'dixet') Schol. || 13-14 quod ausus esset pro cive . . . cive . . . deprecari Schol. | quod . . . merito civi Priscianus, GL II 345, 4

2 voltu PH: vultu G | anis P¹ || 3 advocat PH: et advocat GV || 4 habuisset PGV: habuisse H || 4-p. 19, 12 errare . . . pervertere om. H || 5 vero romanos PN: vero Gell. GV || 6 dies Gell.; cf. R. Kl. Praef. V: diei P¹BGV: die P² (?) | qui me GV Jac. 499: qui ne P¹: qui sine P²B: quo me ed. Asc. || 6,7 clivo capitolino P: capitolino clivo G²: capitolino diu G¹V || 7 iis G: his P: om. V | coniuratos edd.: comparatos PGV || 8 ulciscendi sui. si dix- Ha.¹: ulciscendis Nisi dix-NV: ulciscendi s** Si Dix. (Si in ras. P²) P: ulciscendi. Si dix- G | dixet Schol. in explicatione; cf. R. Kl. Praef. V: dixisset Schol. in lemmate PGNV || 10 videte. L. Lamiam edd.: videt illam iam (i. e. i post t, ut saepissime, pro e positum est) P¹: videte illum iam P²GV || 11 mihi cum patre ed. Asc.; cf. Mdv.² 352: michi cum fratre cum (scr. cū) pare (patre P²) P: cum fratre mihi vel cum patre comcum fratre vel cum patre

ex reli- corr. B: religavit P: lege religavit (i. e. ex religavit ortum videtur; cf. A. Kl.) GV || 13 abesset BN: adesset PGV | m·p·cc P: M·P·A· (m p a scr. V) GV |
esset ausus Prisc. PGV: ausus esset Schol. || 13-14 civi . . . civi Prisc. PG:
cive . . . cive Schol. || 14 pro amico Schol. P²GV: promico P¹ || 15 quo² del. Ang.,
Gar.; at cf. Verr. 3, 173, Phil. 2, 38 et 14, 14 || 18 relegatit ex reli- corr. B: religarit PG: del. W. N. du Rieu, Mnem. 3, 1854, 232; sed cf. Kimm. 24 || 21 casum P:
causam GV

ORATIO PRO P. SESTIO 27-31

ullo iudicio ut edicto ex patria consul eiecerit. nihil acerbius socii et Latini ferre soliti sunt quam se, id quod perraro accidit, ex urbe exire a consulibus iuberi. atque illis erat tum reditus in suas civitates, ad suos Lares familiaris, et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat. hoc vero quid est? exterminabit cives Romanos edicto consul a suis dis penatibus? expellet ex patria? deliget quem volet, damnabit atque eiciet nominatim? hic si unquam vos eos qui nunc estis in re publica fore putasset, si denique imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquom credidisset, umquam ausus esset senatum de re publica tollere, equitum Romanorum preces aspernari, civium denique omnium novis et inauditis edictis ius libertatemque pervertere?

Etsi me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, iudices, 31 tamen vereor ne quis forte vestrum miretur quid haec mea oratio tam 15 longa aut tam alte repetita velit, aut quid ad P. Sesti causam eorum qui ante huius tribunatum rem publicam vexarunt delicta pertineant. mihi autem hoc propositum est ostendere, omnia consilia P. Sesti mentemque totius tribunatus hanc fuisse, ut adflictae et perditae rei publicae quantum posset mederetur. ac si in exponendis vulneribus illis de me ipso plura dicere videbor, ignoscitote. nam et illam meam cladem vos et omnes boni maximum esse rei publicae vulnus iudicastis, et P. Sestius est reus non suo, sed meo nomine; qui cum omnem vim sui tribunatus in mea

1-3 nihil . . . soliti sint quam se ex urbe . . . iuberi Schol. \parallel 6 expellit ex patria Arusianus Messius, GL VII 470, II \parallel 14-15 vereor . . . vestrum forte . . . tam longam . . . velit Schol.

1 iudicio P^2GV : in iudicio P^1 | ut edicto P^1 : aut edicto P^2G : aut edicto illo V: vi, edicto $Sey.^2 633$ cl. § 53 sine iudicio, vi, lapidibus, ferro: [ut] edicto Man.:del. $Lb.^1$ Kinm. 59 | eiecerit PG^2 : eierit G^1V | acerbius Schol. G^2V : acervius PG^1 ||

1—2 socii et Latini ferre Schol. : socie | tatini ferre P^1 : socii | tatini ferre P^2 : societati inferre $GV \parallel 2$ sunt PGV : sint $Schol. \parallel$ se Schol. : si PG : non $V \parallel$ id . . . accidit PGV : om. $Schol. \parallel 3$ iuberi $Schol. P^2GV$: iuueri $P^1 \parallel$ atque PGV cuius particulae de sensu adversativo v. ThLL 2, 1077, 15 et 1074, 16 : atqui $Fle.^1$ 26 | illis PG^1 : ille $G^2 \parallel$ erat tum P : tum erat GV : erat tamen Ha. (ed. 1845) : tamen erat Paul 306 | reditus PV : redditus $G \parallel$ | lares P : laris $GV \parallel 5$ nominatim PG^2V : nominatim $G^1 \parallel 5-7$ cadebat . . nominatim $om.V \parallel 6$ edicto GN : dicto $P \parallel$ consul P : consul quos $GN \parallel$ expellet PG : expellit Arus. | deliget P : videlicet $GN \parallel 7$ eciciet P^2N : elicitet G : eiciit $P^1 \parallel 8$ aut P^2GV : ut $P^1 \parallel 9$ aliquod P : aliquid $GV \parallel reliquom P^1$: reliquum $P^2G \parallel$ umquam P : numquam $GV \parallel$ 11 edictis ius P^2G : edictis suis V : edic*** $P^1 \parallel 14$ forte vestrum PGHV : vestrum forte $Schol. \parallel 15$ longa PGHV : longam Schol. : longe $Lb.^1$ $Hot. \parallel aut^1$ Schol. PGHV : ac $Lb.^1$; sed ct. $Mdv.^2$ 353 | p. PHV : om. $G \parallel 16$ pertineant HG^2 : pertinent $PG^1V \parallel 18$ ut in ras. $P \parallel 21$ iudicastis P^2GHV : iudicasti $P^1 \parallel p$. PHV : om. $G \parallel 22$ vim sui tribunatus PH : sui tribunatus vim GV

5 BT Cicero 22

salute consumpserit, necesse est meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam.

Erat igitur in luctu senatus, squalebat civitas publico consilio veste mutata, nullum erat Italiae municipium, nulla colonia, nulla praefectura, nulla Romae societas vectigalium, nullum collegium aut concilium 5 aut omnino aliquod commune consilium quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset: cum subito edicunt duo consules ut ad suum vestitum senatores redirent, quis unquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit, quis tyrannus miseros lugere vetuit? parumne est, Piso, ut omittam Gabinium, quod tantum homines fefellisti ut negle- 10 geres auctoritatem senatus, optumi cuiusque consilia contemneres.rem publicam proderes, consulare nomen adfligeres? etiamne edicere audeas ne maererent homines meam, suam, rei publicae calamitatem, ne hunc suum dolorem veste significarent? sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat, quis unquam tam crudelis fuit qui 15 33 prohiberet quemquam aut sibi maerere aut ceteris supplicare? quid? sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? pro te ipso, Piso, nemone mutabit? ne isti quidem quos legatos non modo nullo senatus consulto, sed etiam repugnante senatu tibi tute legasti? ergo hominis desperati et proditoris rei publicae casum lugebunt fortasse 20 qui volent; civis florentissimi benivolentia bonorum et optume de salute patriae meriti periculum coniunctum cum periculo civitatis lugere senatui non licebit? eidemque consules, si appellandi sunt consules quos nemo est quin non modo ex memoria sed etiam ex fastis evellendos putet, pacto iam foedere provinciarum producti in circo Flaminio in contionem ab 25 illa furia ac peste patriae maximo cum gemitu vestro illa omnia quae

1 necesse est P^2HG^2 : necesse et P^1 : nec ē (est scr. V) GV \parallel 5 vectigalium PG HV: del. Paul 327 \parallel aut concilium susp. Reid ap. Holden 267 \parallel 7 de mea salute decrevisset PH: decrevisset de mea salute GV \parallel 8 consul senatum G¹V: consulum senatum G²: consultum senatum P: senatum consultum H \parallel ipsius PH: ipsum GV \parallel 9 parere PHG²: parre G¹: parre G¹: pareV \parallel tyrannus PH: ti-G \parallel 10 tantum homines PGV: tam hohomines H \parallel 11 cuiusque PGV: om. H \parallel 11, 12 rem p. P²GHV: res p. P¹ \parallel 12 etiamne edicere P²GH: etiam nedicere P¹: nec dicere V \parallel audeas PGHV Jac. 501; cf. § 78: audebas Lb.², Mdv.² 354, We. 21 \parallel 13 meam suam PGV: suam meam H \parallel ne PGV: neve H cf. codd. ad Verr. 5, 2 ubi vulgo, ut hoc loco, neve ponitur \parallel 14 suum P²GHV: sum P¹ \parallel veste PG: vestem V: veste mutata H \parallel 15 unquam H: um-PG \parallel 16 m(a) erere P²GHV: maere P¹ \parallel 16-23 quid . . . licebit om. H \parallel 18 nemone P: non nemo GV \parallel mutabit Lallemand: mutavit PGV \parallel quos PN: quod GV \parallel legatos PGV: del. J. F. Gronovius, Mdv.² 354; sed cf. Schroe. 9 qui cf. Vat. 35 \parallel 19 nullo ex -os corr. B: nullos PGV \parallel tibi tute P: tute tibi GV \parallel legasti PG: legisti V Reid ap. Holden 118 et 267 \parallel 20 hominis PG²V: homines G¹ \parallel lugebunt G²: lugebant P: legebant (-bat V) G¹V \parallel 23 eidemque P¹GV: idemque P²H \parallel consules quos P²GHV: consul quo P¹ \parallel 24 ē in ras. P \parallel quin Gar.; cf. Mdv.² 116 adn. 1: qui PGHV \parallel ex¹ PG: et V: e H \parallel 24 - p. 21, 1 pacto . . . publicam om. H

ORATIO PRO P. SESTIO 31-35

tum contra me contraque rem publicam (agebantur) voce ac sententia sua comprobaverunt.

Isdem consulibus sedentibus atque inspectantibus lata lex est, NE 15 AVSPICIA VALERENT, NE QVIS OBNVNTIARET, NE QVIS LEGI INTERCEDE5 RET, VT OMNIBVS FASTIS DIEBVS LEGEM FERRI LICERET, VT LEX AELIA, LEX FVFIA NE VALERET; qua una rogatione quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? isdemque consulibus inspectantibus ser- 34 vorum dilectus habebatur pro tribunali Aurelio nomine collegiorum, cum vicatim homines conscriberentur, decuriarentur, ad vim, ad manus, ad 10 caedem, ad direptionem incitarentur. isdemque consulibus arma in templum Castoris palam comportabantur, gradus eiusdem templi tollebantur, armati homines forum et contiones tenebant, caedes lapidationesque fiebant, nullus erat senatus, nihil reliqui magistratus; unus omnem omnium potestatem armis et latrociniis possidebat, non aliqua vi 15 sua, sed, cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset, insultabat: aliis minabatur, aliis pollicebatur, terrore ac metu multos, pluris etiam spe et promissis tenebat.

Quae cum essent eius modi, iudices, cum senatus duces nullos ac pro 35 ducibus proditores aut potius apertos hostes haberet, equester ordo reus

9 (vicatim) cf. Charisius, GL I 209, 4 (p. 270, 28 Barwick) ostiatim vicatim Cicero

1 tum P: tam GV | con*** (traq: sscr. P²)·R·p· P: quamque contra rem p. G: quam tam contra rem p. V | agebantur hic add. Ha.¹, post tum Binsfeld 9: dixerant N ed. R.: om. PGHV: ferebantur Or.²: parabantur Koch: fiebant cod. C. Stephani; prob. We. 22: committebantur He. 67: edixerant Man., alii alia || 2 sua PH: om. GV | comprobaverunt PGV: decreverunt ut H || 3-7 isdem... inspectantibus om. H || 3 isdem PG: is de V: isdem(que) plerique edd. || 4 legi P: lege GV || 5 fastis P: festis GV || 6 fufia ne G¹V: fuf*-ia ne P: fufiana G² || 7 deletam V: delaetam P: delatam G | isdemque P: isdem G¹V: iisdem G² || 8 dilectus H: delectus PG: delectos V | habebatur PGV: haberetur H || nomine collegiorum om. H || 8.9 cum vicatim PG: convigati V: ut vicaturi H || 9 conscriberentur PHG²: conscribentur G¹V || decuriarentur PHG²: du- G¹ || 10-17 isdemque... tenebat om. H || 10 consulibus ⟨inspectantibus⟩ Hot.: c. ⟨coniventibus⟩ Pluyg.¹ 333; sed sic celeritatem orationis retardari recte statuit A. Kl.: § 33 p. 21, 3 isdem consulibus sedentibus atque inspectantibus - § 34 p. 21, 7 isdemque consulibus imspectantibus - § 34 p. 21,10 isdemque consulibus || 11 templum Naug.² We. 23; cf. dom. 54: templo PGV Mdv.² 354; cf. codd. ad Pis. 23 || comportabantur P: portabantur GV || 12 contiones PG²V: contentiones G¹: comitium Busche cl. § 75 p. 42, 6; Verr. 1, 58; 3, 9; 5, 170. sed cf. Verrius ap. Gell. 18, 7, 5 'contiones' autem tria significare: locum ... coetum populi ... orationem || 13 omnem P: om. GV || 15 f(o)edere (fodere G¹) retraxisset P¹GV: minabatur, aliis pollicebatur ego; cf. Verr. 4, 31 aliud minando, aliud pollicendo: dominabatur, (minabatur ego; cf. Verr. 4, 31 aliud minando, aliud pollicendo: dominabatur (-bantur V) aliis pollicebatur PGV: minabatur Tittler² 492: similiter Ha.², van der Vliet 109: dominabatur [aliis pollicebatur] Pluyg.¹ 333: del. Paul 323

5*

a consulibus citaretur, Italiae totius auctoritas repudiaretur, alii nominatim relegarentur, alii metu et periculo terrerentur, arma essent in templis, armati in foro, eaque non silentio consulum dissimularentur sed et voce et sententia comprobarentur, cum omnes urbem nondum excisam et eversam sed iam captam atque oppressam videremus: tamen his tantis malis tanto bonorum studio, iudices, restitissemus, sed me alii metus atque aliae curae suspicionesque moverunt.

Exponam enim hodierno die, iudices, omnem rationem facti et consili mei neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini, quanta mea memoria nunquam ullo in iudicio fuit, deero. nam si 10 ego in causa tam bona tanto studio senatus, consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato (populi Romani animo), tota denique Italia ad omnem contentionem expedita cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori, contemptissumorum consulum levitatem audaciamque pertimui, nimium me timidum, nullius animi, nullius consili fuisse 15 confiteor. quid enim simile fuit in Q. Metello? cuius causam etsi omnes probabant, tamen neque senatus publice neque ullus ordo proprie neque suis decretis Italia cuncta susceperat. ad suam enim quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae tum spectabat, cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; denique videbatur ea 20 condicione tam fortis fuisse ut cum patriae caritate constantiae gloriam

ORATIO PRO P. SESTIO 35-39

commutaret. erat autem res ei cum exercitu C. Mari invicto, habebat inimicum C. Marium, conservatorem patriae, sextum iam illum consulatum gerentem; res erat cum L. Saturnino, iterum tribuno plebis, vigilante homine, et in causa populari si non moderate at certe populariter apstinenterque versato. cessit, ne aut victus a fortibus viris cum dedecore caderet, aut victor multis et fortibus civibus rem publicam orbaret. meam causam senatus palam, equester ordo acerrime, cuncta Italia 38 publice, omnes boni proprie enixeque susceperant. eas res gesseram quarum non unus auctor sed dux omnium voluntatis fuissem, quaeque non modo ad singularem meam gloriam sed ad communem salutem omnium civium et prope gentium pertinerent; ea condicione gesseram ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent.

Erat autem mihi contentio non cum victore exercitu, sed cum operis 17 conductis et ad diripiendam urbem concitatis; habebam inimicum non 15 C. Marium, terrorem hostium, spem subsidiumque patriae, sed duo inportuna prodigia, quos egestas, quos aeris alieni magnitudo, quos levitas, quos inprobitas tribuno plebis constrictos addixerat; nec mihi erat res 39 cum Saturnino, qui quod a se quaestore Ostiensi per ignominiam ad principem et senatus et civitatis, M. Scaurum, rem frumentariam tralatam sciebat, dolorem suum magna contentione animi persequebatur, sed cum scurrarum locupletium scorto, cum sororis adultero, cum stuprorum sacerdote, cum venefico, cum testamentario, cum sicario, cum latrone; quos homines si, id quod facile factu fuit et quod fieri debuit quodque a me optumi et fortissimi cives flagitabant, vi armisque superassem, non verebar ne quis aut vim vi depulsam reprehenderet aut perditorum civium

24-p. 24, 1 non ... civium mortem derideret Schol.

1 commutaret P^2GV : commutarent $P^1 \mid C$. Mari del. Paul 327 cl. l. 13 cum victore exercitu; at cf. $Syd.^2$ 75 || 4 at P^2GV : ad $P^1 \parallel$ 5 apstinenterque versato edd.: aistineterque versato P^1B : at iste (isti V) ne tergi versato GV: agente at tamen nec tergiversatus $P^3 \parallel 6 \cdot R \cdot p$ · orbaret P: rem probaret G: reprobaret $V \parallel 7$ ordo PV: om. $G \parallel 8$ res PHV: re**s (-ge- eras.) $G \parallel 10$ singularem meam PGV: meam singularem PGV: gentium omnium PGV: gentium omnium PGV: deberent om. PGV: a PGV: a PGV: praestaret uerique PGV: diripiendum PGV: diripiendum PGV: diripiendum PGV: diripiendum PGV: tamelatam PGV: completium PGV: suscensebat PGV: su

vel potius domesticorum hostium mortem maereret. sed me illa moverunt: omnibus in contionibus illa furia clamabat se quae faceret contra salutem (meam) facere auctore Cn. Pompeio, clarissimo viro mihique et nunc et quoad licuit amicissumo. M. Crassus, quocum mihi omnes erant amicitiae necessitudines, vir fortissimus, ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur. C. Caesar, qui a me nullo meo merito alienus esse debebat, inimicissimus esse meae saluti ab eodem 40 cotidianis contionibus dicebatur. his se tribus auctoribus in consiliis capiendis, adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; ex quibus unum habere exercitum in Italia maximum, duo, qui privati tum essent, et 10 praeesse et parare, si vellent, exercitum posse idque facturos esse dicebat. nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem nec disceptationem aut causae dictionem, sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat.

Quid ergo? inimici oratio, vana praesertim, tam improbe in clarissimos 15 viros coniecta me movit? me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas in quos illa oratio tam improba conferebatur; qui tum quamquam ob alias causas tacebant, tamen hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non infitiando confiteri videbantur. illi autem aliquo tum timore perterriti, quod acta illa atque omnis res anni superioris labefactari a prae- 20

6-8 C. Caesar... inimicissimus meae saluti ab eodem dicebatur Schol. || 9-10 unum habere exercitum Schol. || 16-17 me vero... taciturnitas movebat in quos illa oratio conferebatur Schol. || 20 acta prioris anni labefactari a praetoribus Schol.

1 vel . . . hostium PGV : om. Schol., Kays. | mortem Schol. NP³ : om. P¹BGV | m(a)ereret GV : moereret P² : maeret P¹ : derideret Schol. | illa PGHV : alia Probst 353 cl. § 35 p. 22, 6-7 sed me alii metus atque aliae curae suspicionesque moverunt || 3 meam H : om. PGV || 4 et quoad licuit PG²V : et quo alicuit G¹ : quoad licuit H : et ⟨tum⟩ quoad licuit A. Kl. : et quoad licuit ⟨tum⟩ Ri. 273 || 4-5 quocum . . . necessitudines om. H || 4.5 omnes erant P : erant omnes GV || 5 peste PHV: poste G || 6 C. Schol. PGV: g. H | ⟨non⟩ nullo Sh. B. 269 cl. prov. cons. 42; Pis. 79; fort. recte || 7 meo Schol. PHG² : me G¹V || esse² PGHV: om. Schol. || 8 cotidianis contionibus PGH : cotidianis criminibus N : cottidianis vel criminibus conditionibus V : om. Schol. || 9-11 ex . . . dicebat om. H || 10 exercitum Schol. GV : et exercitum P || privati tum PG² : priviti ium (vel vim) G¹ : privati V || 11 pr(a)eesse PGV; cf. § 95 p. 51, 19 qui etiam diem dixit (sc. Miloni) et accusavit de vi Milonem; cf. etiam Ortm. 420, Ba. 73 : prae⟨sto⟩ esse F. C. Wolff : prae⟨sto sibi⟩ esse A. Kl. : ⟨rei p.⟩ praeesse Or.² Mdv.² 355 adn. 1 : Romae esse Mue. : ⟨populo R.⟩ praeesse Pet.¹ 269 : et praeesse et del. Ern. || parare P²G² : parere P¹G¹ || posse P : om. GV || 12 legitimam PGH²V : legimam H¹ || 16 vero Schol. PHV : del. G || non Schol. P¹ BGV : non movit HP³ || oratio Schol. GHV : oratio tam improba P || taciturnitas PGHV : taciturnitas movebat Schol.; sed cf. Mdv.² 336 || 17 tam improba PGHV : om. Schol. || tum PHV : cum G || 19 videbantur PHG²V : videbatur G¹ || 19-p. 25, 14 illi . . . praefecerat om. H || 19 autem PG² : hoc G¹ : enim V || aliquo tum P²B : mali quotum P¹ : mali quicum GV : alio tum Ba. 74 || 20-p. 25, 1 quod . . . putabant del. Ba. ib. || 20 illa . . . res om. Schol. || anni superioris P²GV : annis superioris P²GV : annis superioris P²GV : annis superioris P²GV : annis superioris P²GV :

ORATIO PRO P. SESTIO 39-42

toribus, infirmari a senatu atque a principibus civitatis putabant, tribunum popularem a se alienare nolebant, suaque sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur. sed tamen et Crassus a consulibus meam 41 causam suscipiendam esse dicebat, et eorum fidem Pompeius inplorabat neque se privatum publice susceptae causae defuturum esse dicebat; quem virum studiosum mei, cupidissimum rei publicae conservandae domi meae certi homines ad eam rem positi monuerunt ut esset cautior, eiusque vitae a me insidias aput me domi positas esse dixerunt, atque hanc eius suspicionem alii litteris mittendis, alii nuntiis, alii coram ipsi excitaverunt, ut ille, cum a me certe nihil timeret, ab illis, ne quid meo nomine molirentur, sibi cavendum putaret. ipse autem Caesar, quem maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant, erat ad portas, erat cum imperio; erat in Italia eius exercitus, inque eo exercitu ipsius tribuni plebis, inimici mei, fratrem praefecerat.

Haec ergo cum viderem — neque enim erant occulta —, senatum, sine quo civitas stare non posset, omnino de civitate esse sublatum, consules, qui duces publici consili esse deberent, perfecisse ut per ipsos publicum consilium funditus tolleretur, eos qui plurimum possent opponi omnibus contionibus falso, sed formidolose tamen, auctores ad perniciem meam, contiones haberi cotidie contra me, vocem pro me ac pro re publica neminem mittere, intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso, sed putari tamen, coniuratorum copias veteres et effusam illam ac superatam Catilinae inportunam manum novo duce et insperata commutatione rerum esse renovatam: haec cum viderem, quid agerem,

13-14 inque eo exercitu inimici ... praefecerat Arusianus Messius, GL VII 499, 4 || 21-22 intenta ... cervicibus vestris ... tamen Schol.

2-3 suaque . . . loquebantur ante 1 tribunum transp. GVN ed. R. \parallel 2 propiora P^2GN : propriora $P^1V\parallel$ 3 mea PG^2V : ea $G^1\parallel$ sed P: et $GV\parallel$ 4-5 et . . . dicebat om. $V\parallel$ 5 privatum PN: privatim $G\parallel$ susceptae causae P: causae susceptae G: causae susceptae G: causae susceptae G: domi meae del. Ern.; at intellegendum est: domi meae . . . positi; cf. dom. 55 \parallel certi V: certe $PG\parallel$ ad . . . positi del. Ba. 76 \parallel 8 eiusque P^2G^1V : eiusqui P^1 : eique $G^2\parallel$ domi del. Grumme 7 \parallel 9 alii P^2G^2 : aliis $P^1G^1V\parallel$ alii P^2G^2 : alii $P^1\parallel$ ipsi P^1 : ipsi P^1 :

losos et del. P²) P¹; lectio P¹ ex falso sed formidulosos nata videtur | tamen PGV : om. H || 20 me² PH : mea GV || 21–22 intenta . . . tamen om. H || 21 ac bonis PGV : om. Schol. || 22 coniura****torum G | copias veteres PGV : veteres copias H | effusam PGHV : fusam Gul.; cf. Kimm. 25 || 23 ac superatam PG : atque superatam V : om. H : ac dissupatam Or.²

iudices? scio enim tum non mihi vestrum studium, sed meum prope 43 vestro defuisse, contenderem contra tribunum plebis privatus armis? vicissent inprobos boni, fortes inertis; interfectus esset is qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli, quid deinde? quis reliqua praestaret? quoi denique erat dubium quin ille sanguis tribunicius, 5 nullo praesertim publico consilio profusus, consules ultores et defensores esset habiturus? cum quidam in contione dixisset aut mihi semel pereundum aut bis esse vincendum, quid erat bis vincere? id profecto, ut, cum amentissimo tribuno plebis (si) decertassem, cum consulibus ce-44 terisque eius ultoribus dimicarem, ego vero, vel si pereundum fuisset ac 10 non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera qui inposuisset, semel perire tamen, judices, maluissem quam bis vincere, erat enim illa altera eius modi contentio ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus, quid, si in prima contentione vi tribunicia victus in foro cum multis bonis viris concidissem? senatum consules, credo, vocassent, quem 15 totum de civitate delerant; ad arma vocassent, qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; a tribuno plebis post interitum (meum) dissedissent, qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse 20 voluissent.

Ynum enim mihi restabat illud quod forsitan non nemo vir fortis et 20 acris animi magnique dixerit: 'restitisses, repugnasses, mortem pugnans oppetisses.' de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique

7 cum . . . dixisset Schol. | 22 te, te, patria, . . . patrique dii Schol.

ORATIO PRO P. SESTIO 42-47

dei, me vestrarum sedum templorumque causa, me propter salutem meorum civium, quae mihi semper fuit mea carior vita, dimicationem caedemque fugisse, etenim si mihi in aliqua nave cum meis amicis naviganti hoc, iudices, accidisset, ut multi ex multis locis praedones classibus eam 5 navem se oppressuros minitarentur nisi me unum sibi dedidissent, si id vectores negarent ac mecum simul interire quam me tradere hostibus mallent, iecissem ipse me potius in profundum, ut ceteros conservarem, quam illos mei tam cupidos non modo ad certam mortem, sed in magnum vitae discrimen adducerem, cum vero in hanc rei publicae navem ereptis 46 10 senatui gubernaculis fluitantem in alto tempestatibus seditionum ac discordiarum armatae tot classes, nisi ego essem unus deditus, incursurae viderentur, cum proscriptio, caedes, direptio denuntiaretur, cum alii me suspicione periculi sui non defenderent, alii vetere odio bonorum incitarentur, alii inviderent, alii opstare sibi me arbitrarentur, alii ulcisci 15 dolorem aliquem suum vellent, alii rem ipsam publicam atque hunc bonorum statum otiumque odissent et ob hasce causas tot tamque varias me unum deposcerent, depugnarem potius cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro liberorumque vestrorum, quam [non] id quod omnibus inpendebat unus pro omnibus susciperem ac subirem? 'Victi essent improbi.' at cives, (at armis), at ab eo privato qui sine 47

'Victi essent improbi.' at cives, (at armis), at ab eo privato qui sine armis etiam consul rem publicam conservarat. sin victi essent boni, qui superessent? nonne ad servos videtis rem publicam venturam fuisse? an mihi ipsi, ut quidam putant, fuit mors aequo animo oppetenda? quid tum? mortemne fugiebam? an erat res ulla quam mihi magis optandam

1 vestrarum ... causa Priscianus, GL II 353, 5

1 sedum $Prisc. P^1G^1V:$ sedium $P^2HG^2\mid$ meorum $PHG^2:$ eorum $G^1V\mid\mid 2$ fui* $H\mid\mid 4$ ex multis PGV: multis ex $H\mid\mid 5$ minitarentur $P^2GHV:$ ministrarentur $P^1\mid\mid 4$ dedidissent $Naug.^1$; $cf.\ l.\ 11$ deditus: dedissent $PGHV\mid\mid 6$ vectores PH: victores GN: corruptiora $V\mid\mid 7$ ipse me potius PH: me potius ipse GN: corruptiora $V\mid\mid 8$ magnum PGHV: minimum $Ba.\ 78:$ $del.\ Kays.$ Praef. $X\mid\mid 10$ fluitantem PH: fluitante $GV\mid\mid 11$ essem unus deditus PH: unus deditus essem $GV\mid\mid 12-17$ cum $^1...$ deposeerent om. $H\mid\mid 13$ alii... incitarentur PV: alii... incitarentur et (et in ras.) G: alii... insectarentur $Probst\ 353:$ alii... in \langle me in \rangle citarentur $He.\ 69:$ $del.\ Paul\ 326\mid\mid 14$ inviderent PGV: invidere $Probst\ ib.$; sed $cf.\ Kimm.\ 40\ adn.\ 3:$ \langle mini \rangle inviderent $Heine\mid\mid 15$ aliquem suum P: suum aliquem $GV\mid\mid 17$ unum \langle comnes \rangle $Koch^3\ 385:$ unum \langle cuncti \rangle $He.\ 70\mid\mid\mid 18$ non $del.\ Gesner;$ $cf.\ Mdv.^2\ 306$ $adn.\ 1$ et $116\ adn.\ 1$ $\mid\mid\mid 19$ omnibus PGHV: etiam omnibus N: \langle eme \rangle omnibus $Jac.\ 701\mid$ inpendebat... omnibus $om.\ H\mid\mid 20-22$ victi... fuisse $om.\ H\mid\mid 20$ at cives, \langle at armis \rangle Heraeus; $cf.\ sen.\ 34;$ $dom.\ 63$ et 91: at cives PGV: \langle at vi \rangle , at cives $Koechly^1:$ at vi $Ba.\ 79:$ at acie $Paul\ 307\mid$ at ab $P^2G^2V:$ ad ab $P^1:$ ab $G^1\mid$ \langle armato \rangle privato $ex\ optimo\ cod.$, ut ait, $Lb.^1:$ privato \langle armato \rangle $We.\ 29\mid\mid 21$ qui P: quid $GV\mid\mid 22$ superessent $P^1B:$ superesset $GVNP^3\mid$ rem $p.\ GVP^3\ cf.\ dom.\ 92:$ rem $p^2B:$ rea $p^1\mid$ venturam $p^2GV:$ vendituram $p^1\mid\mid 23.$ 24 quid tum? interpunxit $Rau\ 2,183:$ quid? tum $vulgo\mid\mid 24$ tum PGV: tamen $H\mid$ mini PGV: om. H

putarem? aut ego illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam, non mihi mors, non exilium ob oculos vorsabatur? non haec denique a me tum tanguam fata in ipsa re gerenda canebantur? an erat mihi in tanto luctu meorum, tanta diiunctione, tanta acerbitate, tanta spoliatione omnium rerum quas mihi aut natura aut fortuna dederat, 5 vita retinenda? tam eram rudis, tam ignarus rerum, tam expers consili aut ingeni? nihil audieram, nihil videram, nihil ipse legendo quaerendoque cognoveram? nesciebam vitae brevem esse cursum, gloriae sempiternum; cum esset omnibus definita mors, optandum esse ut vita, quae necessitati deberetur, patriae potius donata quam reservata naturae 10 videretur? nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse, ut alii dicerent animos hominum sensusque morte restingui, alii autem tum maxime mentes sapientium ac fortium virorum, cum ex corpore excessissent, sentire ac vigere? quorum alterum fugiendum non esse, 48 carere sensu, alterum etiam optandum, meliore esse sensu, denique, cum 15 omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini in vita putassem, mortem, quam etiam virgines Athenis. regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur, ego vir consularis tantis rebus gestis timerem? praesertim cum eius essem civitatis ex qua C. Mucius solus in castra Porsenae venisset eumque inter- 20 ficere proposita sibi morte conatus esset; ex qua P. Decius primum pater, post aliquot annos patria virtute praeditus filius se ac vitam suam instructa acie pro salute populi Romani victoriaque devovisset; ex qua

12-14 ut ... hominumque morte ... mentes maxime ... cum eo corpore ... vigere Schol. || 17-18 mortem ... Athenis, Erectae filiae contempsisse dicuntur Schol. || 19-20 eius civitatis essem ex qua C. Mucius Schol.

¹ illas P^2GHV : illa $P^1 \parallel 2$ exilium PGHV: exitium Hot.; cf. etiam $Mdv.^2$ 358 et $We.31 \mid non^1 PGV$: $num H \parallel 3$ a me turm P^2GV : a me tutum P^1 : turm a me $H \mid$ tanquam H: tam- $PG \mid$ fata PGV: $om. H \mid$ canebantur P^1H : cavebantur $P^2GV \parallel 4$ tanto PHG^2V : tactu $G^1 \mid$ meorum $Naug.^1$: eorum $P^1BGHV \mid$ diffunctione P^1 : disjunctione $P^2GHV \mid$ acerbitate GHV: acervitate $P \parallel 5$ omnium $P^2GHV :$ omni $P^1 \parallel 6$ tam $P^2GHV :$ tamen P^1 : tamne $P^1 \parallel 6$ tam $P^2GHV :$ tamen $P^1 \mid$ expers HG^2V : exspers P^1 : expers P^1 : consilii $PGH \parallel 7$ ingenii $PGH \parallel 8$ vitae P^1 : evitam P^1 P^2 P^2

ORATIO PRO P. SESTIO 47-50

innumerabiles alii partim adipiscendae laudis, partim vitandae turpitudinis causa mortem in variis bellis aequissimis animis oppetissent; in qua civitate ipse meminissem patrem huius M. Crassi, fortissimum virum, ne videret victorem vivus inimicum, eadem sibi manu vitam exhausisse qua mortem saepe hostibus optulisset.

Haec ego et multa alia cogitans hoc videbam, si causam publicam mea 49 mors peremisset, neminem unquam fore qui auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae, itaque non solum si vi interissem, sed etiam si morbo extinctus essem, fore putabam ut exemplum rei 10 publicae conservandae mecum simul interiret, quis enim unquam me a senatu populoque Romano tanto omnium bonorum studio non restituto, quod certe, si essem interfectus, accidere non potuisset, ullam rei publicae partem cum sua minima invidia auderet attingere? servavi igitur rem publicam discessu meo, iudices; caedem a vobis liberisque vestris, vasti-15 tatem, incendia, rapinas meo dolore luctuque depuli et unus rem publicam bis servavi, semel gloria, iterum aerumna mea. neque enim in hoc me hominem esse infitiabor umquam, ut me optumo fratre, carissimis liberis, fidissima coniuge, vestro conspectu, patria, hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier, quod si fecissem, quod a me beneficium haberetis, 20 cum pro vobis ea quae mihi essent vilia reliquissem? hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod, cum abesse ab ea sine summo dolore non possem, hunc me perpeti quam illam labefactari ab improbis malui, memineram, judices, divinum illum 50 virum atque ex isdem quibus nos radicibus natum ad salutem huius im-25 peri, C. Marium, summa senectute, cum vim prope justorum armorum profugisset, primo senile corpus paludibus occultasse demersum, deinde ad infimorum ac tenuissimorum hominum Minturnensium misericordiam confugisse, inde navigio perparvo, cum omnis portus terrasque fugeret,

3 patrem . . . virum Schol. || 3-5 ne . . . optulisset haec ex Enni Telamone vel Pacuvi Teucro petita esse opinatur O. Müller¹ 117 || 15-16 bis rem p. servavi . . . mea Schol.

1 laudis partim vitandae $P^2GHV:om.$ P^1 || 2 in variis bellis del. Paul 328 || 4 vivus PGV:om. H || 7 unquam H:um-PG || 8 civis P:cives H:om. GV || si vi $GP^3:sive$ $P^1BH:sui$ V || 9 etiam si PG:sive etiam H:etiam V || 10 unquam H:um-PG || 11 omnium bonorum PGV: bonorum omnium H || 10 unPGV: nunc HP^3 || 13 cum PGV:om. H || minima PGV: nunc HIP^3 || 13 cum PGV:om. H || minima PGV: nunc HIP^3 || 14 c(a)edem PGV: et cedem PIP^3 || 15-16 PIP^3 || 15-16 PIP^3 || 15-16 PIP^3 || 16 semel gloria PIP^3 || 17 me² PIP^3 || 19 si $PG^2V:$ se PIP^3 || 24 isdem PG^3 || 11 isdem PIP^3 || 12 si $PG^2V:$ se PIP^3 || 24 isdem PIP^3 || 19 si PIP^3 || 25 vim prope PIP^3 || 27 infimorum PIP^3 || 28 infimorum PIP^3 || 29 infimorum PIP^3 || 29 infimorum PIP^3 || 29 infimorum PIP^3 || 20 infimorum PIP^3 || 20 infimorum PIP^3 || 21 infimorum PIP^3 || 22 infimorum PIP^3 || 23 confugisse confunctum prob. PIP^3 || 26 infimorum PIP^3 || 27 infimorum PIP^3 || 28 omnis PIP^3 || 29 omnis PIP^3 || 20 omnis PIP^3 || 20 omnis PIP^3 || 20 omnis PIP^3 || 20 omnis PIP^3 || 21 omnis PIP^3 || 22 omnis PIP^3 || 23 omnis PIP^3 || 24 omnis PIP^3 || 25 omnis PIP^3 || 25 omnis PIP^3 || 21 omnis PIP^3 || 22 omnis PIP^3 || 23 omnis PIP^3 || 24 o

in oras Africae desertissimas pervenisse. atque ille vitam suam, ne inultus esset, ad incertissimam spem et ad rei publicae fatum reservavit; ego qui, quem ad modum multi in senatu me apsente dixerunt, periculo rei publicae vivebam, quique ob eam causam consularibus litteris de senatus sententia exteris nationibus commendabar, nonne, si meam vitam deseruissem, rem publicam prodidissem? in qua quidem nunc me restituto vivit mecum simul exemplum fidei publicae. quod si inmortale retinetur, quis non intellegit inmortalem hanc civitatem futuram?

Nam externa bella regum, gentium, nationum iam pridem ita extincta sunt ut praeclare cum iis agamus quos pacatos esse patiamur; denique ex 10 bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta. domesticis malis et audacium civium consiliis saepe est resistendum, eorumque periculorum est in re publica retinenda medicina; quam omnem, iudices, perdidissetis, si meo interitu senatui populoque Romano doloris sui de me declarandi potestas esset erepta, qua re moneo vos, adulescen- 15 tes, atque hoc meo iure praecipio, qui dignitatem, qui rem publicam, qui gloriam spectatis, ne, si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam contra improbos civis defendendam vocabit, segniores sitis et recordatio-52 ne mei casus a consiliis fortibus refugiatis, primum non est periculum ne quis umquam incidat in eius modi consules, praesertim si erit is id quod 20 debetur persolutum. deinde numquam iam, ut spero, quisquam improbus consilio et auxilio bonorum se oppugnare rem publicam dicet illis tacentibus nec armati exercitus terrorem opponet togatis; neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur, numquam autem erit tam oppressus senatus ut ei 25

15 qua re ... adulescentes Schol. || 20-21 si erit id ... persolutum Schol. || 23-24 neque ... sedendi imperatori Schol.

1 atque PGV : atqui Fle. 27 | ille P2GV : illam [P1 | inultus ed. R. : invitus PGN : corruptiora exhibet V || 2-4 fatum ... rei p. om. V || 2 fatum Pantagathus; cf. dom. 145 : ratum PG1 : raptum G2 : statum N : casum Jac. 702 : interitum Sey. 61 : recuperationem Paul 311, alii alia : ad \(\text{alium} \) rei p. statum Gar. || 3 multi P2GN : ulti P1 || 4 litteris P2GV : litteres P1 || 5 vitam edd. : multam PGV || 6 qua Ern. : quo PGV || 7 quod HVN : quid PG || 7-8 inmortale ... inmortalem G : imm-... imm-P || 7 retinetur PGV : tenetur H || 8 intellegit PG : intelliget V : intelligat H || 9-15 nam ... erepta om. H || 10 iis G : his P Sey. 160 || agamus P2 GV : agimus P1 || 11 fere P2GV : fiere P1 || quemquam est P2G : quemquamst P1 || 16 praecipio GHV : praecipuo P || 17 ne si P2GHV : nisi P1 || quae P1GV : qua P2H || 18 vocabit (-b-ex-u-H1) P2GHV : vocavit P1 : vocavit Ern. || segniores PG1HV : seniores sscr. G2 || et PGHV : aut Ha. || 19 mei P2GH : ei P1 || refugiatis P2GHV : refugiat P1 || 19-p. 31, 5 primum ... revocatum om. H || 19, 20 ne quis PGV : ne civitas Lb. 1|| 20 incidat P : incitat G : corruptiora in V || erit is (scr. eritis) P1GV : erit iis P2 : erit Schol. || 22 ·R·P·G : ·R·P· (sed p sscr.) P : romano p. V || 24 sedenti PGV : sedendi Schol. || 25 patiatur P2GV : patiaturum P1 || autem (vel denique) Gar. : enim PGV Sey. 160 : etiam Man. : iam Or. 1

ORATIO PRO P. SESTIO 50-54

ne supplicandi quidem ac lugendi sit potestas, tam captus equester ordo ut equites Romani a consule relegentur. quae cum omnia atque etiam multo alia maiora, quae consulto praetereo, accidissent, videtis me tamen in meam pristinam dignitatem brevi tempore doloris interiecto rei publicae voce esse revocatum.

Sed ut revortar ad illud quod mihi in hac omni est oratione propositum, 53 omnibus malis illo anno scelere consulum rem publicam esse confectam. primum illo ipso die, qui mihi funestus fuit, omnibus bonis luctuosus, cum ego me (e) complexu patriae conspectuque vestro eripuissem et me-10 tu vestri periculi, non mei, furori hominis, sceleri, perfidiae, telis minisque cessissem patriamque, quae mihi erat carissima, propter ipsius patriae caritatem reliquissem, cum meum illum casum tam horribilem, tam gravem, tam repentinum non solum homines sed tecta urbis ac templa lugerent, nemo vestrum forum, nemo curiam, nemo lucem aspicere vellet: 15 illo, inquam, ipso die - die dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est. pro dei inmortales, custodes et conservatores huius urbis atque imperi, quaenam illa in re publica monstra, quae scelera vidistis! civis erat expulsus is qui rem publicam ex senatus auctoritate cum omnibus 20 bonis defenderat, et expulsus non alio aliquo, sed eo ipso crimine. erat autem expulsus sine iudicio, vi, lapidibus, ferro, servitio denique concitato; lex erat lata vastato ac relicto foro et sicariis servisque tradito, et ea lex quae ut ne ferretur senatus fuerat veste mutata, hac tanta pertur- 54 batione civitatis ne noctem quidem consules inter meum (casum) et 25 suam praedam interesse passi sunt; statim me perculso ad meum sanguinem hauriendum et spirante etiam re publica ad eius spolia detrahenda advolaverunt. omitto gratulationes, epulas, partitionem aerari, beneficia, spem, promissa, praedam, laetitiam paucorum in luctu omnium.

1 quidem $PG^2V:om.\ G^1\parallel 2$ relegentur ex reli- $corr.\ B$: religentur $PGV\parallel 3$ multo PGV: multa $Ern.\parallel 4$ brevi tempore $P^2GV:$ brevitatempore $P^1:$ brevi ta\(\lambda\) ntum\> tempore $(?)\ Ha.^1\parallel 6$ est oratione PGV: oratione est $H\parallel 7-8$ malis . . . omnibus $om.\ V\parallel 7$ anno $PH:om.\ GN\mid confectam\ PG:$ confectum $HN\parallel 8$ qui $P^2GHN:$ qua $P^1\parallel 9$ e $ed.\ Asc.\parallel 10$ hominis $P^2H:$ hom· G: hom· $P^1:$ hominum $N:\ ?V$ tellis $P^1\mid$ minisque PGV: inuisique H: iniurisque $C\parallel 13$ urbis PGV: urbes $H\parallel 14$ nemo² $PHG^2V:$ neme $G^1\parallel 15$ die die $GHVP^3:$ die $P^1B\parallel 16.17$ rogata est $P^2GH:$ rogatast $P^1\parallel 17$ dei $PG^1V:$ dii $PG^2\parallel 19$ inmortales PG^2 in $PG^2V:$ rogata est $PG^2V:$ vidisti $PG^2V:$ vidisti $PG^2V:$ vidisti $PG^2V:$ vidisti $PG^2V:$ die $PG^2V:$ die $PG^2V:$ die $PG^2V:$ die $PG^2V:$ rome $PG^2V:$ die $PG^2V:$ die $PG^2V:$ rome $PG^2V:$

vexabatur uxor mea, liberi ad necem quaerebantur, gener, et Piso gener, a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur, bona diripiebantur eaque ad consules deferebantur, domus ardebat in Palatio; consules epulabantur, quod si meis incommodis laetabantur, urbis tamen periculo commoverentur.

Sed ut (a) mea causa iam recedam, reliquas illius anni pestes recordamini - sic enim facillime perspicietis quantam vim omnium remediorum a magistratibus proxumis res publica desiderarit —, legum multitudinem, cum earum quae latae sunt, tum vero quae promulgatae fuerunt, nam latae quidem sunt consulibus illis - tacentibus dicam? 10 immo vero etiam adprobantibus, ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur, ut collegia non modo illa vetera contra senatus consultum restituerentur, sed (ab) uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur, ut remissis senis et trientibus quinta prope pars vectigalium tolleretur, ut Gabinio pro illa 15 sua Cilicia, quam sibi, si rem publicam prodidisset, pactus erat, Syria daretur, et uni helluoni bis de eadem re deliberandi et rogata (lege potestas per nov>am legem fieret provinciae commutandae.

Mitto eam legem quae omnia iura religionum, auspiciorum, potestatum, omnis leges quae sunt de iure et de tempore legum rogandarum, una ro- 20 gatione delevit, mitto omnem domesticam labem; etiam exteras nationes illius anni furore conquassatas videbamus, lege tribunicia Matris Magnae

Pessinuntius ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est, fanumque sanctissimarum atque antiquissimarum religionum venditum pecunia

1 gener et Piso gener Schol. || 8-10 legum cum . . . quae letae tum . . . fuerunt Schol. | 11 ut censoria notia Schol. | 14-15 ut remisis senis et tribentibus . . . tolleretur Schol.

1 gener et Piso gener Schol. $P^1H:om.\ G^1V$, sed in G gener sscr. G^2 : gener et piso $del.\ P^2\parallel 2$ reicebatur $P^1\parallel$ eaquae $P^1\parallel 6$ a $HG^2P^3:om.\ P^1BG^1V\parallel$ causa P^2GHV : causam $P^1\parallel$ pestes P^2H : petes P^1 : partes $GV\parallel$ recordamini: \langle recordamini: \langle sed desiderarit PG: -ri V: dederarit $H\parallel 8-p.\ 37$, 8 legum ... exturbari $om.\ H\parallel 8$ \langle mitto \rangle legum $Ri.\ 274$ $cl.\ 5$ 56 $lin.\ 19$ mitto eam legem et 21 mitto omnem domesticam labem | multitudinem $PGV : om. Schol. \parallel 9$ lat(a)e sunt PGV : letae $Schol. \parallel 10$ quidem $P : om. GV \parallel 11$ etiam adprobantibus P : approbantibus etiam $GV \mid dicam$ immo vero etiam adprobantibus inter adprobantibus et ut del. $\mathbf{P^2}$ | notio \mathbf{PGV} : notia Schol.: notatio $\boldsymbol{\varsigma}$ (e. g. Escorial. R-I-I2) || 13 ab $Naug.^1$ || 14 remisis Schol. || 15 trientibus \mathbf{PGV} : tribentibus Schol. | quinta Schol. | $\mathbf{P^2GV}$: quinita $\mathbf{P^1}$ || 17 et uni helluoni $\mathbf{PG^2V}$: etni holluoni $\mathbf{G^1}$ | $\mathbf{et^2P}$: esset \mathbf{G} : esse V || 17-18 rogata (lege potestas per nov)am legem Heine, Url. 2152: inter rogata et am legem lacunam XIX fere litt. exhibet P: rogata legem sine lac. GV: rogata $\langle \text{lege} \text{ potestas nov} \rangle_{\text{alm}} | \text{lege[m]} Ha.^2$: rogata $\langle \text{lege nova potestas contrasu} \rangle_{\text{am}} | \text{legem } Ri. 274 \parallel 18 \text{ fieret } \mathbf{P} : \text{ferret } \mathbf{GV} \parallel 19 \text{ religionum } \mathbf{PV} : \text{relegionum } \mathbf{G} \parallel 20 \text{ omnis} \dots \text{ rogandarum } \text{del. } Paul \ 325 \ quasi \ pro \ \S \ 33 \ p. \ 21, 3. \ 4 \ \text{ne auspicia } \text{sqq. } \text{explicationis } \text{causa hic adlata } \text{in textum irrepsisent } \parallel 23 \ \text{ille } \mathbf{P}^2 \mathbf{GV} : \text{illi } \mathbf{P}^1 \mid \mathbf{et} \mathbf{F}^2 \mathbf{GV} = \mathbf$ spoliatus P: expoliatus NV: et expoliatus G | sacerdotio est P²GV: sacerdotiost P1

ORATIO PRO P. SESTIO 54-58

grandi Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione, praesertim cum eam sibi ille non colendi, sed violandi causa adpetisset; appellati reges a populo qui id numquam ne a senatu quidem postulassent, reducti exules Byzantium condemnati tum cum indemnati cives e civitate eiciebantur. rex Ptolomaeus, qui, si nondum erat ipse a senatu socius appellatus, erat tamen frater eius regis qui, cum esset in eadem causa, iam erat a senatu honorem istum consecutus, erat eodem genere eisdemque maioribus, eadem vetustate societatis, denique erat rex, si nondum socius, at non hostis; pacatus, quietus, fretus imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur —: de hoc nihil cogitante, nihil suspicante eisdem operis suffragium ferentibus est rogatum ut sedens cum purpura et sceptro et illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur, et imperante populo Romano, qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit, rex amicus nulla iniuria commemorata, nullis rebus repetitis cum bonis omnibus publicaretur.

Multa acerba, multa turpia, multa turbulenta habuit ille annus; tamen ²⁷
illi sceleri quod in me illorum immanitas edidit haud scio an recte hoc
proximum esse dicamus. Antiochum Magnum illum maiores nostri magna
belli contentione terra marique superatum intra montem Taurum regnare
iusserunt, Asiam, qua illum multarunt, Attalo, ut is regnaret in ea, condonaverunt. cum Armeniorum rege Tigrane grave bellum nuper ipsi
diuturnumque gessimus, cum ille iniuriis in socios nostros inferendis

1 Brogitarum Schol. || 3-4 reducti exules Byzantium Schol. || 5-6 Prolemaeus...erat a senatu...eius Schol. || 11-12 ut...sceptro Schol. || 18-20 Antiochum...ut is in ea regnaret condonarunt Gell. 12, 13, 26 || 18 Antiochum Magnum Schol. || 21-p. 34, 8 (cum...videri) cf. Val. Max. 5, 1, 9 regem Armeniae Tigranem, qui et per se magna cum populo Romano bella gesserat et infestissimum urbi nostrae Mitridatem Ponto pulsum viribus suis protexerat, in conspectu suo diutius iacere supplicem passus non est, sed benignis verbis recreatum diadema quod abiecerat capiti reponere iussit certisque rebus imperatis in pristinum fortunae habitum restituit, aeque pulchrum esse iudicans et vincere reges et facere

1 brogitaro PGV : Brogitarum Schol. || 2 eam Man. : ea PGV || 4 Byzantium Schol. : biz- PGV || 5 ptolomeus G : ptholomeus NV : ptolaemeus P : prolemaeus Schol. || ipse PGV : om. Schol. || 6.7 erat a P : parata G¹V : parata a G² || 7 honorem . . . consecutus P²GV : om. P¹ : societatis et amicitiae honorem consecutus ex Scholiastae explicatione et § 59 p. 34, 11-12 regnat . . . est consecutus Vahlen 297 || istum PGV : illum We. 9 : iustum Landgraf 59; sed cf. He. 54 qui istum ad iudices refert ut sit aut quem vos datis aut de quo dicentem paulo ante me audistis || 9 \(\text{munitus} \) vel \(\text{tutus} \) regno H. Keil 19 || 10 de hoc PV : denique G || 12 regiis PV : regis G || 14 rebus P : om. GV || 16 acerba in ras. P || 18 dicamus P : dicam GV || magnum illum P : illum magnum GV || 20 asiam G : asia PV || attalo PG² : atalo G¹ || regnaret in ea condonaverunt PGV : in ea regnaret condonarunt Gell. || 21 cum B : quom PV : quocum GN || tigrane PV : tyg- G || nuper ipsi Ha.¹ : aut per ipsi P¹ : del. P² : per GV : [aut per] ipsi Novák¹ I10 cui voces aut per glossam aut populus Romanus ipsi explicantem continere videntur

bello prope nos lacessisset. hic et ipse per se vehemens fuit et acerrimum hostem huius imperi Mithridatem pulsum Ponto opibus suis regnoque defendit et a L. Lucullo, summo viro atque imperatore, pulsus animo tamen hostili cum reliquis suis copiis in pristina mente mansit. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset erexit 5 atque insigne regium, quod ille de suo capite abiecerat, reposuit et certis rebus imperatis regnare iussit nec minus et sibi et huic imperio gloriosum 59 putavit constitutum a se regem quam constrictum videri. *** tulit gessit, qui et ipse hostis fuit populi Romani et acerrimum hostem in regnum recepit, qui conflixit, qui signa contulit, qui de imperio paene certavit, 10 regnat hodie et amicitiae nomen ac societatis, quod armis violaverat, id precibus est consecutus; ille Cyprius miser, qui semper amicus, semper socius fuit, de quo nulla umquam suspicio durior aut ad senatum aut ad imperatores allata nostros est, vivus, ut aiunt, est et videns cum victu ac vestitu suo publicatus. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam 15 arbitrentur, cum hoc illius funesti anni prodito exemplo videant per tribunum aliquem et sescentas operas se fortunis spoliari et regno omni posse nudari!

At etiam eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt ignari quid gravitas, quid integritas, quid magnitudo animi, quid denique virtus valeret, quae in tempestate saeva quieta est et lucet in tenebris et

16-17 cum videant... operas Schol. || 19 M. Catonis Schol. || 21-p. 35, 2 quae... obsolescit haec ex poeta aliquo derivata videntur Ottoni Schönberger 385 || 21 quae et in tempestate... tenebris Schol.

1 lacessissed P¹ | vehemens 〈hostis〉 Ri. 274 : 〈hostis〉 vehemens Dietrich 512 cl. lin. 9 hostis . . . hostem || 2 huius imperii mithridatem (mitri-G: metumdatem V) GNV: om. P: huius urbis Mithridatem Ha.¹ cl. Val. Max. | ponto P: pro eo GV || 3 a L. Mdv.² 359: ad P¹: a P²GN: corruptiora in V: ab L. Ha.¹ | luculo P | pulsus Ang.: pulsum PGV: superatus A. Kl.: repulsus Ha.²: victus R. Kl.: perculsus Paul 313, alii alia; sed cf. § 134 p. 71, 9-12 elatus . . . elatus; cf. etiam Laughton || 7 huic GN: hunc P || 8 quam constrictum a se regem inter regem et quam del. P² | *** tulit (ex tuli P¹) gessit qui lac. XVII litterarum relicta P: tulit gessit qui (ex -que G¹) sine lac. GV: Tigranes igitur qui ex cod. Lb.¹: hic igitur qui We. 8: rex igitur Armenius qui Ha.²: ⟨ita qui bellum et in⟩tulit ⟨et⟩ gessit, qui Mdv.² 360 adn. 2: ⟨hic qui iniurias in⟩tulit, ⟨qui la⟩cessivit, qui Koechly¹: ⟨is igitur, qui bellum in⟩tulit, ⟨qui la⟩cessivit, qui Koechly¹: ⟨is igitur, qui bellum in⟩tulit, ⟨qui la⟩cessit, qui Maehly 43: ⟨hic igitur, qui cum sociis nostris bellum sociis in⟩tulit, gessit, qui Maehly 43: ⟨hic igitur, qui cum sociis nostris bellum yessit, qui Ri. 274: ⟨ita qui bellum quod socer populo R. in⟩tulit, gessit, qui vel ⟨ita qui ipse gravissimum bellum quod socer eius populo R. in⟩tulit, gessit, qui A. Kl.: ⟨itaque qui bellum Lu⟩culli gessit, qui Url.² 152 || 9 hostes P¹ | et² PG²: ex G¹V || 11 violaverat A. Kl.: violat PGV: violarat Naug.¹ || 12 cyprius GV: ciprinus P || 12-13 semper amicus semper socius P: semper socius semper amicus GV || 14 allata nostros P: nostros allata GV || 15 en GV: em P || 16 hoc . . . exemplo PGV: om. Schol. || 20 animi PG²V: animo G¹ || 21 quae PGV: quae et Schol. | quieta est Schol. P²GV: quietast P¹

ORATIO PRO P. SESTIO 58-62

pulsa loco manet tamen atque haeret in patria splendetque per sese semper neque alienis umquam sordibus obsolescit, non illi ornandum M. Catonem sed relegandum, nec illi committendum illud negotium sed inponendum putaverunt, qui in contione palam dixerint linguam se evellisse 5 M. Catoni, quae semper contra extraordinarias potestates libera fuisset. sentient, ut spero, brevi tempore manere libertatem illam atque hoc etiam, si fieri potuerit, esse maiorem, quod cum consulibus illis M. Cato, etiam cum iam desperasset aliquid auctoritate sua profici posse, tamen voce ipsa ac dolore pugnavit et post meum discessum iis Pisonem verbis flens 10 meum et rei publicae casum vexavit ut illum hominem perditissimum atque inpudentissimum paene iam provinciae paeniteret, cur igitur rogationi paruit? quasi vero ille non in alias quoque leges, quas iniuste roga- 61 tas putaret, iam ante iurarit! non offert se ille istis temeritatibus, ut, cum rei publicae nihil prosit, se civi rem (publicam) privet. consule me cum 15 esset designatus tribunus plebis, obtulit in discrimen vitam suam; dixit eam sententiam cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; dixit vehementer, egit acriter, ea quae sensit prae se tulit, dux, auctor, actor rerum illarum fuit, non quo periculum suum non videret, set in tanta rei publicae tempestate nihil sibi nisi de patriae periculis cogitan-20 dum putabat.

Consecutus est ipsius tribunatus. quid ego de singulari magnitudine 62 animi eius ac de incredibili virtute dicam? meministis illum diem cum templo a collega occupato, nobis omnibus de vita eius viri et civis timentibus ipse animo firmissimo venit in templum et clamorem hominum 25 auctoritate, inpetum inproborum virtute sedavit, adiit tum periculum, sed

12-13 quasi . . . leges iuraverit Schol. || 22-23 meministis . . . occupato Schol. || 25-p. 36, 1 adiit periculum ob eam causam . . . necesse Schol.

1 lo**co P | $\langle \text{exul} \rangle$ haeret in patria Dobree 6 : $\langle \text{expulsa} \rangle$ haeret in patria Busche : haeret impavida (hoc pro in patria) Pluyg.\(^1\) 333 | splendetquae P\(^1\) | 2 alienis umquam P\(^2\)GV : alienis sumquam P\(^1\) : aliis eius umquam G\(^1\) | 3 relegandum B : reli- PGV | nec illi (ex illo P\(^2\)) committendum P : om. GV | inponendum P\(^2\)GV : inpondum P\(^1\) | 4 evelisse P | 6-7 hoc ... quo PGV : ea (sc. libertate) ... qua Sh. B. 270 || 10 perdidissimum G\(^1\) | 12 paruit PG\(^2\): paravit G\(^1\)V | in Schol. P\(^2\)GV : om. P\(^1\) | alias Schol. : altas P : alteras G\(^1\) | 12-13 quas ... ante PGV : om. Schol. || 12 iniuste GV : intuste P || 13 iurarit PG : iuravit V : iuraverit Schol. | istis P : testis GV || 14 rem \langle p.\rangle ed. Asc. : \(^3\)C \(^1\)C \(^1\)C

6 BT Cicero 22 35

adiit ob eam causam quae quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse. at si isti Cypriae rogationi sceleratissimae non paruisset, haereret illa nihilo minus rei publicae turpitudo; regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum, quod ille si repudiasset, dubitatis quin ei vis esset allata, cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari 5 63 viderentur? atque etiam hoc videbat, quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret, quam nemo iam posset eluere, quod ex malis boni posset in rem publicam pervenire, id utilius esse per se conservari quam per alios, atque ille etiam si alia quapiam vi expelleretur illis temporibus ex hac urbe, facile pateretur. etenim qui superiore anno senatu 10 caruisset, quo si tum veniret me tamen socium suorum in re publica consiliorum videre posset, is aequo animo tum me expulso et meo nomine cum universo senatu tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? ille vero eidem tempori cui nos, eiusdem furori, eisdem consulibus, eisdem minis, insidiis, periculis cessit. luctum nos hausimus maiorem, 15 dolorem ille animi non minorem.

His de tot tantisque iniuriis in socios, in reges, in civitates liberas consulum querella esse debuit; in eius magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuerunt. ecquae vox unquam est audita consulum? quanquam quis audiret, si maxime queri vellent? de Cyprio rege quere-20 rentur qui me civem nullo meo crimine patriae nomine laborantem non modo stantem non defenderunt sed ne iacentem quidem protexerunt? cesseram, si alienam a me plebem fuisse voltis, quae non fuit, invidiae;

10-11 qui . . . caruisse Schol. | 13 ut sententia sua condemnata Schol.

1 ob eam Schol.: ob P def. A. Kl.: om. GV | iam Schol. P: om. GV | mihi dicere Schol. P: dicere mihi GV || 3 rei p. $Or.^2: R\cdot P\cdot P:$ in $r\cdot p\cdot GV$ fort. recte | plublicato P || 4-5 quin ei vis $P^2V:$ quin|*ei vis G: quin*vis P^1 || 8 boni $P^2:$ bonis P^1GV_{\bullet} | posset G^2V Ern.: possit PG^1 | conservari PV: conversari PV: damitti) per alios || 9 per alios || hic aliquid excidisse primus statuit Man. qui proposuit || 4 mitti) per alios || 5 cprire| per alios || Titller^2 492 (spretum a Sey. 162): per alios || dissipari| C. T. Zumpt, Verr. ed. Berolini 1831, 286 (ad 2, 47); prob. Zie. 206: per alios || alia quapiam $P^2:$ aliquapiam $P^1GN:$ aliqua aliapiam V | vi $P^2GV:$ ve P^1 || 10 hac $P^2GV:$ ac P^1 | 'superiore Schol. PN: superiori $G^2V:$ super veri G^1 || 11 caruisse Schol. || tum GV: tu P || in $R\cdot p\cdot PN:$ in $p\cdot r\cdot GV$ || 12 videre $P^2G:$ videri V: vide P^1 || posset $G^2:$ possit PG^1V || 13 tum PGV: ut Schol. || 14 cui Man.: quo PGV hac dativi forma Ciceronem usum esse susp. A. Kl.; cf. codd. ad \$110 p. 59.2 quoi et T. Birt, ALL 15, 1908, 81 || eisdem ed. Asc. 1522: et isdem (eisdem V) PGV Mdv. 2 361, We. 64 || 15 maiorem $P^2GV:$ morem P^1 || 16 dolorem P: om. GV | ille $P^2G^2:$ illi $G^1V:$ ille mille P^1 || 17 tot PV: om. GN | tantisquae P^1 | iniuris P^1 | civitates liberas P: liberas civitates GV || 18 querella (querela G: querela V) esse $P^2GV:$ querellesse P^1 | eius PGV: cuius $Pluyg.^1$ 333 || tutella P^1 || 19 ecquae $P^1:$ civitates liberas P: liberas civitates P: uius $Pluyg.^1$ 333 || tutella P^1 || 19 ecquae $P^1:$ civitates P: h(a) ecque PV: hulo PV: nulo PV: 22 ne iacentem quidem P: ne quidem iacentem P: ne (ime V) iacentem PV: nulo PV: 21 quapiae PV: quare PV: quare PV: quapiae PV:

si commoveri omnia videbantur, tempori; si vis suberat, armis; si societas magistratuum, pactioni; si periculum civium, rei publicae. cur, cum 65 de capite civis - non disputo cuius modi civis - et de bonis proscriptio ferretur, cum et sacratis legibus et XII tabulis sanctum esset ut ne cui 5 privilegium inrogari liceret neve de capite nisi comitiis centuriatis rogari. nulla vox est audita consulum, constitutumque est illo anno, quantum in illis duabus huius imperi pestibus fuit, iure posse per operas concitatas quemvis civem nominatim tribuni plebis concilio ex civitate exturbari?

Quae vero promulgata illo anno fuerint, quae promissa multis, quae 66 10 conscripta, quae sperata, quae cogitata, quid dicam? qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? cuius negoti publici cogitari, optari, fingi curatio potuit quae non esset attributa atque discripta? quod genus imperi aut quae provincia, quae ratio aut flandae aut conflandae pecuniae non reperiebatur? quae regio orave terrarum erat latior in qua non re-15 gnum aliquod statueretur? quis autem rex erat qui illo anno non aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat arbitraretur? quis provinciam, quis pecuniam, quis legationem a senatu petebat? damnatis de vi restitutio, consulatus petitio ipsi illi populari sacerdoti conparabatur. haec gemebant boni, sperabant inprobi, agebat tribunus 20 plebis, consules adjuvabant.

Hic aliquando, serius quam ipse vellet, Cn. Pompeius invitissimis iis $^{31}_{67}$ qui mentem optumi ac fortissimi viri suis consiliis fictisque terroribus a defensione meae salutis averterant, excitavit illam suam non sopitam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem rei publicae bene ge-25 rendae. non est passus ille vir, qui sceleratissimos civis, qui acerrimos hostis, qui maximas nationes, qui reges, qui gentis feras atque inauditas,

1 commoveri B: quomoveri P2G: quamoveri P1 | tempori edd.: tempore PGV | suberat P: superat $GV \parallel 3$ proscriptio GV: proscriptio P: proscripti N Jac. 705 \parallel 4 sacratis P: sacris GN: cesaris $V \parallel$ et XII N: et duodecim G: et e ·XII·PV \parallel esset $\mathbf{P^2GV}$: esse $\mathbf{P^1}$ | ne cui Mo : neque \mathbf{PGV} : neve Lb . \parallel 8 quemvis $\mathbf{G^2}$: quamvis PV : quavis G1 | civem PG2 : vicem NV : vice G1 | ex civitate bis P1 || 9 fuerint O. M. Mueller, Mdv^2 361: fuerant PGHV || 10–12 qui locus . . . discripta om. H || 10 orbi P cf. Verr. 4, 82; dom. 24: orbis GN: bis V || 11 negotii PG || 12 potuit ed. R.: doluit PGNV || atributa P || discripta P: descripta GV || genus PHNV: onus G | 13 aut P2HV: at P1: aue G: que N | 14 reperiebatur (reppe-H) P2HN: reperiebantur $P^1GV \parallel 14-15$ quae regio . . . statueretur $om.H \parallel 15$ autem PG: aut H: enim V: hic $N \mid$ anno $P^2GHV:$ $om.P^1 \parallel 18$ consolatus $P^1 \mid$ petitio $P^2GHV:$ petio P^1 | ipsi illi PGV: illi ipsi H || 21 hic aliquando PH: h(a)ec aliquanto GV | quam PGV: quam H | invitissimis PH: invictissimis GV || 22 ac fortissimi PGV: om. H | suis PGHV: saevis Reid ap. Holden 166: stultis Holden: insanis A. C. Clark ap. Pet. | a PH : ac GV \parallel 23 meae P^2 GHV : eae P^1 | averterant P GV : averteant H | sopitam Lb.1: sospitam S: solitam P1H: insolitam P2GV | 24 retardatam PHG^2V : retardatum $G^1 \parallel 25$ sceleratissimos P^2GHN : -mus V: celeratissimos $P \parallel 26$ hostes HN: civis $PGV \mid$ gentes H: gentis (-tes GN) qui P^2GN : regentis qui P^1 : corruptiora in $V \mid$ atque inauditas PHG^2V : inauditis G^1

qui praedonum infinitam manum, qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset, qui omnibus bellis terra marique compressis imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset, rem publicam everti scelere paucorum, quam ipse non solum consiliis set etiam sanguine suo saene servasset; accessit ad causam publicam, restitit auctoritate sua reliquis 5 rebus, questus est de praeteritis, fieri quaedam ad meliorem spem incli-68 natio visa est. decrevit senatus frequens de meo reditu Kalendis Iuniis dissentiente nullo referente L. Ninnio, cuius in mea causa numquam fides virtusque contremuit. intercessit Ligus iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum, res erat et causa nostra eo iam loci ut erigere oculos 10 et vivere videretur, quisquis erat qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset, quocumque venerat, ***, quod iudicium cumque subierat, damnabatur; inveniebatur nemo qui se suffragium de me tulisse confiteretur, decesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore. huic ad urbem venienti tota obviam civi- 15 tas cum lacrumis gemituque processerat. loquebatur liberius senatus; concurrebant equites Romani; Piso ille, gener meus, cui fructum pietatis suae neque ex me neque a populo Romano ferre licuit, a propinquo suo socerum suum flagitabat; omnia senatus reiciebat, nisi de me primum consules rettulissent.

Quae cum res iam manibus teneretur, et cum consules provinciarum pactione libertatem omnem perdidissent, qui, cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant, legem illi se Clodiam timere dicebant, cum hoc non possent iam diutius sustinere, initur consilium de

14-15 magno . . . maerore Schol.

1 etiam PGV: $\bar{\mathbf{n}}$ H | victoriaquae \mathbf{P}^1 || 2 domuissed \mathbf{P}^1 || 3 definisset PGV: defuisset H | evertis celerem \mathbf{P}^1 || 4 consiliis \mathbf{P}^2 GHV: consilias \mathbf{P}^1 || set P: sed GH || 5 servasset PGV: defendisset H | auctoritate GHV: auctorite P || 5-6 reliquis ... praeteritis om. H || 5 reliquis \mathbf{P}^2 GV: reliquit \mathbf{P}^1 || 7 visa est \mathbf{P}^2 GHV: visast \mathbf{P}^1 | meo \mathbf{P}^2 GHV: om. \mathbf{P}^1 | iuniis PG: iunii H || 9-20 intercessit ... retulissent om. H || 11 videretur PGV: videremur O. Mueller 3000 || 12 venerat *** lac. statuit Paul 319 cl. dom. 49 amici illi tui ..., qui se populo commiserant, ita repellebantur ut ...; qui in iudicium venerant ... damnabantur; cf. etiam dom. 50 et 108: unde repellebatur supplere proposuit A. Kl. | quod iudicium cumque PG\forall V: quodcumque iudicium \mathbf{G}^2 || 13 tulisse \mathbf{P}^2 GV: tulisset \mathbf{P}^1 || 14 confiteretur GN: conteretur \mathbf{P}^1 : conqueretur \mathbf{P}^2 B: videretur confiteri V || squalore Schol. GV: sqalore P || 16 liberius PN: liberum GV || 20 rettulissent P: retu- GV || 21 teneretur PHV: tenetur G || 21-24 et cum ... sustinere om. H || 21 et P: om. GV || et cum consules ... 22 qui cum ... 23 illi ... 24 cum hoc] et consules cum ... qui cum ... [illi] ... [cum] hoc Ortm. 422: et cum [consules] ... quicum(que) ... illi ... cum hoc Steuding 481: [et] consules cum ... qui (escebant). cum ... illi ... cum hoc Syd. 78, qui ita plenis punctis post quiescebant et dicebant positis tres enuntiationes distingui vult || 23 sententias dicerent PGV: sententiae dicerent ur Passow | ill \mathbf{P}^1 || 24 hoc \mathbf{P} GV: hane Passow

interitu Cn. Pompei. quo patefacto ferroque deprenso ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt. ex quo intellectum est non mihi absenti crevisse amicos, in ea praesertim fortuna in qua non nulli etiam quos esse putaveram non erant, sed eos voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse. nam ex novem tribunis quos tunc habueram unus me absente defluxit, qui cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus arripuit, quo magis nationis eius esse quam generis videretur. hoc igitur 70 anno magistratibus novis designatis cum omnes boni omnem spem me10 lioris status in eorum fidem convertissent, princeps P. Lentulus auctoritate ac sententia sua Pisone et Gabinio repugnantibus causam suscepit tribunisque plebis octo referentibus praestantissimam de me sententiam dixit. qui cum ad gloriam suam atque ad amplissimi benefici gratiam magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reser15 vari, tamen rem talem per alios citius quam per se tardius confici malebat.

Hoc interim tempore P. Sestius, iudices, [designatus] iter ad C. Caesarem pro mea salute suscepit. quid egerit, quantum profecerit, nihil ad causam. equidem existimo, si ille, ut arbitror, aequos nobis fuerit, nihil ab hoc profectum; sin iratior, non multum. sed tamen sedulitatem atque integritatem hominis videtis. ingredior iam in Sesti tribunatum; nam hoc primum iter designatus rei publicae causa suscepit; pertinere et ad concordiam civium putavit et ad perficiundi facultatem animum Caesaris a causa non abhorrere. abiit ille annus; respirasse homines videbantur

1 deprenso PH: deprehenso $GV \parallel 2 \cdot VIII \cdot PG$: et $VIII H \parallel 3$ tribunii $H \mid promulgaverunt <math>GV$: promulgarunt P^1 : promulgarunt $P^2H \parallel 3-10$ ex quo ... convertissent om. H | 3 intellectum est P2GV: intellectumst P1 | non (ex nona P1) mihi P1 Man.: mihi P2GV: non modo mihi Weid.3 | crevisse PGV: decrevisse Kays.: defuisse Mo.: (non) crevisse Weid.3 | 5 putaveram GV: putaverunt P | 6 tunc (in ras. P) PGV : antea Ern. : tamen Kays. || 8 quo P^2B : quos P^1GV || 9 no*vis P || 10 princeps PGV : princeps etiam H || 11 et PGV : ac H || 13-15 qui cum . . . malebat om. H || 13 beneficii PG || 14 suum GV : suum consuum PB || 16 iudices P : iudex GHV | designatus del. Ba. 89, Jac. 706 : (tribunus) designatus cod. C. Stephani, Gar. | $\cdot c \cdot \overrightarrow{GHV} : G \cdot P \parallel 18-21$ equidem . . . suscepit om. H $\parallel 19$ ab hoc $\overrightarrow{PG^2V}$: ad hoc G^1 : [ab] hoc (sc. itinere) Sh. B. 270 | iratior P : ratio $\overrightarrow{GV} \parallel 20$ ingredior . . . tribunatum del. Schue.; cf. etiam Mdv. 2 363, We. 38; quos seculus recte Maehly 46 etiam 20-21 nam . . . suscepit delenda putavit. at cf. Spengel 298: verba ingredior . . . tribunatum necessaria esse facile intelliges, si quae §§ 16-70 leguntur excursum esse, et oratorem ad tribunatum Sestii, iam §§ 13-15 indicatum, nunc demum latius exponendum redire memineris; deleas illa verba et transitus deest quo tribunatus Sestii indicetur.' cf. etiam Jac. 706 | sesti G1: sestii PG2 | 21-23 pertinere . . . abhorrere post 17 suscepit transp. Pet., post 20 videtis Ortm. 423 || 21 et PGV: om. H || 22 facultatem PGV: facilitatem H | 23 aborrere P | 23-p. 40, 4 abiit . . . perdidissemus post § 72 p. 40, 11 sustulit transp. Spengel 298, propterea quod neque tribuni pl. Kalendis Ianuariis munus inierunt neque consules ante illum diem magistratum deposuerunt. veri tamen simillimum id videtur quod J. P. V. D. Balsdon, JRS 29, 1939, 67 statuit, consulibus, si per totum annum Romae remansissent, post Idus Novembres in provincias abire licuisse | 23 abiit G: abit PHV | respirasse PGV: respirare H

nondum re, sed spe rei publicae recuperandae. exierunt malis ominibus atque execrationibus duo vulturii paludati. quibus utinam ipsis evenissent ea quae tum homines precabantur! neque nos provinciam Macedoniam cum exercitu neque equitatum in Syria et cohortis optimas perdi-72 dissemus, ineunt magistratum tribuni plebis, qui omnes se de me pro- 5 mulgaturos confirmarant. ex iis princeps emitur ab inimicis meis is quem homines in luctu inridentes Gracchum vocabant, quoniam id etiam fatum civitatis fuit ut illa ex vepreculis extracta nitedula rem publicam conaretur adrodere, alter vero, non ille Serranus ab aratro, sed ex deserto Gavi Oleli horto a calatis Gaviis in Calatinos Atilios insitus, subito no- 10 minibus in tabulas relatis nomen suum de tabula sustulit. veniunt Kalendae Ianuariae, vos haec melius scire potestis, equidem audita dico: quae tum frequentia senatus, quae expectatio populi, qui concursus legatorum ex Italia cuncta, quae virtus, actio, gravitas P. Lentuli consulis fuerit, quae etiam collegae eius moderatio de me. qui cum inimicitias 15 sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse dixisset, eas se 24 patribus conscriptis dixit et temporibus rei publicae permissurum.

Tum princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit id quod dignissimum re publica fuit, nihil de me actum esse iure, nihil more maiorum, nihil

1-2 exierunt duo vulturii paludati Schol. || 8-9 ut illa ... adrodere Schol. || 8 vepreculis ... nitedula Priscianus, GL II 107, 9 (cf. Servius Georg. 1, 181 saepe exiguus mus: nitela ... cuius Cicero meminit in Sestiana) || 9 altero vero ... aratro Schol.

1 nondum P²GHV: nondum dum P¹ | rei p. recuperandae PGHV: re p. recuperata Lb.¹ || 1-2 malis . . . execrationibus (excrat- P¹) PGHV: om. Schol. ||
1 ominibus HV: hominibus PGN || 2 plaudati H¹ | utinam PGV: ut H || 3-4
neque nos . . . perdidissemus om. H || 4 syria GV: suria P | perdedissemus P¹ ||
5 tr. pl. PGV: alii H | qui H: quod PGV | se de PH: s(a)epe GV || 6 confirmarant PGV: confirmarunt H | iis PG: is V: his H | is PGV: om. H || 7 gracchum
ex gruccum G¹) G Skutsch²: graccum PHV: Brocchum Skutsch¹: graiulum Weid.¹
10: Gracchulum A. C. Clark ap. Pet.: Dentatum Tucker || 8 fatum PH: factum
GV | vepretulis H | nitedula Schol. Prisc. PGH: nitela Serv. | rem p. Schol. H:
R·P·PV: ·p·r· G || 9-11 alter . . . sustulit om. H || 9 alter PGV: altero Schol. ||
10 Gavi Oleli horto a ego post alios: gavio laeliore a P: gavio lel*iore a (*i ex a
videtur in G: sine rasura V) GV: Gavi Oleli horreo ed. R.: Gavii Ofilii (vel Oleli vel
Ofelli vel Laeti Herm.: Ofellae R. Kl.) horto Ba. 90, Herm.³ 9, R. Kl.: Gavi horto
olitorio a Koch³ 385: Gavii Oleli rure a Mdv.² 364: Gavio laetiora in rura Maehly
44: (deserta pro-to) Gaviorum oliveti area a Koch: Gavii (vel Gaviorum vel Gavioli) oleario Wagner: Gavio olenti ore a (ut allium olere dicitur) Jeep¹ 5 | Olilli Sh.
B., Two St. 41 | calatis PGV: Galatis Mo. | gaviis P: gravis GV | calatinos P² GV:
galatinos P¹ | Atilios edd.: at illos PGV || 11 tabulas GN: tabula* (·s eras. P²:
sine ras. B) P²B: tabulis V || 12 vos... dico om. H || 13 expectatio GHV: expetatio P || 13-17 qui... permissurum om. H || 15 quae etiam P² GV: etiam quae P¹
We. 64, ut fere sit i. q. denique | qui P² GV: que P¹ | inimicitias G: inimicias P ||
16 dissensione PV: dissessione G¹: discessione G² || 17 permissurum P² GV: permissurum P² GV: permissurum P² GV: actus P¹ || 18 Cotta dixit ed. R.: coota dixit V: cotta edixit P: cotta edixit GH ||
19 actum P² GHV: actus P¹ | more P² GHV: mori P¹ | nihil³ P² GHV: hil P²

ORATIO PRO P. SESTIO 71-75

legibus; non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; de capite non modo ferri, sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum; iure iudiciisque sublatis, magna rerum permutatione inpendente 5 declinasse me paulum et spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus tempestatemque fugisse. qua re, cum absens rem publicam non minus magnis periculis quam quodam tempore praesens liberassem, non restitui me solum sed etiam ornari a senatu decere. disputavit etiam multa prudenter, ita de me illum amentissimum et profligatissimum hostem 10 pudoris et pudicitiae scripsisse quae scripsisset, iis verbis, rebus, sententiis ut, etiam si iure esset rogatum, tamen vim habere non posset. qua re me, qui nulla lege abessem, non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate oportere, hunc nemo erat quin verissime sentire diceret, set post 74 eum rogatus Cn. Pompeius adprobata laudataque Cottae sententia dixit 15 sese oti mei causa, ut omni populari concitatione defungerer, censere ut ad senatus auctoritatem populi quoque Romani beneficium erga me adiungeretur, cum omnes certatim aliusque alio gravius atque ornatius de mea salute dixisset fieretque sine ulla varietate discessio, surrexit, ut scitis, Atilius hic Gavianus; nec ausus est, cum esset emptus, intercedere; 20 noctem sibi ad deliberandum postulavit. clamor senatus, querellae, preces, socer ad pedes abiectus, ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum. creditum est; discessum est. illi interea deliberatori merces longa interposita nocte duplicata est. consecuti dies pauci omnino Ianuario mense per quos senatum haberi liceret; sed tamen actum nihil 25 nisi de me.

Cum omni mora, ludificatione, calumnia senatus auctoritas impedire-

2 ferri sed ne iudicari PGHV: iudicari sed ne ferri Schue., $Maehly\ 46\ \parallel\ 3$ fuisse PHG^2N : fuisset G^1V | perturbatorumque temporum (temporis G^1 : tempore V) PGV: perturbato undique tempore H || 3-4 ut supra distinxit $Ri.\ 275$: temporum iure... sublatis; magna vulgo || 4 iudiciisquae P^1 | permutatione PH: perturbatione $GV\ Mdv.^2\ 365$, $We.\ 64$: commutatione $Lb.^1$; $cf.\ 542$ $p.\ 25$, 24: mutatione $Herm.^5\ 7$ || 5 paulum PGV: paululum PGV: paululum PGV: non minus rem PGV: -quae P^1 : tempestamque PGV: non minus PGV: non minus PGV: non minus rem PF: PF

tur, venit tandem concilio de me agendi dies, VIII Kal. Febr. princeps rogationis, vir mihi amicissimus, Q. Fabricius, templum aliquanto ante lucem occupavit, quietus eo die Sestius, is qui est de vi reus; actor hic defensorque causae meae nihil progreditur, consilia expectat inimicorum meorum. quid? illi quorum consilio P. Sestius in iudicium vocatur 5 quo se pacto gerunt? cum forum, comitium, curiam multa de nocte armatis hominibus ac servis plerisque occupavissent, inpetum faciunt in 76 Fabricium, manus adferunt, occidunt non nullos, vulnerant multos. venientem in forum virum optimum et constantissimum, M. Cispium, tribunum plebis, vi depellunt, caedem in foro maximam faciunt, universi- 10 que destrictis gladiis et cruentis in omnibus fori partibus fratrem meum, virum optimum, fortissimum meique amantissimum, oculis quaerebant, voce poscebant, quorum ille telis libenter in tanto luctu ac desiderio mei non repugnandi, sed moriendi causa corpus optulisset suum, nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset. subit tamen vim illam nefariam 15 consceleratorum latronum et, cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset, pulsus e rostris in comitio iacuit seque servorum et libertorum corporibus obtexit vitamque tum suam noctis et fugae 77 praesidio non iuris iudiciorumque defendit. meministis tum, iudices, corporibus civium Tiberim compleri, cloacas refarciri, e foro spongiis 20 effingi sanguinem, ut omnes tantam illam copiam et tam magnificum apparatum non privatum aut plebeium, sed patricium et praetorium esse arbitrarentur.

21 (effingi) cf. Servius Aen. 8, 634 Cicero in Sestiana: spongiis sanguis effinge-batur; Isid. orig. 12, 6, 60 Cicero: effingebatur sfungiis sanguis; Corpus Gloss. Lat. V 200, 27 Cicero 'pavi [corripitur] mentum sfungia fingebant'

1 tandem PG: tamen V: om. H | concilio P¹ cf. Liv. 3, 54, 15 ea omnia ... concilio plebis acta : concilii P² GHV Herm. 5 8 cl. Liv. 10, 39, 2 concilia secreta agunt : (in) concilio Mdv^2 366, We. 40: consilio Ba. 91 cl. § 87 p. 48, 9 agebat auctoritate, agebat consilio || 2 q. fabricius ante vir transp. H | aliquanto P² GHV: aliquando P¹ || 3 de vi GHV: de ** (vi sscr. P²) P | actor PH: auctor GV sed cf. Ba. 51 || 4 defensorque P² GHV: defensorqui P¹ || 5 quorum P² GHV: corum P¹ || iudicium P² GHV: iudium P¹ || 6 se pacto PGV: se spectato H || 8-10 venientem ... faciunt om. H || 8 venientem GV: venientem** P: venientem (item) Paul 318 || 12 fortissimum ... amantissimum om. HV Ba. 92 | fortissimum meique P: fortissimum que mei G || 13 libenter PH: frequenter GV || 13-14 in tanto ... causa om. H Ern., Ba. 92 || 14 corpus optulisset (obt-PV) suum PGV: suum corpus optulisset H | nisi PHV: ni G | suam P² GHV: sum P¹ || 15 reditus P² GHV: redditus P¹ || 15-17 subit ... venisset om. H || 16 ad PG²V: a G¹ || 17 deprecandam G²: deprecandumque PG¹V: (implorandam) deprecandamque Lb.¹ | pulsus PV: pulsus tamen H: om. G | iacuit PGHV: latuit Reid ap. Holden 272 || 20 compleri G²: complere PG¹V: repleri H | refarciri e foro P² G: refarciriae foros P¹: refarciri H sed vide quod sequitur: corruptiora in V || 20-23 e foro ... arbitrarentur om. H || 20 spongiis P² GV: spongis P¹ || 21 effingi cod. C. Stephani; cf. Serv., Isid., CGL: effundi PG: effuncti V

ORATIO PRO P. SESTIO 75-78

Nihil neque ante hoc tempus neque hoc ipso turbulentissimo die cri- 36 minamini Sestium, atqui vis in foro versata est, certe; quando enim maior? lapidationes persaepe vidimus, non ita saepe, sed nimium tamen saepe gladios, caedem vero tantam, tantos acervos corporum exstructos. 5 nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die, quis umquam in foro vidit? qua ex concitatione animorum? nam ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio, culpa atque improbitate latoris commodo aliquo (proposito) imperitis aut largitione, oritur ex concertatione magistratuum, oritur sensim ex clamore primum, deinde aliqua disces-10 sione contionis, vix sero et raro ad manus pervenitur; nullo vero verbo facto, nulla contione advocata, nulla (lata) lege concitatam nocturnam seditionem quis audivit? an veri simile est ut civis Romanus aut homo 78 liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem, ne de me ferri pateretur, praeter eos qui ab illo pestifero ac perdito civi iam pridem rei 15 publicae sanguine saginantur? hic iam de ipso accusatore quaero, qui P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu et cum praesidio magno fuisse, num illo die fuerit? certe non fuit, victa igitur est causa rei publicae, et victa non auspiciis, non intercessione, non suffragiis, sed vi, manu, ferro, nam si obnuntiasset Fabricio is praetor qui se servasse de 20 caelo dixerat, accepisset res publica plagam, sed eam quam acceptam gerere posset; si intercessisset conlega Fabricio, laesisset rem publicam,

1 nihil PGV: nihilque H | criminamini PG: crimina mani V: criminationis esse in H || 2-15 atqui ... saginantur om. H || 2 atqui P: atque GV || 3 maior edd.: maiores PGV || 5 cinnano P²GV: cinano P¹ | atque PV: at G¹: aut G² || 6 qua P²: *qua P¹: aqua GV || concitatione Or.¹: concertatione PGV cf. infra lin. 8 || 8 proposito hic add. Mue.; cf. § 105 p. 56, 16 spes commodi propositi: oblato Ha.¹: proposita post largitione add. Naug.², ostentata Reid ap. Holden 181 || 9 sensim P: sensi V: sensum G || primum PGV: primo Mue. Praef. XVIII || 10 vix sero P²G: vexero P¹: vix ero V || pervenitur P²GV: perventur P¹ || 11 ⟨lata⟩ lege concitatam Ha.¹ 1451: lege concitata P: lege recitata GEV: lege ⟨promulgata⟩ concitatam Lb¹.: lege recitata concitatam Gruter || 12 simile est GV: similest P | civis P²G²: cis P¹G¹: vicis V || 13 de me ferri P: ferri de me GV || 15 saginantur GV: saguinantur P || iam PGV: etiam H || 16 magno H: magni PGV || 17 certe PH: certe certe GEV || 17-p. 44, 1 victa... laesisset om. H || 17, 18 causa ·R·P·P: causa P·R·GV || 19 obnuntiassed P¹ || Fabricio probata Madvigi (v. infra) interpretatione huius loci del. Ba. 94 || is PG: si V: del. Kimm. 55 || praetor] ·PR·G: pr V: ·P·R·P: del. Mdv.² 367 || 19-20 qui ... dixerat PGV: del. Kimm. ib.: aut qui servasset de caelo [dixerat] aut, quod iam Man. proposuerat, qui se servasse de caelo diceret Mdv.² 368: qui servasset de caelo ⟨sicut saepe irridens⟩ dixerat H. Keil 22 || 19 se GV: om. P || 21 gerere Sh. B. 270 cl. Phil. 6, 17 gessi labores; Liv. 8, 11, 6, al.: gemere PGV: gemere ⟨non⟩ Ba. 94: ⟨minus⟩ gemere Koechly¹: ⟨tamen⟩ gemere Baiter ap. Ha.¹ 1451: (qua accepta) emergere Dryander 3: reddere Koch³ 385: sanare Reid ap. Holden 183: contemmere Paul 313 cl. prov. cons. 39: gaudere vel regerere (an regere cogitarit?) Herm.⁵ 8, allii alia

sed rei publicae iure laesisset. gladiatores tu novicios pro exspectata aedilitate suppositos cum sicariis e carcere emissis ante lucem inmittas. magistratus templo deicias, caedem maximam facias, forum purges et, cum omnia vi et armis egeris, accuses eum qui se praesidio munierit, non ut te oppugnaret, sed ut vitam suam posset defendere?

Atqui ne ex eo quidem tempore id egit Sestius ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret, rem publicam administraret. itaque fretus sanctitate tribunatus, cum se non modo contra vim et ferrum sed etiam contra verba atque interfationem legibus sacratis esse armatum putaret. venit in templum Castoris, obnuntiavit consuli: cum subito manus illa 10 Clodiana in caede civium saepe iam victrix exclamat, incitatur, invadit: inermem atque inparatum tribunum alii gladiis adoriuntur, alii fragmentis saeptorum et fustibus. a quibus hic multis vulneribus acceptis ac debilitato corpore et contrucidato se abiecit exanimatus neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit, quem cum iacentem et 15 concisum plurimis vulneribus extremo spiritu exsanguem et confectum viderent, defetigatione magis et errore quam misericordia et modo ali-80 quando caedere destiterunt, et causam dicit Sestius de vi? quid ita? quia vivit, at id non sua culpa; plaga una illa extrema defuit, quae si accessisset relicuum spiritum exhausisset. accusa Lentidium; non per-20 cussit locum; male die Titio, Sabino homini Reatino, cur tam temere exclamarit occisum. ipsum vero quid accusas? num defuit gladiis, num repugnavit, num, ut gladiatoribus imperari solet, ferrum non recepit?

1 rei p. iure Sey. 1 $62: \cdot R \cdot P \cdot$ iure (iurae P) PG: rem p. iure $vulgo: [\cdot R \cdot P \cdot]$ iure Wunder; at cf. Mdv. 2368: tribunicio iure Pet. 270 | tu novicios P: uno victos GV: tu H sed vide quod sequitur | 1-2 novicios . . . aedilitate om. H | 2 suppositos PGV: supponas H | emissis PH : emissi GV | inmittas PGV : in forum immittas H | 3 deicias V : dei*cias P : descias G : eicias H | purges PGHV : spurces Man. : (ferro) purges $Probst\ 354$: perturbes $Paul\ 314$: impugnes $Dryander\ 4\parallel 4$ et $PGV:om.\ H\mid$ munierit P^2GHV : munierat $P^1\parallel 5$ defendere P^2GHV : defendere $P^1\parallel 6$ atqui ne ex Naug.²: atqui ex P: atque ex GV: ex H | quidem PGV: autem H || 7 foro S: foro tuo PGHV: foro tum Naug.²: foro dum Mdv.² 368: foro cum Gar.: foro tu\(\phi\)\(\phi\)\(\phi\)\(\text{t}\)\(\phi\ bus (a q-in ras.) $P \mid ac PGHV : del. Gar. \parallel 16$ extremo $PGHV : \langle in \rangle$ extremo Sh. B. 271 cl. fin. 2, 99. tamen cf. Phil. 9, 2 non recusavit quo minus vel extremo (extremo V: in extremo D) spiritu, si quam opem rei p. ferre posset, experiretur \parallel 17 defetigatione PH: defatigatione (-cione V) $GV \mid$ magis PHV: om. $G \mid$ 18 dicit PHV: $\operatorname{ad\overline{t}}$ (i. e. adicit) G || 19 at \mathbf{P}^2 G : ad \mathbf{P}^1 V : et \mathbf{H} || 20 relicuum \mathbf{P} : reliquum $\mathbf{G}\mathbf{H}\mathbf{V}$ || 21 locum PGHV: totum Eb. | maledic titio P: maledic tito G2: male*dictio (sine ras. V) G¹V: maledicito H | sabino PG: salimo V: om. H Url. 2 153 | temere P cf. Cael. 64 ubi temere et ante tempus synonyma sunt: tempore GEHV | exclamarit P: exclamaret GHV || 22 ipsum P^2 GHV: ipsum ipsum P^1 || 23 repugnavit PGEHV: repudiavit Naug. 2 | ut... solet PGHV: del. E. F. Eberhard ap. Eb., Kimm. 45

ORATIO PRO P. SESTIO 78-82

An haec ipsa vis est, non posse emori? an illa, quod tribunus plebis 38 templum cruentavit? an quod, cum esset ablatus primumque resipisset, non se referri jussit? ubi est crimen? quid reprehenditis? hic quaero, judi- 81 ces: si illo die gens ista Clodia quod facere voluit effecisset, si P. Sestius, 5 qui pro occiso relictus est, occisus esset, fuistisne ad arma ituri? fuistisne vos ad patrium illum animum maiorumque virtutem excitaturi? fuistisne aliquando rem publicam a funesto latrone repetituri? an etiam tum quiesceretis, cunctaremini, timeretis, cum rem publicam a facinerosissimis sicariis et a servis esse oppressam atque conculcatam videretis? cuius 10 igitur mortem ulcisceremini, si quidem liberi esse et habere rem publicam cogitaretis, de eius virtute vivi quid vos loqui, quid sentire, quid cogitare, quid iudicare oporteat, dubitandum putatis? at vero ipsi illi parricidae, 82 quorum ecfrenatus furor alitur inpunitate diuturna, adeo vim facinoris sui perhorruerunt ut, si paulo longior opinio mortis Sesti fuisset, Grac-15 chum illum suum transferendi in nos criminis causa occidere cogitarint. sensit rusticulus non incautus - neque enim homines nequam tacere potuerunt - suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; mulionicam paenulam arripuit, cum qua primum Romam ad comitia venerat; messoria se corbe contexit, cum quaererent alii Nu-20 merium, alii Quintium, gemini nominis errore servatus est. atque hoc scitis omnes, usque adeo hominem in periculo fuisse quoad scitum est Sestium vivere, quod ni esset patefactum paulo citius quam vellem, non illi quidem morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos

18 mulionicam paenulam Priscianus, GL II 70,7 \parallel 19 messoria . . . contexit Servius Georg. 1, 165; cf. de dubiis nominibus, GL V 574, 11 corbes messorias

putabant, sed acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere mi-83 nuissent, ac si tum P. Sestius, iudices, in templo Castoris animam quam vix retinuit edidisset, non dubito quin, si modo esset in re publica senatus, si maiestas populi Romani revixisset, aliquando statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur. nec vero illorum quisquam quos 5 a maioribus nostris morte obita positos in illo loco atque in rostris conlocatos videtis esset P. Sestio aut acerbitate mortis aut animo in rem publicam praeponendus; qui cum causam civis calamitosi, causam amici, causam bene de re publica meriti, causam senatus, causam Italiae, causam rei publicae suscepisset, cumque auspiciis religionique parens ob- 10 nuntiaret quod senserat, luce palam (a) nefariis pestibus in deorum hominumque conspectu esset occisus sanctissimo in templo, sanctissima in causa, sanctissimo in magistratu, eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet, cuius mortem ornandam monumento sempiterno 39 putaretis? 15

'Homines' inquit 'emisti, coegisti, parasti.' quid uti faceret? senatum opsideret, civis indemnatos expelleret, bona diriperet, aedis incenderet, tecta disturbaret, templa deorum immortalium inflammaret, tribunos plebis ferro e rostris expelleret, provincias quas vellet, quibus vellet, venderet, reges appellaret, rerum capitalium condemnatos in liberas civitates per legatos nostros reduceret, principem civitatis ferro opsessum teneret? haec ut efficere posset, quae fieri nisi armis oppressa re publica nullo modo poterant, idcirco, credo, manum sibi P. Sestius et copias comparavit. 'at nondum erat maturum, nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat.' pulsi nos eramus non omnino ista 25 manu sola, sed tamen non sine ista; vos taciti maerebatis. captum erat forum anno superiore, aede Castoris tamquam arce aliqua (a) fugitivis

1 acerbissimi GHV: acervissimi P | grato quodam sceleris infamiam inter infamiam et grato del. P² | grato PGV: gracco H | scelere P²GHV: sceleri P¹ | minuissent P²GHV: minuisset P¹ || 4 statua HG²: statum PG¹V || 6 morte obita PGHV: det. Paul 328 || 7 acerbitate GV: acervitate PH || 7-8 animo in rem p. PGV: in rem p. animo H || 9 causam¹ . . . meriti] causam italiae bene causam rei p. meriti suscepisset H | causam¹ PGV: del. Eb. propterea quod meriti voce viri caret nec pro substantivo usurpatur. sed cf. sen. 23; pop. 22; Kimm. 29, Mue. Praef. XIX | senatus PGV: senatoris H || 11 a H: om. PGV || 13 quisquam PGV: quisnam H || 16 uti PG¹HV: utique G² || 17 opsideret P: ob- H: possideret GV | indemnatos GV: indennatos H: indenatos P²: indenatus P¹ || 19 e rostris H: frostris P: rostris GV || 20-21 in liberas . . . reduceret om. H || 21 nostros GV: nostros***P: nostros (vi) Paul 318 | redduceret Zie. 179 || 24-p. 47, 6 nondum¹ . . . nulla om. H || 24 ipsa GV: ipsa***P || 26 m(a)erebatis GEV: maereba in fine versus P: maerebamini B Herm. 11, quod exstant ap. Ciceronem verba quae deponentem formam cum activa promiscuam habent || 27 anno superiore PGV: del. Koch; sed cf. Schroe. 13, Kimm. 29 | aede G²: ade PG¹V | a edd.

ORATIO PRO P. SESTIO 82-87

occupata; silebatur. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore, concursu, vi, manu gerebantur; perferebatis. magistratus templis pellebantur, alii omnino aditu ac foro prohibebantur; nemo resistebat. gladiatores ex praetoris comitatu conprensi, in senatum introducti, confessi, in vincla coniecti a Milone, emissi a Serrano; mentio nulla. forum corporibus civium Romanorum constratum caede nocturna; non modo nulla nova quaestio, sed etiam vetera iudicia sublata. tribunum plebis plus viginti vulneribus acceptis iacentem moribundumque vidistis; alterius tribuni plebis divini hominis — dicam enim quod sentio et quod mecum sentiunt omnes — divini, insigni quadam, inaudita, nova magnitudine animi, gravitate, fide praediti, domus est oppugnata ferro, facibus, exercitu Clodiano.

Et tu hoc loco laudas Milonem et iure laudas, quem enim unquam vi- 40 rum tam immortali virtute vidimus? qui nullo praemio proposito praeter 15 hoc, quod iam contritum et contemptum putatur, iudicium bonorum, omnia pericula, summos labores, gravissimas contentiones inimicitiasque suscepit, qui mihi unus ex omnibus civibus videtur re docuisse, non verbis, et quid oporteret a praestantibus viris in re publica fieri et quid necesse esset: oportere hominum audacium, evorsorum rei publicae, 20 sceleri legibus et iudiciis resistere; si leges non valerent, iudicia non essent, si res publica vi consensuque audacium armis oppressa teneretur, praesidio et copiis defendi vitam et libertatem necesse esse, hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis, et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis, adiit ad rem publicam tribunus plebis Milo - de 87 25 cuius laude plura dicam, non quo aut ipse haec dici quam existimari malit aut ego hunc laudis fructum praesenti libenter inpertiam, praesertim cum verbis consequi non possim, sed quod existimo, si Milonis causam accusatoris voce conlaudatam probaro, vos in hoc crimine parem

2 gerebantur $\mathbf{PG^2V}$: gerebatur $\mathbf{G^1}$ | perferebatis \mathbf{G} : perferrebatis \mathbf{P} : perferebatur \mathbf{V} || 3 templis \mathbf{PGV} : templo $Pluyg.^2$ 140 || 5 a milone emissi \mathbf{G} : a milonaemissi \mathbf{P} : corruptiora in \mathbf{V} || 6 forum \mathbf{PGV} : cum forum \mathbf{H} | constratum \mathbf{PGV} : esset constratum \mathbf{H} || 8 viginti \mathbf{GHV} : $\mathbf{XX \cdot P}$ | acceptis \mathbf{H} : acceptisits \mathbf{PGV} | moribundum-quae \mathbf{P} || 9 vidistis \mathbf{GHV} : videstis \mathbf{P} || 10 omnes divini \mathbf{PGHV} : omnes boni $\boldsymbol{\zeta}$ ap. $Or.^1$, quod, si quid mutandum sit, prob. A. Kl.: omnes cod. Parisinus 7779: divini in parenth. inclusit He. 70 ut legatur divini hominis — dicam enim quod sentio: divini —, insigni quadam . . . magnitudine animi . . praediti: prius 9 divini del. Mo., $Koch^3$ 385. at cf. Pet. qui cf. Vat. 19 cogitaris . . . cogitarisne parenthesi intercedente || 15 contemptum $\mathbf{P^2}$ \mathbf{GHV} : contemtum $\mathbf{P^1}$ | iudicium (-tium $\mathbf{PG^2}$) $\mathbf{PHG^2V}$: iuditorum $\mathbf{G^1}$ || 18 et 1 cod. C. Stephans; cf. $Mdv.^2$ 370: sed \mathbf{PGV} : om. \mathbf{H} || 19 necesse esset \mathbf{HBV} : necesset \mathbf{PG} || 20 sceleri \mathbf{PGV} : sceleribus \mathbf{H} | $\langle \mathbf{si} \rangle$ iudicia $Lb.^1$; at cf. A. Kl. || 21 consensuque \mathbf{GH} : consensique \mathbf{P} : consensu \mathbf{V} | oppressa \mathbf{P} || \mathbf{EV} || 23 et \mathbf{EV} || \mathbf{EV} || \mathbf{EV} || \mathbf{EV} || \mathbf{EV} || \mathbf{EV} || 24 tr. pl. \mathbf{PGHV} : del. \mathbf{Ba} . $\mathbf{100}$ || 26 inpertiam (imp- \mathbf{GV}) $\mathbf{PGH^2V}$: impericiam $\mathbf{H^1}$ || 28 voce $\mathbf{PHG^2V}$: om. $\mathbf{G^1}$ | conlaudatam (coll- $\mathbf{HG^2}$) $\mathbf{PHG^2V}$: collaudatum $\mathbf{G^1}$

Sesti causam existimaturos — adiit igitur T. Annius ad causam rei publicae sic ut civem patriae recuperare vellet ereptum. simplex causa, constans ratio, plena consensionis omnium, plena concordiae. collegas adiutores habebat; consulis alterius summum studium, alterius animus paene placatus, de praetoribus unus alienus, senatus incredibilis voluntas, equitum Romanorum animi ad causam excitati, erecta Italia. duo soli erant empti ad impediendum; qui si homines despecti et contempti tantam rem sustinere non potuissent, se causam quam susceperat nullo labore peracturum videbat. agebat auctoritate, agebat consilio, agebat per summum ordinem, agebat exemplo bonorum ac fortium civium; 10 quid re publica, quid se dignum esset, quis ipse esset, quid sperare, quid maioribus suis reddere deberet, diligentissime cogitabat.

Huic gravitati hominis videbat ille gladiator se, si moribus ageret, parem esse non posse; ad ferrum, faces, ad cotidianam caedem, incendia, rapinas se cum exercitu suo contulit; domum oppugnare, itineribus octurrere, vi lacessere et terrere coepit. non movit hominem summa gravitate summaque constantia; sed quanquam dolor animi, innata libertas, prompta excellensque virtus fortissimum virum hortabatur vi vim oblatam praesertim saepius ut frangeret et refutaret, tanta moderatio fuit hominis, tantum consilium, ut contineret dolorem neque eadem se re 20 ulcisceretur qua esset lacessitus, sed illum tot iam in funeribus rei publicae exultantem ac tripudiantem legum, si posset, laqueis constringeret. 89 descendit ad accusandum. quis umquam tam proprie rei publicae causa, nullis inimicitiis, nullis praemiis, nulla hominum postulatione aut etiam opinione id eum umquam esse facturum? fracti erant animi hominis; hoc 25 enim accusante pristini illius sui iudici turpitudinem desperabat. ecce tibi consul, praetor, tribunus plebis nova novi generis edicta proponunt,

15-p. 53, 20 -nare itineribus . . . multitudo L

1 existimaturos PHV : existimatis G \parallel 1-9 adiit . . . videbat om. H \parallel 1 rei p. edd. : RP· (Rp V) GV : re P. P \parallel 2 ereptum Pantagathus : e re P. tum P : hoc (h scr. G) rei p. tum GV : e re p. \langle erep \rangle tum He. 71 \parallel 3 omnium P : omium G \parallel 3-4 collegas adiutores habebat post 6 Italia transp. Paul 32 \parallel 7 soli P : soceri GV \parallel 8 potuissent P : possent GV \parallel 9-12 agebat 1 . . . cogitabat subiecta verbis § 89 p. 49, 2-3 quid ageret . . . natus una cum his post § 92 p. 50, 13 conparando transp. H \parallel 11 ipse esset PGV : esse ipse esset H \parallel 12 deberet PGV : deberent H \parallel 13-p. 49, 2 huic . . . liceat om. H \parallel 14 ad ferrum faces P2GV : om. P1 : ad ferrum, \langle ad \rangle faces edd. vett. \parallel 15 rapinas P2GV : rapina P1 \mid occurrer PL2GV : occurre L1 \parallel 16 hominem LGV : homininem P \parallel 17 quanquam G : quam-P : quaquam L \parallel 18 hortabatur (or-L1) PL1GV : hortabantur L2 \mid vi vim PGV : vicum L1 : vim L2 \mid oblatam PLG2 : ablatam G1V \parallel 19 refutaret PL2GV : reputaret L1 \parallel 20 se re PL : re se G : res V \parallel 21 funerbus P1 \parallel 23 tam LP2GV : om. P1 \parallel 25 eum umquam Lb2 : eumquam P1L1 : numquam V : umquam (un-L2) P2L2G \mid fracti PL2GV : facti L1 \parallel 26 iudicii L : iuditii PG \parallel 27 proponunt LP2GV : pronunt P1

ORATIO PRO P. SESTIO 87-91

ne reus adsit, ne citetur, ne quaeratur, ne mentionem omnino cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat! quid ageret vir ad virtutem, dignitatem, gloriam natus vi sceleratorum hominum conroborata, legibus iudiciisque sublatis? cervices tribunus plebis privato, praestantissimus vir profligatissimo homini daret an causam susceptam abiceret an se domi contineret? et vinci turpe putavit et deterreri et latere. perfecit ut, quoniam sibi in illum legibus uti non liceret, illius vim neque in suo neque in rei publicae periculo pertimesceret.

Quo modo igitur hoc in genere praesidi conparati accusas Sestium, ⁴²
ocum idem laudes Milonem? an qui sua tecta defendit, qui ab aris, focis
ferrum flammamque depellit, qui sibi licere volt tuto esse in foro, in
templo, in curia, iure praesidium comparat; qui volneribus, quae cernit
cotidie toto corpore, monetur ut aliquo praesidio caput et cervices et
iugulum ac latera tutetur, hunc de vi accusandum putas? quis enim 91
nostrum, iudices, ignorat ita naturam rerum tulisse ut quodam tempore
homines nondum neque naturali neque civili iure descripto fusi per agros
ac dispersi vagarentur tantumque haberent quantum manu ac viribus per
caedem ac vulnera aut eripere aut retinere potuissent? qui igitur primi
virtute et consilio praestanti extiterunt, ii perspecto genere humanae
docilitatis atque ingeni dissupatos unum in locum congregarunt eosque
ex ecferitate illa ad iustitiam atque ad mansuetudinem transduxerunt.

1 adsit LP²GV: atsit P¹ || 2 iudicum PL²GV: iudicium L¹ | liceat PGV: liceret (sed at supra -et scr. L¹)L || 2-3 quid . . . natus ad § 92 transp. H; v. supra § 87 p. 48, 9-12 || 2 quid PLGV: nam quid H | virtutem PLGV: om. H || 3 gloriam PLG: et gloriam H: corruptiora in V || 3-8 vi . . . pertimesceret om. H || 3 vi sceleratorum PGV: vis ceratorum L | conroborata P: conroboratas (corr-GV) LGV || 4 praestantissimus vir PL²: prestantissim vir L¹: praestantissimum virum GV || 5 susceptam PGV: supceptam L | abiceret Ruhnken, Mnem. 3, 1854, 232: adfligeret (aff-GV) PLGV || 6 et latere. perfecit Mdv.² 371: etiam eripere eicit P¹: etiam eripi recicit (reicit L²) P²L²: etiam eripere elegit L¹GV: et clam eripi: id egit Pet.¹ 270: et clam (se) eripere, ita (effecit pro ita A. Kl.) Oehler, A. Kl., alii alia sed ita ut tria membra, cervices . . . daret, causam . . . abiceret, se domi contineret, quibus respondent tria verba, vinci, deterreri, latere, aut aliter coniunxerint (e. g. Sey.¹ 63) aut ad duo redacta reddiderint (e. g. Ri. 275) || 9 igitur PLGV: om. H | hoc in PLGV: in hoc H | praesidi conparati del. Pluyg.¹ 335; at cf. Kimm. 30 | praesidi L¹: pr(a)esidii PL²GH | accusas GHV: accussas PL || 11 flammamque LGHV: flamamque P | licere PL²GHV: om. L¹ || 12 iure . . comparat del. Ortm. 425; sed cf. Kimm. 30 | iure PL²: in re GV: iuria L¹: qui iure H || 14 de vi PLH: de via GV || 15 ut LP²GHV: om. P¹ || 17 vagarentur PGHV: vacarentur L || 18 qui PL²GHV: quid L¹ || 19 consilio LP²GHV: consio P¹ || ii PLG: hi H: ut V || 20 ingenii PLGH | dissupatos PL²: dissi-H: disputatos LG¹V: disparatos G² || 20,21 eosque***ex eefferitate P: eosque aut et (fort. ex legendum) hace feritate L: eosque et ex feritate G: eosque ut ex veritate V: eosque ex feritate H || 21 illa PL²H: illa* G: illam L¹V || ad² PLGV: om. H | transduxerunt PLGV: transtulerunt H

tum res ad communem utilitatem, quas publicas appellamus, tum conventicula hominum, quae postea civitates nominatae sunt, tum domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, invento et divino iure et humano 92 moenibus saepserunt. atque inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis. horum utro uti 5 nolumus, altero est utendum. vim volumus extingui, ius valeat necesse est, id est iudicia, quibus omne ius continetur. iudicia displicent aut nulla sunt, vis dominetur necesse est. hoc vident omnes; Milo et vidit et fecit, ut ius experiretur, vim depelleret. altero uti voluit, ut virtus audaciam vinceret; altero usus necessario est, ne virtus ab audacia vinceretur. eademque ratio fuit Sesti, si minus in accusando — neque enim per omnis fuit idem fieri necesse — at certe in necessitate defendendae salutis suae praesidioque contra vim et manum conparando.

O di immortales! quemnam ostenditis exitum nobis, quam spem rei publicae datis? quotus quisque invenietur tanta virtute vir qui optimam 15 quamque causam rei publicae amplectatur, qui bonis viris deserviat, qui solidam laudem veramque quaerat? cum sciat duo illa rei publicae

publicas (puplicas H) appellamus PLH: appellamus publicas GV || 2 nominat(a)e sunt PGV: nominatatae sunt L: nominaverunt H: nominatae sunt (instituerunt) Mdv.² 372; sed cf. Kimm. 30 || 3 iure et (ex iuret P²: iurae et L) humano PLGV: et humano iure H || 4 (ut) moenibus Rau 2, 90, Gigante: (tamquam) moenibus Ba. 102: [moenibus] F. Schoell ap. Kimm. 30 cl. Caec. 75: (institutis et) moenibus Jac. 710 || s(a)epserunt PL²GHV: saeperunt L¹ || perpolitam PL²H: perpopuli am L¹: per publicolam GV || 5 tam PLGV: tamen H || atque PL²GV: aque L¹: et H || 6 nolumus S Mdv.² 373: nolimus PLGHV pro indicativo prob. A. Kl. cl. Verg. buc. 7, 23 si non possimus omnes; Sen. contr. 2, 5, 11 negare non possimus; Suet. Aug. 87, 2' simus' quo usus est Augustus pro 'sumus'; Mar. Vict. GL VI 9, 5 Messala, Brutus, Agrippa pro 'sumus' 'simus' (scripserunt). cf. etiam Plaut. Stich. 434 rivales sumus (simus P). coniunctivum intellegit Gaffiot 132 || altero est GHV: alterost P¹L²: altero L¹ | valeat PL²GV:? L¹: com. H || 7 continetur LGHV: contintinetur P || 9 ut... depelleret del. Pluyg.¹ 334 cl. § 86 hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis, et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis || ut ius PL²GH: utit L¹: ut V || voluit PLH: noluit GV || 10 vinceret PL²GHV: unceret L¹ | necessario est LGHV: necessariost P || 11 sesti (-tii L¹G) PL¹G: p. sestii L² vel L³H || 12 fieri necesse PLGV: necesse fieri H | at PLG: ut H: aut V || defendend(a)e PLHG²V: defendente G¹ || 13 contra PL²GHV: cotra L¹ | conparando (con-P) PL²GV: comportarando L¹: comparato H || post comparato in H insequentur verba ex §§ 87 et 89 excerpta. v. supra ad § 87 p. 48, 9-12 || 14 di PL: dii GHV || quemnam P²GV: quennam P¹L²: quonnam L¹: qua misericordia H¹: quem iam H² mg. || exitum HG²: exitium LP²G¹V: exitimum P¹ || 15 quotus PLGV: quot H || quisque PL²H: quisquam L¹GV || 16-17 amplectatur . . . rei p. om. P¹, quae duobus versibus compressa, amplectatur . . . solidā /| laudem . . rei p., extremae columnae subiecit P² || 17-p. 51, 20 cum sciat . . Milo

paene fata, Gabinium et Pisonem, alterum haurire cotidie ex beatissimis atque opulentissimis Syriae gazis innumerabile pondus auri, bellum inferre quiescentibus, ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat, villam aedificare in oculis 5 omnium tantam, tugurium ut iam videatur esse illa villa quam ipse tribunus plebis pictam olim in contionibus explicabat, quo fortissimum ac summum civem in invidiam homo castus ac non cupidus vocaret; al- 94 terum Thracibus ac Dardanis primum pacem maxima pecunia vendidisse. deinde, ut illi pecuniam conficere possent, vexandam iis Macedoniam et 10 spoliandam tradidisse, eundemque bona creditorum, civium Romanorum, cum debitoribus Graecis divisisse, cogere pecunias maximas a Dyrrachinis, spoliare Thessalos, certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse neque tamen ullo in publico aut religioso loco signum aut tabulam aut ornamentum reliquisse: illos sic inludere quibus omne sup-15 plicium atque omnis iure optumo poena debetur, reos esse hos duos quos videtis. omitto iam Numerium, Serranum, Aelium, quisquilias seditionis Clodianae; sed tamen hi quoque etiam nunc volitant, ut videtis, nec, dum vos de vobis aliquid timebitis, illi unquam de se pertimescent.

Nam quid ego de aedile ipso loquar, qui etiam diem dixit et accusavit 95 de vi Milonem? neque hic tamen ulla unquam iniuria adducetur ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; sed qui haec vident adulescentes quonam suas mentes conferent? ille qui monumenta publica, qui aedes sacras, qui domos inimicorum suorum oppugnavit, excidit, incendit, qui stipatus semper sicariis, saeptus ar-

1 fata PL^2G : facta L^1V | alterum PL^2G : alter V:om. L^1 | beatissimis $Kiessling\ cl.\ Hor.\ carm.\ 1,\ 29,\ 1$ beatis nunc Arabum invides gazis: pecatissimis P^1L^1 : pacatissimis P^2L^2G : paratissimis $Herm.^2\ 446$: pacatissimae (atque opulentissimae) Heine: optatissimis Busche: pacatissimis $\langle gentibus \rangle\ Syd.^2\ 158\ \|\ 2\ gazis\ P^2G$: gasis $V: gazzis\ P^1L:$ populis vel gentibus $Ri.\ 275\ cl.\ dom.\ 23$; $prov.\ cons.\ 15\ \|\ 3\ quiescentibus\ PLGV:$ quietis gentibus $Weid.^1\ 10\ \|\ 4\ profundat\ L^2:$ profundant $PL^1G^2:$ profundunt G^1V | villam $P^2L^2G^2:$ ullam $P^1:$ illam L^1G^1V | 5 videatur $PL^2G^2:$ videantur L^1 || 6 quo $PL^2G^2:$ qui L^1 || 7 summum $PG^2:$ sumum L || 8 thracibus $PL^1:$ tra- L^2G^2V | dardanis $PL^2G^2V:$ dardinis L^1 || 9 ut $PLG^2V:$ om. G^1 || 10 eundemquae P^1 || 11 divisise P^1 || 12 certam $ach(a)eis\ PG^2V:$ certamachaeis L | pecuniam $P^2L^2G^2V:$ pecunias P^1L^1 || 14 illos $Ha.^1;$ of. $We.\ 64:$ hos $P^2G^2V:$ hoc $P^1L:$ securos $Syd.^2\ 158$ | sie $PG^2V:$ illam $P^1L^2G^2V:$ quisqueillas P^1L^1 || 17 etiam nunc LG: etiannunc P | nec $PL^2:$ ne L^1G^2V || 18 timebitis $P^1L^1:$ timetis $P^2L^2G^2V:$ pertimescent $Naug.^2:$ pertimescunt PLG^2V || 19 (a)edile $PL^1G^1V:$ aedili L^2G^2 | loquar $PL^2G^2V:$ loquor L^1 | diem $PL^2:$ om. L^1G^2V || 20 ulla $L^1P^2(\beta):$ nulla $P^1BL^2:$ illa G^1V | adducetur H: adduceretur $S^1G^2V:$ quoniam S^1L^1 | conferent $S^1G^2V:$ hor $S^1G^2V:$ and $S^2G^2V:$ hor $S^1G^2V:$ and $S^2G^2V:$ hor $S^2G^2V:$ and $S^2G^2V:$ hor $S^2G^2V:$ and $S^2G^2V:$ hor $S^2G^$

7 BT Cicero 22 51

matis, munitus indicibus fuit, quorum hodie copia redundat, qui et peregrinam manum facinerosorum concitavit et servos ad caedem idoneos emit et in tribunatu carcerem totum in forum effudit, volitat aedilis, accusat eum qui aliqua ex parte eius furorem exultantem repressit; hic qui se est tutatus sic ut in privata re deos penatis suos, in re publica iura 5 tribunatus atque auspicia defenderet, accusare eum moderate a quo ipse 96 nefarie accusatur per senatus auctoritatem non est situs. nimirum hoc illud est quod de me potissimum tu in accusatione quaesisti, quae esset nostra 'natio optimatium'; sic enim dixisti. rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum nec mihi difficilem ad perdocendum; de qua pauca, 10 iudices, dicam, et, ut arbitror, nec ab utilitate eorum qui audient, nec ab officio vestro, nec ab ipsa causa P. Sesti abhorrebit oratio mea.

Duo genera semper in hac civitate fuerunt eorum qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; quibus ex generibus alteri se populares, alteri optumates et haberi et esse voluerunt. qui 15 ea quae faciebant quaeque dicebant multitudini iucunda volebant esse, populares, qui autem ita se gerebant ut sua consilia optumo cuique pro- 97 barent, optumates habebantur. quis ergo iste optumus quisque? numero, si quaeris, innumerabiles, neque enim aliter stare possemus; sunt principes consili publici, sunt qui eorum sectam sequontur, sunt maximorum 20 ordinum homines, quibus patet curia, sunt municipales rusticique Romani, sunt negoti gerentes, sunt etiam libertini optumates. numerus, ut dixi, huius generis late et varie diffusus est; sed genus universum, ut tollatur error, brevi circumscribi et definiri potest. omnes optumates

22 negotii gerentes Arusianus Messius, GL VII 475, 24

sunt qui neque nocentes sunt, nec natura inprobi ac furiosi, nec malis domesticis inpediti. est igitur ut ii sint, quam tu 'nationem' appellasti, et qui integri sunt et sani et bene de rebus domesticis constituti. horum qui voluntati, commodis, opinionibus in gubernanda re publica serviunt, 5 defensores optumatium ipsique optumates gravissimi et clarissimi cives numerantur et principes civitatis. quid est igitur propositum his rei 98 publicae gubernatoribus quod intueri et quo cursum suum derigere debeant? id quod est praestantissimum maximeque optabile omnibus sanis et bonis et beatis, cum dignitate otium. hoc qui volunt, omnes optumates, qui efficiunt, summi viri et conservatores civitatis putantur. neque enim rerum gerendarum dignitate homines eeferri ita convenit ut otio (non) prospiciant, neque ullum amplexari otium quod abhorreat a dignitate.

Huius autem otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra, 46 quae tuenda principibus et vel capitis periculo defendenda sunt: religiones, auspicia, potestates magistratuum, senatus auctoritas, leges, mos maiorum, iudicia, iuris dictio, fides, provinciae, socii, imperi laus, res militaris, aerarium. harum rerum tot atque tantarum esse defensorem 99 et patronum magni animi est, magni ingeni magnaeque constantiae. et-20 enim in tanto civium numero magna multitudo est eorum qui aut propter metum poenae, peccatorum suorum conscii, novos motus convorsionesque rei publicae quaerant, aut qui propter insitum quendam animi furo-

nec natura inprobi (im-GH: probi L) PLGH: nec improbi V: del. Paul 323 | ac A. Kl.; cf. § 99 lin. 22 qui propter insitum quendam animi furorem: nec PL GHV: aut Koechly¹; ita oratio trimembris, quae etiam lin. 3, §§ 98 lin. 8-9, 99 p. 53, 20-54, 2 apparet, satis eleganter servatur: priora duo membra, qui neque nocentes sunt nec natura inprobi, quodam modo arte inter se cohaerere putant Koch et Nisbet 336 (hic etiam caesuram post inprobi deprehendit); quibus tamen ita in unum redactis quid in sequentibus tribus locis respondeat haereo || 2 est (ē scr. P) igitur PL²(?): esto igitur L¹GHV: e B: efficitur Ba. 109: sequitur Mdv.² 374: en igitur Jeep¹ 6 | ii PG: hii LV: hi H | sint PL²GHV: sunt L¹ || 3 et qui PLGHV Baehrens 536 cl. Cat. 1, 21; Caec. 9. cf. etiam Att. 3, 6 et ut in Epiro (pro ut et in Epiro); 3, 4 ne et Sicca (pro et ne Sicca): qui et Man.: qui Mdv.² 376 | <et boni) et sani propler 1 inprobi concinnitatis causa Ri. 271 || 4 opinionibus Ha.¹: opinis PLG¹V: optimis G²: opinioni H: opibus Jac. 712: disciplinis Syd.² 159 || 5 optumates gravissimi] cf. § 138 p. 73, 10 optumatium principes et We. 66: optumates, gravissimi distinxit Or.² || 6 quid PL²GHV: quid L¹ | propositum PGHV: prepositum L | his PGHV: is L || 7 quo PL²GHV: quid L¹ | derigere P: dirigere LGHV || 8 omnibus PLGV: om. H || 10 civitantis L¹ || 11 ecferri P¹L²G²: haec ferri L¹: eff- H: et ferri P²G¹V || 12 non S Naug.¹ P³: om. P³BLGHV || abhorreat Naug.¹ P³: abhorret P³BLGHV || 14 huius LP²GHV: hius P¹ | haec¹ PLGV: hic H || 16 magistratuum LP²GHV: magistratum PLHG²V: aerarum G¹ || 19 patronum PL²GHV: patrorum L¹ | magnaequae L¹ || 19-p. 54, 7 etenim . . . dignitatis om. H || 20 civitum P²L²G: cium P¹: tium L¹ | post multitudo deficit L | multitudo est GV: multitudost P || 21 paenae PG || peccatorum suorum consoii del. Hartman || convorsionesque P²: -quae P¹: conversionesque G || 22 animi PGV: animis Lb.¹

7*

rem discordiis civium ac seditione pascantur, aut qui propter inplicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare. qui cum tutores sunt et duces suorum studiorum vitiorumque nacti, in re publica fluctus excitantur, ut vigilandum sit iis qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt, enitendumque omni scientia ac diligentia ut 5 conservatis iis quae ego paulo ante fundamenta ac membra esse dixi 100 tenere cursum possint et capere oti illum portum et dignitatis. hanc ego viam, iudices, si aut asperam atque arduam aut plenam esse periculorum aut insidiarum negem, mentiar, praesertim cum id non modo intellexerim semper, sed etiam praeter ceteros senserim.

10

Maioribus praesidiis et copiis oppugnatur res publica quam defenditur, propterea quod audaces homines et perditi nutu impelluntur et ipsi etiam sponte sua contra rem publicam incitantur, boni nescio quo modo tardiores sunt et principiis rerum neglectis ad extremum ipsa denique necessitate excitantur, ita ut non numquam cunctatione ac tarditate, dum 15 101 otium volunt etiam sine dignitate retinere, ipsi utrumque amittant. propugnatores autem rei publicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt, si timidiores, desunt; permanent illi soli atque omnia rei publicae causa perferunt qui sunt tales qualis pater tuus, M. Scaure, fuit, qui a C. Graccho usque ad Q. Varium seditiosis omnibus restitit, quem num- 20 quam ulla vis, ullae minae, ulla invidia labefecit, aut qualis Q. Metellus, patruus matris tuae, qui cum florentem hominem in populari ratione, L. Saturninum, censor notasset cumque insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset cumque in eam legem quam non iure rogatam iudicarat iurare unus noluisset, de civitate maluit quam de 25 sententia demoveri, aut, ut vetera exempla, quorum est copia digna huius imperi gloria, relinquam, neve eorum aliquem qui vivont nominem, qualis nuper Q. Catulus fuit, quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit unquam de suo cursu aut spe aut metu demovere.

Haec imitamini, per deos inmortalis, qui dignitatem, qui laudem, qui 30

21-26 (Q. Metellus . . . demoveri) cf. Val. Max. 3, 8, 4

3 tutores PG: corores V: auctores ed. Asc. \parallel 5 depoposcerunt G: deposcerunt PV | 7 otii PG | 9 aut PGHV : atque Gar.; cf. Mdv. 2 353 : et Kays. | 11 oppugnatur PH: oppugnantur GV | res p. quam defenditur PH: om. GV || 12 et ipsi P^2H : et ipse P^1 : sed ipsi GV || 14 neglectis GHV: neclectis P || 15 ita ut P^2G || 17 autem PG^2 : hoc G^1 : enim V || 17-18 si leviores . . . atque om. H || 19 scaure PH: scaurus GV || 20 a . . . Varium om. H || graccho G^2 : gracco PG^1 || ad P^2GV : at P^1 || 18 si leviores . . . seditiosis PG^2V : -ciosis H: seditionis $G^1 \parallel 20-21$ numquam ulla PGV: nulla unquam $\mathbf{H} \parallel \mathbf{21}$ ull $(\mathbf{a})\mathbf{e}$ \mathbf{PGV} : nullae $\mathbf{H} \parallel \mathbf{ulla}$ \mathbf{PGV} : nulla $\mathbf{H} \parallel \mathbf{22}$ patruus $\mathbf{P^2GHV}$: patrus $\mathbf{P}^1 \parallel 22 - 25$ cum . . . noluisset om. $\mathbf{H} \parallel 23$ gracchum \mathbf{P} : graccum $\mathbf{G} \parallel 24$ censu \mathbf{P} : sensu $\mathbf{GV} \parallel$ eam $\mathbf{P}^2 \mathbf{GV}$: eam enim $\mathbf{P}^1 \parallel 27$ imperii $\mathbf{PGH} \parallel$ vivont \mathbf{PG}^1 : vivunt $\mathbf{H}\mathbf{G}^2 \parallel 29$ unquam $\mathbf{H}:$ um- $\mathbf{P}\mathbf{G} \parallel$ cursu $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{V}:$ cursu vitae $\mathbf{H} \parallel 30$ imittamini P1

ORATIO PRO P. SESTIO 99-103

gloriam quaeritis! haec ampla sunt, haec divina, haec immortalia; haec fama celebrantur, monumentis annalium mandantur, posteritati propagantur. est labor, non nego; pericula magna, fateor;

multae insidiae sunt bonis

5 verissime dictum est; sed te

10

id quod multi invideant multique expetant inscitiast, inquit.

postulare, nisi laborem summa cum cura ecferas. nollem idem alio loco dixet, quod exciperent inprobi cives,

oderint, dum metuant;

praeclara enim illa praecepta dederat iuventuti. sed tamen haec via ac 103 ratio rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda, cum multis in rebus multitudinis studium ac populi commodum ab utilitate rei publicae discrepabat. tabellaria lex ab L. Cassio ferebatur. populus libertatem agi putabat suam. dissentiebant principes et in salute optumatium temeritatem multitudinis et tabellae licentiam pertimescebant. agrariam Ti. Gracchus legem ferebat. grata erat populo; fortunae constitui tenuiorum videbantur. nitebantur contra optumates, quod et discordiam excitari videbant et, cum locupletes possessionibus diuturnis moverentur, spoliari rem publicam propugnatoribus arbitrabantur. frumentariam legem C. Gracchus ferebat. iucunda res plebei; victus enim

4 multae . . . bonis, 6 id . . . inscitiast, 8 postulare . . . ecferas Accius, TRF 214; cf. Planc. 59; cf. etiam Ambr. expos. Luc. 7, 89 (CSEL XXXII 4 p. 319, 1) multae enim insidiae sunt bonis (nobis A) || 9-10 alio loco dixisset: oderint dum metuant Schol. || 10 oderint dum metuant Accius, TRF 203; cf. Phil. 1, 34; off. 1, 97 || 14 tabellaria lex Schol. || 16-21 agrariam Tiberius, frumentariam G. Gracchus ferebat Schol.

1 haec divina haec immortalia PG: hec divina sunt hec immortalia V: haec immortalia haec divina $H \parallel 3-p.56, 27$ est labor . . . commovebatur om. $H \parallel 5$ sed P^2GV : et $P^1 \parallel 6$ expetant P: expectant $GV \mid$ inscitiast P^2 : incitiast P^1 : inscitia est G: inscientia est F0 so postulare F1 so postulare F2 so postulare F3 so postulare F4 so postulare F5 so postulare F5 so postulare F6 so postulare F7 so postulare F8 so postulare F9 so postul

larent sivi $\mathbf{P}^1\mathbf{GV}$ | summa cum \mathbf{P} : sūmū (c sscr. \mathbf{G}^2) \mathbf{G} : suum cum \mathbf{V} | ecferas \mathbf{P} : h(a)ec feras \mathbf{GV} || 9 nollem $\mathbf{P}^1\mathbf{G}$: nollent \mathbf{V} : nullum $\mathbf{P}^2\mathbf{B}$ | dixet Machly 49; cf. § 28 p. 18, 8: dixit $\mathbf{P}\mathbf{GV}$: dixisset Schol. || quod . . . cives $\mathbf{P}\mathbf{GV}$: om. Schol. || 11 ac Or^1 : hec (h- in ras. P) \mathbf{PV} : haec \mathbf{G} || 13 ac Lb^1 : ad $\mathbf{P}\mathbf{GV}$: aut Jac . 713 || 17 Ti. edd.: \mathbf{T} · $\mathbf{P}\mathbf{GV}$: Tiberius Schol. || 17 - 20 Gracchus . . . arbitrabantur $\mathbf{P}\mathbf{GV}$: om. Schol. || 17 grata $\mathbf{G}\mathbf{V}$: gratia \mathbf{P} || tenuiorum $\mathbf{P}^2\mathbf{G}$: tenuorum \mathbf{V} : tenuiorem \mathbf{P}^1 || 18 nitebantur $\mathbf{G}\mathbf{V}$: om. \mathbf{P} || et ed. Herv., We. 64: ei $\mathbf{P}\mathbf{G}^1$: eis \mathbf{G}^2 : eius \mathbf{V} || 21 legem $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{V}$: om. Schol. || c. $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{V}$: G. Schol. || iucunda (io- \mathbf{V}) $\mathbf{P}\mathbf{G}^1\mathbf{V}$: iucundam \mathbf{G}^2 | res plebei edd . ; res ·P· plebei (-b- ex -u- P) $\mathbf{P}\mathbf{V}$: \mathbf{R} · plebei \mathbf{G}

8 BT Cicero 22 55

suppeditabatur large sine labore. repugnabant boni, quod et ab industria plebem ad desidiam avocari putabant et aerarium exhauriri videbant.

Multa etiam nostra memoria, quae consulto praetereo, fuerunt in ea contentione ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret, nunc 5 iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat, nec flagitat rem ullam neque novarum rerum est cupidus et otio suo et dignitate optumi cuiusque et universae rei publicae gloria delectatur, itaque homines seditiosi ac turbulenti, quia nulla iam largitione populum Romanum concitare possunt, quod plebes perfuncta gravissimis seditionibus ac 10 discordiis otium amplexatur, conductas habent contiones neque id agunt ut ea dicant aut ferant quae illi velint audire qui in contione sunt, sed pretio ac mercede perficiunt ut, quicquid dicant, id illi velle audire vi-105 deantur, num vos existimatis Gracchos aut Saturninum aut quemquam illorum veterum qui populares habebantur ullum umquam in contione 15 habuisse conductum? nemo habuit. ipsa enim largitio et spes commodi propositi sine mercede ulla multitudinem concitabat, itaque temporibus illis, qui populares erant, offendebant illi quidem apud gravis et honestos homines, sed populi judiciis atque omni significatione florebant, his in theatro plaudebatur, hi suffragiis quod contenderant consequebantur, 20 horum homines nomen, orationem, vultum, incessum amabant, qui autem adversabantur ei generi, graves et magni homines habebantur; sed valebant in senatu multum, apud bonos viros plurimum, multitudini iucundi non erant, suffragiis offendebatur saepe eorum voluntas; plausum vero etiam si quis eorum aliquando acceperat, ne quid peccasset per- 25 timescebat. ac tamen, si quae res erat maior, idem ille populus horum auctoritate maxime commovebatur.

1 suppeditabatur large P: suppediebatur large V: suppediebatur largus $G \parallel 2$ videbant Mo.: videbantur P^1G^1V : videbatur $P^2G^2 \parallel 5$ contentione PGV: condicione $Ri.\ 276\ cl.\ \S\ 106\ p.\ 57,\ 1-2\ nunc...$ in eo statu civitas est ut... omnes idem de re p. sensuri esse videantur $\parallel 5.6$ nunc iam $ed.\ Asc.$: nunc tam P: num tam $GV \parallel 6$ populus P^2GV : pulus $P^1 \mid p$ principibusquae $P^1 \mid d$ issentiat PG^1 : dissentiant V: dissentiat $G^2 \parallel 8$ optumi G: optimi $P \mid c$ uiusquae $P^1 \parallel 9$ nulla iam largitione P: nullam iam largitionem P: nullam largitionem P: nullam largitionem P: plebes P: plebes P0 pravissimis P1 concitare P1 plebes P2 plebes P3 pravissimis P3 pravissimis P4 pravissimis P5 plebes P5 plebes P5 plebes P7 pravissimis P8 pravissimis P9 pra

Nunc, nisi me fallit, in eo statu civitas est ut, si operas conductorum 106 removeris, omnes idem de re publica sensuri esse videantur. etenim tribus locis significari maxime de (re publica) populi Romani iudicium ac voluntas potest, contione, comitiis, ludorum gladiatorumque consessu. 5 quae contio fuit per hos annos, quae quidem esset non conducta sed vera, in qua populi Romani consensus (non) perspici posset? habitae sunt multae de me (a) gladiatore sceleratissimo, ad quas nemo adibat incorruptus, nemo integer; nemo illum foedum vultum aspicere, nemo furialem vocem bonus audire poterat, erant illae contiones perditorum hominum 10 necessario turbulentae, habuit de eodem me P. Lentulus consul contio- 107 nem; concursus est populi Romani factus, omnes ordines, tota in illa contione Italia constitit. egit causam summa cum gravitate copiaque dicendi tanto silentio, tanta adprobatione omnium, nihil ut unquam videretur tam populare ad populi Romani aures accidisse, productus est 15 ab eo Cn. Pompeius, qui se non solum auctorem meae salutis, sed etiam supplicem populo Romano (praebuit). huius oratio ut semper gravis et grata in contionibus fuit, sic contendo numquam neque sententiam eius auctoritate neque eloquentiam iucunditate fuisse maiore, quo silentio 108 sunt auditi de me ceteri principes civitatis! quos idcirco non appello hoc 20 loco ne mea oratio, si minus de aliquo dixero, ingrata, si satis de omnibus, infinita esse videatur, cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eodem ad verum populum in campo Martio contionem! quis non modo adprobavit, sed non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui, sed vivere ac spirare? quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam, se-25 que si eum audiret scelere adstringi arbitraretur?

1 conductorum PGHV: conductas $Lb.^2$; cf. § 38 p. 23, 13 cum operis conductis: del. O. M. Mueller, $Mdv.^2$ 377; sed cf. dom. 79 operis . . . egentium . . . servorum; $Varr.\ r.\ r.\ 1$, 17, 2; $Kimm.\ 32\ \parallel\ 3$ de \langle re p. \rangle populi R. iudicium $J.\ G.\ Baiter\ ap.$ $Kays.\ Praef.\ XI$: de R p iudicium V: de ·PR· iuditium PG: populi r. iudicium Het vulgo : de re p. iudicium Mo. ap. Kays. Praef. XI : de nobis (vel civibus) P. R. iudicium He. 42 cl. Vat. 10 \parallel 4 voluntas potest P^2 GHV : potest voluntas P^1 | conrudicium He. $42 \ et. \ val. \ 10 \parallel 4 \ voluntas potest <math>P^-$ GHV: potest V voluntas $P^ \parallel$ contentio $P^1 \parallel 5 \ (num) \ quae <math>A. \ Kl. \parallel 7 \ a. S$: consensu $PGH \parallel 5 \ (num) \ Quae <math>A. \ Kl. \parallel 7 \ a. S$: contentio $P^1 \parallel 6 \ (non) \ perspici \ Zie. 207$: perspici $(non) \ Lb.^1 \parallel 7 \ a. S$: con. $PGH: plura \ om. \ V \parallel gladiatore <math>P^2GHV: gladiadiatore \ P^1 \parallel ad \ quas \ PGV: contiones \ ad \ quas \ H \parallel 8 - 9 \ nemo \ illum \dots \ potest \ om. \ H \parallel 8 \ illum \ GV: ullum \ P \parallel furialem \ P: funalem \ GV: erant \ erant \ P: erant \ erim \ H \parallel P: erant \ erant \ e$ hominum P²GHV: homine P¹ || 11-12 omnes... constitit om. H || 12 contione P²G: contio P¹: om. V | 13 unquam H: um- PG | 16 praebuit hic add. Mdv. 2377 (cf. Zie. 207, aliter censel Primmer 254 adn. 7), ante populo R. We. 44: exibuit H: om. PG: plura om. V: professus est Koch; cf. Pis. 80: praedicavit Reid ap. Holden 274 | ut semper gravis Sey. 64: et pergravis PGHV: etsi semper gravis non G¹ : facinus non G² || 25 eum PGV : tum H | adstringi P¹G : astringi P²H

51 Venio ad comitia, sive magistratuum placet sive legum, leges videmus saepe ferri multas, omitto eas quae feruntur ita vix ut quini, et ii ex aliena tribu, qui suffragium ferant reperiantur, de me, quem tyrannum atque ereptorem libertatis esse dicebat illa ruina rei publicae, dicit se legem tulisse, quis est qui se, cum contra me ferebatur, inisse suffragium con- 5 fiteatur? cum autem de me eodem ex senatus consulto comitiis centuriatis ferebatur, quis est qui non profiteatur se adfuisse et suffragium de salute mea tulisse? utra igitur causa popularis debet videri, in qua omnes honestates civitatis, omnes aetates, omnes ordines una consentiunt, an 110 in qua furiae concitatae tanguam ad funus rei publicae convolant? an 10 sicubi aderit Gellius, homo et fratre indignus, viro clarissimo atque optumo consule, et ordine equestri, cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit, id erit populare? 'est enim homo iste populo Romano deditus.' nihil vidi magis; qui, cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri, L. Philippi vitrici, florere potuisset, usque eo non fuit 15 popularis ut bona solus comesset, deinde ex inpuro adulescente et petulante, postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam perduxit, Graeculum se atque otiosum putari voluit, studio litterarum se subito dedidit, nihil sane Attici iuvabant anagnostae, libelli pro vino etiam saepe oppignerabantur; manebat insaturabile abdo- 20 men, copiae deficiebant, itaque semper versabatur in spe rerum novarum. otio et tranquillitate rei publicae consenescebat.

10-11 an ... indignius Schol.

1 placet sive legum PGV: sive legum placet H || 1-3 leges ... reperiantur om. H || 2 et ii G: in ras. P: et hi B: et tu V || 3 reperiantur PV: repperiantur G || 4 dicit H: dicet PGV || 5 se post inisse transp. H || 6 autem PHG²: hoc G¹V || 9 civitatis PHG²V: civitates G¹ | una (voce) Koch cl. Pis. 7 et 34; Phil. 1, 21; Lael. 86, alia: una (mente) Mue.; cf. har. resp. 12; Phil. 4, 7 || 10 convolant P²GHV: convolconvolant P¹ || 11 indignius Schol. || 11-12 atque... consule om. H || 13-15 est enim ... potuisset om. H || 15 vitrici PG²: victrici G¹V || 16 comesset PHG²: cum esset G¹V || 16-19 deinde... anagnostae om. H || 17 ab idiotarum P²GV: abdiotarum P¹ || divitiis PGV: deliciis Pantagathus || 18 reculam Latendorf; cf. K. Keil, Sey. 3 701: regulam PGV Pantagathus, He. 51: tegulam Herm. 579: pergulam Bezzenberger 21: paenulam P. de Lagarde, Adn. ad Proverb. vers. Graec. VII: perulam Scheibe 372; cf. Koch⁴ || 19 dedidit P: dedit GV | sane Attici Mdv. 379: sane atae P¹: sane attae (atte G) P²G: sane ate V: sane Actaei Pet. 270: sane ad haec Jeep¹ 7: sua arte O. M. Mueller: sane artes Luterbacher: sapientiae Spengel: savia te He. 44; cf. etiam huius Rhein. Mus. 17, 1862, 152-154 et 22, 1867, 631-634: suavitates Mue.: ganeonem tamen Landgraf 59: sane attat Verdier 654: aliae coniecturae, quae tamen plerumque rationem verborum iuvabant anagnostae non habent, legi possunt ap. O. M. Muellerum, He. 50, Mue. Praef. XXIII | iuvabant anangnostae (anagnoscae G sed -g- ex -n- videtur: an agnosce V) P²GV: cm. P¹ || 20 pro vino etiam s(a) epe PGV: etiam pro vino saepe H || 21-p. 59, 7 itaque ... saviatus om. H || 21 versabatur GV: versaba*tur P | in spe P² (?) GV: inpe P¹; in B

ORATIO PRO P. SESTIO 109-112

Ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ecqui seditiosus 52 quoi ille non familiaris? ecquae turbulenta contio cuius ille non concitator? cui bene dixit umquam bono? bene dixit? immo quem fortem et bonum civem non petulantissime est insectatus? qui, ut credo, non libidinis 5 causa, sed ut plebicola videretur, libertinam duxit uxorem, is de me suf- 111 fragium tulit, is adfuit, is interfuit epulis et gratulationibus parricidarum; in quo tamen est me ultus, cum illo ore inimicos est meos saviatus, qui quasi mea culpa bona perdiderit, ita ob eam ipsam causam est mihi inimicus, quia nihil habet. utrum ego tibi patrimonium eripui, Gelli, an tu 10 comedisti? quid? tu meo periculo, gurges ac vorago patrimoni, helluabare, ut, si ego consul rem publicam contra te et gregalis tuos defendissem, in civitate esse me nolles? te nemo tuorum videre vult, omnes aditum, sermonem, congressum tuum fugiunt; te sororis filius Postumius, adulescens gravis, senili iudicio, notavit, cum in magno numero tutorem liberis non 15 instituit, sed latus odio et meo et rei publicae nomine, quorum ille utri sit inimicior nescio, plura dixi quam dicendum fuit in furiosissimum atque egentissimum ganeonem. illuc revortor: contra me cum sit actum capta 112 urbe atque oppressa, Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse, cum ipse lator nihil 20 ab horum turpitudine, audacia, sordibus abhorreret, at cum de dignitate mea ferebatur, nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam [ut illam] putavit; nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur.

1 qua non PV : quam G | ecqui P : et qui GV || 2 quoi P² : quo P¹G cf. § 63 p. 36, 14 : cui V | fami*liaris (sine ras. V) PV : familiari G | contio PG²V : contione G¹ | ille non P² : non ille GV : ille P¹ || 3 fortem et bonum P : bonum et fortem GV || 4 qui PG²V : quid G¹ || 5 plebicola videretur libertinam P : publico laudaretur liber GV || 6 adfuit P : aff- GV || 7 me P¹G : ne P²BV | ultus cum illo ore Pantagathus : ullus cum illo re P¹ : ullus cum (tam V) illo reo P²GV || inimicos est meos P¹ : inimicus est meus P²G | qui PHV : quis G || 8 ipsam causam PH : causam ipsa G¹ : causam ipse G² : causam ipsam ipsam V || 9 tibi patrimonium PH : patrimonium tibi GV | gelli P² (?) GHV : celli P¹B || 10 tu P²H : tuo P¹GV | patrimonii PGH | helluabare PHG²V : helluaberem G¹ || 12 aditum H : auditum P²GV : adiutum P¹ || 13 congressum GH : concressum P : congressuum V || 13-14 tuum . . . notavit om. V || 13-16 te . . . nescio om. H || 13 postumius P : posthumius G || 14 gra*vis P : om. G || 15 latus P¹GV : elatus P²B sed cf. Nep. Att. 10, 4 Antonius tanto odio ferebatur in Ciceronem; Verr. 5, 121 praeceps amentia ferebare; Clu. 12 ferri libidine, 199 scelere ferri; Tusc. 3, 11 ferantur aut libidine aut iracundia; Sall. Cat. 3, 3 studio ad rem p. latus sum || et meo P²GV : om. P¹ | nomine quorum PV : non inequorum G¹ : non iniquorum G² | utri edd. : uteri V : utei PG || 16 inimicior P¹V : inimicitior P²G || 17-p. 60, 25 illuc . . . iudicet om. H || 17 sit actum PG : sit factum V : est actum Mdv.² 380; fort. recte : sit latum Or.²; at cf. § 125 p. 66, 15-16 cum . . . de me actum iri putaretur || 18 atquae P || 18, 19 furias illis P : illis furias G : illas furias V || 20 abhorreret V : abhorret G : aborret P | at GV : ad P | de PV : om. G || 21 mea P : om. GV | valitudinis PGV || 22 ut illam P¹G : del. P² : illam V : ullam Ha.¹; sed cf. Paul 318

 $\mathbf{58}$

Videamus nunc comitia magistratuum. fuit conlegium nuper tribunicium, in quo tres minime, duo vehementer populares existimabantur. ex iis qui populares non habebantur, quibus in illo genere conductarum contionum consistendi potestas non erat, duo a populo Romano praetores video esse factos; et, quantum sermonibus vulgi et suffragiis intellegere potui, prae se populus Romanus ferebat sibi illum in tribunatu Cn. Domiti animum constantem et egregium et Q. Anchari fidem ac fortitudinem, etiam si nihil agere potuissent, tamen voluntate ipsa gratum fuisse. iam de C. Fannio quae sit existimatio videmus; quod iudicium populi

114 Romani in honoribus eius futurum sit, nemini dubium esse debet. quid? 10 populares illi duo quid egerunt? alter, qui tamen se continuerat, tulerat nihil, senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant, vir et bonus et innocens et bonis viris semper probatus, quod parum videlicet intellexit in tribunatu, quid vero populo probaretur, et quod illum esse populum Romanum qui in contione erat arbitrabatur, non 15 tenuit eum locum in quem, nisi popularis esse voluisset, facillume pervenisset. alter, qui ita se in populari ratione iactarat ut auspicia, legem Aeliam, senatus auctoritatem, consulem, collegas, bonorum iudicium nihili putaret, aedilitatem petivit cum bonis viris et hominibus primis sed non praestantissimis opibus et gratia; tribum suam non tulit, Palatinam 20 denique, per quam omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur, perdidit nec quicquam illis comitiis quod boni viri vellent nisi repulsam tulit. videtis igitur populum ipsum, ut ita dicam, iam non esse popularem, qui ita vehementer eos qui populares habentur respuat, eos autem qui ei generi adversantur honore dignissimos iudicet.

Veniamus ad ludos. facit enim, iudices, vester iste in me animorum

1-2 fuit . . . duo vaementer . . . existimabantur Schol. \parallel 10-11 quid . . . duo Schol.

1 videamus $Naug.^2$: videmus $PGV \mid$ magistratuum GV: magistratum $P \parallel 2$ duo vehementer (vaementer Schol.) Schol. GV: vehementer duo $P \parallel 5 \langle ex \rangle$ sermonibus $Lb.^1 \parallel 6$ domitii P: -cii $G \parallel 7$ ancharii $PG \parallel 8$ gratum PGV: gratam vel grata (hoc etiam We. 12, quod tamen malam clausulam efficit; cf. Zie. 207) Man.; sed cf. Mue. Praef. XXIII; cf. etiam Vat. 14 ut... senatui denuntiaris tuis actionibus augurum responsa atque eius collegi adrogantiam impedimento non futura; Font. 44 quae (sc. Macedonia) cum se ac suas urbes ... conservatam esse dicat \parallel 10–11 quid populares illi duo, quid egerunt? distinxit Koch; cf. §§ 75 p. 42, 5 et 122 p. 64, 20 \parallel 11 quid egerunt PGV: del. $Pluyg.^1$ 335 \parallel 13 viris P^2V sed V om. semper: viris et $P^1G \parallel$ 18 senatus edd.: setus $P^1:$ secutus $P^2GV \parallel$ 19 nihili Hot.: nihil $PGV \parallel$ sed P: et $GV \parallel$ 20 tribum edd.: tribuas $PGV \parallel$ 21 $\langle posse \rangle$ vexare Lehmann 214: $\langle maxime \rangle$ vexare $Busche \parallel rem p.$ Gar.: populum R. P: PR. $GV \parallel$ dicebantur PGV: nitebantur R. Kl. Praef. X: ordiebantur Eb.: moliebantur Rossberg: solebant Koch: conabantur Sh. B. 271, alii $alia \parallel$ 22 nisi ante quod transp. et repulsam glossema esse susp. Sh. B. ib. \parallel 23 videtis $P^2GV:$ viditis $P^1 \parallel$ am ed. Asc.: tam $PGV \parallel$ 24 $eos^1P:$ om. $GV \parallel$ autem $PG^2:$ hoc $G^1V \parallel$ 26 iudices $PHG^2:$ uides G^1V

ORATIO PRO P. SESTIO 113-116

oculorumque coniectus ut mihi iam licere putem remissiore uti genere dicendi, comitiorum et contionum significationes sunt interdum verae, sunt non numquam vitiatae atque corruptae; theatrales gladiatoriique consessus dicuntur omnino solere levitate non nullorum emptos plausus 5 exilis et raros excitare: ac tamen facile est, cum id fit, quem ad modum et a quibus fiat, et quid integra multitudo faciat videre, quid ego nunc dicam quibus viris aut cui generi civium maxime plaudatur? neminem vestrum fallit. sit hoc sane leve, quod non ita est, quoniam optimo quoique inpertitur, set, si est leve, homini gravi leve est, ei vero qui pendet rebus 10 levissimis, qui rumore et, ut ipsi loquontur, favore populi tenetur et ducitur, plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est. ex 116 te igitur, Scaure, potissimum quaero, qui ludos apparatissimos magnificentissimosque fecisti, ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit, ecquis se theatro populoque Romano commiserit. ipse ille maxime lu-15 dius, non solum spectator sed actor et acroama, qui omnia sororis embolia novit, qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur, nec tuos ludos aspexit in illo ardenti tribunatu suo nec ullos alios nisi eos a quibus vix vivus effugit. semel, inquam, se ludis homo popularis commisit omnino, cum in templo Virtutis honos habitus esset virtuti Gaique Mari, conser-

12-13 qui ludos apparatissimos fecisti Schol. || 14 ipse . . . ludius Schol. || 15-16 qui . . . novit Schol. || 17-18 vix vivus effugit Schol.

1 oculorumquae P¹ | coniectus Lb.¹ : contectus PGV : contuitus H || 2 post dicendi sequitur § 119 p. 63, 6-15 et quaeso . . . putentur in H || 2-11 comitiorum . . . necesse est om. H || 2-3 interdum ver(a)e sunt P²GV : om. P¹ || 3 theatrales P : te-G | gladiatoriique P²G²V : gladiatorique (-quae P¹) P¹G¹ || 4 consessus edd. : consensus PGV (sed V ita: dicuntur consensus) || 5 exilis edd. : ex illis PGV | ac tamen PG¹V : attamen G² cf. § 105 p. 56, 26 || 7 maxime plaudatur GV : maxima plaudatur P : maxime applaudatur ed. Asc. || 8 ita est GV : itast P | quoniam P : vel quoniam quod GV | quoique PG¹ : cuique G²V || 9 set P : et GV || 10 ipsi PG¹ : ipse G² : ipso V | loquontur edd. : locontur P : locuntur V : loquitur G | ducitur P : dicitur GV || 11 sibilum edd. : sibtum P¹ : sibi tum P²G : sibi cum V || 12 apparatissimos magnificentissimosque P²GHV : apparatissimosque P¹ : apparatissimos Schol. || 13-14 ecquis . . . commiserit om. H || 13 ecquis P : et quis GV || 14 ecquis P : et quis V : et qui G | commiserit GV : commi*serit P | ipse ille Schol. P : ille ipse GHV | ludius Schol. PH : ludos GV || 15 spectator P : expectator GHV | actor PH : auctor GV | acroama edd. : acroma PGHV | sororis Schol. PGV : sosoris H || 16 coetum P : caetum G : cetu H | psaltria H : psalteria PGV || 18 vivus Schol. PGV : unius H || 18-p. 62, 9 semel . . . venisset om. H || 18 ludis P²G : ludiis P¹ : dulis V | commisit P²GV : commisit P²GV : commisit P² cf. supra l. 14 || 19 Virtutis Naug.² : virtu*s honoris P : honoris GV : honoris virtutis E error archetypi est ex honoris supra virtutis scripto ortus, cum librario templum Honoris et Virtutis ante oculos versaretur; cf. § 120 p. 63, 18 in templo Virtutis, ubi tamen in Scholiastae ad h. l. explicatione idem error apparet qui hic; cf. etiam We. 66

vatoris huius imperi, monumentum municipi eius et rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset.

Quo quidem tempore quid populus Romanus sentire se ostenderet, utroque in genere declaratum est: primo cum audito senatus consulto rei ipsi atque absenti senatui plausus est ab universis datus, deinde cum 5 senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus; cum vero ipse qui ludos faciebat consul assedit, stantes ei manibus passis gratias agentes et lacrumantes gaudio suam erga me benivolentiam ac misericordiam declararunt. at cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset, vix se populus Romanus tenuit, vix homines odium suum a corpore 10 eius inpuro atque infando represserunt; voces quidem et palmarum in118 tentus et maledictorum clamorem omnes profuderunt. sed quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro, libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis, in eo homine cui tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt? nam cum agere- 15 tur togata 'Simulans', ut opinor, caterva tota clarissima concentione in ore inpuri hominis inminens contionata est:

haec, Tite, tua postprincipia atque exitus vitiosae vitae.

8 lacrimantes gaudio Schol. || 15-16 nam . . . togata Schol. || 18-19 haec . . . vitae Afranius, CRF 304

1 imperii PG | municipi edd.: municipii PGV || 2 sedem PG: set est V: reditum A. Kl.: praesidium Paul 315: senatus consultum Kar. 8 | ad PGV: ac Syd.² 159 || 3 sentiret [se ostenderet] Paul 329; at pleonasmus in Cicerone vix offendit. cf. Verr. 4, I deinde fortasse non magno opere quaeretis, quo id nomine appellandum putetis; cf. etiam Kimm. 32 || 4 declaratum est GV: declaratumst P | primo P²GV: primum P¹ | senatus consulto rei Gar., Dobree 6: senatus cons. ore* (-i eras.) P i. e. error ex sco. rei ortus est (cf. Gar.): sco ore G || 6 plenam priorum edd. interpunctionem post redeuntibus sustulit He. 72 || 7 assedit stantes PV: asseditantes G || ei P: et GV fort. recte; cf. We. 64 || 9 at P²GV: ad P¹ | incitata P: om. GV || 10 odium P²HV: hodium P¹G || 11 infando PGV: nefando H || 11-14 voces . . . aedilitatem om. H || 12 omnes edd.: omnem PGV || 13 virtutemquae P¹ || 14 dispicientis (-tien-G¹) PG¹: despicientis (-tien-G²) G²V || 15-p. 63, 6 nam . . actor om. H || 16 concentione P: contentione GV || 16,17 in ore PGV: in os vel ori Schue. || 17 contionata est GV: contionatast P || 18 haec O. Ribbeck: huic PGHV || tua P: etua G: et tua V || 19 vit(a)e P²GV: vita P¹: <spéctatores, > hinc conicite póstprincipia atque éxitus / vítiosae vitae ⟨átque⟩ . . . Fle.²; verbis caterva tota motus haec sub finem fabulae relegavit; nam nisi hoc ultimo loco in comoedia Latina omnes histriones una non agunt (cf. Diomedes, GL III 491, 29 Latinae comoediae chorum non habent); cf. Plaut. asin. 942-947; Bacch. 1207-1211; capt. 1029-1037; cist. 782-787; Epid. 732-733: huíc licet tua ⟨éxaequare⟩ póstpr. sqq. item Fle. secutus Löwe: huíc, Tite, / tua póst princ. atq. éx. vitiósae vitae distinxit Ha.¹

ORATIO PRO P. SESTIO 116-120

sedebat exanimatus, et is qui antea cantorum convicio contiones celebrare suas solebat cantorum ipsorum vocibus eiciebatur. et quoniam facta mentio est ludorum, ne illud quidem praetermittam, in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum, in quo aliquid a poeta dictum cadere in tempus nostrum videretur, quod aut populum universum fugeret aut non exprimeret ipse actor. et quaeso hoc loco, iudices, 119 ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis, si de poetis, de histrionibus, de ludis in iudicio loquar.

Non sum tam ignarus, judices, causarum, non tam insolens in dicendo, 56 10 ut omni ex genere orationem aucuper et omnes undique flosculos carpam atque delibem, scio quid gravitas vestra, quid haec advocatio, quid ille conventus, quid dignitas P. Sesti, quid periculi magnitudo, quid aetas, quid honos meus postulet, set mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti, qui essent optumates. in ea explicanda demonstrandum est 15 non esse popularis omnis eos qui putentur. id facillime consequar, si universi populi iudicium verum et incorruptum et si intimos sensus civitatis expressero, quid fuit illud quod recenti nuntio de illo senatus con- 120 sulto quod factum est in templo Virtutis ad ludos scaenamque perlato consessu maxumo summus artifex et me hercule semper partium in re 20 publica tam quam in scaena optimarum flens et recenti laetitia et mixto dolore ac desiderio mei egit apud populum Romanum multo gravioribus verbis meam causam quam egomet de me agere potuissem? summi enim poetae ingenium non solum arte sua, sed etiam dolore exprimebat. qua enim (vi):

qui rem publicam certo animo adiuverit, statuerit, steterit cum Achivis —

25

6-7 et quaeso hoc in loco ... putetis Schol. || 17-18 de illo ... Virtutis Schol. || 19 summus artifex Schol. || 25-26 qui ... Achivis Accius, TRF 357

1 is P^2GV : his $P^1 \parallel 1,2$ celebrare suas P: suas celebrare $GV \parallel 3$ mentio est G: mentiost P: mentione $V \mid$ ne ed. Asc.: et PGV cf. § 11 p. 8, 17 \parallel 4 sententiarum P^2GV : sentiarum $P^1 \mid$ aliquid GV: aliquit $P \parallel 6$ aut non exprimeret P^2GV : om. $P^1 \mid$ actor PG^2 : auctor $G^1V \parallel 6-15$ et quaeso . . . putentur post § 115 p. 61, 2 dicendi transp. $H \parallel 6$ loco PGH: in loco Schol.; We. 67: plura om. $V \parallel 8$ ludis PGV: laudis $H \parallel 9$ non PHG^2V : nun* $G^1 \parallel 10$ genere orationem PHG^2V : generationem $G^1 \mid$ aucuper $G^1 \mid 10$ genere orationem $G^1 \mid 10$ genere orationem $G^1 \mid 10$ genere orationem $G^1 \mid 10$ generationem $G^1 \mid 10$ generatione

vobiscum me stetisse dicebat, vestros ordines demonstrabat! revocabatur ab universis.

re dubia

haut dubitarit vitam offerre nec capiti pepercerit.

121 haec quantis ab illo clamoribus agebantur! cum iam omisso gestu verbis 5 poetae et studio actoris et exspectationi nostrae plauderetur:

summum amicum summo in bello -

nam illud ipse actor adiungebat amico animo et fortasse homines propter aliquod desiderium adprobabant:

summo ingenio praeditum.

10

57 Iam illa quanto cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta!

o pater -

me, me ille absentem ut patrem deplorandum putabat, quem Q. Catulus, quem multi alii saepe in senatu patrem patriae nominarant. quanto cum 15 fletu de illis nostris incendiis ac ruinis, cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret, domum incensam eversamque, sic egit ut demonstrata pristina fortuna cum se convortisset:

haec omnia vidi inflammari

122 fletum etiam inimicis atque invidis excitaret! pro di immortales! quid? 20 illa quem ad modum dixit idem! quae mihi quidem ita et acta et scripta videntur esse ut vel a Q. Catulo, si revixisset, praeclare posse dici viderentur; is enim libere reprehendere et accusare populi non numquam temeritatem solebat aut errorem senatus:

3-4 re... pepercerit Accius, TRF 359 || 7 summum... bello Accius, TRF 361 || 13 O pater et 19 haec... inflammari (Enni sunt versus) Accius, TRF 360; cf. Ennius, TRF 81 et 86

4 haut $Mdv.^2$ 384: *ut (a- eras.) P: ut G | dubitarit P: dubitari G: dubitare V | vitam $Naug.^2$: viam PGV | pepercerit edd.: peper P¹: pepercit P²GV | 5 gestu P²: gesto P¹GV | verbis $\langle \text{que} \rangle$ Jac. 719 || 6 actoris ed. Herv.: auctoris PGV || 8 actor P: auctor GV || 11 iam ed. Asc.: tam P: tum GHV || 11-12 populi ... fabula om. H | in eadem fabula PGV: del. Ba. 119 || 12 sunt acta PGV: acta sunt H || 14 me me PH: me GV | ille PGV: illa H¹: illae H² | putabat ed. Asc.: putarat PGHV || 15 multi P²GHV: multis P¹ || 16 de illis ... ruinis om. H || 17 eversamque PGHV: eversam, quae Ba. 121 | demonstrata P²GHV: demonstratat P¹ || 18-19 cum ... inflammari om. H || 20 atque P²GHV: atatque P¹ || 20-p. 65, 18 pro di ... civitatis om. H || 22 posse dici P: dici posse GV || 23 libere P²G: liberere P¹: libet V | reprehendere et accusare PV: reprehendere et accusare G

ORATIO PRO P. SESTIO 120-124

o ingratifici Argivi, immunes Graii, inmemores benefici!

non erat illud quidem verum; non enim ingrati, sed miseri, quibus reddere salutem a quo acceperant non liceret, nec unus in quemquam umquam gratior quam in me universi; sed tamen illud scripsit disertissimus poeta pro me, egit fortissimus actor, non solum optumus, de me, cum omnes ordines demonstraret, senatum, equites Romanos, universum populum Romanum accusaret:

exulare sinitis, sistis pelli, pulsum patimini!

quae tum significatio fuerit omnium, quae declaratio voluntatis ab uni10 verso populo Romano in causa hominis non popularis, equidem audiebam,
existimare facilius possunt qui adfuerunt.

Et quoniam huc me provexit oratio, histrio casum meum totiens conlacrumavit, cum ita dolenter ageret causam meam, ut vox eius illa praeclara lacrimis impediretur; neque poetae, quorum ego semper ingenia dilexi, tempori meo defuerunt; eaque populus Romanus non solum plausu sed etiam gemitu suo comprobavit. utrum igitur haec Aesopum potius pro me aut Accium dicere oportuit, si populus Romanus liber esset, an principes civitatis? nominatim sum appellatus in Bruto:

Tullius, qui libertatem civibus stabiliverat.

20 miliens revocatum est. parumne videbatur populus Romanus iudicare id a me et a senatu esse constitutum quod perditi cives sublatum per nos criminabantur? maximum vero populi Romani iudicium universi 124 consessu gladiatorio declaratum est. erat enim munus Scipionis dignum et

1 o ingratifici . . . benefici Accius, TRF 364 | o immunes Grai Schol. || 2 non enim . . . miseri Schol. || 8 exulare . . . patimini Accius, TRF 365 || 14–15 poetae . . . dilexi Schol. || 18 nominatim suum . . . Bruto Schol. || 19 Tullius . . . stabiliverat Accius, TRF fab. praetext. 40 || 23–p. 66, 1 erat enimunus Scipionis . . . dabatur Schol.

1 o Schol. P: vero GV | ingratifici argivi (argui P^1) P^2 GV : om. Schol. | immunes Schol. : inanes PGV | benefitii PG || 3 a quo P: quod GV || 4 di*sertissimus (-seras.) P: dissimus GV || 5 pro me PGV : pro re Mdv. 2 385; at cf. We. 52, Jac. 720, Ba. 123 | actor P: auctor GV || 6 demonstraret P^2 GV : demonstrarent P^1 || 8 sinitis ed. Asc. : sinite PGV cf. F. Leo, Plautinische Forschungen, Berlin 1912, 302 | sistis edd. : si istis PGV | pelli P: belli GV | pa*timini P || 10 audiebam ed. Asc.; cf. Mdv. 2 386 : audiebam' P: audiebamus GV || 11 existimare PGV: aestimare cod. Ursini || 12 conlacrumavit P: cum lacrimavit GV || 14 lacrimis P^2 GV: lacris P^1 || 16 utrum P^2 GV: urum P^1 | aesopum G: aesophum P || 17 accium P: actium G: accitum V || 18 sum PGHV: suum Schol. || 20 milliens P: milies GHV || 20 - p. 66, 3 parumne . . . delectatur om. H || 20 parumne P: parum parumne GV || 21 constitutum P^2 GV: constitutum P^1 || 22 maximum PGV cf. We. 67: maxime ed. Herv.; Herm. 5 9 | universi Schue.: universo PGV Sey. 1 65; sed cf. infra ll. 5 et 15 p. 66 || 23 consessu edd.: consensu PGV (sed V hoc ordine verb.: glad. consensu) | enim munus PGV: enimunus Schol. | dignum et Schol.: dignumst P: dignum est G: dignum \bar{e} (i. e. est) et V

eo ipso et illo Metello quoi dabatur. id autem spectaculi genus erat quod omni frequentia atque omni genere hominum celebratur, quo multitudo maxime delectatur. in hunc consessum P. Sestius tribunus plebis, cum ageret nihil aliud in eo magistratu nisi meam causam, venit et se populo dedit non plausus cupiditate, sed ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent. venit, ut scitis, a columna Maenia. tantus est ex omnibus spectaculis usque a Capitolio, tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut numquam maior consensio aut apertior populi Romani uni125 versi fuisse ulla in causa diceretur. ubi erant tum illi contionum moderatores, legum domini, civium expulsores? aliusne est aliquis inprobis 10

ratores, legum domini, civium expulsores? aliusne est aliquis inprobis 10 civibus peculiaris populus, cui nos offensi invisique fuerimus?

59 Equidem existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium neque contionis ullius neque vero ullorum comitiorum. haec igitur innumerabilis hominum multitudo, haec populi Romani tanta significatio sine ulla varietate universi, cum illis ipsis diebus de me actum 15 iri putaretur, quid declaravit nisi optumorum civium salutem et dignita-126 tem populo Romano caram esse universo? at vero ille praetor, qui de me non patris, avi, proavi, maiorum denique suorum omnium, sed Graeculorum instituto contionem interrogare solebat, velletne me redire, et, cum erat reclamatum semivivis mercennariorum vocibus, populum Romanum negare dicebat, is, cum cotidie gladiatores spectaret, numquam est conspectus cum veniret, emergebat subito, cum sub tabulas subrepse-

mater, te appello

dicturus videretur. itaque illa via latebrosior, qua spectatum ille veniebat, ²⁵ Appia iam vocabatur. qui tamen quoquo tempore conspectus erat, non modo gladiatores set equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimesce-

6 venit ad columna Maenia $Schol. \parallel 22-25$ emergebat . . . sub tabellas . . . dicturus videturus videturu

1 Metello Schol.; cf. $Mdv.^2$ 386 : q. metello PGV | quoi PG¹ : quo id V : eui Schol. G² | autem PG² : hoc G¹V | genus P²G : genus genus P¹ || 2 caelebratur P : celebrabatur G : celebrebatur V || 2-3 quo . . . delectatur PGV : del. (?) Reid ap. Holden 232 || 3 consessum P²B : consensum P¹GHV || p. sestius HG² : ·M·P· sestius PG¹V || 4 venit et se P : egit esse GV : egit is se H || 6 ut scitis PGHV : om. Schol. || a PGHV : ad Schol. : ab R. Kl. || 8 consensio P¹BGH : consessio VP³ || 9-p. 67, 4 ubi . . . decorari om. H || 11 invisiquae P || 14 hominum P²GV : hominumum P¹ || 15 sine . . . universi del. Ortm. 426 || universi P : om. GV Paul 328 || 17 ille praetor qui Gar. : illi et ·R· (r V) qui PV : ille et Requi (Reliqui G²) G || 22 tabulas PGV : tabellas Schol. || 25 videretur PGV : videturus videtur Schol. || latebrosior Schol. : latebrosa P²GV : latenebrosa P¹ || 26 quoquo P² : quo P¹ : qq̄ G : quoquo V || 27 gladiatores (gladiato V) set (sed GV) . . . gladiatorum PGV : equi gladiatorum sed ipsi gladiatores Baxter || gladiatorum susp. Sh. B. 271

rat, ut

ORATIO PRO P. SESTIO 124-129

bant. videtisne igitur quantum (intersit) inter populum Romanum et 127 contionem? dominos contionum omni odio populi notari, quibus autem consistere in operarum contionibus non liceat, eos omni populi Romani significatione decorari?

Tu mihi etiam M. Atilium Regulum commemoras, qui redire ipse Carthaginem sua voluntate ad supplicium [quam], sine iis captivis de quibus ad senatum missus erat. (quam) Romae manere maluerit, et mihi negas optandum reditum fuisse per familias comparatas et homines armatos? vim scilicet ego desideravi, qui, dum vis fuit, nihil egi, et quem, 60 10 si vis non fuisset, nulla res labefactare potuisset. hunc ego reditum re- 128 pudiarem, qui ita florens fuit ut verear ne quis me studio gloriae putet idcirco exisse ut ita redirem? quem enim unquam senatus civem nisi me nationibus exteris commendavit, cuius umquam propter salutem nisi meam senatus publice sociis populi Romani gratias egit? de me uno patres 15 conscripti decreverunt ut, qui provincias cum imperio optinerent, qui quaestores legatique essent, salutem et vitam custodirent. in una mea causa post Romam conditam factum est ut litteris consularibus ex senatus consulto cuncta ex Italia omnes qui rem publicam salvam vellent convocarentur, quod numquam senatus in universae rei publicae periculo 20 decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit. quem curia magis requisivit, quem forum luxit, quem aeque ipsa tribunalia desideraverunt? omnia discessu meo deserta, horrida, muta, plena luctus et maeroris fuerunt, quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis?

Nam quid ego illa de me divina senatus consulta commemorem? vel 129 quod in templo Iovis Optimi Maximi factum est, cum vir is qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic

26-p. 68, 1 qui ... oras tribus triumpis ... notavit Schol.

1 intersit hic add. We. 16, post contionem edd. vett. \parallel 2 dominos P: et dominos GV \parallel autem P: hoc GV \parallel 5 atilium PGV: attilium H \parallel 6 carthaginem B: charta- P¹: chartha- P²: carta- GHV \parallel quam hic del. et ante 7 Romae transp. Cou., Sh. B. 271 \parallel sine iis (is V) captivis PGHV: iis (sc. Carthaginiensibus) invitis $Jeep^3$ 299: invitis Ba. 125 \parallel de cod. Ursini; Sh. B. ib.: a PGHV $Jeep^3$ ib.: pro cod. Paris. 7779; Cou. \parallel 7 maluerit P²H: voluerit G: luerit P¹: noluerit V \parallel 8-10 per familias . . . potuisset om. H \parallel 10 nulla res P: nulla re GV \parallel ego reditum P²GHV: reditum ego P¹ \parallel 11 ne quis P²GHV: ne quid P¹: ne qui R. Kl. \parallel studio glori(a)e PGHV: del. Kimm. 57 \parallel 12 unquam H: um-PG \parallel 13-20 cuius . . . putavit om. H \parallel 15 imperio P²GV: imperi P¹ \parallel 16 legatique P²GV: legatiqui P¹ \parallel 17 factum est GV: factumst P \parallel 18 salvam P: salvam esse GV \parallel convocarentur edd.: convocarent PGV \parallel 22 discessu meo GV: discessū eo P¹: discessū meo P² \parallel 25-p. 69, 9 nam . . . meorum om. H \parallel 26 factum est GV: factumst P \parallel 27 atque regiones PGV: om. Schol. \parallel triumpis Schol. \parallel adiunctas Schol. P²GV: aiunctas P¹

imperio notavit de scripto sententia dicta mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; quoius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est ut unus dissentiret hostis, idque ipsum tabulis publicis mandaretur ad memoriam posteri temporis sempiternam; vel quod est postridie decretum in curia populi ipsius Romani et eorum qui ex municipiis convene- 5 rant admonitu, ne quis de caelo servaret, ne quis moram ullam adferret; si quis aliter fecisset, eum plane eversorem rei publicae fore idque senatum gravissime laturum, et ut statim de eius facto referretur, qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset, tamen illud addidit, ut, si diebus quinque quibus agi de me po- 10 tuisset non esset actum, redirem in patriam dignitate omni recuperata. 62 decrevit eodem tempore senatus ut iis qui ex tota Italia salutis meae causa convenerant agerentur gratiae, atque ut idem ad res redeuntes ut 130 venirent rogarentur. haec erat studiorum in mea salute contentio ut ii qui a senatu de me rogabantur eidem senatui pro me supplicarent, atque 15 ita in his rebus unus est solus inventus qui ab hac tam inpensa voluntate bonorum palam dissideret, ut etiam Quintus Metellus consul, qui mihi vel maxime ex magnis contentionibus rei publicae fuisset inimicus, de mea salute rettulerit. qui excitatus cum summa auctoritate (senatus. tum> P. Servili (incredibili) quadam gravitate dicendi, cum ille omnis 20 prope ab inferis evocasset Metellos et ad illius generis, quod sibi cum eo commune esset, dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis

6 ne quis de caelo servaret Schol. \parallel 13-14 atque idem ad res redeuntis . . . rogarentur Schol.

1 notavit Schol. PGV: continuavit Reid ap. Holden 237 | de scripto PG²: descripta G¹: descriptio V || 2 quoius PV: quosius G¹: cuius G² || 3 unus dissentiret hostis idque P: un** (-us eras. G²: sine ras. V) desentiret hosque (hocque G²) GV || 4 posteri P²GV: posterita P¹ | postridiae P: post tridie GV || 5 qui ex municipiis P: ex municipiis qui GV || 6 ne quis . . . servaret Schol. P | 5 qui ex municipiis P: ex municipiis qui GV || 6 ne quis . . . servaret Schol. P: 9 tardassed P¹ || 10 ut si GV: nisi P | quinque]·V·P: is GV || 11 dignitate P²G: dignitatem P¹V || 12 salutis GV: satis P || 13 causa PV: causa* (-m eras.) G || ut PGV: om. Schol. || redeuntes PGV: redeuntis Schol. || 16 tam edd.: iam PGV || 17 dissideret PG²: desideret G¹V || 19 rettulerit P: retu- GV || cum summa Man.: summa cum PGV Sey.¹ 66, A. Kl. || 19-20 auctoritate ⟨senatus, tum⟩ P. Servili ⟨incredibili⟩ A. Kl.; cf. prov. cons. 22; Kasten 321, Nisbet 336: auctoritate p. servili ⟨ii P²GV⟩ PGV: auctoritate ⟨senatus, tum⟩ P. Servili ⟨divina⟩ R. Kl.: auctoritate ⟨p(atrum) c(onscriptorum), tum⟩ P. Servili ⟨incredibili⟩ We. 53 qui senatus sprevit quod haud facilem habuisset omissionem: auctoritate P. Servili ⟨tum incredibili⟩ Man.; cf. sen. 25: auctoritate P. Servili ⟨incredibili⟩ Sey.¹ ib. || 20-21 cum ille omnis prope P: cum ille quasi omnis (m̄s G, i. e. meus ex omnis) de c(a)elo servaret Ne quis prope GV cf. § 129 l. 6 || 22 commune QV: cummune G

ORATIO PRO P. SESTIO 129-131

reflexisset, cumque eum ad domestici exempli memoriam et ad Numidici illius Metelli casum vel gloriosum vel gravem convertisset, conlacrumavit vir egregius ac vere Metellus totumque se P. Servilio dicenti etiam tum tradidit, nec illam divinam gravitatem plenam antiquitatis diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere et mecum absens beneficio suo rediit in gratiam. quod certe, si est aliqui sensus in morte praeclarorum 131 virorum, cum omnibus Metellis tum vero uni viro fortissimo et praestantissimo civi gratissimum, fratri suo, fecit, socio laborum, periculorum, consiliorum meorum.

Reditus vero meus qui fuerit quis ignorat? quem ad modum mihi advenienti tanquam totius Italiae atque ipsius patriae dextram porrexerint Brundisini, cum ipsis Nonis Sextilibus idem dies adventus mei fuisset reditusque natalis, idem carissimae filiae, quam ex gravissimo tum primum desiderio luctuque conspexi, idem etiam ipsius coloniae Brundisinae, idem, ut scitis, (Salutis), cumque me domus eadem optumorum et doctissimorum virorum, (M.) Laeni Flacci et patris et fratris eius, laetissima accepisset, quae proximo anno maerens receperat et suo praesidio periculoque defenderat. cunctae itinere toto urbes Italiae festos dies agere adventus mei videbantur, viae multitudine legatorum 'undique missorum celebrabantur, ad urbem accessus incredibili hominum multi-

5-6 mecum... gratiam Schol. || 8 gratissimum... fecit Schol. || 12 cum ipsis Nonis Sextilibus (ad quod in explicatione adiecit: hunc diem significat et reversionis suae fuisse in coloniam Brindisinam (ex Brundisim We. 54) natalem et (ex et natalem St.) filiae, etiam ipsius coloniae) Schol.

1 reflexisset ed. Asc.: refixisset PGV | ad domestici P: a domestico GV || 1-2 ad Numidici illius Man.; cf. sen. 25: ad unum dicitius P^1 : ad unum dictitius G^1 : ad unum dicto (dictio V) citius P^2G^2V || 2-3 conlacrumavit vir $Lb.^1$: conlacrumavitat|*ut (litt. -at expunctae) vir P: vel (expunctum in G) lacrumavit (lacri-V) ut vir GV: collacrimavit atque ut vir . . . tetum[que] Mo. || 4 diutius PG^1V : divitiis G^2 || 5 suo Schol.: om. PGV || 6 aliqui P^1GV : alicui P^2B || 10 meus PHG^2 : omnis G^1V || 10-12 quem ad modum . . . Brundisini om. H || 12 ipsis Nonis Sextilibus del. Grumme 10 || 12-13 adventus . . . filiae] reditus mei fuisset qui et natalis meus idem et filiae meae carissimae H || 13 reditusque natalis, idem Baiter ap. $Or.^2$ cl. Att. 3, 20, 1 diemque natalem reditus mei cura ut . . . agam; cf. $Mdv.^2$ 387 adn. 1: reditus[qui natalis idem P: reditus quin admisidem GV: reditus[que, natalis idem distinxit Grutter, $Mdv.^2$ 387, We. 54: reditus[que, (qui) natalis idem $Ha.^1$: reditus[que, natalis Grumme ib. | carissimae P: carissima GV (sed V ita: carissima filia) || 13-18 quam . . . defenderat om. H || 13 ex PG^2 : et G^1V || 15 ut scitis, (Salutis) Heine; cf. Att. 4, 1, 4: et Salutis Man.: ut scitis, (aedis Salutis) $Ha.^1$ || 16 doctissimorum PGV: fortissimorum Gar. | M. add. $Ha.^1$ | Laeni edd.; cf. Planc. 97; fam. 14, 4, 2: laeli P: laelii P: laelii P: P: lael

tudine et gratulatione florebat, iter a porta, in Capitolium ascensus, domum reditus erat eius modi ut summa in laetitia illud dolerem, civitatem tam gratam tam miseram atque oppressam fuisse.

Habes igitur quod ex me quaesisti, qui essent optumates. non est 'natio', ut dixisti; quod ego verbum adgnovi; est enim illius a quo uno 5 maxime P. Sestius se oppugnari videt, hominis eius qui hanc 'nationem' deleri et concidi cupivit, qui C. Caesarem, mitem hominem et a caede abhorrentem, saepe increpuit, saepe accusavit, cum adfirmaret illum numquam, dum haec natio viveret, sine cura futurum. nihil profecit de universis; (de) me agere non destitit, me oppugnavit, primum per 10 indicem Vettium, quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit, - in quo tamen eos civis coniunxit eodem periculo et crimine, ut a me inierit gratiam quod me cum amplissimis et fortissimis viris congre-133 gavit. sed postea mihi nullo meo merito, nisi quod bonis placere cupiebam. omnis est insidias sceleratissime machinatus, ille ad eos a quibus audie- 15 batur cotidie aliquid de (me) ficti adferebat; ille hominem mihi amicissimum, Cn. Pompeium, monebat ut meam domum metueret atque a me ipso caveret; ille se sic cum inimico meo copularat ut illius meae proscriptionis, quam adiuvabat, Sex. Cloelius, homo iis dignissimus quibuscum vivit, tabulam eum, sese scriptorem esse diceret; ille unus ordinis 20 nostri discessu meo, luctu vestro palam exultavit. de quo ego, cum cotidie rueret, verbum feci, iudices, numquam neque putavi, cum omnibus machinis ac tormentis, vi, exercitu, copiis oppugnarer, de uno sagittario me

5-6 est enim verbum eius a quo . . . videt Schol. || 10-11 primum . . . Vettium Schol. || 18-19 ut . . . proscriptionis Schol. || 22-p. 71, 1 neque putavi de uno . . . convenire Schol.

1 florebat PG^1HV : florebant $G^2 \parallel 1-2$ iter . . . domum om. $H \parallel 1$ a porta P^2GV : adportat $P^1 \parallel 2$ dolerem PHG^2 : dolorem $G^1V \parallel 5-p$. 72, 6 quod ego . . neglegatur om. $H \parallel 5$ adgnovi PG^2 : agnovi V: adnovi $G^1 \parallel$ illius PGV: verbum eius Schol. $\parallel 7$ deleri P^2GV : deliri $P^1 \parallel 7-8$ hominem et a c(a)ede ab- P^2GV : om. $P^1 \parallel 9$ numquam V: *numquam (u- eras. videtur) P: \(\text{numquam }G \mu \| 10 \) de add. edd. \(\text{destitit } edd.: desistit $PGV \parallel 11$ Vettium Schol. P: tuum $GV \parallel 10$ de add. edd. \(\text{destitit } edd.: desistit $PGV \parallel 11$ Vettium Schol. P: tuum $GV \parallel 10$ contione P^2B : contionem $P^1GV \parallel 13$ et fortissimis $P^1 \parallel 14$ mihi nullo P: mihi anullo P^1 : P^1 : P

ORATIO PRO P. SESTIO 131-135

queri convenire, acta mea sibi ait displicere, quis nescit? qui legem meam contemnat, quae dilucide vetat gladiatores biennio quo quis petierit aut petiturus sit dare, in quo eius temeritatem satis mirari, iudices, non 134 queo. facit apertissime contra legem, facit is qui neque elabi ex iudicio 5 iucunditate sua neque emitti gratia potest neque opibus et potentia leges ac iudicia perfringere, quae res hominem inpellit ut sit tam intemperans? est e(nim) nimia gloriae cupiditate, familiam gladiatoriam, credo, nactus est speciosam, nobilem, gloriosam; norat studia populi, videbat clamores et concursus futuros, hac exspectatione elatus homo fla-10 grans cupiditate gloriae tenere se non potuit quin eos gladiatores induceret, quorum esset ipse pulcherrimus, si ob (eam) causam peccaret [et]. pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus, tamen ignosceret nemo; cum vero ne de venalibus quidem homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit et sortito alios Samni-15 tes, alios provocatores fecerit, tanta licentia, tanta legum contemptio nonne quem habitura sit exitum pertimescit? sed habet defensiones duas: 135 primum 'do' inquit 'bestiarios; lex scripta de gladiatoribus.' festive! accipite aliquid etiam acutius, dicet se non gladiatores, sed unum gladiatorem dare et totam aedilitatem in munus hoc transtulisse, praeclara 20 aedilitas! unus leo, ducenti bestiarii, verum utatur hac defensione; cupio eum suae causae confidere. solet enim tribunos plebis appellare et vi iudicium disturbare, cum diffidit. quem non tam admiror, quod meam

1–2 acta . . . displicere se. quis . . . contemnat Schol. \parallel 20 unus . . . bestiarii Schol. \parallel 21 solet enim tribunos pl. Schol.

1 queri Schol.: quaeri P²GV: quaerigo P¹ | m*ea P | ait Schol.: ali V: alii PG | displicere PGV: displicere se Schol.; quod neglegentiorem syllabae re dittographiam quandam esse recte putat We. 59 | meam Schol. P¹GV: eam P²B || 2 contemnat Schol.: contempnat P: contemnatur G: contempnatur V | dilucidae P: delucide GV | petierit aut PGV cf. Luebbert, ALL 2, 1885, 221: petat aut Pantagathus, sicut est Vat. 37: del. Mdv.² 388, We. 56 || 3 petiturus PG²V: pepiturus G¹ || 4 elabi P: elapsi GV || 7 est e(nim) nimia gloriae cupiditate Jeep¹ 9 cl. § 110 p. 58, 10-16 an . . . comesset, putatque particulam enim ironiae inservientem causam, qua quis Vatini intemperantiam excusaverit, absurdam esse significare: iste nimia gloriae cupiditate P: iste animi a gloriae cupiditate GV: estne nimia gl. cup. A. Kl.: sit tam nimia gl. cup. Ha.¹: ut praecepta e l. 10 del. Mdv.² 390 | familiam P: familia GV || 9 futuros (sed -o-ex -u- videtur) P: futurus GV || 10 gloriae P: gloria GV | eos Or.²: hos PGV || 11 esset ed. Asc.: et PGV | eam add. ed. Asc.; cf. § 62 p. 36, 1 ob eam causam | et del. Or.¹ || 13 de venalibus edd.: divinalibus PGV || electos sed P²GV: electo sed P¹ || 14 samnites P: sannites V: sanites G || 15-16 contemption non neque edd.: contemptione neque (nonne quem scr. V) GV: contemptionem non neque P¹: contemptione non P²B || 17 inquit P²GV: inquid P¹ || bestiarios ed. Asc.: bestiariis PG: destiarys V || scripta PG: (est) scripta ed. Asc.: st vel post scripta vel post gladiatoribus add. We. 57 || 18 dicet PGV: dicit ed. Herv.; We. 57 || 20 hac P²GV: ac P¹

9 BT Cicero 22 71

legem contemnit hominis inimici, quam quod sic statuit, omnino consularem legem nullam putare. Caeciliam Didiam, Liciniam Iuniam contempsit. etiamne eius quem sua lege et suo beneficio ornatum, munitum, armatum solet gloriari, C. Caesaris, legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? et aiunt alios esse qui acta Caesaris rescindant, cum haec optuma lex et ab illo socero eius et ab hoc adsecula neglegatur! et cohortari ausus est accusator in hac causa vos, iudices, ut aliquando essetis severi, aliquando medicinam adhiberetis rei publicae. non ea est medicina, cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; carnificina est ista et crudelitas. ii medentur rei publicae qui exsecant pestem aliquam tanquam strumam civitatis.

136 Sed ut extremum habeat aliquid oratio mea, et ut ego ante dicendi finem faciam quam vos me tam attente audiendi, concludam illud de optimatibus eorumque principibus ac rei publicae defensoribus vosque, adulescentes, et qui nobiles estis, ad maiorum vestrorum imitationem 15 excitabo, et qui ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi, ad eam rationem in qua multi homines novi et honore et gloria floruerunt cohor-137 tabor. haec est una via, mihi credite, et laudis et dignitatis et honoris, a bonis viris sapientibus et bene natura constitutis laudari et diligi; nosse discriptionem civitatis (a) maioribus nostris sapientissime constitutam, 20 qui cum regum potestatem non tulissent, ita magistratus annuos creaverunt ut consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum, deli-

2 Caeciliam . . . contemsit Schol. \parallel 5-6 cum haec lex . . . neglegatur Schol. \parallel 8-9 non . . . adhibetur Schol. \parallel 10-11 ii medentur . . . civitatis Schol.

1 contemnit $Mdv.^2$ 390: contempnet PGV | hominis P²GV: homi homines P¹ | sic statuit Mdv. ib.: si statuit P¹: se statuit P²G: statuit V $Lb.^2$: sustinuit Ba. 130 || 2 Caeciliam Schol.: anciliam PGV (sed V hoc ordine verb.: putarem anciliam) | Liciniam Schol.: licentiam (-ciam V) PGV | contemsit Schol. || 4 legem de pecuniis repetundis P: de pecuniis repetundis legem GV | putat P²GV: potat P¹ || 5 aiunt P: malit GV | optuma PGV: om. Schol. || 6 adsecula edd.: adsacula Schol. P: assecula GV cf. Zie. 180 || 7 hac P²GHV: ac P¹ || 8 adhiberetis P²GHV: adiberetis P | ea est Schol. GHV: east P || 9 parti in marg. praebet G | scalpellum Schol. PHG²V: scabellum G¹ || 10 ii Schol.: ei PG: hii H | exsecant Schol. P¹BGH: execant P³ | pestem Schol. PHV: postem G || 12 aliquid GHV: aliquit P | dicendi P²GHV: discendi P¹ || 13 me vel delendum vel mei scribendum esse censet Mue., Philologus 17, 1861, 103; at cf. Phil. 9, 6; de cf. 2, 16; Tusc. 1, 16 | tam PG: om. H || 14 vosquae P¹ || 15 nobiles GHV: nobilis P | vestrorum HG²: vestrum, cf. || 19 sapientibus P: et sapientibus GHV | et bene f. 20 consensus vestrum, f. 20 discriptionem PG f. 5 66 f. 37, 12: descriptionem H: discriptione V | a S: om. PGHV fort. recte; f. We. 67, qui dativi usum ita explicat: 'discr. civ. quam maiores nostri sibi constituerunt' || 21 regum PGV: regiam H || 22 consilium PGV: consulem H | senatus PGHV: f. deligerentur HG²: dilig. P: deleg. G¹: deligentur V

ORATIO PRO P. SESTIO 135-139

gerentur autem in id consilium ab universo populo aditusque in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret. senatum rei publicae custodem, praesidem, propugnatorem conlocaverunt; huius ordinis auctoritate uti magistratus et quasi ministros gravissimi 5 consili esse voluerunt; senatum autem ipsum proximorum ordinum splendore confirmari, plebis libertatem et commoda tueri atque augere voluerunt.

Haec qui pro virili parte defendunt optumates sunt, cuiuscumque sunt ordinis; qui autem praecipue suis cervicibus tanta munia atque rem publicam sustinent, hi semper habiti sunt optumatium principes, auctores et conservatores civitatis. huic hominum generi fateor, ut ante dixi, multos adversarios, inimicos, invidos esse, multa proponi pericula, multas inferri iniurias, magnos esse experiundos et subeundos labores; sed mihi omnis oratio est cum virtute non cum desidia, cum dignitate non cum voluptate, cum iis qui se patriae, qui suis civibus, qui laudi, qui gloriae, non qui somno et conviviis et delectationi natos arbitrantur. nam si qui voluptatibus ducuntur et se vitiorum inlecebris et cupiditatium lenociniis dediderunt, missos faciant honores, ne attingant rem publicam, patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui. qui autem bonam 139 famam bonorum, quae sola vere gloria nominari potest, expetunt, aliis otium quaerere debent et voluptates, non sibi. sudandum est iis pro communibus commodis, adeundae inimicitiae, subeundae saepe pro re

13-15 sed mihi oratio est . . . voluptate Schol.

1 autem PHG²: hoc G¹V || 2 industri(a)e PGV: industria H | virtuti PGV: virtute H || 4 hordinis P | auctoritate uti (ut V) PGV: verti auctoritate H (unde veteri auct. e. g. R-I-12); auctoritate niti Probst 354 | mimistros P¹ || 5 consilii PGH | autem PHG²: hoc G¹V || 6 splendore confirmari PGHV cf. Reid ap. Holden 276: splendorem confirmare Ba. 131 | et PH: om. GV | augere G²: augeri PG¹HV || 8 virili PGV: viri H | optumates PGV: optimatis H || 9 autem PH: haec G: hoc V || 10 sustinent H We. 68: sustineant PGV Gaffiot 109 | optimatium GHV: optumatumatium P || 11 ut ante dixi om. H || 13 iniurias S: invidias PGHV: insidias Naug.² | experiendos GHV (sed V ita: experiendos esse): experiendos B: expiundos P | et subeundos del. Kimm. 60; at cf. A. Kl. || 14 omnis PGHV: om. Schol. | oratio est GHV: oratiost P || 15 iis PG: his H: is V || 16 conviviis GHBV: conviis P | delectationi PHG²V: delectatione G¹ || 17 ducuntur PG: dicuntur V: dicantur H || et se vitiorum (-cio-H) PH: esse vitiorum et se (si V) GV | cupiditatum P²GV: cupiditatum P¹: cupiditatum H || 18 dediderunt PHG²V: dederunt G¹ | faciant PHV: fatiant G²: fatiunt G¹ | ne PGV: nec H | rem p. PGV: re p. H || 19 patiantur HG²V: paciantur P: patiuntur G¹ | virorum ... perfrui viros laborum patientes frui H | labore P: labores GV | autem PHG²V: voluptatis G¹ | sudandum PHG²V: subdandum G¹ || 21 voluptates PHG²V: voluptatis G¹ | sudandum PHG²V: subdandum G¹ || 22 pro PHV: om. G

9*

publica tempestates, cum multis audacibus, inprobis, non numquam etiam potentibus dimicandum. haec audivimus de clarissimorum virorum consiliis et factis, haec accepimus, haec legimus. neque eos in laude positos videmus qui incitarunt aliquando populi animos ad seditionem, aut qui largitione caecarunt mentes imperitorum, aut qui fortis et claros 5 viros et bene de re publica meritos in invidiam aliquam vocaverunt. levis hos semper nostri homines et audaces et malos et perniciosos civis putaverunt. at vero qui horum inpetus et conatus represserunt, qui auctoritate, qui fide, qui constantia, qui magnitudine animi consiliis audacium restiterunt, hi graves, hi principes, hi duces, hi auctores huius dignita- 10 tis atque imperi semper habiti sunt.

Ac ne quis ex nostro aut aliquorum praeterea casu hanc vitae viam pertimescat, unus in hac civitate, quem quidem ego possum dicere, praeclare vir de re publica meritus, L. Opimius, indignissume concidit; cuius monumentum celeberrumum in foro, sepulcrum desertissumum in litore 15 Dyrrachino relictum est. atque hunc tamen flagrantem invidia propter interitum C. Gracchi [semper] ipse populus Romanus periculo liberavit; alia quaedam civem egregium iniqui iudici procella pervortit. ceteri vero aut repentina vi perculsi ac tempestate populari per populum tamen ipsum recreati sunt atque revocati aut omnino involnerati inviolatique 20 vixerunt. at vero ii qui senatus consilium, qui auctoritatem bonorum, qui instituta maiorum neglexerunt et imperitae aut concitatae multitudini iucundi esse voluerunt, omnes fere rei publicae poenas aut prae-

14 L. Opimius . . . concidit Schol.

1 audacibus $\langle \text{et} \rangle$ Reid in ed. academicorum, Londinii 1885, ad 1, 23 multorum magnorumque \parallel 2 audivimus GH: audimus PV \parallel 7 hos (ex os P²) semper nostri homines P: semper hos nostri omnes GV: hos semper H \mid civis H: cives PG \parallel 8 et conatus represserunt PGV: represserunt et conatus H \parallel 9 fide PHG²V: fidem G¹ \parallel 10 restiterunt P² GHV: restituerunt P¹ \mid dignitatis PGV: ordinis et dignitatis H: civitatis Gul., We. 59; at cf. de aere alieno Mil., fr. VIII b (Schol. Bob. p. 171, 27 St.) eiciundus est ex urbe civis, auctor et custos salutis, otii, dignitatis, fidei \parallel 11 atque PGHV: del. Reid ap. Holden 251 \mid imperii PGH \mid semper P²BH: semperii semper P¹: sempiterni semper GV \mid habiti sunt P²GHV: abitiunt P¹ \parallel 12-18 ac . . . egregium om. H \parallel 13 hac P²GV: ac P¹ \mid civitate GV: om. G \mid indignissume PGV: possim ed. Asc., Mdv.² 391; sed cf. Ba. 134 \parallel 14 de PV: om. G \mid indignissume P²: -ime Schol. P¹G \parallel 15 foro GV: phoro P \mid desertissumum G¹: -imum PG² \mid litore PV: littore G \parallel 16 atque P: at G: aut V \mid flagrantem P¹GV: flagrante P²B \parallel 17 semper del. C. F. Hermann: ex adscripto Sempr. natum esse putat Eb: tamquam oratorie a Cicerone ipso adiectum def. Kimm. 33 \parallel 18 alia P²GV: ali P¹ \mid iniqui iudicii procella PGV: et si quos eorum aut iniqui iudicii quaedam procella H \mid ceteri vero PGV: om. H \parallel 19 aut . . . populari] aut aliqua repentina vis ac tempestas perculit popularis H \parallel 21 ii PG: hi H: hy V \parallel 22 neglexerunt GHV: neclexerunt P \parallel 23 omnes P²GHV: omne P¹

ORATIO PRO P. SESTIO 139-142

senti morte aut turpi exilio dependerunt. quod si aput Atheniensis, ho141
mines Graecos, longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos, non
deerant qui rem publicam contra populi temeritatem defenderent, cum
omnes qui ita fecerant e civitate eicerentur, si Themistoclem illum, con5 servatorem patriae, non deterruit a re publica defendenda nec Miltiadi
calamitas, qui illam civitatem paulo ante servarat, nec Aristidi fuga,
qui unus omnium iustissimus fuisse traditur, si postea summi eiusdem
civitatis viri, quos nominatim appellari non est necesse, propositis tot
exemplis iracundiae levitatisque popularis tamen suam rem publicam
10 illam defenderunt, quid nos tandem facere debemus, primum in ea
civitate nati unde orta mihi gravitas et magnitudo animi videtur,
tum in tanta gloria insistentes ut omnia humana leviora videri debeant,
deinde ad eam rem publicam tuendam adgressi quae tanta dignitate est
ut eam defendentem occidere optabilius sit quam oppugnantem rerum
15 potiri?

Homines Graeci quos antea nominavi inique a suis civibus damnati atque expulsi tamen, quia bene sunt de suis civitatibus meriti, tanta hodie gloria sunt non in Graecia solum sed etiam apud nos atque in ceteris terris, ut eos a quibus illi oppressi sint nemo nominet, horum calamitatem 20 dominationi illorum omnes anteponant. quis Carthaginiensium pluris fuit Hannibale consilio, virtute, rebus gestis, qui unus cum tot imperatoribus nostris per tot annos de imperio et de gloria decertavit? hunc sui cives e civitate eiecerunt; nos etiam hostem litteris nostris et memoria

1-2 quod aput . . . Graecos Schol. \parallel 5-6 nec . . . calamitas Schol. \parallel 6 neque Aristidi fuga Schol. \parallel 20 (quis Carthaginiensium . . .) cf. Val. Max. 5, 3 ext. 1 \parallel 20-21 quis . . . Hannibale Arusianus Messius, GL VII 499, 9 \parallel 22-23 hunc . . . eiciuntur Schol.

1 dependerunt PGV: deprehenderunt H | quod si PGHV; quod Schol. | aput Schol.: apud BGHV: apud apud P | atheniensis P²G: -es Schol. HV: atheniens P¹ || 2 diiunctos PH: disiunctos G: coniunctos V || 3 deerant GHV: de*erant P || 4 fecerant PGV: fecerunt H || 5 Miltiadi Schol.: miltiadis (-cia-P) P¹ GV: melciadis P²: melchiadis H || 6 servarat P²GHV: servaret P¹ | nec PGHV: neque Schol. | Aristidi Schol.; cf. fin. 2, 116: aristidis PGHV || 7-10 si ... defenderunt om. H || 9 levitatisque P²GV: et levitatis quae P¹ || 10 illam PGV: illi Ba. 135 || quid PG²: qui G¹: quis V || 12 insistentes PHG²V: insistens G¹ || 13 eam PHG²V: eum G¹ || 14 optabilius Schue., Mdv^2 393 adn. $I: *\bar{n}$ aliud P: non (\bar{n} H) aliud GHV: optatius $Pet.^1$ 270: nobilius $Herm.^1$ 576: melius Ba. 135: maius $Mdv.^2$ 391: honestius $Sey.^1$ 66: satius $Or.^2$: sanctius $Kindscher^1$ 890: laudabilius Mue., alii alia || 16 inique P²GV: iniquae H: ique P¹ || 17 bene ante meriti transp. H || 19 oppressi sint PG: oppressi sunt HV We. 68 || 20 carthaginensium PG²: carta- G¹: karta- V: carthaginensium H || 21 hannibale Arus. P²GH: annibale P¹ de ponenda vel omittenda in hoc nomine aspiratione cf. O. Jahn in ed. Flori, Lipsiae 1852, XXXII || 21-22 tot ... per om. H || 22 et PGV: om. H | de² PH: om. GV || 23 eiecerunt PGHV: eiciuntur Schol. | nos GHV: vos P

143 videmus esse celebratum. qua re imitemur nostros Brutos, Camillos, Ahalas, Decios, Curios, Fabricios, Maximos, Scipiones, Lentulos, Aemilios, innumerabiles alios qui hanc rem publicam stabiliverunt. quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono. amemus patriam, pareamus senatui, consulamus bonis; praesentis fructus neglegamus, posteritatis gloriae serviamus, id esse optumum putemus quod erit rectissimum, speremus quae volumus, sed quod acciderit feramus, cogitemus denique corpus virorum fortium magnorum que hominum esse mortale, animi vero motus et virtutis gloriam sempiternam, neque hanc opinionem si in illo sanctissimo Hercule consecratam videmus, cuius corpore 10 ambusto vitam eius et virtutem inmortalitas excepisse dicatur, minus existimemus eos qui hanc tantam rem publicam suis consiliis aut laboribus aut auxerint aut defenderint aut servarint esse inmortalem gloriam consecutos.

Sed me repente, iudices, de fortissimorum et clarissimorum civium 15 dignitate et gloria dicentem et plura etiam dicere parantem horum aspectus in ipso cursu orationis repressit. video P. Sestium, meae salutis, vestrae auctoritatis, publicae causae defensorem, propugnatorem, actorem, reum; video hunc praetextatum eius filium oculis lacrumantibus me intuentem; video (T.) Milonem, vindicem vestrae libertatis, custodem 20 salutis meae, subsidium adflictae rei publicae, extinctorem domestici latrocini, repressorem caedis cotidianae, defensorem templorum atque tectorum, praesidium curiae, sordidatum et reum; video P. Lentulum, cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei (et) fratris liberorumque nostrorum, in hoc misero squalore et sordibus; cui 25

25-p. 77, 2 cui . . . dederit Schol.

2 curios PG: curos H: om. V || 4 coetu P: caetu GH: cetu V | pareamus P² HV: pereamus G: paremus P¹ || 6 optumum GH: optimum P || 7 qu(a)e PGV: quod H | volumus sed quod (-mus sed in ras. et quod sscr. P²) P²H: volumus quod GV || 8 magnorumque S: magnorum PGHV || 9 motus PGHV: motum Dietrich 516 || 11 vitam PHG²V: viam G¹ | inmortalitas G: imm-PH | dicatur PGV: dicitur H sed cf. Mdv.² 393 || 12 existimemus PGV: existemus H | aut PGHV cf. We. 68: ac Or.¹: et Reid ap. Holden 256 || 13 auxerint ... defenderint ... servarint PGHV: auxerunt ... defenderint ... servarint ς We. 68, Ba. 136 || 14 consecutos PGV: consecuturos H Lb.¹ || 16 dicentem P² GHV: ticentem P¹ || 18 actorem P: auctorem GHV sed cf. Ba. 51 || 20 T. add. Heine, Eb. | vestrae libertatis PG: nostre libertatis V: libertatis vestrae H || 22 latrocinii PGH | cotidianae PG¹H: cottidiane V: clodianae G² || 24 deum ac PGHV: eundem Reid ap. Holden 256; sed cf. A. Kl., Rhein. Mus. 68, 1913, 481 adn. 3 || 24-25 mei et fratris H: mei fratris P: fratris mei GV || 25 liberorumque nostrorum Ha.²: eorumque nostrorum P¹ GV: eorumque (eroumque B) nostrorum P² B:

rerumque nostrarum H

ORATIO PRO P. SESTIO 142-146

superior annus idem et virilem patris et praetextam populi iudicio togam dederit, hunc hoc anno in hac toga rogationis iniustissimae subitam acerbitatem pro patre fortissimo et clarissimo cive deprecantem, atque hic 145 tot et talium civium squalor, hic luctus, hae sordes susceptae sunt prop-5 ter unum me, quia me defenderunt, quia meum casum luctumque doluerunt, quia me lugenti patriae, flagitanti senatui, poscenti Italiae, vobis omnibus orantibus reddiderunt. quod tantum est in me scelus? quid tanto opere deliqui illo die cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exiti detuli, cum parui vobis? ac si scelestum est amare pa-10 triam, pertuli poenarum satis; eversa domus est, fortunae vexatae, dissipati liberi, raptata coniunx, frater optumus, incredibili pietate, amore inaudito maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; ego pulsus aris, focis, deis penatibus, distractus a meis, carui patria, quam, uti levissime dicam, certe dilexeram; pertuli crudelitatem 15 inimicorum, scelus infidelium, fraudem invidorum, si hoc non est satis, 146 quod haec omnia deleta videntur reditu meo, multo mihi, multo, inquam. iudices, praestat in eandem illam recidere fortunam quam tantam inportare meis defensoribus et conservatoribus calamitatem. an ego in hac urbe esse possim his pulsis qui me huius urbis conpotem fecerunt? non 20 ero, non potero esse, iudices; neque hic unquam puer, qui his lacrumis qua sit pietate declarat, amisso patre suo propter me me ipsum incolumem videbit nec, quotienscumque me viderit, ingemescet ac pestem suam ac patris sui se dicet videre, ego vero hos in omni fortuna, quaecumque erit oblata, conplectar, nec me ab iis quos meo nomine sordidatos

2 rogationis . . . subiit acerbitatem Schol.

videtis unquam ulla fortuna divellet, neque eae nationes quibus me senatus commendavit, quibus de me gratias egit, hunc exulem propter me 147 sine me videbunt. sed haec di immortales, qui me suis templis advenientem receperunt stipatum ab his viris et P. Lentulo consule, atque ipsa res publica, qua nihil est sanctius, vestrae potestati, iudices, commiserunt. vos hoc iudicio omnium bonorum mentes confirmare, inproborum reprimere potestis, vos his civibus uti optumis, vos me reficere et renovare rem publicam. qua re vos optestor atque obsecro ut, si me salvom esse voluistis, eos conservetis per quos me recuperavistis.

1 unquam H: um-PG \parallel 3 di P: dii GHV \parallel 4 p. lentulo consule PGV: p. lentulus consul H \parallel 5 potestati P²GHV: potestate P¹ \mid iudices PGV: om. H \mid commi*serunt P \parallel 6 hoc PG¹HV: autem G² \mid improborum (impetus) Probst 354 \parallel 7 potestis P²GHV: potestates P¹ \parallel 8 rem p. PGV: rem p. potestis H \parallel 9 me GHV: me** P \parallel subscr. M· TVLLII· CICERONIS· PRO· P· SESTIO EXPLICIT P: Explicit or(ati)o V: om. GH

L. Appuleius Saturninus q. a. 104, tr.

L. Accius [RE I 142, 4; 143, 19] 123

p. 65, 17 pl. 103, 100 [RE II 261, 22; 262, 5: Achaei [RE I 190, 8; 192, 11 (s. v. 266, 5] 37 p. 23, 3; 39 p. 23, 18; 101 Achaia)] 94 p. 51, 12 p. 54, 23; 105 p. 56, 14 Argivi 122 p. 65, 1 Achivi 120 p. 63, 26 Aelia, Fufia (lex) [RE XII 2320, 61 Aristides [cf. RE II 883, 64] 141 p. 75,6 (s. v. Lex Aelia) 33 p. 21, 5-6; 114 Armenii [cf. RE II 1183, 30] 58 p. 33, 21 Asia [cf. RE I 2469, 15 (s. v. Antiochos p. 60, 18 Aelii [cf. RE I 489, 1 (s. v. Aelius)] 69 III) 58 p. 33, 20. [cf. RE² VII 2 1292, 52 (s. v. Q. Tullius Cicero) RE p. 39. 7 II 1538, 39] 68 p. 38, 14 L. Aelius Lamia [RE I 522, 4] 29 p. 18, Athenae cf. Erechtheus 48 p. 28, 17 Aelius Ligus tr. pl. a. 58 [RE I 523, 20] Athenienses 141 p. 75, 1 68 p. 38, 9; 94 p. 51, 16 Atilii (Calatini) [RE II 2076, 17] 72 Aemilii [$RE\ I\ 543, 59\ (s.\ v.\ Aemilius)$] p. 40, 10 M. Atilius Regulus cos. a. 267, cos. suff. 143 p. 76, 2 256, procos. 255 [RE II 2086, 39; 2089, 53] 127 p. 67, 5 M. Aemilius Scaurus cos. a. 115 [RE I 584, 32; 585, 4; 586, 51] 39 p. 23, 19 M. Aemilius Scaurus ae. cur. a. 58, pr. 56 C. Atilius Serranus cos. a. 257, 250 [RE II 2094, 57; 2095, 67 72 p. 40, 9 [RE I 588, 23] 101 p. 54, 19; 116 Sex. Atilius Serranus Gavianus tr. pl. p. 61, 12 a. 57 [RE II 2099, 10] 74 p. 41, 19; Aesopus v. Clodius 85 p. 47, 5; 94 p. 51, 16 Africa 50 p. 30, 1 Ahalae [RE2 II 1768, 18 (s. v. Servilii Attalus (errore pro Eumene II [cf. RE VI 1091, 54]) 58 p. 33, 20 Ahalae); cf. 1771, 21 (s. v. C. Servi-Attici anagnostae 110 p. 58, 19 lius Ahala)] 143 p. 76, 1 Aurelium (tribunal) [$RE\ II\ 2430,\ 61$] 34 C. Albanius socer P. Sesti [RE I 1312, p. 21, 8 68; cf. RE² II 1886, 22 (s. v. P. Se-L. Aurelius Cotta cos. a. 65 [RE II 2485, stius) 6 p. 6, 5. 7 59; 2486, 55] 73 p. 40, 18; 74 p. 41, 14 Q. Ancharius tr. pl. a. 59, pr. 56 [RE *I 2102, 10*] 113 p. 60, 7 Brogitarus [$RE\ III\ 887, 7$] 56 p. 33, 1 T. Annius Milo (Papianus) tr. pl. a. 57 [RE I 2271, 10] 85 p. 47, 5; 86 p. 47, Brundisina (colonia) [RE III 903, 57 (s. v. Brundisium)] 131 p. 69, 14 13; 87 p. 47, 24. 27; 48, 1; 90 p. 49, Brundisini [cf. RE III 902, 36 (s. v. 10; 92 p. 50, 8; 95 p. 51, 20; 144 p. 76, Brundisium)] 131 p. 69, 12 Bruti [RE III 916, 6; RE X 960, 66 Antiochus III. Magnus [RE I 2459, 35; (s. v. Iunius)] 143 p. 76, 1 2465, 5] 58 p. 33, 18 Brutus fabula [RE] I 143, 19 (s. v. C. Antonius Hybrida cos. a. 63 [RE I L. Accius) 123 p. 65, 18 2577, 22; 2579, 10] 8 p. 7, 1. 5; 9 p. 7, Byzantium [RE III 1138, 43] 56 p. 33, 4 16; 12 p. 9, 8, 15 Appenninus [cf. RE I 212, 8] 12 p. 9, 17 Appia (via) [cf. RE III 2850, 26 (s. v. Caecilia Didia (lex) [RE XII 2337, 26] Ap. Claudius Pulcher)] 126 p. 66, 26 135 p. 72, 2

Q. Caecilius Metellus Nepos tr. pl. a. 62, pr. 60, cos. 57 [RE III 1216, 44; 1217, 55] 130 p. 68, 17; 69, 3

Q. Caecilius Metellus Numidicus cos. a. 109, cens. 102 [RE III 1218, 43; 1220, 21] 37 p. 22, 16; 101 p. 54, 21; 130 p. 69, 1-2

Q. Caecilius Metellus Pius cos. a. 80 [RE *III 1221, 48*] 124 p. 66, 1

Q. Caecilius Metellus Pius Scipio Nasica tr. pl. a. 59, aed. cur. 57 ($\frac{1}{2}$), cos. 52 [RE III 1224, 44; 1225, 6] 124 p. 65,

Caesar v. Iulius

L. Calpurnius Piso Caesoninus Calventius cos. a. 58, procos. 57 – 55 [RE III 1387, 25] 32 p. 20, 10; 33 p. 20, 18; 53 p. 31, 16; 54 p. 32, 2; 60 p. 35, 9; 70 p. 39, 11; 93 p. 51, 1

C. Calpurnius Piso Frugi q. a. 58 [RE *III 1391, 10*] 54 p. 32, 1; 68 p. 38, 17 Camilli (cf. RE VII 315, 1 (s. v. Furius)] 143 p. 76, 1

Capitolinus (clivus) [RE III 1530, 44] 28 p. 18, 6-7

Capitolium [RE III 1531, 20; ct. 1535, 5] 26 p. 16, 20; 124 p. 66, 7; 131 p. 70, 1

Capua [RE III 1555, 47, 1558, 65] 9 p. 7, 14. 16. 19. 21; 10 p. 8, 5; p. 8, 13. 15; 19 p. 13, 13 Carthaginienses 142 p. 75, 20

Carthago [RE X 2150, 14] 127 p. 67, 6 L. Cassius Longinus Ravilla tr. pl. a. 137 cos. 127 [RE III 1742, 11; cf. RE IV 692, 3 (s. v. Comitia); RE XII 2415, 34 (s. v. Leges Tabellariae)] 103 p. 55,

Castoris (aedes) [RE V 1087, 18; 1104, 63] 34 p. 21, 11; 79 p. 44, 10; 83 p. 46,

2; 85 p. 46, 27 Catilina v. Sergius

Cato v. Porcius

Catulus v. Lutatius

Cilicia [RE XI 385, 36] 55 p. 32, 16

Cinnanus atque Octavianus dies [RE IV 1283, 16 (s. v. L. Cornelius Cinna); RE XXVII 1814, 55 (s. v. Cn. Octavius)] 77 p. 43, 5

M. Cispius tr. pl. a. 57 [RE III 2589, 45] 76 p. 42, 9

Clodius Aesopus [$RE\ IV\ 67,36$] 123 p. 65, 16

P. Clodius Pulcher tr. pl. a. 58 [RE IV]

82, 24] - Clodia (gens) 81 p. 45, 4; Clodia (lex) 69 p. 38, 23; Clodiana latrocinia 130 p. 68, 22; Clodiana (manus) 79 p. 44, 10-11; Clodiana (seditio) 94 p. 51, 16-17; Clodianum (facinus) 82 p. 45, 17-18; Clodianum (scelus) 68 p. 38, 11-12; Clodianus (exercitus) 85 p. 47, 12

Sex. Cloelius [RE IV 65, 52 (s. v. Sex. Clodius)] 133 p. 70, 19

Concordiae (aedes) [RE IV 831, 52] 26 p. 17, 1

P. Cornelius Lentulus Spinther cos. a. 57 [RE IV 1392, 49; 1395, 1] 70 p. 39, 10; 72 p. 40, 14; 107 p. 57, 10; 147 p. 78, 4

Cornelius Lentulus Spinther filius Lentuli cos. a. 57 [RE IV 1398, 5] 144 p. 76, 23

L. Cornelius Scipio Asiaticus cos. a. 83 [RE IV 1483, 59; 1484, 67] 7 p. 6, 11 Cotta v. Aurelius

Crassus v. Licinius

Curii [cf. RE IV 1844, 52 (s. v. M'. Curius Dentatus)] 143 p. 76, 2

Cypria rogatio [RE IV 85, 27 (s. v. P. Clodius Pulcher); cf. RE XII 105, 12 (s. v. Kypros)] 62 p. 36, 2

Cyprius (rex) v. Ptolomaeus

Dardani [RE IV 2155, 40] 93 p. 51, 8 Decii [RE IV 2277, 20 (s. v. Decius)] 143 p. 76, 2

P. Decius Mus cos. a. 340 [RE IV 2279, 1; 2280, 68] 48 p. 28, 21

Cn. Domitius Calvinus tr. pl. a. 59, pr. 56, cos. 53, 40 [RE V 1419, 63] 113 p. 60, 6

Dyrrachini [cf. RE V 1887, 9 (s. v. Dyrrhachos)] 94 p. 51, 11; Dyrrachinum litus 140 p. 74, 15-16

L. Equitius [RE VI 322, 16] 101 p. 54,

Erechtheus [RE VI 406, 66] 48 p. 28, 18

Fabricii [cf. RE VI 1930, 24 (s. v. Fabricius); 1937, 59 (s. v. C. Fabricius Luscinus)] 143 p. 76, 2

Q. Fabricius tr. pl. a. 57 [RE VI 1931, 1] 75 p. 42, 2. 8; 78 p. 43, 19. 21

C. Fannius tr. pl. a. 59 [RE VI 1991, 22] 113 p. 60, 9

Firmidius [RE VI 2379, 36] 112 p. 59, 18

Flaminius (circus) [RE III 2580, 49] 33 p. 20, 25 Fortuna [cj. RE VII 12, 45] 5 p. 5, 24

A. Gabinius cos. a. 58, procos. 57-54 [RE VII 424, 52; 426, 36] 32 p. 20, 10; 53 p. 31, 16; 55 p. 32, 15; 70 p. 39, 11; 93 p. 51, 1

Gallicus (ager) [RE VII 669, 9] 9 p. 7,

Gavii [cf. RE VII 866, 4] 72 p. 40, 10 Gavius Olelus (v. app. cr.) 72 p. 40, 10 Gellius [RE VII 991, 43] 110 p. 58, 11; 111 p. 59, 9; 112 p. 59, 18 Gracchi cf. C. et Ti. Sempronius 105

p. 56, 14

Gracchus v. Numerius, Sempronius Gracchus (insitivus) v. Equitius Graecia 142 p. 75, 18

Graeci (debitores) 94 p. 51, 11; Graeci (homines) 141 p. 75, 1-2; 142 p. 75,

Graeculi 126 p. 66, 18 Graeculus v. Gellius 110 p. 58, 18 Graii [cf. RE VII 1693, 44] 122 p. 65, 1

Hannibal [RE VII 2323, 30; 2348, 12] 142 p. 75, 21

Hercules 143 p. 76, 10

Q. Hortensius Hortalus cos. a. 69 [RE VIII 2470, 22; 2477, 58] 3 p. 5, 3; 14 p. 10, 11

Iovis Optimi Maximi (templum) [RE X 1135, 35] 129 p. 67, 26

Italia [RE suppl. III 1246, 21] 12 p. 9, 18; 10, 1; 25 p. 16, 11; 26 p. 16, 21; 32 p. 20, 4; 35 p. 22, 1; 36 p. 22, 13; 37 p. 22, 18; 38 p. 23, 7; 40 p. 24, 10; 41 p. 25, 13; 72 p. 40, 14; 83 p. 46, 9; 87 p. 48, 6; 107 p. 57, 12; 128 p. 67, 18. 23; 129 p. 68, 12; 131 p. 69, 11. 18; 145 p. 77, 6 C. Iulius Caesar cos. a. 59, 48, 46 – 44

[RE X 186, 40; 196, 57] 39 p. 24, 6; 41 p. 25, 11; 71 p. 39, 16. 22; 132 p. 70, 7; [RE X 199, 56] 135 p. 72, 71 p. 39, 16, 22; 132

(M.) Laenius Flaceus [RE XII 421, 37] 131 p. 69, 16

Lamia v. Aelius

Lares familiares [RE XII 814, 1] 30 p. 19, 3-4

Latini 30 p. 19, 1 Lentidius REXII1943, 68 80 p. 44, 20Lentuli [cf. RE IV 1355, 61 (s. v. Cornelii Lentuli)] 143 p. 76, 2

Lentulus v. Cornelius

Licinia Iunia (lex) [cf. RE X 1090, 62 (s. v. D. Iunius Silanus)] 135 p. 72, 2 M. Licinius Crassus Dives cos. a. 70, 55 [RE XIII 295, 53; 315, 8] 39 p. 24, 4; 41 p. 25, 3; 48 p. 29, 3

L. Licinius Lucullus (Ponticus) cos. a. 74 [RE XIII 376, 50; 395, 68] 58 p. 34, 3.

Ligus v. Aelius

Lucullus v. Licinius

Q. Lutatius Catulus cos. a. 78 [RE XIII] 2082, 30; 2085, 63; 2092, 36] 101 p.54, 28; 121 p. 64, 14; 122 p. 64, 22

Macedonia [$RE \ XIV \ 762, 39$] 13 p. 10, 3. 5; 71 p. 40, 3; 94 p. 51, 9 Maenia (columna) [RE XIV 244, 65] 124 p. 66, 6

C. Marcellus [cf. Sh. B., Two St. 26] 9 p. 7, 18

L. Marcius Philippus cos. a. 91 [RE XIV] 1562, 27; 1567, 11] 110 p. 58, 15

C. Marius cos. a. 107, 104-100 [RE suppl. VI 1363, 41; 1400, 24; 1411, 14; RE VIII 2293, 29 (s. v. Honos)] 37 p. 23, 1. 2; 38 p. 23, 15; 50 p. 29, 25; 116 p. 61, 19

Mars [RE XIV 1919, 56] 12 p. 9, 11 Martius (campus) [RE XIV 2025, 27] 108 p. 57, 22

Massilia [RE XIV 2130, 38] 7 p. 6, 12 Mater Magna [RE XI 2250, 27 (s. v.

Kybele)] 56 p. 32, 22 Maximi [RE XIV 2538, 59] 143 p. 76, 2 Metelli [RE III 1202, 55 (s. v. Caecilius Metellus)] 130 p. 68, 21; 131 p. 69, 7 Metellus v. Caecilius

C. Mevulanus tr. mil. a. 63 [RE XV] 1511, 13] 9 p. 7, 16

Milo v. Annius

Miltiades [RE XV 1679, 11; 1704, 32] 141 p. 75, 5

Minturnenses [RE XV 1935, 6 (s. v. Minturnae)] 50 p. 29, 27

Mithridates VI. Eupator Dionysus [RE XV 2163, 14; 2188, 11] 58 p. 34, 2

C. Mucius Scaevola [RE XVI 416, 38] 48 p. 28, 20

L. Ninnius Quadratus tr. pl. a. 58 [RE XVII 632, 46] 26 p. 17, 10; 68 p. 38, 8 Q. Numerius Rufus (Gracchus) tr. pl. a. 57 [RE XVII 2, 1326, 5] 72 p. 40, 7; 82 p. 45, 14. 19; 94 p. 51, 16

Octavianus v. Cinnanus L. Opimius cos. a. 121 [RE XVIII 1, 673, 36] 140 p. 74, 14 Ostiensis (quaestor) 39 p. 23, 18

Palatina (tribus) [RE XVIII 2, 2528, 25] 114 p. 60, 20 Palatium [RE XVIII 3, 41, 39; 44, 41] 54 p. 32, 3 Pessinuntius [cf. RE XIX 1104, 3; 1109, 17] 56 p. 32, 23 M. Petreius pr. a. 64(?) [RE XIX 1182, *52; 1183, 35*] 12 p. 9, 12 Philippus v. Marcius Pisaurum [RE suppl. XI 1092, 1; 1095, 377 9 p. 7, 17 Piso v. Calpurnius

Cn. Pompeius Magnus cos. a. 70, 55, 52 $[RE \ XXI \ 2, \ 2062, 56; \ 2134, 13] \ 15$ p. 11, 13; 39 p. 24, 3; 41 p. 25, 4; 58 p. 34, 5; 67 p. 37, 21; 69 p. 39, 1; 74 p. 41, 14; 107 p. 57, 15; 133 p. 70,

Pontus [RE III 524, 34 (s. v. Bithynia)] 58 p. 34, 2

M. Porcius Cato Uticensis tr. pl. a. 62, q. pro pr. 58-56 [RE XXII 1, 168, 47; 174, 56; 180, 50] 12 p. 9, 4; 60 p. 34, 19; 35, 2. 5. 7; 62 p. 36, 24 Porsena [RE XXII 1, 315, 22; 320, 48]

48 p. 28, 20 Postumius [RE XXII 1, 895, 52] 111

p. 59, 13

Ptolomaeus (rex Cypri) [RE XXIII 2, 1755, 64] 57 p. 33, 5; 59 p. 34, 12; 64 p. 36, 20

Quintius v. Numerius

Reatinus (cf. RE I² 345, 67 (s. v. Reate)] 80 p. 44, 21 Roma 32 p. 20, 5; 82 p. 45, 18; 127 p. 67, 7; 128 p. 67, 17 Romani (cives) 30 p. 19, 5; 85 p. 47, 6; 94 p. 51, 10; civis Romanus 29 p. 18, 21; 78 p. 43, 12

11; 26 p. 17, 7; 27 p. 17, 23; 28 p. 18, 5; 30 p. 19, 10; 52 p. 31, 2; 68 p. 38, 17; 87 p. 48, 6; 122 p. 65, 6; eques Romanus 29 p. 18, 18 Romani (municipales rusticique) 97 p. 52, 21 Romanus (populus) 2 p. 5, 2; 36 p. 22, 12; 48 p. 28, 23; 57 p. 33, 9. 13; 59 p. 34, 9; 67 p. 38, 3; 68 p. 38, 18; 74 p. 41, 16; 76 p. 42, 16; 83 p. 46, 4; 104 p. 56, 9; 106 p. 57, 3. 6; 107 p. 57, 11. 14. 16; 110 p. 58, 13; 113 p. 60, 4. 6. 10; 116 p. 61, 14; 117 p. 62, 3. 10; 118 p. 62, 13; 120 p. 63, 21; 121 p. 64, 11; 122 p. 65, 7. 10; 123 p. 65, 15. 17. 20; 124 p. 65, 22; 66, 8; 125 p. 66, 14. 17; 126 p. 66, 20; 127 p. 67, 1. 3; 128 p. 67, 14; 129 p. 68, 5; 134 p. 71, 12; 140 p. 74, 17 5; 49 p. 29, 11; 51 p. 30, 14

Romani (equites) 18 p. 13, 5; 25 p. 16,

Romanus (senatus populusque) 12 p. 9,

Sabinus homo v. Titius (fort. S. cognomen est) 80 p. 44, 21 Salus $[RE^2 \ I \ 2057, 11]$ 131 p. 69, 15 Samnites (gladiatores) $[RE^2 \ I \ 2131, 68]$ 134 p. 71, 14

Saturninus v. Appuleius Scaurus v. Aemilius Scipio v. Cornelius, Caecilius

Scipiones [RE IV 1426, 28 (s. v. Cornelii Scipiones)] 143 p. 76, 2 Scyllaeum [cf. RE VII 101, 60 (s. v.

Fretum Siculum)] 18 p. 13, 3

C. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 123 – 122 [RE2 II 1375, 31; 1383, 41] 101 p. 54, 20; 103 p. 55, 22; 140 p. 74, 17 Ti. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 133 [RE² II 1409, 42; 1414, 27; RE XII 1155 (s. v. Leges agrariae) 103 p. 55, 17 Seplasia $[RE^2]II$ 1546, 33 19 p. 13, 14 L. Sergius Catilina pr. a. 68 [RE2 II

1693, 3] 12 p. 9, 17; 28 p. 18, 4; 42 p. 25, 23

Serranus v. Atilius

P. Servilius Vatia Isauricus cos. a. 79 [RE² II 1812, 20; 1816, 3] 130 p. 68, 20; 69, 3

L. Sestius filius P. Sesti, cos. suffect. a. 23 [RE² II 1884, 58] 10 p. 8, 5; (144 p. 76, 19)

P. Sestius q. a. 63, proq. 62-61, tr. pl. 57 [RE2 II 1886, 11] 3 p. 5, 4; 5 p. 5,

18. 24; 6 p. 6, 1; 7 p. 6, 12; 8 p. 7, 4. 11; 9 p. 8, 2. 4; 11 p. 8, 13. 15; 9, 1; 12 p. 9, 7. 15; 13 p. 10, 2; 14 p. 10, 14; 15 p. 11, 4. 6; 31 p. 19, 15. 17. 21; 71 p. 39, 16. 20; 75 p. 42, 3. 5; 77 p. 43, 2; 78 p. 43, 16; 79 p. 44, 6; 80 p. 44, 18; 81 p. 45, 4; 82 p. 45, 14. 22; 83 p. 46, 2. 7; 84 p. 46, 23; 87 p. 48. 1; 90 p. 49, 9; 92 p. 50, 11; 96 p. 52, 12; 119 p. 63, 12; 124 p. 66, 3; 132 p. 70, 6; 144 p. 76, 17 Simulans fabula [cf. RE I 708, 57 (s. v. L. Afranius]] 118 p. 62, 16 Syria [cf. RE² IV 1622, 66] 55 p. 32, 16; 71 p. 40, 4; 93 p. 51, 2

Taurus (mons) [cf. RE² V 39, 45] 58 p. 33, 19 Themistocles [RE² V 1686, 49] 141 p. 75, 4 Thessali [cf. RE^2 VI 70, 4; 130, 66 (s. v. Thessalia)] 94 p. 51, 12 Thraces [cf. RE^2 VI 393, 9; 441, 34] 94 p. 51, 8 Tiberis [RE^2 VI 792, 67] 77 p. 42, 20 Tigranes I [RE^2 VI 970, 5] 58 p. 33, 21 Titius [RE^2 VI 1554, 52] 80 p. 44, 21; 112 p. 59, 18 Servius Tullius [RE^2 VII 1, 804, 45] 123 p. 65, 19

[RE² VIII 1, 387, 3; 389, 61] 101 p. 54, 20 L. Vettius [RE² VIII 2, 1844, 37] 132 p. 70, 11 Virtutis (templum) [RE VIII 2293, 29 (s. v. Honos); RE suppl. XIV 898, 61 (s. v. Virtus)] 116 p. 61, 19; 120 p. 63,

Q. Varius Severus Hybrida tr. pl. a. 90

BIBLIOTHECA TEVBNERIANA

Cato. De agri cultura

Herausgegeben von A. Mazzarino, Messina/Rome 2., verbesserte und erweiterte Aufl.

Bestell-Nr. 6659046 - Mazzarino, Cato lat.

CXXXV, 138 Seiten mit 12 Abbildungen im Anhang Leinen DDR 44,- M; Ausland 44,- DM

Cicero. Scripta quae manserunt omnia

Fasc. 4. Brutus

Herausgegeben von Malcovati, Pavia 2. Aufl. (verbesserte Ausgabe der 1. Aufl. von 1965) XVIII, 126 Seiten. Leinen DDR 13,-M; Ausland 13,-DM Bestell-Nr. 6655408 - Malcovati, Cicero 4 lat.

Fasc. 5. Orator

Herausgegeben von R. Westman, Abo XXXIII, 99 Seiten. Leinen DDR 36,-M; Ausland 36,-DM Bestell-Nr. 6659791 - Westman, Cicero 5 lat.

Fasc. 8. Oratio pro Sex. Roscio Amerino

Herausgegeben von H. Kasten, Hamburg XIV, 62 Seiten. Leinen DDR 9,80 M; Ausland 9,80 DM Bestell-Nr. 6654448 – Kasten, Cicero 8 lat.

Fasc. 16. Orationes de lege agraria. Oratio pro C. Rabirio perduellionis reo

Herausgegeben von V. Marek, Prag XX, 74 Seiten. Leinen DDR 26,-M; Ausland 26,-DM Bestell-Nr. 666 1568 - Marek, Cicero 16 lat.

Fasc. 18. Oratio pro L. Murena

Herausgegeben von H. Kasten, Hamburg 3. Aufl. (2., verbesserte Ausgabe der Aufl. von 1932) X, 48 Seiten. Kartoniert DDR 3,60 M; Ausgabe 3,60 DM Bestell-Nr. 6656152 – Kasten, Cicero 18 lat.

Fasc. 21. Cum senatui gratias egit. Cum populo gratias egit. De domo sua. De haruspicum responso

Herausgegeben von T. Maslowski, Los Angeles XXXIX, 126 Seiten. Leinen DDR 39,-M; Ausland 39,-DM Bestell-Nr. 6660231 - Maslowski, Cicero 21 lat.

Fasc. 25. Pro Cn. Plancio. Pro C. Rabirio Postumo

Herausgegeben von E. Olechowska, Montreal XXXII, 73 Seiten. Leinen DDR 26,-M; Ausland 26,-DM Bestell-Nr. 6660223 - Olechowska, Cicero 25 lat.

Fasc. 25 a. Pro Scauro

Herausgegeben von E. Olechowska, Montreal XVII, 32 Seiten und 7 Abbildungen im Anhang Leinen DDR 16,-M; Ausland 16,-DM Bestell-Nr. 6661824 - Olechowska, Cicero 25 a lat.

Claudianus. Carmina

Herausgegeben von J. B. Hall, London XXVIII, 454 Seiten Leinen DDR 119,-M; Ausland 119,-DM Bestell-Nr. 6662392 - Hall, Claudianus lat.

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

THESAVRVS LINGVAE LATINAE

Der Thesaurus linguae Latinae ist das größte lateinische Wörterbuch der Welt und wird seit dem Jahre 1900 im BSB B.G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, veröffentlicht. Herausgeber ist die Internationale Thesaurus-Kommission, in der wissenschaftliche Gesellschaften und Akademien aus elf europäischen Ländern und einem außereuropäischen Land vertreten sind. Das in der Welt einzigartige Nachschlagewerk ist ein unentbehrliches Arbeitsmittel für alle sprach-, literatur-, kultur- und wissenschaftshistorischen Untersuchungen zur römischen Antike.

Alle bisher erschienenen Teile des Wörterbuches sind nunmehr wieder komplett lieferbar:

A-M (vollständig)
O (vollständig).

Als weitere Lieferungen erschienen:

Vol. X, Pars 1 (p-paratura)

Vol. X, Pars 2 (porta – praefiguro).

1986 wird ausgeliefert:

Vol. X, Pars 1, Fasc. III (paratura ff.).

Ausführliche Informationen erhalten Sie vom

BSB B.G.TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT